

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρος

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 15.00)

1. Επανάληψη της συνόδου

Πρόεδρος. – Κηρύσσω την επανάληψη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είχε διακοπεί την Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου 2009.

2. Δηλώσεις της Προεδρίας

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, κατά την έναρξη της σημερινής συνόδου Ολομέλειας, θα ήθελα να πω λίγα λόγια για το δημοψήφισμα που διεξήχθη την προηγούμενη Παρασκευή. Δηλώνω λίαν ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα. Ήταν μια σπουδαία ημέρα για την Ιρλανδία και μια σπουδαία ημέρα για την Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα να επισημάνω ότι, όταν ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα, βρισκόμουν στην άλλη άκρη της Ευρώπης, στη Σικελία, και εκεί οι πολίτες υποδέχτηκαν το αποτέλεσμα κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το υποδεχτήκατε και εσείς εδώ – με χειροκρότημα. Το ιρλανδικό αποτέλεσμα χαροποίησε τους πολίτες και σε πλείστα άλλα μέρη σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι Ιρλανδοί έστειλαν σαφές μήνυμα ότι επιθυμούν να παραμείνουν στο επίκεντρο μιας ενωμένης ηπείρου. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann*. Χίλια ευχαριστώ, και συγχαρητήρια για το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Το είπα στα ιρλανδικά, ίσως όχι πολύ σωστά, αλλά περίπου έτσι ακούγεται.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση κατέδειξε ότι μπορεί να ακούει τους δικαιολογημένους φόβους των πολιτών της και να ανταποκρίνεται καταλλήλως. Οι εγγυήσεις που παρασχέθηκαν στην Ιρλανδία αποδείχτηκαν ικανοποιητικές και έπεισαν τους ψηφοφόρους ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα ωφελήσει τη χώρα τους. Ήταν μια νίκη για την κοινωνία των πολιτών, και είναι ένα ισχυρό επιχείρημα για τις εν εξελίξει διαβουλεύσεις σε άλλα κράτη μέλη.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω τον καίριο ρόλο που διαδραμάτισαν εργοδότες, συνδικαλιστικές ενώσεις εργαζομένων, αγροτικές και αλιευτικές οργανώσεις, καθώς και η Εκκλησία και οι κοινωνικοί ηγέτες. Συνέβαλαν στο νικηφόρο αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Θα ήθελα επίσης να συγχαρώ την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση της Ιρλανδίας, καθώς και έναν από τους προκατόχους μου, τον Pat Cox, ο οποίος ηγήθηκε της εκστρατείας «Η Ιρλανδία για την Ευρώπη». Συγχαρητήρια στον Pat Cox!

(Χειροκροτήματα)

Είμαι πεπεισμένος ότι η διαδικασία κύρωσης θα συνεχιστεί και θα ολοκληρωθεί επιτυχώς και στα δύο κράτη μέλη όπου εκκρεμεί. Έλαβα από τον πρόεδρο της Πολωνίας τη διαβεβαίωση ότι μετά το θετικό αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος, προτίθεται πλέον να υπογράψει αμελλητί τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

(Χειροκροτήματα)

Ευελπιστώ να πράξει το ίδιο και ο πρόεδρος Václav Klaus αμέσως μετά την άρση όλων των εναπομεινασών επιφυλάξεων από το τσεχικό συνταγματικό δικαστήριο.

Ο στόχος της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι η προετοιμασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις προκλήσεις του 21ου αιώνα. Οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε τους φόβους των συμπολιτών μας έναντι των ενεργειακών ζητημάτων, της αυξανόμενης ανεργίας, της μετανάστευσης και της κλιματικής αλλαγής. Πρέπει να δράσουμε από κοινού, όπως ακριβώς πράξαμε πολλές φορές κατά το παρελθόν, και δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι το κλειδί της επιτυχίας είναι η αρχή της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Έχουμε σημαντικό έργο να επιτελέσουμε, αλλά τώρα πια διαθέτουμε τα βασικά μέσα· ας μην διστάσουμε, λοιπόν, να τα χρησιμοποιήσουμε.

Θα ήθελα να κάνω ακόμα ένα σημαντικό σχόλιο σχετικά με το ιρλανδικό δημοψήφισμα. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε εκείνους που ψήφισαν «Όχι». Είναι πλέον μέρος της παράδοσής μας να σκεπτόμαστε όλους τους Ευρωπαίους, σεβόμενοι τη γνώμη τους και το δικαίωμά τους στη διαφορετική άποψη. Εκείνοι που ψήφισαν «Όχι» θέλουν επίσης να μας πουν κάτι. Θέλουν να μας πείσουν για κάτι, και, το σημαντικότερο όλων, θέλουν να μας προειδοποιήσουν για κάτι. Συνεκτιμούμε αυτήν την προειδοποίηση, και θα λάβουμε επίσης υπόψη την ψήφο τους, αλλά είμαστε άκρως ικανοποιημένοι από το γεγονός ότι η αποφασιστική πλειοψηφία του ιρλανδικού λαού δήλωσε «Ναι» και ότι υποστηρίζει μια κοινή Ευρώπη. Εγώ, προσωπικά, είμαι αποφασισμένος να εργαστώ σκληρά προκειμένου να σας βοηθήσω να αντιληφθείτε ότι η δική μας κοινή Ευρώπη είναι και η δική σας Ευρώπη – και μαζί θα γράψουμε την ιστορία του μέλλοντος της Ευρώπης.

***

Θα ήθελα να προχωρήσω σε δύο άλλα θέματα. Πρόκειται για δυσάρεστα θέματα.

Θα ήθελα να θυμηθούμε μια μεγάλη τραγωδία και να τιμήσουμε, κατ' αυτόν τον τρόπο, τη μνήμη των θυμάτων των κατωλισθήσεων ιλύος πλησίον της Μεσσίνα στη Σικελία. Έχω ήδη προβεί σε δήλωση εξ ονόματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκφράζοντας τα συλλυπητήριά μας στις οικογένειες και τους φίλους των θυμάτων. Εκείνη την περίοδο βρίσκονται στην Ιταλία και απηύχυνα δημοσίως τα συλλυπητήριά μας στους φίλους μας, στους εταίρους μας και σε όλους τους ιταλούς πολίτες.

***

Πριν ξεκινήσουμε, θα ήθελα επίσης να υπενθυμίσω το γεγονός ότι η σημερινή ημέρα σηματοδοτεί την τρίτη επέτειο του θανάτου της ρωσίδας υπερμάχου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοσιογράφου Anna Politkovskaya. Οι δολοφόνοι της δεν έχουν προσαχθεί ακόμα στη δικαιοσύνη. Ωστόσο, η Anna δεν είναι το μοναδικό θύμα. Ας μνημονεύσουμε, με την ευκαιρία αυτή, και άλλους κοινωνικούς ακτιβιστές που δολοφονήθηκαν κατά τα τρία τελευταία έτη.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όταν μας είχατε μιλήσει κατά την υποβολή της υποψηφιότητάς σας για την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δηλώσατε ότι θα είστε εξαιρετικά αντικειμενικός άνθρωπος και αντικειμενικός Πρόεδρος. Οφείλω να δηλώσω ότι μόλις εκφωνήσατε έναν λόγο για το ιρλανδικό δημοψήφισμα –πρόεβαλα ενστάσεις κατά την ομιλία σας, αλλά είσατε απορροφημένος από το κείμενό σας– ο οποίος ήταν ένας από τους πλέον υποκειμενικούς και κομματικοποιημένους λόγους που έχω ακούσει ποτέ, και δεν αρμόζει σε έναν αντικειμενικό Πρόεδρο.

(Ανάμεικτες αντιδράσεις)

Πρόεδρος. – Μάλλον δεν ακούσατε ολόκληρη την αγόρευσή μου!

(Χειροκροτήματα)

3. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Μεταφορές πιστώσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Διαβίβαση από το Συμβούλιο κειμένων συμφωνιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά πρακτικά

7. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

8. Προφορικές ερωτήσεις και γραπτές δηλώσεις (κατάθεση): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

9. Αίτηση άρσης βουλευτικής ασυλίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

10. Σύνθεση των επιτροπών και των αντιπροσωπειών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

11. Διορθωτικό σε κείμενο που εγκρίθηκε (άρθρο 216 του Κανονισμού): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Διάταξη των εργασιών

Πρόεδρος. – Το τελικό σχέδιο της ημερήσιας διάταξης, που κατάρτισε η Διάσκεψη των Προέδρων κατά τη συνεδρίαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2009 σύμφωνα με το άρθρο 137 του Κανονισμού, έχει διανεμηθεί.

Η έκθεση της κ. Bauer σχετικά με την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών απορρίφθηκε κατόπιν ψηφοφορίας στην επιτροπή.

Επιπροσθέτως, δεν ελήφθησαν εγκαίρως οι κάτωθι εκθέσεις:

– οι εκθέσεις του κ. Böge

σχετικά με την κινητοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Ιταλία, ο σεισμός του Abruzzo, και

σχετικά με την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση: Γερμανία – τομέας των τηλεπικοινωνιών, και

– η έκθεση της κ. Haug – Σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 9/2009: σεισμός στην Ιταλία.

Ως εκ τούτου, οι τέσσερις ανωτέρω εκθέσεις διαγράφονται από την ημερήσια διάταξη.

Alain Lamassoure, πρόεδρος της Επιτροπής Προϋπολογισμών. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τις δύο εκθέσεις σχετικά με τη χρήση του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση υπέρ του κλάδου των τηλεπικοινωνιών στη Γερμανία και του Ταμείου Αλληλεγγύης για την τραγωδία που συνέβη στο Abruzzo της Ιταλίας, η Επιτροπή Προϋπολογισμών ενέκρινε τις τέσσερις εκθέσεις στην αρχή της εβδομάδας, αλλά όχι εγκαίρως για την εκπόνηση των μεταφράσεων. Ήθελα απλώς να διορθώσω τη δήλωσή σας: οι εν λόγω εκθέσεις έχουν εγκριθεί στην επιτροπή. Δεν υπάρχουν νομικά εμπόδια. Απεναντίας, εγκρίθηκαν ομόφωνα.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ για την παρατήρηση αυτή. Είναι εύστοχη. Εντούτοις, οι εν λόγω εκθέσεις δεν περιλαμβάνονται στη διάταξη των εργασιών, διότι δεν έχουν ακόμα μεταφραστεί. Δεν υπήρχε επαρκής χρόνος. Συμμερίζομαι απολύτως την άποψή σας. Ζητώ συγγνώμη. Υπερέβαλα στα λεγόμενά μου.

Πριν από τη δήλωση του κ. Lamassoure, πρότεινα δύο αλλαγές. Η πρώτη αφορούσε την εγγραφή της δήλωσης του Συμβουλίου σχετικά με την κατάσταση στη Γουινέα στο σημείο 2 της ημερήσιας διάταξης. Η δεύτερη αφορούσε την ψηφοφορία επί των προτάσεων ψηφίσματος σχετικά με την οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών. Θα ήθελα να ρωτήσω εάν υπάρχουν προτάσεις ψηφίσματος για τα θέματα αυτά. Δεν θέλουμε να συγχέονται τα θέματα συζήτησης.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως μέλος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, και μιλώντας επίσης εξ ονόματος του κ. La Via, θα ήθελα απλώς να λάβω πολύ σύντομα τον λόγο για να εκφράσω της απογοήτησή μας όσον αφορά την αναβολή της ψηφοφορίας επί της κινητοποίησης του Ταμείου Αλληλεγγύης για την περιφέρεια του Abruzzo. Η ψηφοφορία αναβλήθηκε για δύο εβδομάδες και θα διεξαχθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου συνόδου στο Στρασβούργο.

Μολονότι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό οφείλεται σε τεχνικούς λόγους, συναισθανόμαστε επίσης ότι ορισμένοι άνθρωποι ζουν ακόμα σε σκηνές – και η L'Aquila και η περιφέρειά της, το Abruzzo, συγκαταλέγονται στις ψυχρότερες περιοχές της Ιταλίας.

Θέλουμε απλώς να τονίσουμε τη σημασία της τροποποίησης και του εξορθολογισμού των διαδικασιών για την κινητοποίηση του εν λόγω Ταμείου.

Πρόεδρος. – Πρέπει να λειτουργούμε σύμφωνα με τον Κανονισμό. Ήταν δύσκολο να εκπονηθούν οι μεταφράσεις σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, και ο κανονισμός που εφαρμόζουμε σε τέτοιες περιπτώσεις είναι η αναβολή του θέματος. Κα εγώ λυπάμαι πολύ για την κατάσταση αυτή, αλλά θα ήθελα να προχωρούμε στις εργασίες των ημερησίων διατάξεών μας σημείο προς σημείο διότι, διαφορετικά, θα οδηγηθούμε σε τεράστια σύγχυση.

Προ ολίγου, έθεσα ερώτηση σχετικά με δύο πράγματα: τη δήλωση του Συμβουλίου σχετικά με την κατάσταση στη Γουινέα και την ψηφοφορία επί προτάσεων ψηφίσματος σχετικά με την οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών. Υπάρχουν ερωτήσεις ως προς αυτό;

Δεν υπάρχουν ερωτήσεις. Η συζήτηση έληξε.

(Το Σώμα αποδέχεται τις ανωτέρω προτάσεις)

Gianni Pittella (S&D). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη που επανήλθαμε στο θέμα του Abruzzo. Είναι αλήθεια ότι όλοι σεβόμαστε τους ανθρώπους που έχουν πληγεί από σεισμό, αλλά δεν μπορούμε να πανηγυρίζουμε μόνο όταν συμβαίνουν πράγματα και να μην αντιδρούμε όταν έχουμε τη δυνατότητα να το πράξουμε.

Συμφωνώ με την κ. Matera και ζητώ από το Σώμα, το οποίο διατηρεί την κυριαρχία του, να εγκρίνει την αποδέσμευση του Ταμείου Αλληλεγγύης, χωρίς μετάφραση, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο. Φρονώ ότι δεν πρέπει να υπάρχουν προβλήματα αυτού του είδους όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε τραγικές καταστάσεις.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Κύριοι συνάδελφοι, οι παρατηρήσεις αυτές ήταν πολύ σημαντικές. Πρέπει να υπερπηδήσουμε αυτές τις δυσκολίες. Θα ρωτήσω τις υπηρεσίες εάν είναι δυνατή η παράδοση ορισμένων καίριων μεταφράσεων έως αύριο, ώστε να μπορέσουμε, στη συνέχεια, αύριο να προβούμε και στην ψηφοφορία. Πρόκειται για μια απόφαση κατεπείγοντος.

(Χειροκροτήματα)

Αυτό αντιβαίνει, ασφαλώς, στους κανονισμούς μας, αλλά πιστεύω ότι αυτήν τη φορά πρέπει να γίνει, οπότε και θα διοργανωθεί.

***

Όσον αφορά τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την ελευθερία της πληροφόρησης στην Ιταλία, έλαβα από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) αίτημα για τη διαγραφή αυτού του σημείου από τη διάταξη των εργασιών.

Joseph Daul, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), ζητώ από το Κοινοβούλιο να προβεί σε δήλωση σχετικά με τη διαγραφή της συζήτησης επί της ελευθερίας του Τύπου στην Ιταλία και, συνακολούθως, την ψηφοφορία επί ψηφίσματος για το ίδιο θέμα. Κάθε καλοπροαίρετο πρόσωπο γνωρίζει ότι η Ομάδα μου, το PPE, είναι βαθιά προσηλωμένη στην υπεράσπιση της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του Τύπου.

(Διαμαρτυρίες)

(Χειροκροτήματα)

Παρακαλώ σεβαστείτε την ελευθερία του λόγου μου. Εγώ ανέκαθεν σεβόμουν την ελευθερία του λόγου στο παρόν Σώμα και ανέκαθεν σεβόμουν τους συμπολίτες μου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να αποκτήσει δεσμευτικό χαρακτήρα δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ωστόσο, η συζήτηση που έχει προγραμματιστεί για την αυριανή συνεδρίαση αφορά μία μόνο χώρα και δεν καλύπτει το θέμα –επί του οποίου είμαστε διατεθειμένοι να προβούμε σε εμβριθή συζήτηση– της ελευθερίας του Τύπου στην Ευρώπη. Η Ομάδα του PPE αρνείται να επιτρέψει σε αυτό το Κοινοβούλιο να καταστεί ένας χώρος όπου επιλύονται αμιγώς εθνικές διαφορές, κάτι που θα διαπιστώσουμε αύριο, εάν λάβει χώρα η εν λόγω συζήτηση.

(Διαμαρτυρίες)

(Χειροκροτήματα)

Ναι, λοιπόν, στην υπεράσπιση της ελευθερίας του Τύπου στην Ευρώπη, αλλά όχι στη χρήση αυτού του Κοινοβουλίου προς αμιγώς κομματικούς και εθνικούς σκοπούς. Αύριο θα επαναλάβω, όπως θα διαπιστώσετε, τη δήλωση του προέδρου Napolitano, ο οποίος είναι ένας άνθρωπος που σέβομαι βαθιά διότι έχω συνεργαστεί επί μακρόν μαζί του, αλλά θα αναφερθώ σε αυτό εκτενέστερα αύριο.

Francesco Enrico Speroni, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πολλά να προσθέσω στην πρόταση που υπέβαλε ο κ. Daul κατά την αγόρευσή του. Όλοι αγαπούμε την ελευθερία στις ποικίλες εκφάνσεις της, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας της έκφρασης και του Τύπου με την ευρύτερη έννοια, ήτοι όχι μόνο του

έντυπου Τύπου, αλλά και της τηλεόρασης και των λοιπών μέσων. Συνεπώς, είναι σωστό να την υπερασπιζόμαστε και να την υποστηρίζουμε.

Δεν είναι, όμως, σωστό να εκμεταλλευόμαστε την κατάσταση καταγγέλλοντας μεμονωμένα μόνο περιστατικά, διότι οιοσδήποτε στην Ιταλία ο οποίος συνδέεται στο διαδίκτυο, μεταβαίνει σε κάποιο σημείο πώλησης εφημερίδων και περιοδικών ή παρακολουθεί τηλεόραση, μπορεί να διακριβώσει ότι η ελευθερία του Τύπου ουδόλως κινδυνεύει. Συνοψίζοντας, εάν όντως θέλετε να κατηγορήσετε κάποιον, χρησιμοποιήστε το άρθρο 122 του Κανονισμού και το άρθρο 7 των Συνθηκών και έστε γενναίοι να το τηρήσετε εξ ολοκλήρου.

Martin Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η παρατήρηση που μόλις έκανε ο κ. Daul είναι πολύ σωστή. Ναι, είναι αλήθεια ότι ο κ. Daul είναι ένας άνθρωπος που σέβεται όλες τις πτυχές της ελευθερίας έκφρασης. Και τούτο είναι κάτι που τον χαρακτηρίζει. Εντούτοις, είναι σαφές ότι υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι στην Ευρώπη που δεν σέβονται την ελευθερία έκφρασης στον ίδιο βαθμό με τον κ. Daul· απεναντίας, αντιλαμβάνονται την ελευθερία έκφρασης με διαφορετικό τρόπο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο χρειαζόμαστε την εν λόγω συζήτηση.

Φρονούμε, συνεπώς, ότι είναι δέουσα η διεξαγωγή της, λαμβανομένης υπόψη της συζήτησης που εκτυλίσσεται σε ένα από τα κράτη μέλη, ήτοι την Ιταλία, με αφορμή όχι μόνο την ιταλική κατάσταση, αλλά και το ερώτημα εάν η ελευθερία έκφρασης θέτει σε κίνδυνο τη δημοκρατική ανάπτυξη στην Ευρώπη εξαιτίας της συγκέντρωσης οικονομικής, πολιτικής εξουσίας και εξουσίας των μέσων ενημέρωσης σε πρωτόγνωρα μεγάλο βαθμό για τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Αυτό ακριβώς είναι το σημείο που θέλουμε να συζητήσουμε. Είναι σκόπιμο, λοιπόν, να προβούμε στην εν λόγω συζήτηση και να απορρίψουμε την πρόταση ψηφίσματος που εισηγήθηκε ο κ. Daul.

(Χειροκροτήματα)

(Το Σώμα απορρίπτει το αίτημα)

Πρόεδρος. -Η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την ελευθερία της πληροφόρησης στην Ιταλία παραμένει στη διάταξη των εργασιών.

Έλαβα ακόμα ένα αίτημα από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), με το οποίο ζητείται να μην ολοκληρωθεί η συζήτηση με την κατάθεση προτάσεων ψηφίσματος.

Daniel Cohn-Bendit, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Daul, είμαστε ένα Κοινοβούλιο, το οποίο θα πρέπει, πολύ ορθά, να υπερψηφίσει και να αναλάβει την ευθύνη για την παροχή χρηματικής ενίσχυσης στον πληθυσμό του Abruzzo το συντομότερο δυνατόν.

Είμαστε επίσης ένα Κοινοβούλιο που έχει ένα καθήκον. Όταν συζητούμε ένα θέμα, οφείλουμε συνακολούθως να προβαίνουμε σε ψήφισμα ώστε η συζήτηση να εξυπηρετεί έναν σκοπό. Για τον λόγο αυτόν, τασσόμαστε υπέρ της έγκρισης ψηφίσματος μετά την εν λόγω συζήτηση.

(Χειροκροτήματα)

Mario Mauro, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω τασσόμενος υπέρ της πρότασης να μην υπάρξει ψήφισμα διότι άκουσα τον κ. Schulz να λέει κάτι, το οποίο είναι, κατά την άποψή μου, πολύ σημαντικό: εάν όντως θέλουμε η συζήτηση αυτή να αφορά την «Ευρώπη» και όχι μόνο την Ιταλία, δεν υπάρχει λόγος να προβούμε σε ψήφισμα υπό τον τίτλο «Ελευθερία της πληροφόρησης στην Ιταλία».

Εν πάση περιπτώσει, ας διεξαγάγουμε τη συζήτηση αύριο: στη συνέχεια, θα βρούμε τον χρόνο και τα μέσα για να εξετάσουμε το ζήτημα στο πλαίσιο της Ευρώπης και να προβούμε σε ψήφισμα σχετικά με την ελευθερία της πληροφόρησης στην Ευρώπη.

(Το Σώμα απορρίπτει το αίτημα)

***

(Καθορίζεται η διάταξη των εργασιών)

13. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις ψηφοφορίες.

(Για τα αποτελέσματα και λοιπές λεπτομέρειες σχετικά με τις ψηφοφορίες: βλ. συνοπτικά πρακτικά)

13.1. Πρόταση απόφασης (B7-0079/2009) - Ειδική επιτροπή για την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση (αρμοδιότητες, σύνθεση, εντολή) (ψηφοφορία)

– Πριν από την ψηφοφορία:

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να προστεθεί στο στοιχείο α) η ακόλουθη φράση:

– «αλλά και επί των αναπτυσσόμενων χωρών», ώστε να προκύψει η πρόταση: «να αναλύσει και να αξιολογήσει τις διαστάσεις της κοινωνικής, οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, τις επιπτώσεις της επί της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αλλά και επί των αναπτυσσόμενων χωρών».

(Το Σώμα απορρίπτει την προφορική τροπολογία)

Eva Joly (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε επίσης να περιληφθεί αναφορά στην «αναπτυξιακή συνεργασία», ώστε να τροποποιηθεί η περίοδος ως εξής: «να αναλύσει και να αξιολογήσει τη μέχρι σήμερα εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σε όλους τους σχετικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένης της αναπτυξιακής συνεργασίας». Θεωρήσαμε ότι η άποψη των αναπτυσσόμενων χωρών δεν εκφραζόταν στην εντολή.

(Το Σώμα απορρίπτει την προφορική τροπολογία)

14. Αιτιολογήσεις ψήφου

– Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου:

Πρόταση απόφασης: Σύσταση, καθορισμός των αρμοδιοτήτων, αριθμητική σύνθεση και διάρκεια της θητείας της ειδικής επιτροπής για τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση (B7-0079/2009)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), γραπτώς. – (EN) Ο Mervyn King, διοικητής της Τράπεζας της Αγγλίας, δήλωσε, και θεωρώ ορθώς, ότι «η ζωή των τραπεζών είναι διεθνής, αλλά ο θάνατός τους εθνικός...». Οι εθνικές κυβερνήσεις και οι ημεδαποί φορολογούμενοι είναι εκείνοι που πληρώνουν όταν πρέπει να διασωθούν οι τράπεζες. Ως εκ τούτου, η τραπεζική εποπτεία πρέπει να διενεργείται σε εθνική βάση και όχι μέσω της ΕΕ. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, καταψήφισα τη σύσταση ειδικής επιτροπής της ΕΕ για τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η σύσταση της ειδικής επιτροπής για τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση ως οργάνου ανάλυσης και αξιολόγησης του βαθμού συντονισμού των δράσεων που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη για να στηρίξουν μια βιώσιμη και ποιοτική ανάπτυξη είναι καίριας σημασίας. Είναι ουσιώδης η ανάλυση και η αξιολόγηση των διαστάσεων της κοινωνικής, οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, αλλά και η πρόταση των κατάλληλων μέτρων για τη μακροπρόθεσμη ανασυγκρότηση υγιών και σταθερών κεφαλαιαγορών που θα επιτρέψουν τη στήριξη μιας βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης, ικανής να αντιμετωπίσει την ανεργία και να ανταπαντήσει στα δημογραφικά και κλιματικά προβλήματα.

Είναι υψίστης σημασίας η ενίσχυση της συμμετοχής πανεπιστημίων, εκπροσώπων της επιστημονικής κοινότητας και ερευνητών ως στρατηγικών εταίρων. Αυτή η εταιρική σχέση πρέπει να προαχθεί, διότι θα είναι αποφασιστικός παράγοντας για εμάς να μπορέσουμε να καταπολεμήσουμε βραχυπρόθεσμα τόσο την οικονομική κρίση όσο και τα προβλήματα της ανεργίας, αλλά και να αναζητήσουμε μακροπρόθεσμες λύσεις για την αντιμετώπιση της κλιματικής μεταβολής, αναπτύσσοντας και χρησιμοποιώντας καθαρές πηγές ενέργειας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η σύσταση της ειδικής επιτροπής για τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση μπορεί να αποβεί καθοριστική όσον αφορά την προετοιμασία για το μέλλον της ΕΕ. Αυτό το μέλλον δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί μόνο με συζητήσεις και προτάσεις δράσεων, αλλά και με την επινόηση μηχανισμών που μπορούν να εφαρμοστούν προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο να αντιμετωπίσουμε παρεμφερή κατάσταση στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον. Κατά συνέπεια, είναι ζωτικής σημασίας να διδαχθούμε από την παρούσα κρίση, εξετάζοντας τις αιτίες και τις επιπτώσεις της. Είναι επίσης σημαντικό να διορθώσουμε τις αδυναμίες του χρηματοπιστωτικού συστήματος που οδήγησαν στην υφιστάμενη κατάσταση, εκδίδοντας καλύτερες νομοθετικές πράξεις, δεόντως αιτιολογημένες.

Δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε τη δημιουργία ενός ρυθμιστικού πλαισίου που θα είναι τόσο αυστηρό ώστε να οδηγήσει σε περαιτέρω καθυστερήσεις ως προς την ανάκαμψη ή τη μετατροπή της ΕΕ σε μια μη ελκυστική κεφαλαιαγορά, μέσα σε ένα κλίμα ισχυρού ανταγωνισμού.

Η θητεία της εν λόγω επιτροπής θα μπορούσε επίσης να παραταθεί και πέραν των προγραμματισμένων 12 μηνών, προκειμένου να μπορέσει να παρακολουθήσει και να αξιολογήσει τα μέτρα που θα ληφθούν για την υφιστάμενη κρίση.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (RO) Στηρίζω αυτό το μέτρο και είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι η εν λόγω επιτροπή θα προβεί στη δέουσα ανάλυση της έκτασης της χρηματοπιστωτικής κρίσης που έχει πλήξει όλα τα κράτη μέλη και ότι θα υποβάλει συστάσεις εμπειρογνομόνων, οι οποίες θα συμβάλουν στην οικονομική ανάκαμψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, δεν μπορέσα να ψηφίσω επί της συγκεκριμένης πρότασης διότι ανέκυψε ένα πρόβλημα με την ηλεκτρονική μου κάρτα ψηφοφορίας.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Η επιτυχής αντιμετώπιση της παρούσας κρίσης και του αντικτύπου της στις οικονομίες των κρατών μελών της ΕΕ και, εντέλει, στους κοινωνικούς τομείς, απαιτεί την καταβολή έντονων κοινών προσπάθειών. Η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της 17ης Σεπτεμβρίου 2009 σχετικά με τη σύσταση ειδικής επιτροπής για τη διεξαγωγή μιας δομημένης ανάλυσης και την εκπόνηση προτάσεων για τη λήψη ενδεδειγμένων μέτρων με σκοπό τη διατήρηση βιώσιμων, ανθεκτικών στις κρίσεις, κεφαλαιαγορών αξίζει να υποστηριχθεί. Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί, με κριτικό πνεύμα, ότι έχουν παρέλθει 12 και πλέον μήνες από την εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων της κρίσης κατά το προηγούμενο έτος και της εκδήλωσης της κρίσης αυτής καθεαυτήν κατά την αρχή του τρέχοντος έτους. Τα μέτρα που ελήφθησαν έκτοτε πρέπει να χαρακτηριστούν κατά κύριο λόγο ως μέτρα συμπτωματικού ελέγχου και εκτάκτου ανάγκης για τη διάσωση των θέσεων εργασίας. Προς επίρρωση της παρούσας πρότασης ψηφίσματος, είναι σκόπιμο να αναφερθεί ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε συντονισμένα και στοχευμένα μέτρα διότι, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την αρχή της επικουρικότητας, οι μεμονωμένες λύσεις θα οδηγήσουν, εντέλει, ακόμα μία φορά σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

15. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

16. Αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία.

Θα ήθελα να καλωσορίσω σήμερα στο Κοινοβούλιο τον πρωθυπουργό της Σουηδίας, ο οποίος εκπροσωπεί τη σουηδική Προεδρία. Είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που βρίσκεστε μαζί μας, αλλά υπήρξε ένα πρόβλημα με τις διατυπώσεις. Λυπάμαι πολύ γι' αυτό.

Πρόεδρε Barroso, είναι θαυμάσιο που παρίστασθε και εσείς σε μια τόσο σημαντική στιγμή για την Ευρωπαϊκή μας Ένωση. Σας ευχαριστώ θερμά.

Αντιλαμβάνετε πόσο δύσκολο είναι ορισμένες φορές να πραγματοποιηθούν όλες οι διατυπώσεις, αλλά, όπως καταλαβαίνετε, είμαστε ένα πολύ δημοκρατικό θεσμικό όργανο. Είναι πάντα απαραίτητο να γίνονται όλα κατά τον δέοντα τρόπο. Έτσι, όλα είναι εν τάξει και μπορούμε να συμφωνούμε.

Θα προχωρήσουμε τώρα στο κύριο σημείο της ημερήσιας διάταξης του σημερινού απογεύματος. Είναι πολύ σημαντικό που βρίσκεστε στην Αίθουσα μαζί μας προκειμένου να συζητήσουμε ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων που βρίσκομαι εδώ σήμερα και που μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τόσο σύντομα μετά το θετικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία. Συγχαίρω τον Brian Cowen και τους συνεργάτες του· συγχαίρω επίσης όλους όσους συμμετείχαν ενεργά στην εκστρατεία, ανεξαρτήτως κόμματος ή προέλευσης, και οι οποίοι συνέβαλαν σε αυτό το επιτυχές αποτέλεσμα: σας ευχαριστώ για όλες τις προσπάθειές σας. Ήταν μια ορθή απόφαση για την Ιρλανδία· είναι μια ορθή απόφαση για την Ευρώπη.

Νομίζω πως μπορούμε να πούμε ότι η Ευρώπη άκουσε την κριτική· γνωρίζω ότι οι νομικές εγγυήσεις που παρασχέθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ήταν καθοριστικές για την εκστρατεία του δημοψηφίσματος. Μπορώ επίσης να πω ότι οι Προεδρίες της Γαλλίας και της Τσεχίας κατέβαλαν προσπάθειες που αποδείχθηκαν καιριές για την ανεύρεση ενός τρόπου ανταπόκρισης στις ανησυχίες του ιρλανδικού λαού. Πιστεύω ότι μπορούμε επίσης να θεωρήσουμε εξαιρετικά θετική την ισχυρή πλειοψηφία που αναδείχθηκε στο δημοψήφισμα, ήτοι μια σημαντική πλειοψηφία του 67,1%, και με υψηλό ποσοστό συμμετοχής, της τάξης του 59%. Συνεπώς, όλα αυτά τα στοιχεία αποτελούν πολύ καλά νέα για την Ευρώπη.

Και, φυσικά, δεν χρειάζεται να εξηγήσω στο παρόν Κοινοβούλιο την ανάγκη να τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη της Λισαβόνας. Θα σας παράσχει τη δυνατότητα να καταστείτε δημοκρατικότεροι, αποτελεσματικότεροι και να

αποκτήσετε μεγαλύτερη διαφάνεια. Θα αυξήσει, ουσιαστικά, την επιρροή της ΕΕ στο διεθνές προσκήνιο και θα μας καταστήσει ισχυρότερους απέναντι στις παγκόσμιες προκλήσεις, και είμαι βέβαιος ότι και εσείς, σε τούτο το Κοινοβούλιο, θα αποκτήσετε σημαντικότερο ρόλο στη συνολική διαδικασία λήψης αποφάσεων. Εκφράζω την ικανοποίησή μου για αυτήν την εξέλιξη. Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό να τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει εκφράσει ομόφωνα την επιθυμία του να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας πριν από το τέλος του τρέχοντος έτους και τη λήξη της σουηδικής Προεδρίας. Δεδομένου του αριθμού των χωρών που την έχουν επικυρώσει – 24 είναι επί του παρόντος οι χώρες που έχουν προβεί σε πλήρη κύρωση – η 25η χώρα θα είναι κατά πάσα πιθανότητα η Πολωνία, λαμβάνοντας υπόψη τα μηνύματα που δεχόμαστε πλέον από τον πολωνό Πρόεδρο. Το Σάββατο, μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία, μίλησα με τον πρωθυπουργό Brian Cowen, ο οποίος δήλωσε ότι θα χρειαστούν μερικές εβδομάδες για τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες πλήρους κύρωσης, και, επομένως, μπορούμε να πούμε ότι η 26η χώρα θα είναι τελικά η Ιρλανδία. Απομένει, λοιπόν, η Τσεχική Δημοκρατία για την επίτευξη των 27 πλήρων κυρώσεων. Προς τον σκοπό αυτόν, πραγματοποιήσαμε σήμερα εδώ, στις Βρυξέλλες, συνεδρίαση με τα τρία θεσμικά όργανα: την Προεδρία, τον Πρόεδρο της Επιτροπής, Jose Manuel Barroso, και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Jerzy Buzek. Παρίστατο επίσης ο τσέχος πρωθυπουργός, Jan Fischer, και επιχειρήσαμε να αξιολογήσουμε την παρούσα κατάσταση. Γνωρίζετε ενδεχομένως ότι 17 γερουσιαστές προσέφυγαν ενώπιον του συνταγματικού δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας με καταγγελία σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν συνάδει προς το τσεχικό σύνταγμα. Ο Jan Fischer μας πληροφόρησε ότι πρόκειται για ανεξάρτητο δικαστήριο, το οποίο εργάζεται εντατικά επί του παρόντος για την έκδοση της απόφασης σχετικά με το αν θα δοθεί ή όχι περαιτέρω συνέχεια στην εν λόγω αναφορά. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε την ακριβή ημερομηνία έκδοσης αυτής της απόφασης, και, ασφαλώς, αναμένουμε σχετική ειδοποίηση. Ευελπιστούμε να την λάβουμε το αργότερο σε μία ή δύο εβδομάδες. Το μήνυμα που λάβαμε σήμερα από την Τσεχική Δημοκρατία είναι το εξής: ένα ανεξάρτητο δικαστήριο εκδίδει απόφαση εντός προθεσμίας μιας ενδεχομένως εβδομάδας ή μπορεί να χρειαστούν και δύο εβδομάδες έως ότου μας κοινοποιηθεί ο τρόπος με τον οποίο θα χειριστεί την υπόθεση.

Ως Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, έχω ευθύνη για την προώθηση του έργου της Ένωσης. Έχω την πεποίθηση ότι δεν πρέπει να χάνουμε χρόνο. Για τον λόγο αυτόν, αποφάσισα ότι, εν αναμονή των αποσαφηνίσεων εκ μέρους της Τσεχικής Δημοκρατίας, θα συνεχίσουμε πρωτίστως τις προετοιμασίες για την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας και, δευτερευόντως, εφόσον αποσαφηνιστεί τότε θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, θα ξεκινήσω τις διαβουλεύσεις επί του διορισμού του νέου Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, καθώς και του Υπατού Εκπροσώπου και του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου. Αυτές οι προετοιμασίες δεν θα αφορούν μόνο την Προεδρία: θα αφορούν και τα τρία θεσμικά όργανα ταυτόχρονα. Θα επισημάνω, λοιπόν, ότι είναι πολύ σημαντικό για εμάς να συνεργαστούμε στενά και εποικοδομητικά με την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας. Θα ανανεώσω την πρόταση συνεργασίας μου σε αυτό το Κοινοβούλιο όσον αφορά τις προσπάθειες που καταβάλλουμε με στόχο να τεθεί οριστικά σε εφαρμογή η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Ας μην ξεχνάμε ότι, εκτός των εν λόγω θεσμικών ζητημάτων, η εν ενεργεία σουηδική Προεδρία – και αυτό το φθινόπωρο – είναι, ασφαλώς, βαθιά επηρεασμένη από την ανάγκη να επιλυθεί το θέμα της κλιματικής αλλαγής, από την ανάγκη να επιλυθεί το θέμα της οικονομικής κρίσης, από την ανησυχία στην Ευρώπη για την αναγκαιότητα μιας πολιτικής για τη δημιουργία θέσεων εργασίας – πολλά σημαντικά ζητήματα που χρήζουν αντιμετώπισης. Αυτά τα στοιχεία συνοψίζουν για εμάς την ανάγκη να είμαστε δραστήριοι, να θέσουμε σε εφαρμογή τη Συνθήκη της Λισαβόνας, όπως προανέφερα, και να παραμείνουμε δραστήριοι ως Προεδρία έναντι αυτών των σημαντικών για τους ψηφοφόρους μας θεμάτων.

Πρόεδρος. – Κύριε πρωθυπουργέ, σας ευχαριστώ για το σαφέστατο μήνυμά σας όσον αφορά τις εξελίξεις μετά το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία, καθώς και για το επίσης σαφέστατο μήνυμά σας σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μόλις ξεκινήσαμε διαβουλεύσεις με την κ. Malmström, πρώην βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την οποία θυμόμαστε πολύ καλά. Σας ευχαριστώ θερμά για την πρότασή σας και το ξεκάθαρο μήνυμά σας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, το προηγούμενο σαββατοκύριακο, ο ιρλανδικός λαός έλαβε μια πολύ σημαντική και ιστορική απόφαση: μια πολύ σημαντική απόφαση για την Ιρλανδία· μια πολύ σημαντική απόφαση για την Ευρώπη. Ο ιρλανδικός λαός αναγνώρισε, με συντριπτική πλειοψηφία, τη σημασία της Συνθήκης της Λισαβόνας, μιας Συνθήκης που προσφέρει μια δημοκρατικότερη και αποτελεσματικότερη Ευρώπη, μιας Συνθήκης που μας παρέχει το κατάλληλο πλαίσιο για να δημιουργήσουμε τη σύγχρονη, επιτυχημένη Ευρωπαϊκή Ένωση που οι συμπολίτες μας επιθυμούν να δουν.

Η Συνθήκη έχει λάβει πλέον τη δημοκρατική έγκριση και των 27 κρατών μελών. Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκριναν τη Συνθήκη, μέσω κοινοβουλίου ή λαϊκής ψηφοφορίας.

Πρόκειται πράγματι για μείζον επίτευγμα. Καταδεικνύει ότι η διευρυμένη Ευρώπη είναι σε θέση να μοιραστεί ένα κοινό όραμα για το μέλλον μας και την αποφασιστικότητα να προχωρήσει μπροστά. Τούτο αποφασίστηκε με δημοκρατικές διαδικασίες. Αυτό που χρειαζόμαστε τώρα είναι να περατωθούν οι διαδικασίες κύρωσης.

Με χαρά πληροφορούμαι ότι ο πολωνός Πρόεδρος Kaczyński πρόκειται να υπογράψει τη Συνθήκη πολύ σύντομα. Όπως μου δήλωνε εξ αρχής, είναι διατεθειμένος να το πράξει μόλις η Ιρλανδία ψηφίσει «Ναι». Αυτή είναι πράγματι μια πολύ ευχάριστη είδηση.

Θα πρέπει, ασφαλώς, να αναμένουμε την περάτωση της διαδικασίας και στην Τσεχική Δημοκρατία. Οφείλουμε να σεβαστούμε τις συνταγματικές διαδικασίες στην εν λόγω χώρα, όπως πράξαμε και σε άλλες χώρες, αλλά μόλις ολοκληρωθούν και αυτές οι διαδικασίες, θεωρώ ότι δεν θα υπάρχει πλέον εμπόδιο στην ταχεία περάτωση των διαδικασιών.

Τούτο είναι σημαντικό για την Ευρώπη εν γένει, αλλά είναι ιδιαίτερος σημαντικό για την Επιτροπή ειδικότερα. Θέλω να δω τη σύσταση της νέας Επιτροπής, μιας Επιτροπής που θα συνάδει με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, και θέλω να την δω εν ενεργεία το συντομότερο δυνατόν. Κανένας δεν ωφελείται από μια μακρά περίοδο με υπηρεσιακή Επιτροπή. Προτίθεμαι να δρομολογήσω τον σχηματισμό της επόμενης Επιτροπής μόλις το Συμβούλιο μπορέσει να αποσαφηνίσει οριστικά τη νομική βάση και να διορίσω, επίσης, τον Υπατο Εκπρόσωπο που θα είναι ο Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.

Εκτιμώ όλες τις προσπάθειες που κατέβαλε η σουηδική Προεδρία, και ο πρωθυπουργός Reinfeldt προσωπικά, προκειμένου να επιτευχθεί η ταχεία περάτωση όλων αυτών των διαδικασιών. Η πρωτοβουλία που ανέλαβε σήμερα ο πρωθυπουργός Reinfeldt, στο πλαίσιο συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε μεταξύ εμού και υμών, Πρόεδρε Buzek, καθώς και η εικονοτηλεδιάσκεψη με τον πρωθυπουργό Fischer ήταν μια πολύ καλή και ωφέλιμη πρωτοβουλία.

Γνωρίζω επίσης ότι το παρόν Κοινοβούλιο εργάστηκε άοκνα για την προώθηση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή συνεργάστηκαν πολύ στενά για να εξηγήσουν γιατί αποτελεί την κατάλληλη Συνθήκη για την Ευρώπη. Είμαι περήφανος για τον ρόλο που διαδραμάτισε η Επιτροπή όσον αφορά την παροχή στον ιρλανδικό λαό των απαραίτητων πληροφοριών προκειμένου να λάβει την απόφασή του.

Τώρα πλέον που θα επικυρωθεί κατά πάσα πιθανότητα οριστικά η Συνθήκη της Λισαβόνας και θα περατωθούν όλες οι σχετικές διαδικασίες, μπορούμε να στρέψουμε την προσοχή μας στο έργο της εφαρμογής της Συνθήκης. Θα ήθελα, με την ευκαιρία αυτή, να επισημάνω τέσσερις τομείς στους οποίους εργαζόμαστε σκληρά για να διασφαλίσουμε την πλήρη ετοιμότητά μας κατά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης.

Ένας από τους πιο σημαντικούς και περίπλοκους τομείς είναι οπωσδήποτε οι καινοτομίες όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Εργαζόμαστε σκληρά για να εξετάσουμε ορισμένες πρακτικές λεπτομέρειες προκειμένου να λειτουργήσει πραγματικά επιτυχώς η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Το έργο αυτό πρόκειται τώρα να επισπευσθεί και, στο ίδιο πνεύμα με τις παρατηρήσεις που μόλις έκανε η σουηδική Προεδρία, θέλω να δηλώσω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι αποφασισμένη να συνεργαστεί με το Κοινοβούλιο για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Γνωρίζω ότι ο Elmar Brok ηγήθηκε του θέματος αυτού στο Κοινοβούλιο. Αντιλαμβάνομαι ότι θα διεξαγάγετε σχετική συζήτηση κατά την προσεχή Ολομέλεια. Πρόκειται για έργο συγχρονισμό, διότι η εν λόγω συζήτηση θα πραγματοποιηθεί λίγο πριν από τη συζήτηση του ίδιου θέματος στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Θεωρώ ότι η συγκεκριμένη έκθεση συνιστά μια άριστη βάση διαβουλεύσεων μεταξύ των θεσμικών μας οργάνων, και επικροτώ το ισχυρό κοινοτικό πνεύμα που ενέπνευσε την έκθεση. Αυτό ακριβώς το πνεύμα θα υποστηρίξω κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες αυτής της σημαντικής καινοτομίας που αποτελεί η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης.

Ένα άλλο σημείο προς εξέταση είναι η επιτροπολογία. Συνιστά σημαντική πτυχή του τρόπου με τον οποίο εργάζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Συνθήκη της Λισαβόνας εισάγει νέους κανόνες που ενισχύουν την ορθολογική οργάνωση και τη διαφάνεια του συστήματος. Χρειάζεται να ορίσουμε επακριβώς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να λειτουργεί το σύστημα. Επιτρέψτε μου, όμως, να γίνω σαφής: πολλές από τις εν λόγω αποφάσεις είναι υψίστης πολιτικής σημασίας και χρήζουν κατάλληλου δημοκρατικού ελέγχου και ουσιαστικής πολιτικής οικειοποίησης. Πρέπει, συνεπώς, να διατηρήσουμε τον σημαίνοντα ρόλο που διαδραματίζει σήμερα το Κοινοβούλιο.

Ένα άλλο σημαντικό δημοκρατικό στοιχείο είναι τα νέα μέσα να επιτρέψουν στα εθνικά κοινοβούλια να έχουν άμεσο λόγο επί της επικουρικότητας. Οφείλουμε να εντάξουμε αυτά τα μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο των άριστων σχέσεων που έχει θεμελιώσει κατά τα τελευταία έτη η Επιτροπή, αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τα εθνικά κοινοβούλια.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρωτοβουλία ευρωπαίων πολιτών. Πρόκειται για μία από τις εντυπωσιακότερες καινοτομίες στο πρόγραμμα δράσης της Συνθήκης και για μια καινοτομία επί της οποίας έχει ήδη εργαστεί

εμπεριστατωμένα το παρόν Κοινοβούλιο. Η Margot Wallström ηγήθηκε των εργασιών μας για την κατάρτιση ενός πράσινου βιβλίου σχετικά με την ταχύτερη δυνατή έναρξη διαβουλεύσεων, με στόχο την παροχή αυτής της δυνατότητας στους πολίτες εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος.

Όταν μίλησα, προ μηνός, ενώπιον του παρόντος Κοινοβουλίου, προσδιόρισα τις μεγαλύτερες, κατά την άποψή μου, προκλήσεις και ευκαιρίες με τις οποίες βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπη η Ευρώπη. Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, θα έχουμε το κατάλληλο εφελκυστικό για την υλοποίηση αυτών των στόχων, και είμαι βέβαιος ότι, χάρη σε τούτη την εποικοδομητική συνεργασία των θεσμικών μας οργάνων, θα κατορθώσουμε να το επιτύχουμε. Αυτή είναι η δέσμευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Πρόεδρος. – Πρόεδρε Barroso, σας ευχαριστώ για την αγόρευσή σας και για την προθυμία σας να συνεργαστείτε για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Η συνεργασία μεταξύ Κοινοβουλίου και Συμβουλίου κατά τη διάρκεια της εικονοτηλεδιάσκεψης με τον πρωθυπουργό της Τσεχικής Δημοκρατίας, Jan Fischer, ήταν εξίσου άριστη, και σας ευχαριστώ, ακόμα μία φορά, και εσάς, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, για τη διοργάνωση αυτής της εικονοτηλεδιάσκεψης.

Joseph Daul, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με το ειλικρινές και ηχηρό του «Ναι» την προηγούμενη Παρασκευή, ο ιρλανδικός λαός δεν δήλωσε μόνο «Ναι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας, αλλά, κυρίως, δήλωσε «Ναι» στην Ευρώπη ως χώρο αλληλεγγύης και κοινών αξιών. Εξέφρασε τη βαθιά του προσήλωση σε μια Ευρώπη που ασκεί επιρροή στην παγκοσμιοποίηση χωρίς να υφίσταται τις συνέπειές της, μια Ευρώπη που μοιράζεται με τους εταίρους της τη δική της επιλογή όσον αφορά την κοινωνία και τη δική της επιλογή ως προς την κοινωνική οικονομία της αγοράς.

Εξ ονόματος της Ομάδας PPE, εκφράζω τη χαρά μου για το αποτέλεσμα αυτής της ψηφοφορίας, το οποίο καταδεικνύει ότι, όταν ζητείται από ένα έθνος η άποψή του επί κάποιου ουσιώδους ζητήματος, όπως είναι η αρχή του ανήκειν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό απαντά στο ερώτημα που του τίθεται και το πράττει με πεποίθηση.

Την Παρασκευή, οι ιρλανδοί φίλοι μας απάντησαν στο ερώτημα σχετικά με το εάν τάσσονται υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας και εάν, σε αντίθετη περίπτωση, είναι διατεθειμένοι να αμφισβητήσουν την ιδιότητα της χώρας τους ως μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απάντησή τους στο εν λόγω ερώτημα ήταν ένα κατηγορηματικό και ηχηρό «Ναι». Τούτο αποδεικνύει ένα και μοναδικό πράγμα: ότι η Ευρώπη αντιμετωπίζεται ακριβώς ως έχει, ήτοι ως προστατευτικό στοιχείο, ως ασφαλής χώρος σταθερότητας, ειρήνης και κράτους δικαίου.

Φρονώ ότι η ιρλανδική ψηφοφορία θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στον τρόπο με τον οποίο οικοδομούμε την Ευρώπη, ιδιαίτερα κατά τους προσεχείς μήνες, επειδή καταδεικνύει τη βαθιά προσήλωση των λαών μας στις αξίες που αντιπροσωπεύει η Ευρώπη. Η ιρλανδική ψηφοφορία μας ενθαρρύνει στην ευρωπαϊκή μας δράση και ταυτόχρονα μας δεσμεύει. Μας ενθαρρύνει διότι είναι η πρώτη φορά μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα που ένα ευρωπαϊκό έθνος εκφράζει με τόσο σθένος την επιθυμία του να συμμετέχει στην ευρωπαϊκή περιπέτεια, παρά την κρίση – ή μάλλον λόγω αυτής. Επίσης μας δεσμεύει, στον βαθμό που είναι καθήκον μας να ικανοποιήσουμε το αίτημα για αλληλεγγύη, το οποίο υπέκρυπτε κατά μεγάλο μέρος το ιρλανδικό «Ναι».

Αυτό ακριβώς, για να επανέλθω στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, θα μας επιτρέψει να κάνουμε η Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Συνθήκη αυτή θα επιτρέψει στην Ευρώπη να γίνει αποτελεσματικότερη, καθιστώντας εξαίρεση την ομόφωνη ψήφο, η οποία παρακωλύει συχνά τις διαδικασίες, και κανόνα την πλειοψηφία.

Θα της επιτρέψει να γίνει περισσότερο αναγνωρίσιμη, δημιουργώντας μια μόνιμη Προεδρία του Συμβουλίου, η οποία θα αντικαταστήσει την υφιστάμενη εκ περιτροπής Προεδρία, και θα προσδώσει μεγαλύτερο κύρος στον Υπάτο Εκπρόσωπό μας για την εξωτερική πολιτική. Η Ευρώπη χρειάζεται ένα πρόσωπο, τόσο για τους συμπολίτες μας όσο και για τους διεθνείς εταίρους μας.

Τέλος, η Συνθήκη της Λισαβόνας θα καταστήσει την Ευρώπη πιο δημοκρατική, προσδίδοντας σαφώς μεγαλύτερο κύρος στο παρόν Κοινοβούλιο και παρέχοντας επίσης στα εθνικά κοινοβούλια και στους πολίτες ισχυρότερο λόγο στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Την Παρασκευή, οι Ιρλανδοί ήταν ο τελευταίος λαός που εξέφρασε θετική άποψη για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Όλα τα άλλα έθνη το έχουν ήδη πράξει, είτε άμεσα είτε μέσω των οικείων κοινοβουλίων τους, συμπεριλαμβανομένης της Πολωνίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Καλώ, συνεπώς, τους προέδρους των εν λόγω δύο χωρών να προβούν αμελλητί στην επίσημη υπογραφή της Συνθήκης, ώστε να μπορέσουν τα 27 κράτη μέλη να την προωθήσουν και να την θέσουν σε εφαρμογή το αργότερο έως την αρχή του έτους 2010.

Ας μου επιτραπεί να επισημάνω ειδικότερα στον Πρόεδρο Klaus ότι το ποσοστό 67% της ιρλανδικής ψηφοφορίας θα πρέπει να τον ενθαρρύνει να υπογράψει τη Συνθήκη όταν επέλθει ο κατάλληλος χρόνος. Εξ ονόματος της Ομάδας PPE, του ζητώ να ενεργήσει υπεύθυνα, και είμαι ήδη βέβαιος ότι θα το κάνει.

Είναι πλέον η κατάλληλη στιγμή για την Ευρώπη να παραμερίσει τα θεσμικά ζητήματα και να προσηλωθεί στα πραγματικά σημαντικά θέματα που απασχολούν τους 500 εκατομμύρια Ευρωπαίους: την κοινωνική οικονομία της αγοράς, την ενέργεια, το κλίμα και την ασφάλεια.

Ευχαριστώ τους κκ. Reinfeldt και Barroso για τις προτάσεις τους. Μπορείτε να υπολογίζετε στη συνδρομή της Ομάδας του PPE για την ταχεία εκτέλεση των εργασιών.

Martin Schulz, *Εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE)* Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε το αποτέλεσμα αυτού του δημοψηφίσματος. Ειπώθηκαν πολλά όσον αφορά τις θεσμικές πτυχές και δεν έχω τίποτα να προσθέσω στις παρατηρήσεις του πρωθυπουργού Reinfeldt. Νομίζω ότι είναι θετικό το γεγονός ότι δεν πρόκειται να προβεί σε βεβιασμένες ενέργειες, παρά δήλωσε ότι παραμένουμε εν αναμονή, δεδομένου ότι δεν βρισκόμαστε ακόμα στην τελική ευθεία: πρέπει να μεταβούμε στα τελικά στάδια αυτής της διαδικασίας κύρωσης και κατόπιν να απαντήσουμε στα θεσμικά ερωτήματα.

Όπως και όλοι εμείς, κύριε Barroso, δηλώσατε λίαν ευχαριστημένος. Η χαρά σας θα πρέπει να αμβλύνθηκε ελαφρώς το βράδυ του Σαββάτου διότι στις 382 ψήφους που λάβατε συμπεριλαμβάνονταν και οι 55 ψήφοι των μελών μιας Ομάδας στόχος της οποίας ήταν να αποτρέψει την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Κατά τους πανηγυρισμούς σας για τη Λισαβόνα, θα πρέπει να έχετε υπόψη ότι λάβατε την υποστήριξη ανθρώπων που επιθυμούν ακριβώς το αντίθετο από αυτό που εσείς πασχίζετε να επιτύχετε. Σκεφτείτε το αυτό και επιτρέψτε σε εμάς να θεμελιώσουμε τη δική σας πλειοψηφία σε μια φιλοευρωπαϊκή πλειοψηφία στο παρόν Σώμα.

(Διαμαρτυρίες)

Όταν μιλάμε για το αποτέλεσμα αυτού του δημοψηφίσματος, κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα είναι ουσιαστικά τελείως διαφορετικό. Δεν αφορά θεσμικά τεχνάσματα που θα εφαρμοστούν εφεξής. Δεν αφορά τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνονται οι πλειοψηφίες στο παρόν Κοινοβούλιο, αλλά κάτι πολύ πιο θεμελιώδες, και αυτό οφείλουμε να επισημάνουμε στον Πρόεδρο της Τσεχικής Δημοκρατίας. Ο συνολικός πληθυσμός των 27 κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέρχεται σε 500 εκατομμύρια κατοίκους. Ο πληθυσμός της Κίνας είναι 1,3 δισεκατομμύρια κάτοικοι και της Ινδίας 1,1 δισεκατομμύρια. Ο πληθυσμός των δύο αυτών χωρών μαζί αντιστοιχεί στο ένα τρίτο του πληθυσμού της γης! Οι εν λόγω χώρες λαμβάνουν πλέον μέρος στις συζητήσεις της ομάδας των G20. Το μεγαλύτερο κράτος μέλος της ΕΕ που συμμετέχει στην ομάδα των G20 και λαμβάνει μέρος στις συζητήσεις της εκπροσωπεί ένα οικονομικό δυναμικό της τάξης μόλις των 82 εκατομμυρίων ανθρώπων.

Δύο είναι οι επιλογές που μας προσφέρονται. Ο στόχος της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν είναι –όπως ισχυρίστηκε ο κ. Klaus– να καταστήσει την Ένωση ισχυρή δύναμη έναντι των κρατών μελών, αλλά κάτι τελείως διαφορετικό. Στόχος της είναι να καταστήσει την Ένωση ισχυρό παγκόσμιο εταίρο ώστε να ενισχυθεί η θέση καθενός από τα κράτη μέλη ξεχωριστά. Αυτός είναι ο σαφής στόχος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτή η Συνθήκη, αντιθέτως, εξυπηρετεί ειδικώς τα συμφέροντα των μικρών κρατών μελών της ΕΕ. Μια χώρα με πληθυσμό 10 εκατομμυρίων ατόμων –ας πάρουμε, για παράδειγμα, τη χώρα σας, κύριε Barroso–, η Πορτογαλία, δεν κατέχει πλέον τη θέση που κατείχε κατά τον 19ο αιώνα, σε σύγκριση με τη Βραζιλία. Είναι προφανές ότι, στον 21ο αιώνα, η ισχυρότερη χώρα είναι ασφαλώς η Βραζιλία. Όπως όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, η Πορτογαλία χρειάζεται την Ένωση προκειμένου να μπορέσουμε να ενισχύσουμε μαζί τη δύναμή μας. Στον τομέα της κλιματικής μεταβολής, της χρηματοπιστωτικής κρίσης και του παγκόσμιου ελέγχου των ασθενειών, στον τομέα της εξάλειψης της πείνας στον κόσμο, της διασφάλισης της ειρήνης και της αποτροπής πολέμων για τους πόρους, η Ευρώπη θα μπορέσει να επιβιώσει μόνον υπό τη μορφή ενός ενιαίου συνασπισμού και θα καταποντιστεί εάν διαιρεθεί στα μεμονωμένα μέλη που την συγκροτούν.

Για τον λόγο αυτόν, η ερώτηση που πρέπει να θέσουμε στον Πρόεδρο Klaus είναι η εξής: σταθμίζοντας την ευθύνη που αναλαμβάνει, είναι δυνατόν για ένα άτομο –το οποίο κάνει ομολογουμένως χρήση του συνταγματικού του δικαιώματος, το οποίο δεν μπορώ να αμφισβητήσω– να μπορέσει να επωμιστεί μόνο του αυτήν την ευθύνη, όταν όλες οι άλλες κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια, και πλέον και το 67% του πληθυσμού της Ιρλανδίας που ψήφισε «Ναι», έχουν διαφορετική άποψη;

Πρέπει να υποβάλουμε στον κ. Klaus ένα ερώτημα. Έχει πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι αυτή η ήπειρος έχει φτάσει σε μια κρίσιμη καμπή, άλλως ειπείν, ότι έχει επέλθει η στιγμή να ληφθεί η απόφαση σχετικά με το αν η ενότητα μας καθιστά ισχυρότερους ή αν η ξεχωριστή πορεία του καθενός θα μας αποδυναμώσει όλους; Αυτό είναι το κείμενο ερώτημα.

Συνεπώς, ήταν όντως μια σπουδαία ημέρα για την Ευρώπη, και θα είναι ακόμα σπουδαιότερη η ημέρα που θα επικυρωθεί οριστικά αυτή η Συνθήκη. Ο κ. Klaus θα πρέπει να αναγνωρίσει την ιστορική ευθύνη που έχει αναλάβει και να υπογράψει αυτήν τη Συνθήκη.

Guy Verhofstadt, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η προηγούμενη Παρασκευή ήταν ένα πραγματικά ιστορικό βήμα: 67% των ψήφων. Με πλειοψηφία δύο τρίτων μπορείτε να αλλάξετε όλα τα συντάγματα στην Ευρώπη· νομίζω ότι πλειοψηφία δύο τρίτων απαιτείται επίσης στην Σουηδία.

Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον Brian Cowen. Ευχαριστώ επίσης ιδιαίτερος τον Pat Cox, ο οποίος επιτέλεσε σπουδαίο έργο, καθώς και όλους τους ιρλανδούς βουλευτές του ΕΚ που είχαν ταχθεί υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας, διότι διοργάνωσαν μια θαυμάσια εκστρατεία υπέρ της Συνθήκης. Είμαι, λοιπόν, χαρούμενος. Διότι ξεκινήσαμε όλο αυτό το εγχείρημα μετά τη Συνθήκη της Νίκαιας, με μια δήλωση στο Λάκεν, και χρειάστηκαν τελικά οκτώ χρόνια – για τον λόγο αυτόν, υπόσχομαι να μην ξαναρχίσω όλη αυτήν τη διαδικασία, κύριε Πρόεδρε.

Με το ιρλανδικό «Ναι», όλοι οι πολίτες της Ευρώπης, άμεσα ή έμμεσα, μέσω δημοψηφίσματος ή μέσω των κοινοβουλίων τους, δήλωσαν «Ναι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτό ήταν επίσης ένα μήνυμα προς τους ευρωσκεπτικιστές, οι οποίοι δήλωναν ανέκαθεν «Όχι – οι πολίτες τάσσονται κατά της Ευρώπης, κατά των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων». Εξήντα επτά τοις εκατό του ιρλανδικού πληθυσμού: αυτό που είδαμε την Παρασκευή ήταν ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τους ευρωσκεπτικιστές.

Πρέπει να ζητήσουμε από όλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους ώστε να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας το ταχύτερο δυνατόν. Τώρα είναι η στιγμή να ολοκληρώσουμε πλέον οριστικά αυτήν τη διαδικασία. Με το ιρλανδικό «Ναι», ξέρουμε πλέον ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σε ισχύ· το ξέρουμε διότι η Ιρλανδία αποτελούσε τον τελευταίο φραγμό. Ωστόσο, δεν ξέρουμε πότε θα τεθεί η Συνθήκη σε ισχύ, και θεωρώ ότι αυτό είναι το πρόβλημα που πρέπει να συζητήσουμε σήμερα το απόγευμα. Τι κάνουμε εν τω μεταξύ;

Γνωρίζουμε ότι πρέπει να περιμένουμε έως ότου αποφανθεί το συνταγματικό δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας. Όπως δηλώσατε εχθές στην εφημερίδα *Le Monde*, στη χειρότερη των περιπτώσεων, θα πρέπει να περιμένουμε μερικούς μήνες ακόμα, και πιστεύω ότι κανένας στο παρόν Σώμα δεν θα ανεχτεί να δει την Ένωση «αναξιοπαθούσα» κατά τους προσεχείς μήνες. Μπορούμε να δεχτούμε το γεγονός ότι η Επιτροπή θα ασχολείται με τις τρέχουσες υποθέσεις διότι, μετά την 31η Οκτωβρίου, πρέπει να ασχοληθεί με τις τρέχουσες υποθέσεις. Χρειαζόμαστε δράση και την χρειαζόμαστε επείγοντως. Ως εκ τούτου, σας καλώ, κύριε Reinfeldt, υπό την ιδιότητά σας ως Προεδρεύοντος του Συμβουλίου, να κινησέτε, το ταχύτερο δυνατόν, τη διαδικασία για τον διορισμό της Επιτροπής.

Πριν από τρεις εβδομάδες, ψηφίσαμε για τον Πρόεδρο της Επιτροπής, με το επιχείρημα ότι η υφιστάμενη κρίση δεν μας επιτρέπει την αναβολή της απόφασης. Αυτό ήταν το επιχείρημά σας. Κατά συνέπεια, το ίδιο επιχείρημα προβάλλεται τώρα για τον διορισμό της Επιτροπής. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε: η νέα Επιτροπή μπορεί να συγκροτηθεί με την παρούσα Συνθήκη, με το παρόν καθεστώς για τον Ύπατο Εκπρόσωπο και, αργότερα, μόλις επικυρωθεί η Συνθήκη της Λισαβόνας, μπορείτε να προβείτε ομαλά στον διορισμό Ύπατου Εκπροσώπου, με διαφορετικό καθεστώς, και Προέδρου του Συμβουλίου. Δεν υπάρχει πραγματικά κανένας λόγος να περιμένουμε για τη σύσταση της Επιτροπής.

Αυτός ήταν επίσης ο στόχος του Προέδρου της Επιτροπής, εάν κατάλαβα σωστά τα λεγόμενά του, όταν μίλησε πριν από λίγα λεπτά. Φοβάμαι ότι σας ακούω να λέτε «Όχι, περιμένω, περιμένω γιατί θέλω τη συνολική δέσμη· τη συνολική δέσμη, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου του Συμβουλίου». Απαντώ ότι δεν τίθεται κανένα πρόβλημα: ετοιμάστε τη συνολική δέσμη σας. Ετοιμάστε την τώρα, και η απόφαση επί του Προέδρου του Συμβουλίου μπορεί να είναι το ίδιο πολιτική όσο και η απόφαση που λάβατε την πρώτη φορά για τον κ. Barroso. Τον παρουσιάσατε ως υποψήφιο βάσει πολιτικής και όχι διαδικαστικής απόφασης, επειδή ζητήσαμε να τυποποιηθεί εκ των υστέρων. Μπορείτε να ακολουθήσετε ακριβώς την ίδια διαδικασία με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου και, κατόπιν, μόλις επικυρωθεί η Συνθήκη, μπορείτε να τυποποιήσετε τη συνολική δέσμη. Τότε μπορείτε να αλλάξετε και το καθεστώς του Ύπατου Εκπροσώπου: χρίεται Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. Ταυτοχρόνως, η πολιτική απόφαση που λαμβάνετε για τον Πρόεδρο του Συμβουλίου τώρα μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη· αργότερα θα μπορέσετε να την τυποποιήσετε.

Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος, η καλύτερη μορφή πίεσης που μπορείτε να ασκήσετε στις υπόλοιπες χώρες που πρέπει να υπογράψουν: προβείτε στην τυποποίηση διότι έτσι θα γνωρίζουν ότι θέλουμε να προχωρήσουμε. Και πάλι δεν θα χρειαστεί να περιμένουμε αρκετές εβδομάδες ή και μήνες. Εν πάση περιπτώσει, δηλώσατε ότι δεν πρέπει να χάνουμε χρόνο. Συμφωνώ μαζί σας: δεν πρέπει να χάνουμε χρόνο με την παρούσα οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση.

Προβείτε στη σύσταση της Επιτροπής τώρα, το ταχύτερο δυνατόν. Πείστε τους συναδέλφους σας στο Συμβούλιο και λάβετε την απόφασή σας για τον Ύπατο Εκπρόσωπο επί τη βάση της παρούσας Συνθήκης. Διαλέξτε έναν από

τους υποψηφίους –είδα ότι οι υποψηφιότητες είναι αρκετές– για την Προεδρία του Συμβουλίου και προχωρήστε στις σχετικές διαδικασίες.

Daniel Cohn-Bendit, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι πρέπει να διδαχθούμε κάτι σημαντικό από τις εξελίξεις στην Ιρλανδία.

Οι Ιρλανδοί, όπως παρατήρησε ο Guy Verhofstadt, ανακοίνωσαν αποτέλεσμα ψηφοφορίας 67%, ήτοι μια μεγάλη πλειοψηφία, επειδή η πραγματικότητα τους οδήγησε στη σωστή κρίση. Η πραγματικότητα της κρίσης, καταρχάς, εν μέσω της οποίας συνειδητοποίησαν ότι χρειάζονται την Ευρώπη. Εντούτοις, συνειδητοποίησαν επίσης ότι η συγκεκριμένη ψηφοφορία σήμαινε ουσιαστικά –όπως σωστά παρατήρησε ο Joseph Daul– ότι είτε θα ψηφίσουν «Ναι» είτε θα κινήσουν διαδικασία εξόδου. Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι ότι τα δημοψηφίσματα στην Ευρώπη έχουν νόημα μόνον εάν επιφέρουν επιπτώσεις. Εάν είναι ένα τέχνασμα, ένα καπρίτσιο, μπορείτε να δηλώσετε «Όχι», και «ούτε γάτα ούτε ζημιά». Επομένως, ανταποκρίνεστε ανάλογα με τη διάθεσή σας.

Πιστεύω ότι η συζήτηση για την Ευρώπη πρέπει να συνεχιστεί. Πρέπει να καταλήξουμε σε ένα ευρωπαϊκό δημοψήφισμα, στο οποίο όλοι οι Ευρωπαίοι θα ψηφίσουν βάσει ειδικής πλειοψηφίας και εκείνοι που θα ψηφίσουν «Όχι» θα πρέπει να δηλώσουν εάν σέβονται την ψηφοφορία και παραμένουν στη διαδικασία ή εάν αποχωρούν. Εάν οι Άγγλοι θεωρούν ότι αυτή η παρατήρηση απευθύνεται σε εκείνους, δεν κάνουν λάθος, διότι πρέπει να θέσουμε ένα οριστικό τέλος σε μια Ευρώπη που μπορεί να πέσει θύμα εκβιασμού. Ένας δημοκρατικός χώρος δεν μπορεί να επιβιώσει με εκβιασμούς, και εάν δεν κατορθώσουμε να επιλύσουμε αυτό το πρόβλημα, φρονώ ότι ο ευρωπαϊκός δημοκρατικός χώρος δεν θα λειτουργήσει.

Το δεύτερο στοιχείο που πρέπει να κατανοήσουμε πλήρως είναι η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Ο Guy Verhofstadt έδιξε αδρομερώς αυτό το θέμα, αλλά εκείνο που με ανησυχεί είναι ότι, για τον κ. Barroso, διεξήχθη δημόσια συζήτηση. Δεν κερδίσαμε, χάσαμε, έτσι είναι η ζωή, αλλά υπήρξε τουλάχιστον πραγματική δημόσια συζήτηση. Στη συνέχεια, υπήρξε μια έντονη αντιπαράθεση και κέρδισε η πλειοψηφία.

Κύριε Schulz, ίσως δεν θα έπρεπε πάντα να κατηγορείτε τους άλλους. Εάν όλοι οι Σοσιαλιστές είχαν καταψηφίσει μαζί μας τον κ. Barroso, δεν θα είχε προκύψει πλειοψηφία. Πρέπει να επισημανθεί και αυτό το σημείο· δεν μπορείτε απλώς να δηλώνετε είτε το ένα είτε το άλλο. Έτσι είναι η ζωή· έτσι έχουν τα πράγματα. Ναι, είναι αλήθεια, Martin, σας αρέσει να κατηγορείτε τους άλλους, αλλά οι Σοσιαλδημοκράτες θα πρέπει να αναλαμβάνουν ενίοτε την ευθύνη της ήττας τους, ειδάλλως δεν θα κερδίσουμε ποτέ.

Θα ήθελα τώρα να παρατηρήσω κάτι σχετικά με τη διαδικασία, και σε αυτό το σημείο διαφωνώ μαζί σας, κύριε Reinfeldt. Πρόκειται να διορίσουμε Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Δεν θέλω αυτή η διαδικασία να αποτελέσει πραξικόπημα. Αίφνης, την τελευταία στιγμή, θα προτείνετε κάποιον και, εντός μίας εβδομάδας, θα έχει ληφθεί η απόφαση. Φρονώ ότι η Ευρώπη δικαιούται δημόσιας συζήτησης, ότι όλα τα κράτη πρέπει να έχουν το δικαίωμα να διατυπώσουν την άποψή τους επί των προτάσεών σας. Είτε πρόκειται για τον κ. Blair είτε για τον κ. Balkenende, τον κ. Jean-Claude Juncker ή τον κ. Guy Verhofstadt, νομίζω ότι δικαιούμαστε δημόσιας συζήτησης. Η απόφαση για τον Πρόεδρο της Ευρώπης δεν πρέπει να λαμβάνεται την τελευταία στιγμή από τις κυβερνήσεις, κεκλεισμένων των θυρών.

Τούτο το αναφέρω διότι όλοι γνωρίζουν ότι, επί του παρόντος, η κοινή γνώμη δεν υποστηρίζει τον κ. Blair, όλοι γνωρίζουν ότι είναι άδικο να μην δοθεί μια ευκαιρία στον Jean-Claude Juncker, απλώς και μόνο επειδή η κ. Merkel και ο κ. Sarkozy τάσσονται κατά της υποψηφιότητάς του. Αυτό δεν είναι δημόσια δημοκρατική συζήτηση. Πρέπει να θέσουμε όλα τα ζητήματα επί τάπητος, και μετά εσείς μπορείτε να αποφασίσετε. Το ίδιο ισχύει και για τον Υπάτο Εκπρόσωπο. Θέστε τις προτάσεις σας επί τάπητος.

Ένα έχω να σας πω. Εν προκειμένω, ο κ. Barroso έχει δικαίο· το ίδιο και ο κ. Verhofstadt. Μας πείσατε να εκλέξουμε τον κ. Barroso, δηλώνοντας ότι επρόκειτο για απόφαση κατεπείγοντος, και τώρα θα έχετε μια «αναξιοπαθούσα» Επιτροπή, η οποία απλώς θα πορεύεται έως ότου ληφθεί μια απόφαση. Όλα εξαρτώνται από τους Τσέχους.

Εντούτοις, υπάρχει και ένα άλλο ενδεχόμενο. Προτείναμε να παραταθεί η εντολή ολόκληρης της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένου του κ. Barroso, ακριβώς για να μπορέσει να διενεργήσει τις διαπραγματεύσεις για την Κοπεγχάγη επί τη βάσει πλήρους απασχόλησης. Θεωρώ ότι είναι απαράδεκτο να μην δρομολογηθεί ευθύς αμέσως η διαδικασία για τη σύσταση της Επιτροπής, θέτοντας τα ονόματα των υποψηφίων υπό συζήτηση. Ο κ. Verhofstadt υπέβαλε μια καλή πρόταση: εάν οι Τσέχοι δεν διατυπώσουν τη θέση τους, δεν θα έχουν Επίτροπο διότι, δυνάμει της Συνθήκης της Νίκαιας, ο αριθμός των Επιτρόπων θα πρέπει να μειωθεί. Εάν οι Τσέχοι διατυπώσουν τη θέση τους πριν από τη λήξη της διαδικασίας, τα πράγματα θα εκτυλιχθούν στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας και έτσι θα έχουν Επίτροπο. Όλα τα ζητήματα πρέπει να τεθούν επί τάπητος.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα απλώς να επισημάνω ένα πράγμα. Οφείλουμε να συνεχίσουμε τη συζήτηση μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν είναι το τέλος της ιστορίας. Η συνταγματοποίηση της

Ευρώπης δεν μπορεί να σταματήσει με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Εάν δεν έχουμε το σθένος να συνεχίσουμε αυτήν τη συζήτηση μετά την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, φρονώ ότι θα χάσουμε ένα σημαντικό ραντεβού με την Ιστορία, το ραντεβού της Ευρώπης.

Timothy Kirkhope, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το μεγαλύτερο μέρος των πρώιμων πολιτικών μου χρόνων το δαπάνησα αντιμαχόμενος επικίνδυνα άτομα όπως τον κ. Cohn-Bendit. Πραγματικά ανησύχησα προ ολίγου, όταν διαπίστωσα ότι συμφωνούσα με ένα ή δύο σημεία της αγόρευσής του και με καθησύχασε μόνο το γεγονός ότι οι τελικές παρατηρήσεις του με βρήκαν και πάλι εκ διαμέτρου αντίθετο. Μιλώντας ως επικεφαλής των βρετανών Συντηρητικών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θέλω να είμαι συνεπής όσον αφορά τη θέση μου. Για εκείνους από εμάς που υποστηρίζουμε την αρχή της ένωσης των εθνικών κρατών προκειμένου να συνεργαστούν ελεύθερα στην Ευρώπη, η πρόοδος της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν θα πρέπει ενδεχομένως να αποτελεί λόγο για πανηγυρισμούς σήμερα.

Το δράμα της Ένωσης μας έγκειται στο γεγονός ότι, στα μάτια τόσων πολλών ανθρώπων, δείχνει να έχει γίνει ένα ελιτίστικο εγχείρημα που προωθεί πιεστικά την ιδεολογία του σε ένα ολοένα και πιο σκεπτικιστικό κοινό, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat. Μόλις χάσετε ένα δημοψήφισμα, διοργανώνετε ένα άλλο για να λάβετε το αποτέλεσμα που θέλετε. Εάν ο όρος «Σύνταγμα» αποδειχθεί αντιδημοφιλής και μη αποδεκτός, τυλίγεται σε νέο περιτύλιγμα προκειμένου να αγνοηθούν οι παλαιές αντιδράσεις απόρριψης. Εάν το υποσχθέν δημοψήφισμα δεν φαίνεται να έχει πιθανότητες νικηφόρας έκβασης, ακυρώνεται χωρίς εμφανείς ενδοιασμούς ή αίσθημα αιδούς. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όλα τα πολιτικά κόμματα, συμπεριλαμβανομένου του κυβερνώντος κόμματος, υποσχέθηκαν στον βρετανικό λαό ότι θα διοργάνωναν δημόσια διαβούλευση για το μέλλον της Ευρώπης. Οι Σοσιαλιστές και οι Φιλελεύθεροι υπαναχώρησαν στην υπόσχεσή τους. Τέτοια πολιτικά τεχνάσματα μπορεί να διασφαλίζουν βραχυπρόθεσμα πλεονεκτήματα, αλλά θα πρέπει να μας θλίβει το γεγονός ότι οι λαοί της Ευρώπης ήκιστα εμπιστεύονται τους πολιτικούς τους που προβάλλονται μέσω κυνικών στρατηγημάτων αυτού του είδους.

Εμείς, στην Ομάδα του ECR, θέλουμε να οικοδομήσουμε μια Ευρώπη πάνω στα ασφαλή θεμέλια της λαϊκής στήριξης και της δημοκρατικής νομιμότητας που παρέχουν τα θεσμικά όργανα των εθνικών κρατών μελών της. Αλλά η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί, κατά την άποψή μας, ακόμα ένα βήμα προς την εσφαλμένη κατεύθυνση. Ανοίγοντας την πόρτα σε μια υπερεθνική εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, αναθέτοντας περισσότερες εξουσίες στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και καταργώντας εθνικά δικαιώματα αρνησικυρίας σε τομείς πολιτικής που είναι κρίσιμοι για τα κράτη μας, η Συνθήκη προσανατολίζεται με δραματικό τρόπο προς τον σχηματισμό του υπερκράτους που ανησυχεί πολλούς. Οι λαοί της Ευρώπης δεν θέλουν μια Ένωση μέγιστου συγκεντρωτισμού, μια Ένωση που ενισχύει τις εξουσίες της εις βάρος των κρατών μελών της, μιας Ένωσης που είναι απομακρυσμένη από τις καθημερινές ανησυχίες τους. Απεναντίας, θέλουν μια Ευρώπη πολυμορφίας, μια Ευρώπη όπου συνδυάζονται οι διαφορετικοί πολιτισμοί και τρόποι ζωής, όπου είναι δυνατή η επίτευξη της προστιθέμενης αξίας. Θέλουν μια αναμορφωμένη Ένωση, μια πιο υπεύθυνη, διάφανη και δημοκρατική Ένωση η οποία θα διασφαλίζει την αποδοτικότητα των δαπανών της στους τομείς στους οποίους έχει εκχωρήσει αρμοδιότητες, μια Ευρώπη που θα βρίσκεται πιο κοντά στους πολίτες και θα τους αφορά.

Για τον λόγο αυτόν, η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί χαμένη ευκαιρία. Εργάστηκα για την Ευρωπαϊκή Συνέλευση μετά τη Δήλωση του Λάκεν, την οποία στήριξα πολύ, μια Συνέλευση που κατάρτισε το πρωτότυπο καταστατικό κείμενο. Γνωρίζω πολύ καλά τις λεπτομέρειες, τα θετικά, αλλά και τα αρνητικά σημεία της. Οι Συντηρητικοί του Ηνωμένου Βασιλείου υπήρξαν συνεπείς στη θέση τους. Εκτιμούμε ότι η Συνθήκη, όπως έχει εξελιχθεί, δεν θα προαγάγει την κατάσταση προς όφελος των λαών. Και εμείς, στην Ομάδα του ECR, θα συνεχίσουμε να μαχόμαστε για το όραμα που έχουμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα όραμα που εναρμονίζεται με τις ελπίδες και τις προσδοκίες των λαών της Ευρώπης. Θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε μια Ευρωπαϊκή Ένωση προσαρμοσμένη στους στόχους του μέλλοντος, όχι του παρελθόντος, και μια Ευρωπαϊκή Ένωση που εδράζεται ακλόνητα στην υποστήριξη των λαών της και όχι μόνο στις προτεραιότητες οιασδήποτε προνομιούχας τάξης. Όλοι μας θα πρέπει να το αναλογιστούμε αυτό.

Lothar Bisky, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Ομάδα μου τάχθηκε εξ αρχής υπέρ των υποχρεωτικών δημοψηφισμάτων για τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι ψηφοφόροι στην Ιρλανδία ήταν οι μόνοι που είχαν τη ευκαιρία να λάβουν την απόφασή τους άμεσα πριν από δεκαοκτώ μήνες. Εάν θέλουμε να αποφασίζουν οι λαοί, τότε οφείλουμε να αποδεχόμαστε το αποτέλεσμα, ακόμα και αν δεν μας αρέσει.

Η κυβέρνηση στην Ιρλανδία παρενέβη την αρχή της δημοκρατίας και διοργάνωσε δεύτερο δημοψήφισμα, εν μέρει λόγω πιέσεων που δέχτηκε από άλλα κράτη μέλη. Τώρα έλαβαν το αποτέλεσμα που επιθυμούσαν. Εμείς στην Αριστερά, τηρούμε την αρχή της δημοκρατίας, αλλά εξακολουθούμε να ανησυχούμε για τον πολιτικό προσανατολισμό της ΕΕ. Ο αριθμός των αρνητικών ψήφων στην Ιρλανδία υποδεικνύει ότι δεν είμαστε οι μοναδικοί που έχουμε αυτήν την ανησυχία.

Τα τρία βασικά σημεία της κριτικής μας είναι τα εξής: πρώτον, το γεγονός ότι η προηγούμενη πολιτική ελευθέρωσης των κεφαλαιαγορών, φορολογικού ανταγωνισμού, αποσύνδεσης της δημοσιονομικής πολιτικής από την οικονομική πολιτική και κατάλυσης του κοινωνικού κράτους συνέβαλε στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Κατά συνέπεια, η εν λόγω πολιτική οδήγησε στην αύξηση της φτώχειας και της ανισότητας στην Ευρώπη. Εκτός από δηλώσεις περί καλής πρόθεσης, πολύ λίγα πράγματα συνέβησαν μέχρι στιγμής στον τομέα της ρύθμισης των κεφαλαιαγορών. Αντιθέτως, ενώ τα ποσοστά της ανεργίας παρουσιάζουν ανοδική πορεία, οι μεγάλες τράπεζες προβλέπουν ακόμα μία φορά υψηλά κέρδη. Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα συνεχίσει την εν λόγω πολιτική της οικονομίας της αγοράς με τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να το υποστηρίξουμε.

Αντ' αυτού, ζητούμε μια ριζικά διαφορετική προσέγγιση για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προκλήσεων. Στόχος μας είναι η καθιέρωση μιας ρήτρας κοινωνικής προόδου με ελάχιστους μισθούς που θα εφαρμόζεται σε ολόκληρη την ΕΕ –ή ίδια αμοιβή για την ίδια εργασία στον ίδιο χώρο. Πρέπει να καταπολεμήσουμε το μισθολογικό ντάμπινγκ.

Το δεύτερο σημείο της κριτικής μας είναι το γεγονός ότι η προτροπή προς τα κράτη μέλη να βελτιώσουν σταδιακά τις στρατιωτικές τους δυνατότητες δεν συνάδει προς τους στόχους της Αριστεράς, όπως, παραδείγματος χάριν, η εδραίωση ενός ευρωπαϊκού οργανισμού εξοπλισμών στο πρωτογενές ευρωπαϊκό δίκαιο. Δεν θα στηρίξουμε παγκόσμιες στρατιωτικές αποστολές προκειμένου να διεκδικήσουμε τα δικά μας συμφέροντα. Δεν θέλουμε αυτού του είδους τη Συνθήκη· θέλουμε μια Συνθήκη αφοπλισμού και όχι εξοπλισμού. Είναι παράδοξο να χαρακτηριζόμαστε πολέμιοι της Ευρώπης γι' αυτόν τον λόγο. Οιοσδήποτε στην Ευρώπη τάσσεται υπέρ του εξοπλισμού κατατάσσεται στους φίλους της Ευρώπης, ενώ όποιος δηλώνει στην Ευρώπη υπέρ του αφοπλισμού, συγκαταλέγεται στους εχθρούς της Ευρώπης. Αυτό είναι πολιτικά παράλογο!

Εν πάση περιπτώσει, το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία πραγματοποιήθηκε και, ακόμα και αν η έκβασή του δεν ήταν αυτή ακριβώς που θα θέλαμε, εμείς στην Αριστερά θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για την επίτευξη αμεσότερης δημοκρατίας στην Ευρώπη.

Nigel Farage, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, τελικά, το ζήτημα είναι στην πραγματικότητα εξαιρετικά απλό, έτσι δεν είναι; Είχαμε ένα αποτέλεσμα ψηφοφορίας κατά της Συνθήκης στην Ιρλανδία και ένα αποτέλεσμα ψηφοφορίας υπέρ της Συνθήκης στην Ιρλανδία, άρα, εάν διαθέτουμε ελάχιστο φιλάδλο πνεύμα, θα πρέπει να προβούμε σε ένα τρίτο και τελικό δημοψήφισμα· με τη διαφορά, όμως, ότι αυτήν τη φορά, το τρίτο δημοψήφισμα που θα διοργανώσουμε θα είναι ελεύθερο και δίκαιο. Διότι αυτό που συνέβη στην Ιρλανδία, κάθε άλλο παρά ελεύθερο και δίκαιο ήταν! Στην πραγματικότητα, ελπίζω να είστε πολύ υπερήφανοι για τους εαυτούς σας διότι αυτό που κάνατε ήταν να πάρετε το μικρότερο αγόρι στην αυλή του σχολείου, να το στριμώξετε στη γωνία και να του δώσετε μια γερή κλοτσιά. Αυτή ήταν μια νίκη για τους παλικαράδες του σχολείου· μια νίκη για τα μεγάλα κέρδη και μια νίκη για τους γραφειοκράτες. Ολόκληρη η διαδικασία ήταν μια παρωδία!

(*Διαμαρτυρίες*)

Ωστε σέβεστε, λοιπόν, το αποτέλεσμα αυτής της ψηφοφορίας; Αλλά δεν σεβαστήκατε το αποτέλεσμα της προηγούμενης ψηφοφορίας, έτσι δεν είναι; Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δαπάνησε εκατομμύρια λίρες στερλίνες από τα χρήματα των φορολογουμένων –λίρες στερλίνες ή ευρώ, δεν έχει σημασία, αν και στην περίπτωσή μας έχει διότι εμείς έχουμε ακόμα τη λίρα στερλίνα, ευτυχώς!– εν πάση περιπτώσει ξοδέψατε εκατομμύρια. Η υπέρβαση των δαπανών της παράταξης του «Ναι» έναντι της παράταξης του «Όχι» αντιστοιχεί κατά προσέγγιση σε συντελεστή της τάξης μεταξύ 10:1 και 20:1. Η επιτροπή του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία δεν επιτέλεσε σωστά το έργο της, δεν ενημέρωσε τον ιρλανδικό λαό ότι η Συνταγματική Συνθήκη της Λισαβόνας έχει, ασφαλώς, σοβαρό αντίκτυπο στο δικό του σύνταγμα· και, ενδεχομένως το χειρότερο όλων, η επιτροπή ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων στην Ιρλανδία άλλαξε τους κανονισμούς ώστε να μην καλύπτονται εξίσου οι παρατάξεις του «Ναι» και του «Όχι». Ολόκληρη η διαδικασία ήταν σκανδαλώδης. Ωστόσο, αυτό για το οποίο εκστράτευσε, αυτό για το οποίο εκστρατεύσατε όλοι, ήταν «Ψηφίστε “Ναι” για θέσεις εργασίας». Αυτό ήταν όλο. Ιδού, λοιπόν, τα νέα επί του πιεστηρίου: Η Aer Lingus προέβη σήμερα σε απολύσεις εργαζομένων και η Intel, η εταιρεία που επένδυσε 400 000 ευρώ στην εκστρατεία υπέρ του «Ναι», απέλυσε σήμερα 300 εργαζόμενους. Χίλιες πεντακόσιες πενήντα θέσεις εργασίας καταργήθηκαν από το προηγούμενο Σάββατο· οι μοναδικές θέσεις εργασίας που διατηρήθηκαν χάρη στη θετική ψήφο ήταν εκείνες της πολιτικής τάξης.

Υποψιάζομαι ότι όλα τελείωσαν. Υποψιάζομαι ότι στην ιστορία της Ιρλανδίας, η περίοδος ανεξαρτησίας της θα είναι πολύ σύντομη. Δεν πιστεύω ότι ο πρόεδρος Klaus θα μπορέσει να υψώσει το ανάστημά του· το ελπίζω πάντως, διότι είναι ένας εξαιρετος και γενναίος άνδρας. Φαίνεται, ωστόσο, ότι η γραφειοκρατία επικράτησε έναντι της εθνικής δημοκρατίας. Από ιστορικής άποψης, θεωρώ ότι η Βρετανία βρίσκεται πλέον πολύ απομονωμένη, ενδεχομένως τόσο όσο και το 1940, αλλά...

(*Ανάμικτες αντιδράσεις*)

...προκύπτει ένα πραγματικό θέμα συζήτησης, προκύπτει ένα πραγματικό θέμα συζήτησης στο σημείο αυτό. Τι νόημα έχει να διαθέτουμε Συντηρητικό πρωθυπουργό, εάν ο κ. Blair γίνει ο νέος «αφέντης»; Τι νόημα έχει να διαθέτουμε υπουργό Εξωτερικών, εάν έχουμε έναν υπουργό Εξωτερικών της ΕΕ με δική του διπλωματική υπηρεσία; Τι νόημα έχουν όλα αυτά; Προσωπικά θεωρώ ότι αυτό το ιρλανδικό δημοψήφισμα πυροδοτεί την πραγματική συζήτηση. Τέλος οι υποκρισίες: εάν θέλετε εθνική δημοκρατία, δεν μπορείτε να παραμείνετε μέλος αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και θα πραγματοποιήσουμε εκστρατεία υπέρ της εξόδου της Βρετανίας, και μάλιστα υπέρ της εξόδου της το συντομότερο δυνατόν.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εχθές ρώτησα την κ. Wallström, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, εάν η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπη με τη Συνταγματική Συνθήκη την οποία αντικατέστησε. Απάντησε ότι οι αλλαγές που έγιναν ήταν εκείνες που απαίτησε η βρετανική κυβέρνηση και αφορούσαν αλλαγές ονομάτων και συμβόλων. Δεν χρησιμοποίησε τη λέξη «μόνο», αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να το κάνει.

Η Συνταγματική Συνθήκη είχε ήδη απορριφθεί από το εκλογικό σώμα στη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες, ενώ το Ηνωμένο Βασίλειο θα διενεργούσε το δικό του δημοψήφισμα. Είναι βέβαιο ότι το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος θα ήταν η απόρριψη της Συνθήκης. Είναι προφανές ότι η αντικατάσταση της Συνταγματικής Συνθήκης από την Ευρωπαϊκή Μεταρρυθμιστική Συνθήκη πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήματος της βρετανικής κυβέρνησης, προκειμένου η τελευταία να μπορέσει να υπαναχωρήσει στην υπόσχεσή της για τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Η ουσία θα παρέμενε ανέπαφη, αλλά θα άλλαζαν τα ονόματα και τα σύμβολα στο πλαίσιο ενός απολύτως ανέντιμου ισχυρισμού, σύμφωνα με τον οποίο οι Συνθήκες θα ήταν διαφορετικές και δεν θα χρειαζόταν δημοψήφισμα. Πώς είναι δυνατόν να τολμά κανείς να αποκαλεί δημοκρατία αυτήν την απάτη και αυτήν την ατιμία;

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τους επικεφαλής των κοινοβουλευτικών Ομάδων για τα σχόλιά τους. Διαπιστώνω ότι πολλοί εξ αυτών επιθυμούν να επισπευσθεί η συγκεκριμένη διαδικασία, και το κατανοώ.

Νομίζω πως πρέπει να διευκρινίσουμε ότι εισερχόμαστε σε ένα άγνωστο σχεδόν πεδίο. Εάν εξετάσετε το ζήτημα επί νομικής βάσης, η Συνθήκη της Λισαβόνας προβλεπόταν πράγματι να τεθεί σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους. Επί του παρόντος, προσπαθούμε να κινηθούμε ευέλικτα σε μια νέα κατάσταση που απορρέει από τις εξελίξεις στην Ιρλανδία, αλλά και σε άλλες χώρες.

Στις σουηδικές συζητήσεις συνηθίζεται να γίνεται αναφορά στη δημοκρατία κατά τη διατύπωση μιας άποψης. Αυτό είναι θετικό. Και αυτό είναι επίσης που επιχειρώ να πετύχω εδώ. Εάν τεθεί σε ισχύ μια νέα Συνθήκη, είναι καταφανές ότι θα πρέπει να επικυρωθεί από τα 27 κράτη μέλη. Αυτό πρέπει να εξασφαλίσουμε, και γι' αυτόν τον λόγο επιμένω να είμαι ακριβής λέγοντας ότι βρισκόμαστε επί του παρόντος στον αριθμό 24. Απομένουν άλλες τρεις χώρες, και η μεγαλύτερη αναμονή θα αφορά κατά πάσα πιθανότητα την Τσεχική Δημοκρατία.

Μόλις επικυρώσει τη Συνθήκη και η 27η χώρα, θα προχωρήσουμε. Η Ιρλανδία δεν την έχει επικυρώσει ακόμα. Απαιτούνται οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες κύρωσης για να περατωθεί η συνολική διαδικασία. Θα πείτε ενδεχομένως ότι αυτό είναι εύκολο, ωστόσο πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, οπότε επιφυλασσόμεθα. Όταν θα έχουν προβεί στην κύρωση και τα 27 κράτη, τότε η δέσμη μέτρων θα είναι σαφής και θα προχωρήσουμε στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι επίσης πολύ σημαντικό να επισημανθεί ότι όλες οι Συνθήκες που έχουμε συζητήσει προέκυψαν από τον συγκεκριμένο διαφορετικών απόψεων, και είναι μάλλον σαφές ότι εγώ και άλλοι παριστάμενοι θέλουμε να τηρήσουμε τις εν λόγω Συνθήκες. Συμβαίνει συχνά να κάνουμε κάτι άλλο που δεν συνάδει προς τις Συνθήκες. Αυτό ακριβώς προσπαθούμε να επιτύχουμε εδώ με τη σουηδική Προεδρία.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σας δηλώνω ότι θα προσπαθήσουμε να δράσουμε γοργά σε μια κατάσταση η οποία, επί του παρόντος, εξαρτάται ουσιαστικά από το συνταγματικό δικαστήριο της Πράγας, στην Τσεχική Δημοκρατία. Μόλις το δικαστήριο εκδώσει την απόφασή του σχετικά με το αν θα χαρακτηρίσει δεκτή την εν λόγω καταγγελία ή όχι, τότε θα προβεί και η σουηδική Προεδρία στο επόμενο διάβημά της όσον αφορά τη συγκεκριμένη διαδικασία. Αυτό σημαίνει δημοκρατία επί το έργον, διότι τηρούμε επακριβώς τις Συνθήκες και σεβόμαστε τις αντιδράσεις από τις διαφορετικές χώρες.

Το δικό μου μήνυμα προς υμάς είναι ότι, με αυτήν τη σαφή πλειοψηφία, οφείλουμε να εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας το συντομότερο δυνατόν, διότι πιστεύουμε ότι θα μας βοηθήσει να διαχειριστούμε καλύτερα την Ευρώπη, αλλά τούτο θα το πράξω με επιμέλεια. Θα τηρήσω τις Συνθήκες και θα σεβαστώ επίσης το γεγονός ότι και τα 27 κράτη μέλη πρέπει να την επικυρώσουν προτού προβούμε σε αυτό το διάβημα.

Σας ευχαριστώ θερμά για τα σχόλιά σας, και σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα προβώ μόνο σε μερικές παρατηρήσεις επί των σχολίων που έκαναν οι επικεφαλής των κοινοβουλευτικών Ομάδων, και τους ευχαριστώ όλους για τις παρεμβάσεις τους. Αυτά τα θεσμικά ζητήματα μετάβασης μεταξύ δύο Συνθηκών είναι πολύ δύσκολα από νομικής και πολιτικής άποψης, και απαιτούν σύνθεση εκ μέρους όλων των θεσμικών οργάνων. Ασφαλώς, θα θέλαμε να εγκριθεί η νέα Συνθήκη το συντομότερο δυνατόν. Αυτό θέλει η πλειοψηφία των βουλευτών του παρόντος Κοινοβουλίου, αυτό θέλουν όλες οι κυβερνήσεις, και, οπωσδήποτε, αυτό θέλει η Επιτροπή.

Το θέμα έγκειται, όπως μόλις επεσήμανε ο πρωθυπουργός, στο γεγονός ότι η Συνθήκη δεν θα εγκριθεί πριν από τη λήξη της εντολής της υφιστάμενης Επιτροπής. Η εντολή της Επιτροπής λήγει στο τέλος του τρέχοντος μηνός και, επομένως, θα διέλθουμε αναπόφευκτα μια περίοδο κατά την οποία η Επιτροπή θα λειτουργεί ως «υπηρεσιακή» Επιτροπή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο φρονώ ότι το Κοινοβούλιο έλαβε τη σωστή απόφαση πριν από λίγο καιρό να αποφανθεί ήδη επί του Προέδρου της Επιτροπής διότι, κατά τον τρόπο αυτόν, εκχωρεί στον Πρόεδρο της Επιτροπής την αρμοδιότητα, την πολιτική αρμοδιότητα, να εκπροσωπεί την Επιτροπή σε πολύ σημαντικές διεθνείς υποχρεώσεις. Ήταν μια συνετή απόφαση εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το σημαντικό σημείο τώρα είναι να εξετάσουμε πώς θα χειριστούμε αυτήν τη μετάβαση. Σήμερα συζητήσαμε αυτό το θέμα στην Επιτροπή, και η άποψή μας στο Σώμα των Επιτρόπων είναι ότι η νέα Επιτροπή θα πρέπει, εφόσον είναι εφικτό, να συσταθεί δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτή είναι η άποψή μας διότι αυτή είναι η Συνθήκη που θέλουμε· αυτή είναι η Συνθήκη που θα εκχωρήσει σε εσάς, το Κοινοβουλευτικό Σώμα, περισσότερα δικαιώματα όσον αφορά τον σχηματισμό της Επιτροπής αυτής καθεαυτήν. Για παράδειγμα, ο Ύπατος Εκπρόσωπος θα είναι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, και, συνεπώς, εσείς θα ψηφίζετε τον Ύπατο Εκπρόσωπο. Αυτό δεν θα συμβεί εάν εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Νίκαιας, και, ως εκ τούτου, η άποψή μας είναι ότι η νέα Επιτροπή θα πρέπει, εφόσον είναι εφικτό, να συσταθεί δυνάμει των διατάξεων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αλλά τούτο είναι, ασφαλώς, ζήτημα σύνθεσης, καθώς επίσης και συγχρονισμού. Κατά το παρελθόν, και συγκεκριμένα κατά τη σύσταση της πρώτης Επιτροπής στην οποία συμμετείχα εγώ, είχαμε επίσης ξεκινήσει με παράταση της εντολής της Επιτροπής για τρεις εβδομάδες.

Άρα το ερώτημα είναι: πόσος χρόνος χρειάζεται; Γι' αυτό δήλωσα εν τάχει –και ο πρωθυπουργός Reinfeldt γνωρίζει ποια είναι η δική μου άποψη– ότι άλλο είναι να περιμένουμε μερικές εβδομάδες και άλλο είναι να βρισκόμαστε επ' αόριστον σε αναμονή. Πρόκειται για ζήτημα κρίσης, πολιτικής κρίσης, και ευελπιστώ το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προβεί σε ορθές αποφάσεις βάσει των πληροφοριών που λαμβάνουμε από τους τσέχους εταίρους μας. Αυτό είναι το ζήτημα για το οποίο πρέπει να ληφθεί απόφαση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο τέλος του τρέχοντος μηνός.

Ασφαλώς δεν θέλουμε –θεωρώ ότι δεν θα ωφελούσε κανέναν– να έχουμε μια Επιτροπή χωρίς πλήρεις νομικές αρμοδιότητες. Δεν θα ωφελούσε την Επιτροπή και είμαι βέβαιος ότι δεν θα ωφελούσε ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Γι' αυτό δήλωσα ότι είμαι πρόθυμος: είμαι πρόθυμος να δρομολογήσω τον σχηματισμό της νέας Επιτροπής μόλις εδραιωθεί η νομική σαφήνεια και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κινήσει τη διαδικασία. Προς τον σκοπό αυτόν, χρειάζομαι από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προβεί στη λήψη ορισμένων αποφάσεων. Χρειάζομαι από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προτείνει έναν Ύπατο Εκπρόσωπο διότι ο Ύπατος Εκπρόσωπος πρέπει να εγκριθεί, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, από τον Πρόεδρο της Επιτροπής ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.

Όσον αφορά ορισμένα σχόλια, θέλω να υπογραμμίσω κάποια σημεία, και να καθησυχάσω ορισμένους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ορισμένοι εξ υμών είπατε ότι θα υπάρχει «Πρόεδρος της Ευρώπης». Λυπάμαι: δεν θα υπάρχει «Πρόεδρος της Ευρώπης». Εάν εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, θα υπάρχει Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: είναι διαφορετικό. Υπάρχει Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, υπάρχει Πρόεδρος της Επιτροπής, και θα υπάρχει και Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Είναι σημαντικό να υπογραμμισθεί αυτό το σημείο διότι, ενίοτε, δημιουργούνται εντυπώσεις περί ορισμένων θεσμικών παρεκκλίσεων, και αρνούμαι να αποδεχτώ, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνείται να αποδεχτεί, την ιδέα ότι ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι ο Πρόεδρος της Ευρώπης, διότι κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στις Συνθήκες.

(Χειροκροτήματα)

Δεν προβλέπεται στις Συνθήκες και οφείλουμε να σεβόμαστε τις Συνθήκες. Οφείλουμε να σεβόμαστε τους θεσμούς. Υπάρχει Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· υπάρχει Πρόεδρος της Επιτροπής. Εάν εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, θα υπάρχει και Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Έχει μεγάλη σημασία να κατανοήσουμε ότι όλες οι αποφάσεις μας πρέπει να λαμβάνονται στο πλαίσιο των ισχυουσών Συνθηκών. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω πλέον ότι, μόλις οι Τσέχοι διασαφηνίσουν την κατάστασή τους, θα πρέπει να προχωρήσουμε. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε επί των σημείων που προανέφερα, από την πρωτοβουλία των πολιτών έως τις εξωτερικές υπηρεσίες, με αυτό το πνεύμα συνεργασίας μεταξύ όλων των θεσμικών οργάνων, ώστε, όταν ληφθούν επισήμως οι αποφάσεις, να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε με

αποφασιστικότητα όλα όσα προάγει η Συνθήκη της Λισαβόνας, και τα οποία αφορούν, κατά την άποψή μου, μεγαλύτερη υπευθυνότητα, περισσότερη δημοκρατία και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα για την Ένωσή μας.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως πρώτος ιρλανδός πολίτης που λαμβάνει τον λόγο στην παρούσα συζήτηση, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω τους συναδέλφους για τα ευγενικά τους σχόλια σχετικά με το εκλογικό σώμα της Ιρλανδίας. Αναφέρομαι επίσης και στους ανθρώπους στους οποίους έχουν απευθυνθεί ευχαριστίες μέχρι στιγμής. Θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν έχουμε ευχαριστήσει δύο ανθρώπους που υποστήριξαν ένθερμα αυτήν την εκστρατεία υπέρ της θετικής ψήφου και έθεσαν το συμφέρον της χώρας τους πάνω από τα πολιτικά συμφέροντα του δικού τους κόμματος – τον κ. Enda Kenny, TD, ηγέτη του κόμματος Fine Gael, και τον κ. Eamon Gilmore TD, ηγέτη του Εργατικού Κόμματος. Ενήργησαν με τη μεγαλύτερη ανιδιοτέλεια από όλους προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή της εν λόγω εκστρατείας και αυτό θέλω να καταγραφεί στα πρακτικά της σημερινής συζήτησης.

Η διαδικασία της Συνθήκης της Λισαβόνας στην Ιρλανδία καταδεικνύει ότι όταν προσπαθούμε να φέρουμε κοντά μας τους πολίτες, οι τελευταίοι είναι πρόθυμοι να ανταποκριθούν στην καθοδήγηση. Το ευρωπαϊκό εγχείρημα εξακολουθεί να αποτελεί τη μεγαλύτερη ελπίδα των λαών στην Ευρώπη, αλλά και αλλού, για ένα μέλλον ειρήνης και ευημερίας. Δεν μπορούμε να υπερβάνουμε εκ προοιμίου ότι οι πολίτες θα εκτιμήσουν τα οφέλη του. Πρέπει να είμαστε κατά το δυνατόν ανοικτοί και διαλλακτικοί όταν τους εξηγούμε αυτά τα οφέλη. Η διεύρυνση δεν αποδυνάμωσε το εγχείρημα. Απεναντίας, μας παρέσχε τη δυνατότητα να επιτρέψουμε και σε άλλους να επωφεληθούν από αυτό. Υπάρχει όντως ενότητα στην πολυμορφία.

Ορισμένοι πολίτες στην Ιρλανδία δεν ήταν βέβαιοι για το περιεχόμενο της Συνθήκης· κάποιοι άλλοι ανησυχούσαν σχετικά με την αναγκαστική δεσμοδότηση της άμβλωσης σε ένα κράτος μέλος, την ουδετερότητα, την κατάργηση του Επιτρόπου, καθώς και το ενδεχόμενο για τη χώρα να απολέσει τον έλεγχο επί της δικής της πολιτικής για την άμεση φορολογία. Μέσω ειδικής επιτροπής, η ιρλανδική κυβέρνηση διακρίβωσε τις ανωτέρω ανησυχίες των πολιτών μετά το πρώτο δημοψήφισμα και η κυβέρνηση έλαβε από τους εταίρους μας εγγυήσεις επί των εν λόγω τομέων και, το σπουδαιότερο, την απαιτούμενη αλλαγή όσον αφορά τη μελλοντική σύνθεση της Επιτροπής.

Αυτό ήταν δημοκρατία επί το έργον σε όλα τα επίπεδα. Ο λόγος για τον οποίο η ιρλανδική κυβέρνηση είχε δικαίωμα και καθήκον να ενεργήσει κατά τον τρόπο που ενήργησε συνίσταται στο γεγονός ότι ο κυρίαρχος λαός της Ιρλανδίας τής παρείχε αυτό το δικαίωμα και καθήκον. Από το υψηλό ποσοστό συμμετοχής και τη σαρωτική θετική ψήφο συνάγεται σαφώς ότι ικανοποιήθηκε η δημοκρατική βούληση του λαού.

Κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζω αυτό που είπατε σχετικά με τις ανησυχίες ορισμένων λαών μας. Επιτρέψτε μου να θίξω ένα ζήτημα το οποίο φρονώ ότι χρειάζεται να τεθεί. Ορισμένοι πολίτες στην Ιρλανδία και σε άλλες χώρες πιστεύουν ότι η ΕΕ μετατρέπεται σε έναν ψυχρό χώρο για τον χριστιανισμό ειδικότερα, και για τη θρησκεία γενικότερα. Οφείλω να δηλώσω ότι εγώ προσωπικά έχω βιώσει στο παρόν Σώμα την έλλειψη σεβασμού εκ μέρους συναδέλφων οι οποίοι θεωρούν εαυτούς αμερόληπτους και φιλελεύθερους, αλλά κάθε άλλο παρά αυτό είναι όταν καλούνται να προσπαθήσουν να αντιληφθούν ορισμένα πράγματα από την οπτική γωνία ανθρώπων με θρησκευτικές πεποιθήσεις. Σέβομαι όσους δεν έχουν θρησκευτικές πεποιθήσεις, αλλά απαιτώ από εκείνους να ανταποδίδουν αυτόν τον σεβασμό. Αυτό είναι συνολικά το ζητούμενο στο ευρωπαϊκό εγχείρημα. Επαναλαμβάνω: ενότητα στην πολυμορφία. Το δεύτερο ιρλανδικό δημοψήφισμα αποδεικνύει τι μπορούμε να επιτύχουμε όταν είμαστε πραγματικά διαλλακτικοί. Διατυπώνω αυτήν την άποψη για εκείνους που τείνουν ευήκοοι ους και για τις επόμενες γενιές.

Ας ενεργήσουμε, λοιπόν, τώρα ώστε να περατώσουμε τη διαδικασία κύρωσης και μετά να πραγματοποιήσουμε τις υποσχέσεις που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας περί περισσότερης δημοκρατίας και διαφάνειας, περί συνεκτικού ρόλου στον κόσμο, περί εφαρμογής των ίδιων αρχών ανοχής και διαλλακτικότητας στις συνδιαλλαγές μας με άλλες περιοχές του πλανήτη, ιδίως με τα φτωχότερα μέρη, με εκείνες που πρέπει να εφαρμόζουμε στο εσωτερικό της ΕΕ.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κατά την τελευταία μας συζήτηση επί του θέματος αυτού, είχα προβλέψει ότι το εκλογικό σώμα της Ιρλανδίας θα απορρίψει τον πολιτικό κύκλο που απαρτίζεται από τους Gerry Adams, Nigel Farage και Joe Higgins. Με χαρά δηλώνω ότι προέβλεπα σωστά.

Η μεγαλορρημοσύνη του Nigel Farage, και αυτό πρέπει να επισημανθεί, ενίσχυσε την ευθυμία του ιρλανδικού έθνους για λίγο, αλλά φυσικά η περιφρόνηση που νιώθει για την ιρλανδική δημοκρατία έρεε σήμερα στην ομιλία του από κάθε πόρο του σώματός του. Τα στρατηγήματά του προκειμένου να πείσει το ιρλανδικό εκλογικό σώμα να πιέσει, με τη σειρά του, τη Βρετανία να αποχωρήσει από την ΕΕ κατέδειξε, θεωρώ, ότι ελάχιστα έχει συλλάβει την κοινή ιστορία που μοιράζονται η Βρετανία και η Ιρλανδία.

Το σπουδαιότερο είναι ότι το ιρλανδικό εκλογικό σώμα δήλωσε κατά τη συντριπτική πλειοψηφία του ότι το μέλλον μας βρίσκεται στην Ευρώπη, ότι η Ευρώπη αρμόζει στην Ιρλανδία και ότι η Ιρλανδία μπορεί να συμβάλει θετικά

στην εξέλιξη της Ένωσης. Αισιοδοξώ ότι όλα τα κράτη μέλη θα επικυρώσουν τη Συνθήκη σύντομα και ότι οι θεσμικές, δημοκρατικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις θα μπορέσουν να εφαρμοστούν χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις. Ο κόσμος χρειάζεται μια αποτελεσματικότερη Ένωση για να διασφαλιστεί ότι μπορούμε να υλοποιήσουμε δραστικά τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης – στον οικονομικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό τομέα.

Θέλω να καταστήσω σαφές σε εσάς, Πρόεδρε Barroso, και σε εσάς, κύριε Προεδρεύων, ότι οι λαοί της Ευρώπης απαιτούν δράση από την Ένωση. Δεν έχουν πλέον ανάγκη να πειστούν ότι χρειαζόμαστε παγκόσμιες και εσωτερικές λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Αυτό που θέλουν να δουν είναι η ανάληψη δράσης επί της ουσιαστικής αντιμετώπισης αυτών των κρίσεων. Θέλουν πράξεις, όχι ρητορείες.

Ελπίζω πραγματικά να αποκτήσουμε μια Επιτροπή που θα είναι αποτελεσματική, που θα είναι άξια και, ιδίως, ικανή να αποτινάξει τη στείρα οικονομική ιδεολογία που μας έφερε στο χείλος της καταστροφής στην Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Πρέπει να θέσουμε τον στόχο που αποτυπώσαμε στη Συνθήκη της Λισαβόνας: μια κοινωνική οικονομία της αγοράς, η οποία θα αποφέρει νέες θέσεις εργασίας, η οποία θα αποφέρει ευημερία και η οποία θα αποφέρει αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο για όλους τους λαούς μας.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα, ο ιρλανδικός λαός, με ένα νικηφόρο αποτέλεσμα 619 000 ψήφων, έδωσε μια ηχηρή ψήφο εμπιστοσύνης στο εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τις υπόλοιπες 26 κυβερνήσεις της Ευρώπης και τις πολιτικές ομάδες αυτού του Κοινοβουλίου που συνεργάστηκαν πολύ στενά με την ιρλανδική κυβέρνηση κατά τους 15 προηγούμενους μήνες προκειμένου να αντιμετωπισθούν διεξοδικά οι ανησυχίες που εξέφρασε ο ιρλανδικός λαός στο πρώτο δημοψήφισμα της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Ήταν μια νίκη του ιρλανδικού λαού, όχι απαραίτητως της κυβέρνησης ή των πολιτικών κομμάτων. Η συντριπτική πλειοψηφία του ιρλανδικού λαού δήλωσε ότι η θέση της Ιρλανδίας βρίσκεται στο επίκεντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(GA) Τα πολιτικά κόμματα που είχαν ταχθεί υπέρ της Συνθήκης συνεργάστηκαν σε αυτόν τον γύρο περισσότερο από ό, τι στο προηγούμενο δημοψήφισμα.

Ομάδες πολιτών, όπως η ομάδα «Ireland for Europe» («Η Ιρλανδία για την Ευρώπη») και η ομάδα «We Belong» («Ανήκουμε»), διαδραμάτισαν πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια να αποδειχθεί στο κοινό ότι δεν ήταν μόνο το πολιτικό σύστημα που ήθελε να ψηφίσει ο λαός της Ιρλανδίας «Ναι» στο δημοψήφισμα. Ομάδες γεωργών τάχθηκαν σθεναρά υπέρ της Συνθήκης και ανέλαβαν έντονη δράση σε αυτήν την εκστρατεία.

Πρόκειται για μείζονα αλλαγή σε σύγκριση με το προηγούμενο δημοψήφισμα, και αυτό φάνηκε ξεκάθαρα.

– (EN) Οι νομικά δεσμευτικές εγγυήσεις για την Ιρλανδία στους τομείς της πολιτικής για τη φορολογία, την ουδετερότητα και τα κοινωνικο-δεοντολογικά ζητήματα διασαφήνισαν τις καίριες ανησυχίες του ιρλανδικού λαού. Ελπίζω ότι η Συνθήκη θα επικυρωθεί πλέον σύντομα, και χαίρομαι που μαθαίνω από εσάς, κύριε Πρόεδρε, τα νέα σχετικά με τη χώρα σας.

Οφείλω, ωστόσο, να δηλώσω ότι οι παρατηρήσεις που διατύπωσε σήμερα το απόγευμα ο κ. Farage του κόμματος UKIP (Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου) ήταν προσβλητικά για τον ιρλανδικό λαό και δεν θα το δεχτούμε αυτό. Ο ιρλανδικός λαός είναι ένα νοήμον, διορατικό εκλογικό σώμα και γνώριζε τη διαφορά μεταξύ της προηγούμενης Συνθήκης και της παρούσας Συνθήκης, γνώριζε ότι τα πρωτόκολλα περιέχουν νομικά δεσμευτική συμφωνία. Κύριε Farage, εσείς και οι συνάδελφοί σας θα διαπιστώσετε με ευχαρίστηση ότι η παρέμβασή σας στη Συνθήκη μεταφράστηκε σε επιπλέον ποσοστό 3 ή 4 % για την παράταξη του «Ναι». Αυτός είναι ο σεβασμός που τρέφει ο ιρλανδικός λαός προς το άτομό σας και την Ομάδα σας.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, και εγώ επίσης χάρηκα και ανακουφίστηκα το Σάββατο, όταν πληροφορήθηκα ότι ο ιρλανδικός λαός ψήφισε «Ναι» με πλειοψηφία δύο τρίτων και, ως εκ τούτου, σαφώς δεν πιστεύω πλέον τις εσφαλμένες δηλώσεις και τις τρομακτικές ιστορίες περί ελάχιστου μισθού 1,84 ευρώ, για παράδειγμα, και ότι δήλωσε «Ναι» σε τούτη την ενιαία Ευρώπη.

Επιτέλους, τώρα έχουμε τη δυνατότητα να συνεργαστούμε επί της εξωτερικής μας πολιτικής προκειμένου να διασφαλίσουμε καλύτερη πρόληψη των συγκρούσεων, ισχυρότερη προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και περισσότερη δημοκρατία ανά τον κόσμο, άλλως ειπείν, να αποκτήσουμε μεγαλύτερη συναίσθηση της παγκόσμιας ευθύνης που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εντούτοις, για να τεθεί αυτό σε ισχύ –και ορισμένοι το έχουν ήδη επισημάνει– χρειαζόμαστε την υποστήριξη όλων των ευρωπαίων αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων ώστε να πείσουμε και τον πρόεδρο Klaus να υπογράψει τη Συνθήκη. Και όταν λέω την υποστήριξη όλων, το εννοώ. Εξοργίστηκα σήμερα το πρωί, όταν πληροφορήθηκα ότι ένας αρχηγός κυβέρνησης, και συγκεκριμένα ο αυστριακός καγκελάριος Werner Faymann, είχε δηλώσει σε συνέντευξή του ότι, σε περίπτωση που ο πρόεδρος Klaus δεν υπογράψει τη Συνθήκη, παρέχεται η δυνατότητα και στην Αυστρία να διοργανώσει νέο δημοψήφισμα. Αυτό καταδεικνύει έλλειψη

υπευθυνότητας όσον αφορά την ευρωπαϊκή πολιτική. Εν προκειμένω, θα ήθελα να ζητήσω από τον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου να καταστήσει σαφές στον πρόεδρο της αυστριακής κυβέρνησης ότι οφείλουμε να αναλάβουμε κοινή ευρωπαϊκή ευθύνη. Θα ήθελα επίσης να ζητήσω από τους Σοσιαλδημοκράτες βουλευτές του ΕΚ να προβούν στην ίδια διευκρίνιση.

Χρειαζόμαστε από όλους όσους έχουν ταχθεί υπέρ αυτής της ενιαίας Ευρώπης να καταστήσουν σαφές ότι πρέπει να υπογράψει τη Συνθήκη και ο πρόεδρος Klaus και ότι δεν θέλουμε να υπονομεύσει τίποτα τη διαδικασία που θα οδηγήσει στην υλοποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ας απορρίψουμε, λοιπόν, κάθε είδους «Srompanadln», όπως λέμε στην αυστριακή γλώσσα, με άλλα λόγια, ας μην προσκολλόμαστε αβασάνιστα σε κάτι απλώς και μόνο επειδή ενδέχεται να έχει απήχηση στους πολίτες. Θεωρώ ότι αυτή η συμπεριφορά είναι άκρως ανεύθυνη όσον αφορά την ευρωπαϊκή πολιτική και ευελπιστώ ο πρόεδρος της αυστριακής κυβέρνησης να ανακαλέσει τη δήλωσή του επί του θέματος αυτού.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Κυρίες και κύριοι, δεν έχω την πρόθεση να παρέμβω στις εσωτερικές υποθέσεις της Ιρλανδίας και αναγνωρίζω το δικαίωμα των ιρλανδών πολιτικών να επιτρέπουν τη διεξαγωγή όσων ψηφοφοριών επί της εν λόγω Συνθήκης κρίνουν αναγκαίες και, ασφαλώς, σέβομαι το αποτέλεσμα του τελευταίου δημοψηφίσματος, όπως ακριβώς σεβάστηκα και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του προηγούμενου έτους, το οποίο είχε αντίθετο αποτέλεσμα. Δεν ξέρω ποιο αποτέλεσμα έχει μεγαλύτερη αξία ή περισσότερο κύρος, και ίσως οι ιρλανδοί συνάδελφοί μου θα μπορούσαν να με διαφωτίσουν επί του σημείου αυτού, παρόλα αυτά, ένα στοιχείο που μπορώ να εκτιμήσω είναι η εικόνα που δίνεται προς τους τρίτους και η ατμόσφαιρα που δημιουργείται γύρω από την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας για τους τρίτους και, δυστυχώς, οφείλω να παρατηρήσω ότι η εικόνα αυτή είναι ειδικής. Τα πρώτα 26 χρόνια της ζωής μου τα έζησα υπό ένα καθεστώς το οποίο δεν επέτρεπε τη διεξαγωγή ελεύθερων εκλογών, υπό το οποίο δεν ήταν δυνατή η διεξαγωγή ελεύθερων εκλογών, και υπό το οποίο μπορούσε να υπάρξει ένα μόνο εκλογικό αποτέλεσμα. Πολύ φοβάμαι ότι στον νου πολλών ατόμων σε αυτήν την Αίθουσα, και στην ΕΕ, εν γένει, το μοναδικό δυνατό ή πιθανό αποτέλεσμα όσον αφορά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας ήταν το «Ναι», και κανένα άλλο αποτέλεσμα δεν είναι αποδεκτό ή επιτρεπτό για αυτούς.

Διερωτώμαι επίσης προς τι όλος αυτός ο ορυμαγδός και όλη αυτή η πολιτική πίεση για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, αφού, τελικά, η ΕΕ δεν πρόκειται να διαλυθεί ή να καταρρεύσει χωρίς αυτήν, αλλά θα συνεχίσει να λειτουργεί βάσει των υφισταμένων συμφωνιών. Εν προκειμένω, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι παρακολουθούμε ένα αμιγές παράδειγμα «*Realpolitik*» ρεαλιστικής πολιτικής ή πολιτικής ισχύος, η οποία πόρρω απέχει από μια δημοκρατικότερη Ευρώπη ή από μια ΕΕ με καλύτερη λειτουργία ή περισσότερη διαφάνεια, αλλά συγκλίνει προς τις νέες αναπροσαρμοσμένες σχέσεις ισχύος εντός της ΕΕ. Τούτο το λέω χωρίς πικρία διότι η μακροχρόνια θητεία μου στην πολιτική μου δίδαξε τι σημαίνει «*Realpolitik*», αλλά ας μην εξαπατούμε, τουλάχιστον, τους εαυτούς μας.

Ποιος θα επωφεληθεί από τη Συνθήκη της Λισαβόνας; Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, συνεπώς δεν εκπλήσσομαι από το γεγονός ότι η Επιτροπή είναι μείζων υποστηρικτής της. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συνεπώς δεν εκπλήσσομαι από το γεγονός ότι πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα υποστηρίζουν τη Συνθήκη. Θα επωφεληθούν επίσης αρκετά από τα ισχυρά κράτη της ΕΕ και φεντεραλιστές από όλους τους πολιτικούς σχηματισμούς, είτε πρόκειται για το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα είτε για το Κόμμα των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών ή το Κόμμα των Ευρωπαίων Φιλελευθέρων. Εντούτοις, ο μεγαλύτερος φόβος μου είναι ότι μια τέτοια προσέγγιση, η οποία εκφράζει την αρχή «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα», θα στραφεί εναντίον όλων ημών και θα γίνουμε μάρτυρες μιας αντισταθμιστικής αντίδρασης στο προσεχές μέλλον, ότι η πίεση για την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας θα προκαλέσει μια αντίδραση υπό τη μορφή ανερχόμενης υποστήριξης των γνήσιων αντιευρωπαϊκών, των εξτρεμιστικών, ξενοφοβικών και αντιευρωπαϊκών δυνάμεων, και ότι αυτή θα είναι μια πύρρειος νίκη.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Θα ήθελα να υποβάλω στον συνάδελφό μου μια σύντομη ερώτηση, η οποία είναι η εξής: θεωρείτε πως το γεγονός ότι η ιρλανδική κυβέρνηση δύναται να διοργανώσει όσα δημοψηφίσματα θέλει εντάσσεται στη δημοκρατική διαδικασία; Ποια είναι τότε η άποψή σας για την είδηση ότι ο πρόεδρος της αυστριακής κυβέρνησης εξετάζει το ενδεχόμενο να διοργανώσει τώρα για πρώτη φορά δημοψήφισμα σχετικά με το εν λόγω ζήτημα; Αποδέχετε και αυτήν την κίνηση ως ένδειξη δημοκρατίας ή θα την αποκαλούσατε κατάχρηση εξουσίας, όπως την χαρακτήρισε η συνάδελφος που έλαβε τον λόγο πριν από εσάς; Θα μπορούσατε, παρακαλώ, να απαντήσετε σε αυτήν την ερώτηση;

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Δεν βρίσκομαι εδώ για να κρίνω τις ενέργειες της ιρλανδικής κυβέρνησης, της αυστριακής κυβέρνησης ή οποιασδήποτε άλλης κυβέρνησης. Δεν το έχω κάνει ποτέ, δεν το κάνω τώρα και δεν πρόκειται να το κάνω σε καμία περίπτωση.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, ο λαός της Ιρλανδίας εξέφρασε τη γνώμη του. Αυτό το αποδέχομαι. Εκείνοι που δηλώνουν ότι η ψηφοφορία αυτή ήταν «Ναι» στην Ευρώπη ισχυρίζονται ότι η ψηφοφορία

του προηγούμενου έτους ήταν «Όχι» στην Ευρώπη. Δεν ήταν όμως. Δεν τέθηκε το ζήτημα της στάσης της Ιρλανδίας υπέρ της Ευρώπης ούτε πέρυσι ούτε φέτος.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να διαθέσει ένα μεγάλο ποσό από τους πόρους της σε μια εκστρατεία προπαγάνδας υπέρ των πλεονεκτημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακριβώς πριν από το δημοψήφισμα. Η ενέργεια αυτή ενίσχυσε την πεποίθηση ότι η ψηφοφορία αφορούσε το «Ναι» ή το «Όχι» στην Ευρώπη, παρά το «Ναι» ή το «Όχι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Θεωρώ ότι αυτό είναι θλιβερό.

Όλοι εμείς που βρισκόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει τώρα να αντιμετωπίσουμε τη σαφή, σκληρή πρόκληση του μέλλοντος, ήτοι να αναγνωρίσουμε ότι πολλές από τις ανησυχίες που βγήκαν στην επιφάνεια κατά τη διάρκεια της εκστρατείας για το δημοψήφισμα εξακολουθούν να χρήζουν αντιμετώπισης. Οι πολίτες ανησυχούν ιδιαίτερα για τους μισθούς, για τα δικαιώματα των εργαζομένων και για τις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και για τη μη στρατιωτικοποίηση και τη φωνή των μικρότερων κρατών.

Σε αυτόν τον γύρο, οι ιρλανδοί πολίτες άκουσαν ότι εάν ψήφισαν «Όχι» για δεύτερη φορά, η Ιρλανδία θα έμενε μόνη της, απομονωμένη απέναντι στην οικονομική κρίση.

Εκείνοι που υποστήριξαν τη Συνθήκη ως «Συνθήκη για θέσεις εργασίας και επενδύσεις» θα πρέπει τώρα να προσφέρουν αυτές τις θέσεις εργασίας και την οικονομική ανάκαμψη.

Οι υποσχέσεις που δόθηκαν δεν θα έπρεπε να ξεχαστούν μόλις επιτεύχθηκε το αποτέλεσμα που επιθυμούσε η ιρλανδική κυβέρνηση και η ΕΕ.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, εάν μπορεί να συναχθεί ένα συμπέρασμα από το δημοψήφισμα που έλαβε χώρα στην Ιρλανδία, αυτό είναι το γεγονός ότι, εάν έχετε μια αρκούντως ικανοποιητική ανισορροπία μεταξύ των παρατάξεων του «Ναι» και του «Όχι», εάν έχετε μια αρκούντως ικανοποιητική ανισορροπία στην κάλυψη ενός θέματος από τα μέσα ενημέρωσης και εάν θέσετε το ερώτημα αρκετές φορές, τότε είναι απολύτως δυνατόν να αποσπάσετε το θετικό αποτέλεσμα του «Ναι». Εάν, όμως, δεν πληρούνται μία από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, τότε δεν θα κατορθώσετε να πείσετε τους Ευρωπαίους να εκχωρήσουν μεγαλύτερο ποσοστό από την κυριαρχία τους στα θεσμικά όργανα τα οποία υπηρετούμε εμείς επί του παρόντος. Αυτή είναι η πραγματικότητα στην οποία οφείλουμε όλοι να βασίσουμε τις θέσεις μας.

Ένα άλλο στοιχείο της πραγματικότητας –το οποίο πρέπει να είναι ιδιαίτερα δυσάρεστο, τουλάχιστον για εκείνους που τάσσονται υπέρ της Συνθήκης– είναι η μέθοδος με την οποία η εν λόγω Συνθήκη καθίσταται πραγματικότητα, και αποτελεί τη μοναδική μέθοδο προς τον σκοπό αυτόν, ήτοι μέσα σε ένα κλίμα φόβου. Κλίμα φόβου έναντι της νέας ανερχόμενης κατάστασης στο Ηνωμένο Βασίλειο η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε δημοψήφισμα και για τον βρετανικό λαό. Θα πρέπει να είναι δυσάρεστο να μπορείτε να υλοποιήσετε τα οράματά σας μόνον υπό το κράτος του φόβου ότι ενδέχεται να ζητηθεί η άποψη των πολιτών ακόμα μίας χώρας – ότι ενδέχεται να επιτραπεί στη δημοκρατία να εκφραστεί εκ νέου.

Ακούσαμε τον Πρόεδρο να δηλώνει στο Σώμα νωρίτερα ότι θα γίνει σεβαστή η παράταξη του «Όχι». Μιλώντας με πάσα εντιμότητα, όμως, είναι πολύ δύσκολο να τηρηθεί οποιουδήποτε βαθμού σεβασμός έναντι της παράταξης του «Όχι». Ακούσαμε ότι θα διαγραφούν τα σύμβολα από τη Συνθήκη, ωστόσο το παρόν Σώμα βρίζει εμβλημάτων. Ακούσαμε ότι θα εκλείψει ο ύμνος από τη Συνθήκη, ωστόσο η σύσταση του νέου Σώματος εορτάστηκε με τη μουσική επένδυση της Ενάτης Συμφωνίας του Μπετόβεν. Οι εγγυήσεις που παρασχέθηκαν στο ιρλανδικό εκλογικό σώμα ή σε εμάς, τους σκεπτικιστές, δεν εμπνέουν ιδιαίτερη εμπιστοσύνη. Θα θέλαμε να έχουμε εμπιστοσύνη, αλλά είναι μάλλον δυσεύρετη.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση σε εκείνους που δεν είναι ικανοποιημένοι με το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος να πάψουν να αμφισβητούν τις δημοκρατικές διαδικασίες στην Ιρλανδία. Η Ιρλανδία είναι ένα δημοκρατικό κράτος. Είναι ένα ανεξάρτητο δημοκρατικό κράτος. Το κοινοβούλιο της Ιρλανδικής Δημοκρατίας αποφάσισε να διεξαγάγει δημοψήφισμα· το δημοψήφισμα αυτό διεξήχθη. Έλαβε την υποστήριξη του 95% των εκλεγμένων εκπροσώπων του ιρλανδικού κοινοβουλίου. Σας παρακαλώ, λοιπόν, μπορείτε να επικρίνετε όσο θέλετε την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν έχετε κανένα δικαίωμα να αμφισβητείτε τη δημοκρατία της χώρας μου.

Πρόεδρος. – Βάσει του άρθρου περί της «γαλάζιας κάρτας», πρέπει να υποβάλετε ερώτηση και όχι να προβείτε σε δήλωση. Η διατύπωση είναι ρητή, και είναι λίαν σημαντικό να τηρηθεί ο εν λόγω κανονισμός.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, δημοκρατία σημαίνει, κατ' εμέ, να τίθεται μια ερώτηση και κατόπιν να δίδεται η απάντηση. Δημοκρατία δεν σημαίνει να εξακολουθούμε να θέτουμε την ίδια ερώτηση έως ότου λάβουμε την απάντηση που προσδοκούσαμε εξ αρχής. Εάν οι βουλευτές του παρόντος Κοινοβουλίου και εάν τα μέλη της Επιτροπής και του Συμβουλίου δεν φοβούνται πράγματι τόσο πολύ τον λαό, γιατί υπήρξε μία μόνο

χώρα στην οποία οι απόπειρες αποτροπής της διεξαγωγής δημοψηφίσματος δεν στέφθηκαν με επιτυχία; Οι κυβερνήσεις και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πέτυχαν τον στόχο τους να αποτρέψουν τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων στα υπόλοιπα 26 κράτη μέλη. Αυτό δεν είναι δημοκρατία.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, το παρόν Κοινοβούλιο είναι το μέγαρο της φαντασίας, το ανάκτορο της ονειροπόλησης.

Με την ισχυρότατη ψήφο του, ο λαός της Ιρλανδίας μας μεταδίδει το πνεύμα και το σθένος που χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε το έργο της ευημερίας και της οικοδόμησης μιας ισχυρής και, κυρίως, ομοσπονδιακής Ευρώπης.

Μονάχα εάν συνεχίσουμε αυτό το έργο θα αξίζουμε τον τίτλο των νόμιμων κληρονόμων των πατέρων της Ευρώπης, χάρη στις προσπάθειες των οποίων βρισκόμαστε όλοι εμείς εδώ σήμερα.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η πλειοψηφία είναι χαρούμενη και ανακουφισμένη. Προσδοκώ η μειοψηφία να αποδεχτεί το αποτέλεσμα.

Η πλειοψηφία στα 27 έθνη και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει κατ' επανάληψη δηλώσει «Ναι» στην περαιτέρω εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορούμε να διαβλέψουμε μια δημοκρατική πλειοψηφία και μια μειοψηφία αρνησικυρίας. Αυτό το «Ναι» της δημοκρατικής πλειοψηφίας ήταν το «Ναι» της κοινής λογικής, ένα «Ναι» σε μια περισσότερο δημοκρατική, περισσότερο διαφανή Ευρωπαϊκή Ένωση που βρίσκεται πιο κοντά στους πολίτες της, το «Ναι» αισιόδοξων φιλοευρωπαίων στοχαστών και παραγόντων, ένα «Ναι» στην ενίσχυση της θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κόσμο και ένα σημαντικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Έχουμε ακόμα μακρύ δρόμο μπροστά μας, διότι χρειαζόμαστε μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας προκειμένου να αποτελέσουμε παγκόσμιο παράγοντα. Οφείλουμε να εδραιώσουμε μεγαλύτερη δημοκρατία, επιτρέποντας, για παράδειγμα, τη διοργάνωση ευρωπαϊκού δημοψηφίσματος, τη θέσπιση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού δικαϊώματος ψήφου και πολλά άλλα πράγματα. Έχουμε πλέον μεγάλο έργο να επιτελέσουμε και δεν πρέπει να χάνουμε χρόνο. Ευελπιστώ η Επιτροπή να επισπεύσει τις διαδικασίες μεταρρύθμισης του φακέλου και να ξεκινήσει διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη σχετικά με τους Επιτρόπους. Ευελπιστώ το Συμβούλιο να διασαφηνίσει τη θέση του όσον αφορά το εν λόγω αποτέλεσμα. Ευελπιστώ, επίσης, εμείς, στο Κοινοβούλιο, να βελτιώσουμε την επικοινωνία και τον διάλογο που διατηρούμε με τους πολίτες και να τους παράσχουμε καλύτερη πληροφόρηση.

Διαπιστώσαμε εμφανώς ότι όσο καλύτερη είναι η ποιότητα της πληροφόρησης, της επικοινωνίας και του διαλόγου τόσο μεγαλύτερη είναι η πλειοψηφία. Οι πολιτικοί που δεν θεωρούν τους εαυτούς τους ικανούς γι' αυτό βρίσκονται σε λάθος χώρο, το ίδιο και οι πολιτικοί που κρύβονται πίσω από δημοψηφίσματα επειδή δεν θέλουν να προσεγγίσουν οι ίδιοι τους πολίτες και να αναλάβουν ευθύνες. Όσο περισσότερο εστίαζε η συζήτηση στην Ευρώπη τόσο μεγαλύτερη ήταν η πλειοψηφία. Δηλώνουμε «Όχι» στην εθνικοποίηση της ευρωπαϊκής πολιτικής και «Όχι» σε εθνικά δημοψηφίσματα επί ευρωπαϊκών ζητημάτων, εξαιρουμένων όσων αφορούν την προσχώρηση της οικείας χώρας.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Zahradil ρώτησε ποιος θα επωφεληθεί από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Εκτιμά ότι θα επωφεληθούμε εμείς, οι βουλευτές. Αυτό αληθεύει ενδεχομένως, και δεν είναι κακό εάν, σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία, τα κοινοβούλια –και δεν γίνεται, ασφαλώς, λόγος μόνο για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και για τα εθνικά κοινοβούλια– επωφελούνται σε κάποιον βαθμό. Μολαταύτα, οι πολίτες είναι ουσιαστικά εκείνοι που θα επωφεληθούν εάν εμείς κατορθώσουμε να εκπροσωπήσουμε τα συμφέροντά τους με δυναμικότερο και καλύτερο τρόπο.

Ο κ. Schulz επεσήμανε ήδη ότι ζούμε σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο, έναν κόσμο στον οποίο η Κίνα είναι ισχυρή, η Ινδία ενισχύει τη δύναμή της, το ίδιο και η Βραζιλία, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής παραμένουν ισχυρές όσο ποτέ.

Εάν παρατηρήσουμε την Ουάσιγκτον σήμερα, διαπιστώνουμε ότι ακόμα και η νέα κυβέρνηση ζητεί τη γνώμη της Ευρώπης σχετικά με ποικίλα ζητήματα, από το Αφγανιστάν έως διάφορα άλλα θέματα. Έχουμε σαφή στάση και σαφή γλώσσα εν προκειμένω; Εάν όχι, δεν θα μας πάρουν ποτέ στα σοβαρά.

Η Ρωσία προσπαδούσε ανέκαθεν να διαβάλλει μεταξύ τους τα κράτη μέλη της ΕΕ διότι τούτο εξυπηρετεί, ασφαλώς, περισσότερο τους εταίρους μας. Σε όλους όσοι μάχονται ακόμα και σήμερα αυτήν τη Συνθήκη έχοντας την εσφαλμένη πεποίθηση ότι ενισχύει την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ήθελα να επισημάνω το εξής: εκείνοι που μάχονται την εν λόγω Συνθήκη ενισχύουν, στην πραγματικότητα, τους αποκαλούμενους εταίρους μας ή, εάν θέλετε, τους αντιπάλους μας.

Αναφέρθηκε ήδη ότι εξακολουθούν πράγματι να υφίστανται μερικά θεσμικά ζητήματα που πρέπει να διευθετήσουμε, ιδίως σε ό, τι αφορά την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Ας μην επιχειρήσουμε, ωστόσο, να προβούμε σε περαιτέρω θεσμικούς διαλόγους. Οι συμπολίτες μας θέλουν μια σαφή και ουσιαστική απάντηση. Θέλουν να τους μιλήσουμε

δυναμικά για θέματα που άπτονται της προστασίας του κλίματος, της ασφάλειας και της χρηματοπιστωτικής ρύθμισης. Σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές, μπορούμε να καταδείξουμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αποφέρει βελτίωση. Εντούτοις, τα επιχειρήματά μας πρέπει να έχουν υπόσταση ώστε οι πολίτες να μην αισθανθούν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ενδιαφέρεται αποκλειστικά για τη δική της οντότητα, αλλά να μπορέσουν να αντιληφθούν ότι την απασχολούν τα συμφέροντα των πολιτών της.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ήθελα και εγώ να θέσω μια ερώτηση στον κ. Karas την οποία και ενδεχομένως θα υποβάλω. Θα απευθύνω την ερώτησή μου στον κ. Swoboda – δεδομένου ότι η κ. Lunacek έχει ήδη επικρίνει τον καγκελάριό μας, κ. Faymann, και τους συναδέλφους από το κόμμα του. Ποια είναι η θέση του, ως Σοσιαλδημοκράτη, όσον αφορά την πρόταση του ηγέτη του εθνικού του κόμματος και ομοσπονδιακού καγκελάρου για τη διοργάνωση δημοψηφίσματος στην Αυστρία;

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι ενδείκνυται να προβούμε σε συζήτηση επί των εσωτερικών υποθέσεων της Αυστρίας, ωστόσο ένα σημείο είναι απολύτως σαφές, και αυτό είναι ότι δεν πρόκειται να διοργανωθεί δημοψήφισμα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας στην Αυστρία. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Η Συνθήκη της Λισαβόνας επικυρώθηκε και πρέπει να τεθεί σε ισχύ το συντομότερο δυνατόν. Αυτή είναι η άποψη η δική μου, αλλά και της παράταξης που εκπροσωπώ.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ που απαντήσατε στην ερώτηση, αλλά, κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω τον Κανονισμό διότι πρέπει να τον γνωρίζουμε.

«Ο Πρόεδρος μπορεί να δώσει τον λόγο σε βουλευτές που εκδηλώνουν, υψώνοντας μια γαλάζια κάρτα, την επιθυμία τους να υποβάλουν ερώτηση διάρκειας που δεν υπερβαίνει το μισό λεπτό, σε άλλον βουλευτή, κατά τη διάρκεια της αγόρευσής του, εφόσον ο αγορητής συμφωνεί και ο Πρόεδρος έχει τη βεβαιότητα ότι αυτό δεν προκαλέσει διατάραξη της συζήτησης».

Εάν υψώνονται πολύ συχνά γαλάζιες κάρτες, δεν θα σας δίνω τον λόγο διότι αυτό θα προκαλέσει διατάραξη της συζήτησης. Πρέπει να είστε ενήμεροι σχετικά.

Υψώνετε εγκαίρως τις κάρτες σας και μόνο για ερωτήσεις διάρκειας μισού λεπτού· οι απαντήσεις δεν πρέπει να υπερβαίνουν το ένα λεπτό. Αυτοί είναι οι κανονισμοί μας και πρέπει να τους τηρούμε αυστηρά.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ένα στοιχείο δεν αξιολογήθηκε δεόντως σήμερα σε αυτήν τη συζήτηση και αυτό είναι το γεγονός ότι το θετικό δημοψήφισμα στην Ιρλανδία ουδόλως ήταν το πρώτο θετικό δημοψήφισμα σχετικά με τη συνταγματική διαδικασία που ανέφερε ο κ. Verhofstadt. Θετικά δημοψηφίσματα είχαμε στο Λουξεμβούργο και την Ισπανία. Συνεπώς, το ιρλανδικό δημοψήφισμα δεν ήταν σε καμία περίπτωση το πρώτο.

Είναι πάντοτε διασκεδαστικό να ακούει κανείς τον κ. Farage. Σήμερα, εντούτοις, δεν ήταν διασκεδαστικό. Είναι γεγονός ότι οι ευρωσκεπτικιστές δεν μπορούν να δεχτούν αξιοπρεπώς τις ήττες τους. Το σοκ της πλειοψηφίας των δύο τρίτων είναι όντως βαρύ πλήγμα. Σήμερα, για πρώτη φορά, η αγόρευσή σας δεν ήταν διασκεδαστική. Είχε επίσης ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς πώς ο κ. Kirkhope ανασάλεψε αμήχανα στη θέση του, διότι οι Συντηρητικοί συγκλίνουν πολύ στις απόψεις τους περί της ευρωπαϊκής πολιτικής με αυτό το ιδιόμορφο κόμμα. Ελπίζω πραγματικά ότι αυτό κάποια στιγμή θα αλλάξει.

Διαπιστώσαμε ότι η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης τυγχάνει δημοκρατικής υποστήριξης στην Ιρλανδία. Υπάρχει επαρκής δημοκρατία στην Ευρώπη; Είναι άριστη η δημοκρατία στην Ευρώπη; Σε καμία περίπτωση, αλλά ήταν μια καλή ημέρα για τη δημοκρατία στην Ευρώπη.

Ορισμένοι, βέβαια, διαμαρτύρονται ότι η Ιρλανδία δέχτηκε πιέσεις. Ο κ. de Rossa δήλωσε με σαφήνεια ότι η απόφαση της Ιρλανδίας να διοργανώσει δεύτερο δημοψήφισμα ήταν κυρίαρχη. Ας θυμηθούμε τον τρόπο με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση επιχείρησε να μποϊκοτάρει την Αυστρία όταν ανέλαβε την εξουσία ο Jörg Haider. Απλούστατα, το μποϊκοτάρισμα απέτυχε. Δεν μπορούμε να ασκούμε πιέσεις στα κράτη μέλη μας. Έχουν το κυρίαρχο δικαίωμα να αποφασίζουν επί των συγκεκριμένων ζητημάτων.

Κάποιοι άλλοι διαμαρτύρονται ότι η Ιρλανδία ψήφισε «Ναι» απλώς και μόνο λόγω της κρίσης. Η Ιρλανδία βίωσε την εμπειρία της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης κατά τη διάρκεια της κρίσης. Αυτό είναι θετικό στοιχείο! Προσβλέπουμε επίσης στην ευρωπαϊκή αλληλεγγύη εάν τα νοικοκυριά στη Βουλγαρία ή στην Ουγγαρία μείνουν χωρίς θέρμανση επειδή η Ρωσία και η Ουκρανία θα διαφωνήσουν εκ νέου για το φυσικό αέριο. Η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη είναι θετικό στοιχείο. Όταν οδηγεί σε τέτοια αποτελέσματα, θεωρώ ότι είναι πολύ θετικό στοιχείο.

Η Συνθήκη ανοίγει νέους ορίζοντες. Αφορά πολλούς τομείς πολιτικής –τη δημοσιονομική πολιτική, την πολιτική στον δικαστικό τομέα, την πολιτική σε σχέση με τις εσωτερικές υποθέσεις– αλλά ο σημαντικότερος τομέας, κατά

την άποψή μου, είναι η εξωτερική πολιτική. Μολονότι ο κ. Swoboda πρότεινε ότι δεν θα πρέπει να προβούμε σε θεσμικούς διαλόγους, χρειάζεται να διεξαγάγουμε μια σοβαρή συζήτηση σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Πρέπει να αποφασίζουμε ομόφωνα. Το παρόν Σώμα –και θα ήθελα να καταστεί σαφές αυτό στην Επιτροπή, αλλά και στο Συμβούλιο– θέλει έναν ισχυρό Ύπατο Εκπρόσωπο και μια αποτελεσματική Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Θέλουμε μια ΕΥΕΔ με ευρεία βάση, την θέλουμε να βρίσκεται κοντά στην Επιτροπή και την θέλουμε να έχει πρόσβαση σε όλες τις υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών της Γραμματείας του Συμβουλίου. Αυτή θα αποτελέσει τη λυδία λίθο – μαζί με τις ακροαματικές διαδικασίες της Επιτροπής. Θα αποτελέσει επίσης λυδία λίθο για το μέλλον της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής στον 21ο αιώνα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορούμε να αποφασίζουμε ομόφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, με την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας κάτι πολύ απλό θα συμβεί στο Ευρωπαϊκό μας Κοινοβούλιο· θα αποκτήσουμε 18 νέους βουλευτές του ΕΚ που θα προέρχονται από 12 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιδείξαμε προνοητικότητα διότι, τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από όλα τα κράτη μέλη να προδικάσουν αυτό το αποτέλεσμα δηλώνοντας, ως μέθοδο διορισμού, ότι οι εκλογές της 7ης Ιουνίου θα αποτελούσαν τη δημοκρατική βάση για την εκλογή αυτών των δεκαοκτώ νέων βουλευτών του ΕΚ.

Ορισμένα κράτη μέλη το έπραξαν, όπως η Ισπανία και η χώρα σας, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. Άλλες χώρες, οι οποίες δηλώνουν, μολατάυτα, ότι είναι λίαν ικανοποιημένες, όπως και εγώ άλλωστε, από το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος και ανυπομονούν να δουν τη Συνθήκη της Λισαβόνας να εφαρμόζεται, δεν έχουν εκτελέσει ακόμα το καθήκον τους –το οποίο εξαρτάται από τη δική τους βούληση– ήτοι να δηλώσουν τη μέθοδο διορισμού της επιλογής τους.

Μπορούμε να υπολογίζουμε σε εσάς, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, ότι θα ζητήσετε, στις 29 και 30 Οκτωβρίου, από κάθε κράτος μέλος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να δηλώσει τη μέθοδο διορισμού αυτών των νέων βουλευτών του ΕΚ δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας;

Το δεύτερο στοιχείο που πραγματικά με σκανδαλίζει είναι ότι όλοι μιλούν για τις μεγάλες προσδοκίες της Συνθήκης της Λισαβόνας, αλλά ουσιαστικά μας επιβάλλει μια υποχρέωση σε σχέση με κάτι εξαιρετικά απλό: την ισότητα ανδρών και γυναικών. Πρόκειται για έναν δεσμευτικό στόχο του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αντιλαμβάνομαι ότι, για τις δύο νέες θέσεις που παραμένουν ακάλυπτες, ήτοι του Ύπατου Εκπροσώπου και Αντιπροέδρου της Επιτροπής και του Προέδρου του Συμβουλίου, κυκλοφορούν μόνο ανδρικά ονόματα.

Η χώρα σας, η Σουηδία, αποτελεί υποδειγματική σχεδόν χώρα επί του ζητήματος αυτού. Περιμένω από εσάς να εξετάσετε άκρως σοβαρά αυτό το σημείο. Δεν επιτρέπεται σε εμάς να έχουμε μόνο άνδρες στις τέσσερις μείζονες υπεύθυνες θέσεις στην Ευρώπη. Δεν αρμόζει στη Συνθήκη της Λισαβόνας, δεν αρμόζει στην Ευρώπη. Βασίζομαι σε εσάς για τη διασφάλιση του σεβασμού της ισότητας ανδρών και γυναικών και σε αυτό το επίπεδο.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, όπως είχε πει κάποτε ο ολλανδός θρύλος του ποδοσφαίρου Johan Cruyff, όλα τα πλεονεκτήματα έχουν τα μειονεκτήματά τους. Το πλεονέκτημα της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι ότι προσφέρει σχετικά ισχυρότερο λόγο στα κράτη μέλη και μεγαλύτερη επιρροή στα εθνικά κοινοβούλια. Το μειονέκτημά της είναι ότι μετατοπίζει ακόμα περισσότερο το κέντρο της εξουσίας προς την Ευρώπη. Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι ένα μειονέκτημα που δεν πρέπει να υποτιμηθεί, ιδίως από το παρόν Κοινοβούλιο. Εξάλλου, κατά την τελευταία τριαντακονταετία, παρακολουθούμε την εξουσία στην Ευρώπη να ενισχύεται αντιστρόφως ανάλογα προς τη συμμετοχή των συμπολιτών μας στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η μεταβίβαση μεγαλύτερης εξουσίας στις Βρυξέλλες συμβαδίζει με τη μείωση του ποσοστού προσέλευσης στις ευρωπαϊκές εκλογές. Εάν η Συνθήκη της Λισαβόνας τεθεί σε ισχύ, η Ευρώπη πρέπει να διδαχθεί το εξής: ας επιτραπεί στην Ένωση να ενεργεί ρεαλιστικά και να αποδεικνύει συστηματικά την προστιθέμενη αξία της. Τότε μόνο θα κερδίσουμε την υποστήριξη του ευρωπαϊκού εκλογικού σώματος.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εκφράζω την αντίθεσή μου προς τη Συνθήκη της Λισαβόνας υπό το πρίσμα της αριστερής και σοσιαλιστικής ιδεολογίας και αρνούμαι την παρέμβαση ξενοφοβικών και δεξιών δυνάμεων. Αυτό που συνέβη κατά το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία δεν ήταν μια νίκη της δημοκρατίας. Ο ιρλανδικός λαός απειλήθηκε από μια ισχυρή συμμαχία –του πολιτικού κατεστημένου, των μεγάλων επιχειρήσεων, της πλειονότητας του καπιταλιστικού Τύπου και της Επιτροπής της ΕΕ– ότι εάν ψηφίσει «Όχι», θα γνωρίσει οικονομική

απομόνωση, κυρώσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αποχώρηση κεφαλαίων και επενδύσεων, και έλαβε την υπόσχεση ότι εάν ψηφίσει «Ναι», θα υπάρξουν νέες θέσεις εργασίας, επενδύσεις και ανάκαμψη. Όλα μυθεύματα.

Η δολιότητα της ιρλανδικής κυβέρνησης αποδείχτηκε από το γεγονός ότι ζήτησε από τη διοίκηση της Aer Lingus να αναβάλει έως σήμερα, την επομένη του δημοψηφίσματος, την ανακοίνωση της βάνανσης περικοπής 700 θέσεων εργασίας στην Aer Lingus. Η Επιτροπή της ΕΕ παρενέβαινε αδιάκοπα: επενέβη στη διαδικασία. Δεν παρίστανται οι τρεις Πρόεδροι, αλλά θέλω οι εκπρόσωποί τους να ζητήσουν την απάντησή τους στο ακόλουθο σκάνδαλο. Ο κ. Tajani, Επίτροπος της ΕΕ που είναι αρμόδιος σε θέματα μεταφορών, αφιέρωσε μια ολόκληρη ημέρα για να περιοδεύσει με τζετ της Ryanair σε ολόκληρη την Ιρλανδία συνοδεία του διευθύνοντος συμβούλου της εν λόγω πολυεθνικής εταιρείας, στο πλαίσιο της εκστρατείας υπέρ της θετικής ψήφου. Εκπροσωπεί τη ρυθμιστική αρχή στον τομέα των μεταφορών, η οποία θεωρείται ότι προστατεύει τους καταναλωτές και τους εργαζόμενους. Εκτίθεται ανεπανόρθωτα περιοδεύοντας με τον διευθύνοντα σύμβουλο ενός από τους μεγαλύτερους φορείς μεταφορών. Ποια είναι η απάντησή σας επί του θέματος αυτού;

Τέλος, εικάζεται ότι ο κ. Tony Blair θα είναι ο νέος Πρόεδρος του Συμβουλίου της ΕΕ. Ας είμαστε σαφείς. Ο κ. Tony Blair είναι εγκληματίας πολέμου. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί –

(Ο Πρόεδρος καλεί τον ομιλητή να ολοκληρώσει διότι υπερέβη τον χρόνο αγόρευσής του)

Με διακόψατε αδικαιολόγητα, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι προεδρεύετε και δεν συμμετέχετε ως βουλευτής στην παρούσα συζήτηση.

Η παρατήρηση με την οποία ήθελα να ολοκληρώσω ήταν ότι ο κ. Blair δεν πρέπει να διοριστεί Πρόεδρος της ΕΕ.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Πρόεδρος. – Διακρίνω μια γαλάζια κάρτα. Θα ήθελα να επισημάνω στον βουλευτή που υψώνει την κάρτα ότι κάθε φορά που υψώνετε μια γαλάζια κάρτα, παρακαλώ την αγόρευση ενός βουλευτή, το όνομα του οποίου βρίσκεται στον κατάλογο των αγορητών. Στη συνεδρίαση του Προεδρείου, θα επιχειρήσω να τροποποιήσω αυτήν τη διάταξη, διότι δεν μπορούμε να επιτρέψουμε μια κατάσταση όπου παρακαλύεται η αγόρευση βουλευτών των οποίων τα ονόματα βρίσκονται στον κατάλογο των αγορητών, επειδή άλλοι βουλευτές διακόπτουν με την υποβολή ερωτήσεων – μια θεμιτή, επί του παρόντος, πρακτική.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Higgins τι θα τον έκανε να υποστηρίξει τη Συνθήκη.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας προβλέπει την εντατικοποίηση του προγράμματος δράσης της νεοφιλελεύθερης οικονομίας που επέσυρε την οικονομική καταστροφή σε ολόκληρη την Ευρώπη, με τους 21 εκατομμύρια άνεργους, την εντατικοποίηση της στρατιωτικοποίησης και της πολεμικής βιομηχανίας, καθώς και μεγαλύτερες πιέσεις για ιδιωτικοποίηση. Υπό αυτήν την έννοια, δεν υπάρχει τίποτα στην εν λόγω Συνθήκη που θα μπορούσε να υποστηρίξει ένας δεσμευμένος Σοσιαλιστής.

Θα υποστηρίξουμε ειλικρινείς πρωτοβουλίες υπέρ των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην Ευρώπη, αλλά όταν η Συνθήκη της Λισαβόνας και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αυτός καθεαυτός θεσμοθετούν ουσιαστικά τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δυνάμει των οποίων τάσσονται υπέρ της εκμετάλλευσης των διακινούμενων εργαζομένων από αναδόχους επιχειρήσεων σε διασυνοριακό επίπεδο, πώς μπορούμε να υποστηρίξουμε κάτι τέτοιο;

Timo Soini (EFD). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, πέρασα τα παιδικά και εφηβικά μου χρόνια ζώντας δίπλα σε μια κομμουνιστική δικτατορία, τη Σοβιετική Ένωση, και ο φόβος ήταν πάντα παρών. Εκεί βρίσκεται η Φινλανδία, μια μικρή χώρα. Παρόλα αυτά, τα καταφέραμε· ήμασταν ανεξάρτητοι. Σήμερα μένω εμβρόντητος από το γεγονός ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται δεκτό ένα και μοναδικό τελικό αποτέλεσμα. Μπορούν να διατυπωθούν απόψεις, ακόμα δε και διαφωνίες, ενώ επιτρέπονται ακόμα και οι ευρωσκεπτικιστές· το τελικό αποτέλεσμα, όμως, πρέπει να είναι το ίδιο.

Εάν κερδίζετε με αθέμιτα μέσα, είστε ήδη ηττημένοι. Για να χρησιμοποιήσω μια αναφορά στο ποδόσφαιρο, ας θυμηθούμε το επεισόδιο με «το χέρι του Θεού» του Ντιέγκο Μαραντόνα. Ποιος θυμάται τον ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ της Αργεντινής και της Αγγλίας και ποιο ήταν το τελικό αποτέλεσμα; Ο αγώνας κερδήθηκε με αθέμιτα μέσα, έτσι δεν είναι; Δείτε πού βρίσκεται τώρα ο Μαραντόνα, αυτός που κέρδισε με αθέμιτα μέσα.

Τέλος, θέλω να επισημάνω στη Σουηδία, τη χώρα που ασκεί την Προεδρία, ότι εξακολουθείτε να σέβεστε την απόφαση του σουηδικού λαού, ο οποίος καταψήφισε το ευρώ. Δεν επανεξετάσατε το ζήτημα τον επόμενο χρόνο,

ή δύο ή και πέντε χρόνια αργότερα. Στην προκειμένη περίπτωση, ωστόσο, τούτο έγινε τον αμέσως επόμενο χρόνο. Αυτή είναι η δημοκρατία της ΕΕ και θα λάβει κάποια μέρα την τιμωρία που της αξίζει.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, έζησα και εγώ, και εξακολουθώ να ζω, σε μια μικρή χώρα. Θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Soini εάν διαφωνεί με το γεγονός ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Ιρλανδία έδειξε τη μεγάλη δύναμή της ως μικρή χώρα διότι, ουσιαστικά, καθυπόταξε ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτήν τη φορά, κατόπιν παρατεταμένης συζήτησης, η Ιρλανδία, μια μικρή χώρα ακριβώς όπως η Φινλανδία, αναζήτησε προστασία στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και θέλει να συμβάλει στην ενδυνάμωση της ΕΕ. Επομένως, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν αφορούν κατ' ουσία την προστασία των μικρών χωρών;

Timo Soini (EFD). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για μια επιζήμια συμφωνία για τις μικρές χώρες. Θα αποδυναμώσει τη φωνή της Ιρλανδίας, τη φωνή της Δανίας και τη φωνή της Φινλανδίας στο Συμβούλιο Υπουργών. Θα ενισχυθεί η δύναμη των μεγάλων χωρών.

Αγαπώ την Ιρλανδία· την έχω επισκεφθεί 20 φορές. Έγινα καθολικός στην Ιρλανδία. Δεν είναι αυτό το ζήτημα. Απλώς λυπάμαι που διαπιστώνω μια τόσο μαζική μετάπτωση. Αρχικά ήταν 53% κατά και 47% υπέρ. Αυτήν τη φορά, το αποτέλεσμα ήταν 67% υπέρ και 33% κατά. Τι συνέβη και γιατί; Ισχυρίζομαι ότι ήταν φόβος. Εύχομαι στην Ιρλανδία και τους Ιρλανδούς κάθε επιτυχία και να τους ευλογεί ο Θεός.

(Η Liisa Jaakonsaari σχολιάζει χωρίς τη χρήση μικροφώνου)

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τον λαό της Ιρλανδίας, και ειδικότερα καθέναν από τους 600 000 γενναίους ιρλανδούς πολίτες που απέρριψαν τη δικτατορική Συνθήκη της Λισαβόνας και συστρατεύτηκαν στον αγώνα για τη δημοκρατία στην Ευρώπη. Όποιος είναι ευχαριστημένος με το αποτέλεσμα αυτού του επαναληπτικού δημοψηφίσματος θα είναι επίσης ικανοποιημένος από τον θάνατο της δημοκρατίας και τη δικτατορία της παγκοσμιοποίησης. Οι ευρωπαίοι πολιτικοί δεν θα έπρεπε να υποστηρίζουν τη δικτατορία της παγκοσμιοποίησης, αλλά να αντιμετωπίζουν τα πραγματικά ζητήματα: πώς θα εξαλειφθεί η ανεργία, πώς θα καταπολεμηθεί η μαζική μετανάστευση και πώς θα καταργηθούν οι διατάξεις των διαταγμάτων Benes που είναι απάνθρωπες και εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις και ο νόμος περί της σλοβακικής γλώσσας. Καλώ επίσης όλους τους συναδέλφους και ομολόγους βουλευτές να υποστηρίξουν τις προσδοκίες περί αυτονομίας της μεγαλύτερης μειονότητας των πολιτών που στερούνται τα δικαιώματά τους στην Ευρώπη, ήτοι των Ούγγρων που διαμένουν εκτός των ουγγρικών συνόρων. Οι εκπρόσωποι του Jobbik μπορούν να υποστηρίξουν μόνο μια Ευρωπαϊκή Ένωση που ερείδεται σε εθνικές παραδόσεις. Σας ευχαριστώ πολύ.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Είμαστε πολύ χαρούμενοι που το δημοψήφισμα το οποίο διεξήχθη στην Ιρλανδία επισφράγισε μια σαρωτική νίκη για τους υποστηρικτές της Συνθήκης της Λισαβόνας. Πρέπει να συγχαρούμε, αλλά και να ευχαριστήσουμε, εκείνους που εκστράτευσαν υπέρ της θετικής ψήφου στην Ιρλανδία.

Αυτή η ψηφοφορία εκφράζει την απόφαση των πολιτών της Ιρλανδίας υπέρ της συνέχισης της αναπτυξιακής διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μας προσέφεραν τη δυνατότητα να προσβλέπουμε σε μια μελλοντική στιγμή κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορεί να έχει σθεναρό λόγο σε διαβουλεύσεις με παγκόσμιες ισχυρές δυνάμεις. Αυτός ο λόγος θα διατυπώνεται εξ ονόματος των 27 ή περισσότερων κρατών μελών.

Το θέμα μιας νέας θεμελιώδους Συνθήκης συζητήθηκε για πρώτη φορά το 2002. Η προηγούμενη Παρασκευή σηματοδότησε τη λήξη της διαδικασίας για την έγκριση της νέας Συνθήκης. Ο λόγος για τον οποίο αναφέρω ότι σηματοδότησε τη λήξη της διαδικασίας αυτής συνίσταται στην πεποίθησή μου ότι οι πολίτες της Ευρώπης έχουν διατυπώσει την άποψή τους, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Η Πολωνία ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να επικυρώσει πάραυτα τη Συνθήκη. Απομένει ένα μόνο πρόσωπο το οποίο εκτιμά ότι πρέπει να παρεμποδιστεί η διαδικασία κύρωσης της εν λόγω Συνθήκης, μολονότι ακόμα και το κοινοβούλιο της χώρας της οποίας ηγείται την έχει επικυρώσει. Ελπίζω ότι ο πρόεδρος θα λάβει υπόψη τις επιθυμίες των πολιτών και των 27 κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της Τσεχικής Δημοκρατίας, και θα υπογράψει την κύρωση της Συνθήκης.

Κυρίες και κύριοι, η μελλοντική εφαρμογή της Συνθήκης συνεπάγεται νέες ευθύνες για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το παρόν Σώμα οφείλει να προβεί στις κατάλληλες προετοιμασίες προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί σε αυτές τις ευθύνες το ταχύτερο δυνατόν, χωρίς να προκαλέσει καθυστερήσεις στη νομοθετική διαδικασία. Είχαμε ένα απότομο παράδειγμα σήμερα με τη διαγραφή από την ημερήσια διάταξη των δύο εκθέσεων σχετικά με το Ταμείο Αλληλεγγύης όσον αφορά τον σεισμό στην Ιταλία. Συναφές παράδειγμα αποτελεί ακόμα και το πρόβλημα που ανέκυψε σήμερα με τις γαλάζιες κάρτες.

Ευελπιστώ οι διοικητικές υπηρεσίες να προσδώσουν στο εν λόγω ζήτημα την ίδια τουλάχιστον προσοχή που απέδωσαν στο καθεστώς των βουλευτών.

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να σας διευκρινίσω ακόμα μία φορά ότι, καταρχάς, ο Κανονισμός αναφέρει ότι ο Πρόεδρος «μπορεί να δώσει τον λόγο». Ως εκ τούτου, «μπορεί να δώσει τον λόγο» σημαίνει ότι μπορεί να αποφασίσει είτε να δώσει τον λόγο είτε να μην δώσει τον λόγο σε κάποιον βουλευτή. Ο υποφαινόμενος Πρόεδρος προτιμά να δίνει τον λόγο σε βουλευτές που βρίσκονται στον κατάλογο των αγορητών παρά να δίνει τον λόγο σε βουλευτές που καταλαμβάνουν χρόνο αγόρευσης, παρακλύδοντας κατά τον τρόπο αυτόν την αγόρευση βουλευτών που βρίσκονται στον κατάλογο των αγορητών βάσει του χρόνου αγόρευσης που κατανέμεται σε κάθε πολιτική ομάδα. Κατά δεύτερον, αυτό που ορίζει ο Κανονισμός είναι ότι η γαλάζια κάρτα πρέπει να υψώνεται κατά τη διάρκεια της αγόρευσης του βουλευτή στον οποίο πρόκειται να υποβληθεί η ερώτηση, και όχι μετά την αγόρευσή του.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να δηλώσω ότι η παρούσα συζήτηση μου εμπνέει ανησυχίες, διότι αυτό που θα έπρεπε να είναι σήμερα μια ημέρα εορτασμού για την Ευρώπη μετατρέπεται σε μια συζήτηση, στην οποία έχουμε καταλήξει να αμφισβητούμε τον τρόπο με τον οποίο υποδέχτηκε τα αποτελέσματα ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου.

Προηγήθηκαν δέκα και πλέον αγορεύσεις, κατά τις οποίες ασκήθηκε απροκάλυπτη κριτική όχι μόνο στην Ευρώπη –κάτι που θα μπορούσε να είναι θεμιτό– αλλά και στο δημοκρατικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία.

Θεωρώ ότι είναι πλέον η κατάλληλη στιγμή να δηλώσουμε στο παρόν Σώμα ότι, σε αυτήν την Αίθουσα, όπου προστατεύεται η κυριαρχία των ευρωπαίων πολιτών, εννέα στους δέκα πολίτες που εκπροσωπούνται σε αυτό το Κοινοβούλιο τάσσονται υπέρ της Ευρώπης, και ότι οι βασικές πεποιθήσεις των μεγαλύτερων δημοκρατικών κομμάτων στην Ευρώπη τάσσονται υπέρ της Ευρώπης. Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για να αναπτύξουμε περαιτέρω την Ευρώπη, για να ενισχύσουμε την ενότητα και τη δύναμη της Ευρώπης, αλλά ότι, δυστυχώς, αυτό από μόνο του δεν αρκεί.

Θα ήθελα να πω σε όλους εσάς ότι εάν, πριν από 60 χρόνια, οι ιδρυτές της Ευρώπης είχαν σκεφθεί προφανώς ότι η Ευρώπη σήμαινε την ανάγκη να δημιουργηθεί ένας κοινός χώρος ειρήνης μετά την τραγωδία του πολέμου, συνεπεία της απόπειρας ορισμένων να επιβάλουν σε άλλους Ευρωπαίους πολιτικές ιδέες ή ηγεμονίες, σήμερα η Ευρώπη αιτιολογείται από άλλους παράγοντες. Σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την παγκόσμια ηγεσία, και τούτο ανεξάρτητα από το εάν είμαστε παρόντες ή όχι. Αυτή η συζήτηση θυμίζει Σαίξπηρ: να ζει κανείς ή να μην ζει για την Ευρώπη.

Προ ολίγων μόλις ημερών, είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω με ανθρώπους από το Pittsburgh, και η δική τους αντίληψη ήταν ότι ο κόσμος δεν στρέφεται προς την Ευρώπη, αλλά προς την Ασία. Η Ευρώπη πρέπει να είναι ενωμένη και ισχυρή ώστε να είναι πραγματικά παρούσα στις διαβουλεύσεις της παγκόσμιας ηγεσίας. Εάν δεν είμαστε παρόντες, δεν θα έχουμε κανένα κύρος, και δεν θα ασκούμε καμία επιρροή. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, η Συνθήκη της Λισαβόνας χαράζει μια πορεία· μια πορεία, όμως, την οποία θα πρέπει και να ακολουθήσουμε.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά, θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τον κ. Farage για τη συμβολή του στην ιρλανδική εκστρατεία. Το ιδιότυπο ύφος του μετα-αποικιακού σοβινισμού που τον χαρακτηρίζει εξυπηρέτησε αναμφίβολα την προσέλκυση αρκετών ιρλανδών ρεπουμπλικάνων στην εκστρατεία υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Πιο παράδοξη, όμως, ήταν η παντελής απουσία από την εν λόγω εκστρατεία του βρετανικού Συντηρητικού Κόμματος, το οποίο καιροφλακτούσε πίσω από τις αντιδράσεις του Declan Ganley και του προέδρου Klaus. Στην πραγματικότητα, το Συντηρητικό Κόμμα είναι το μοναδικό κόμμα με προοπτική σχηματισμού κυβέρνησης το οποίο εξακολουθεί να αντιτίθεται σε αυτήν τη σπουδαία ποιοτική εξέλιξη προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Αναλογιστείτε τον παραλογισμό των ευρωσκεπτικιστών, διότι η αντίθεσή τους προς τη Συνθήκη της Λισαβόνας σημαίνει την προσκόλληση στην ισχύουσα Συνθήκη της Νίκαιας και στην υφιστάμενη, μάλλον αδέξια και αδιαφανή –και συχνά ατελέσφορη– Ένωση που αποτυγχάνει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της κοινής γνώμης και στις παγκόσμιες προκλήσεις. Στη Βρετανία αρμόζει κάτι πολύ καλύτερο από το Συντηρητικό Κόμμα, και η Ευρώπη χρειάζεται αναμφισβήτητα κάτι παραπάνω.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, όπως και πολλοί άλλοι που έλαβαν ήδη τον λόγο σήμερα, είμαι χαρούμενος για το θετικό αποτέλεσμα της ιρλανδικής ψηφοφορίας και θα ήθελα να συγχαρώ όλους όσους αγωνίστηκαν για το αποτέλεσμα αυτό, και, ιδιαίτερα, τους ιρλανδούς Πράσινους του κόμματος *Comhaontas Glas*. Εντούτοις, εάν αληθεύει ότι η σημερινή ημέρα είναι ημέρα εορτασμού, τότε πρόκειται οπωσδήποτε για μια ημέρα εορτασμού που κατακτήθηκε με κόπο. Θα ήταν σφάλμα από μέρους μας να επιστρέψουμε, απολύτως ικανοποιημένοι με τους εαυτούς μας, στις συνήθεις τακτικές θεσμικές διαδικασίες μας σαν να μην έχει συμβεί ουσιαστικά τίποτα σημαντικό.

Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου αναφέρθηκε, στην πρώτη του δήλωση επί του θέματος αυτού, στο γεγονός ότι θα πρέπει επίσης να ακούσουμε προσεκτικά τις αρνητικές ψήφους. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να προσθέσω ότι θα πρέπει επίσης να ακούσουμε τις φωνές που μόλις ακούγονται, εκείνες που, κατά τη διάρκεια των ευρωπαϊκών εκλογών του Ιουνίου, έκριναν ότι ήταν περιττό να συμμετάσχουν στις εκλογές και να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στην ενίσχυση αυτής της διαδικασίας. Εκείνο που θέλω να πω με αυτό είναι ότι πρέπει να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι μια στοχευμένη πορεία προς την πρόοδο μπορεί να είναι επιτυχής μόνον εάν καταβάλουμε σοβαρότερες προσπάθειες από εκείνες που έχουν καταβληθεί έως σήμερα όσον αφορά την προώθηση της συμμετοχής των πολιτών.

Είναι βέβαιο ότι έχουμε χάσει χρόνο. Έχουμε χάσει χρόνια. Η Ευρώπη έχει μείνει πίσω σε διεθνές επίπεδο. Αρκεί να παρατηρήσουμε τις συνόδους της ομάδας των G20 για να το διαπιστώσουμε. Εντούτοις, η Ευρώπη θα αποκτήσει μεγαλύτερο δυναμισμό μόνον εάν επιτύχει υψηλότερη συμμετοχή εκ μέρους των πολιτών της. Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να ασκηθούν πιέσεις στον λαό της Τσεχικής Δημοκρατίας, εξαιτίας της διασπαστικής στάσης του προέδρου του, μέσω μιας ανακοίνωσης, σύμφωνα με την οποία δεν θα έχουν Επίτροπο εάν υπάρξουν αμφιβολίες.

Μολαταύτα, υπάρχει κάτι άλλο που είναι ακόμα πιο σημαντικό και αυτό είναι ότι θα ήταν σοβαρό σφάλμα να ληφθεί μια απόφαση υπέρ του Tony Blair ή οιοδήποτε άλλου υποψηφίου για τη θέση του Προέδρου του Συμβουλίου κекλεισμένων των θυρών. Απεναντίας, η λήψη αυτής της απόφασης πρέπει να υποβληθεί σε ανοικτή συζήτηση με τους πολίτες της Ευρώπης. Προτείνω να διοργανώσουμε μια ακροαματική διαδικασία στο Κοινοβούλιο για όλους τους υποψηφίους στη συγκεκριμένη θέση.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Ashley Fox (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τον προηγούμενο Ιούνιο εξέλεγην εκπρόσωπος της νοτιοδυτικής Αγγλίας και του Γιβραλτάρ και, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής μου εκστρατείας, αιφνιδιαστικά από τον μεγάλο αριθμό των πολιτών που συνάντησα, οι οποίοι δεν υποστήριζαν πλέον την ιδιότητα μέλους της Βρετανίας στην ΕΕ. Αιφνιδιαστικά διότι πιστεύω ότι η ΕΕ έχει συνεισφέρει στην προαγωγή του κοινού συμφέροντος στον κόσμο. Έχει προωθήσει την ειρήνη και τη συμφιλίωση μεταξύ των λαών της Ευρώπης. Ευελπιστώ να συνεχίσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Η ενιαία αγορά ευνοεί τις εμπορικές συναλλαγές και την ευημερία· εταιρείες που κατέχουν ηγετική θέση στην παγκόσμια αγορά, όπως η Airbus στην εκλογική μου περιφέρεια, έχουν αποδείξει τι μπορούμε να επιτύχουμε όταν οργανώνουμε από κοινού τους βιομηχανικούς μας πόρους.

Κατά τα φοιτητικά μου χρόνια, έζησα στη Γαλλία 12 μήνες και επέστρεψα στην πατρίδα μου γαλλόφιλος. Θέλω η Βρετανία να διατηρεί θερμές και φιλικές σχέσεις με όλους τους ευρωπαίους γείτονές μας. Η ανησυχία μου έγκειται στο γεγονός ότι η τρέχουσα πορεία προς την πολιτική ένωση χωρίς την υποστήριξη των λαών της Ευρώπης απειλεί να υπονομεύσει το χρηστό έργο που έχει επιτελέσει η ΕΕ. Σέβομαι το γεγονός ότι ο ιρλανδικός λαός ψήφισε αυτήν τη φορά υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας, παρότι θεωρώ ανεπιτρεπτες τις πιέσεις που του ασκήθηκαν προκειμένου να διενεργήσει δεύτερη ψηφοφορία από χώρες οι οποίες δεν είχαν προβεί καν στη διοργάνωση δημοψηφίσματος. Η συμπεριφορά του Gordon Brown είναι λίαν επίμεμπτη. Η κληρονομιά που θα αφήσει στη Βρετανία δεν θα είναι μόνο η χρεοκοπία που θα μας κληροδοτήσει, αλλά επίσης η άρνησή του να επιτρέψει στον βρετανικό λαό να ψηφίσει για τούτη την τελευταία μεταβίβαση εξουσίας από το Westminster στις Βρυξέλλες. Η αθέτηση της υπόσχεσής του για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος απειλεί να υπονομεύσει τη βρετανική υποστήριξη της ΕΕ και θλίβομαι βαθιά για το γεγονός αυτό. Αδυνατώ να κατανοήσω τον λόγο για τον οποίο οι υπέρμαχοι της πολιτικής ένωσης φαίνονται αποφασισμένοι να ανεγείρουν αυτό το οικοδόμημα επί των χειρίστων θεμελίων. Δεν αντιλαμβάνονται άραγε ότι μια πολιτική ένωση που οικοδομείται χωρίς λαϊκή υποστήριξη τείνει να καταλήξει σε αποτυχία;

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Κυρίες και κύριοι, παρατηρώ στην Αίθουσα πολλές εκφράσεις ικανοποίησης, ακόμα δε και χαράς, όσον αφορά το αποτέλεσμα του επαναληπτικού δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία. Παρότι η διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν έχει περατωθεί ακόμα, θα ήθελα να προτείνω να συγκρατήσουμε την ικανοποίηση και τη χαρά μας έως ότου οι πολίτες της Ευρώπης βεβαιωθούν, επί παραδείγματι, κατά τις επόμενες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αποσκοπούσε, πρωτίστως και κατ' εξοχήν, στο δικό τους όφελος, ότι βελτίωσε κοινωνικές συνθήκες, περιόρισε επικίνδυνες ένοπλες συγκρούσεις και συνέβαλε σημαντικά στην εικόνα μιας σύγχρονης και δημοκρατικής Ευρώπης. Παραδέχομαι ότι δεν εξεπλάγην από το αποτέλεσμα του επαναληπτικού δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία. Γίναμε όλοι μάρτυρες του έκδηλου ενδιαφέροντος των ευρωπαϊκών οργανισμών, το οποίο άγγιξε τα όρια του εξαναγκασμού έναντι της Ιρλανδίας και το οποίο ενισχύθηκε από αντίστοιχα ποσά χρηματοδότησης.

Υπήρξα δεσμευμένος φεντεραλιστής από την περίοδο ακόμα που οι Τσέχοι και οι Σλοβάκοι μοιράζονταν το ίδιο κράτος. Είμαι, και θα παραμείνω, φεντεραλιστής υπό την καλύτερη έννοια του όρου. Εντούτοις, με ενοχλεί –και δεν συμβαίνει μόνο σε εμένα– το γεγονός ότι δεν επετράπη στους πολίτες της ΕΕ να αποφασίσουν για ένα τόσο σημαντικό έγγραφο μέσω δημοψηφίσματος που να καλύπτει όλα τα κράτη. Θεωρώ σφάλμα την προώθηση ενός εγγράφου το οποίο παρέχει τη δυνατότητα ενός ισχυρότερου ρόλου για τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς

χωρίς να ληφθεί υπόψη η κοινωνική Ευρώπη. Κατά την άποψή μου, η επανάληψη του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία δημιουργεί επικίνδυνο προηγούμενο για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ο χρόνος είναι ο καλύτερος κριτής και εκτιμώ ότι θα καταδείξει πως το αποτέλεσμα του δεύτερου ιρλανδικού δημοψηφίσματος είναι μια πύρρειος νίκη. Θα ήθελα να παρακαλέσω να γίνουν σεβαστές οι συνταγματικές διευθετήσεις της Τσεχικής Δημοκρατίας και να μην ασκηθούν πιέσεις στις τσεχικές αρχές, και ιδίως στον πρόεδρο, επί της λήψης απόφασης...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Πρόεδρος. – Ζητώ συγγνώμη, κυρίες και κύριοι, αλλά εκτός από τους ανεγκυστήρες που βρίσκονται εκτός λειτουργίας, δεν λειτουργεί ούτε το κουμπί που πρέπει να πιέσει ο Πρόεδρος για να διακόψει έναν αγορητή ο οποίος έχει υπερβεί τον χρόνο αγόρευσής του και χρησιμοποιεί τον χρόνο συναδέλφων βουλευτών που αναγράφονται στον κατάλογο των αγορητών. Σας παρακαλώ να διακόπτετε την αγόρευσή σας όταν σας το ζητώ, ειδάλλως, εφόσον εμείς που προεδρεύουμε δεν διαθέτουμε κουμπί για να κλείνουμε το μικρόφωνο, οι μισοί από τους βουλευτές που αναγράφονται στον κατάλογο των αγορητών της παρούσας λίαν σημαντικής συζήτησης δεν θα μπορέσουν να λάβουν τον λόγο, κάτι που θεωρώ προσωπικά ως δραματική ένδειξη μη συνεργασίας.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να τηρήσω τον χρόνο της αγόρευσής μου. Το κόμμα Λίγκα του Βορρά, το οποίο εκπροσωπώ, ψήφισε υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας στο ιταλικό κοινοβούλιο, και εγώ προσωπικά ήμουν ο εισηγητής. Όσον αφορά το δημοψήφισμα, επιδείξαμε απόλυτο σεβασμό στην αντίθεση της Ιρλανδίας έναντι της Συνθήκης, και σεβόμαστε εξίσου την υπερψήφισή της κατά 67%, το οποίο αποτελεί αξιόλογο ποσοστό. Η βούληση ενός λαού που εκφράζεται μέσω δημοψηφίσματος είναι άμεση και αναμφίλεκτη.

Επικροτώ τον λόγο που εκφώνησε ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου σήμερα το πρωί, επισημαίνοντας ότι θα πρέπει επίσης να ακούσουμε τα επιχειρήματα εκείνων που ψήφισαν «Όχι» και, κυρίως, να αναρωτηθούμε για ποιον λόγο ένα μεγάλο ποσοστό των πολιτών δεν ψήφισαν καν. Θεωρώ ότι πρόκειται για μια ευφυή και αντικειμενική θεώρηση, δεδομένου ότι η ευρωπαϊκή δημοκρατία δεν θεμελιώνεται με αποφάσεις που λαμβάνονται από την υψηλή ιεραρχία, αλλά με πολιτική ευαισθητοποίηση και την ανάπτυξη πολιτικής συνείδησης μεταξύ των λαών της Ευρώπης.

Πιστεύω ότι οι λαοί επιθυμούν να δουν περισσότερη δημοκρατία...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, σε όλες τις συζητήσεις που διενεργήσαμε κατά τα τελευταία έτη σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ακόμα και οι υποστηρικτές της δήλωναν εξαρχής ότι η Συνθήκη δεν είναι τόσο καλή όσο θα μπορούσε να είναι, ότι παρουσιάζει πολλές ελλείψεις και ότι δεν αποτελεί, στην πραγματικότητα, έναν ιδιαίτερα επιτυχή συμβιβασμό.

Οι ίδιοι υποστηρικτές δηλώνουν σήμερα χαρούμενοι διότι η εν λόγω Συνθήκη πρόκειται σύντομα να εφαρμοστεί, και τούτο είναι μάλλον θεμιτό. Εντούτοις, ακούγοντας τώρα αυτούς τους υποστηρικτές να δηλώνουν ότι η πλειοψηφία εξέφρασε την άποψή της με δημοκρατικό τρόπο και η μειοψηφία θα πρέπει απλώς να αποδεχτεί αυτό το γεγονός, έχουν όντως δίκαιο, αλλά θα περίμενα να είχα ακούσει αυτήν τη δήλωση και μετά το πρώτο δημοψήφισμα στην Ιρλανδία. Εξάλλου, ένα πράγμα είναι σαφές: δεν γνωρίζουμε εάν η εν λόγω Συνθήκη θα είναι επωφελής για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή εάν –όπως θεωρώ εγώ– θα είναι ολέθρια. Εκτιμώ ότι θα οδηγήσει σε ένα συγκεντρωτικό υπερκράτος.

Εντούτοις, ένα πράγμα είναι σαφές: αυτή η Ευρώπη θα είναι μια χρηστή Ευρώπη μόνον εάν είναι δημοκρατική. Μια δημοκρατία στην οποία διεξάγεται ψηφοφορία έως ότου το κατεστημένο επιτύχει το αποτέλεσμα που θέλει δεν είναι δημοκρατία. Εύχομαι, λοιπόν, να μην επιχειρήσει τώρα να ασκήσει πιέσεις στην Τσεχική Δημοκρατία προκειμένου να περατώσει το έργο του το ταχύτερο δυνατόν.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, κύριε Αντιπρόεδρε της Επιτροπής, λυπάμαι πολύ που εκείνοι οι οποίοι διέσπειραν ψεύδη κατά τη διάρκεια του πρώτου δημοψηφίσματος οφείλουν σήμερα να αναγνωρίσουν ότι τα κοινοβούλια 26 χωρών έχουν επικυρώσει τη Συνθήκη, ότι η Ιρλανδία έχει επικυρώσει τη Συνθήκη μέσω δημοψηφίσματος και ότι, μέχρι στιγμής, όλες οι αποφάσεις που εξέδωσαν τα συνταγματικά δικαστήρια επί της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι θετικές. Δεν μπορούν να αγνοήσουν αυτό το γεγονός.

Δεύτερον, συγκρινόμενη με τη Συνθήκη της Νίκαιας, η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι μια Συνθήκη των κοινοβουλίων και των πολιτών και, επομένως, μια Συνθήκη για περισσότερη δημοκρατία.

Τρίτον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ιρλανδούς βουλευτές, τον ιρλανδικό λαό, καθώς και τον ηγέτη της ιρλανδικής αντιπολίτευσης, Enda Kenny, ο οποίος θα έπρεπε να συμπεριληφθεί στον προαναφερθέντα κατάλογο.

Τέλος, θα ήθελα να δηλώσω την πεποίθησή μου ότι θα συνεχιστεί η διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης, δεδομένου ότι έχει επικυρωθεί από όλα τα κοινοβούλια. Αδυνατώ να πιστέψω ότι η Τσεχική Δημοκρατία θα προτιμούσε να υποχωρήσει στις διά αλληλογραφίας εκκλήσεις του ηγέτη της αντιπολίτευσης μιας χώρας η οποία έχει ήδη επικυρώσει τη Συνθήκη, παρά στις γνωμοδοτήσεις του οικείου κοινοβουλίου και του οικείου συνταγματικού δικαστηρίου. Θα ήταν σαν να απευθύνει ο ηγέτης της γαλλικής αντιπολίτευσης επιστολή προς τη Βασίλισσα της Βρετανίας και να της ζητεί να μην υπογράψει μια νομοθεσία που ψηφίστηκε από τη Βουλή των Κοινοτήτων.

Και κάτι τελευταίο: κυρία Malmström, θα ήθελα να σας ζητήσω να λάβετε σοβαρά υπόψη τις απόψεις που διατυπώσαμε εχθές στο πλαίσιο των επιτροπών σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Τα έγγραφα που έχω μέχρι στιγμής στη διάθεσή μου...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Libor Rouček (S&D). – (CS) Κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να συγχαρώ τους Ιρλανδούς, τον ιρλανδικό λαό δηλαδή, για την επιτυχή διεξαγωγή του δημοψηφίσματος σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Το ξεκάθαρο ιρλανδικό «Ναι» αποτελεί ευχάριστη είδηση για την Ιρλανδία και ευχάριστη είδηση για ολόκληρη την Ευρώπη. Μετά την ιστορική της διέγερση, η ΕΕ χρειάζεται μια νέα και ενισχυμένη συνταγματική βάση. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο η Ευρώπη θα μπορέσει, σε μια περίοδο παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και παγκόσμιου ανταγωνισμού από κάθε γωνιά του πλανήτη, να υπερπηδήσει τις προκλήσεις και τις παγίδες του 21ου αιώνα. Οι Τσέχοι δήλωσαν επίσης «Ναι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αμφότερα τα σώματα του τσεχικού κοινοβουλίου υποστήριξαν, με σαφή συνταγματική πλειοψηφία, τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Η τσεχική κοινή γνώμη υποστήριξε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ακριβώς όπως έπραξε μια ξεκάθαρη πλειοψηφία εξ αυτών, όταν υποστήριξε την προσχώρηση της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο του δημοψηφίσματος του 2003. Οι Τσέχοι γνωρίζουν πολύ καλά ότι ένα έθνος δέκα εκατομμυρίων ανθρώπων, όπως ακριβώς και η Ευρώπη στο σύνολό της, μπορεί να εδραιώσει ελευθερία, ανεξαρτησία, ασφάλεια και οικονομική και κοινωνική ευημερία μόνο μέσω της παρουσίας μιας δημοκρατικής, ισχυρής και αποτελεσματικής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Τσεχική Δημοκρατία είναι μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Η δικαιοδοσία του προέδρου της εξαρτάται από τη βούληση του κοινοβουλίου. Ο τσέχος πρόεδρος δεν είναι απόλυτος μονάρχης ούτε ανώτατος εκπρόσωπος, όπως συνέβαινε στο πολιτικό σύστημα της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, θα ήθελα να ζητήσω από τον Václav Klaus να σεβαστεί τη βούληση του τσεχικού λαού και, μετά την αποσαφήνιση της κατάστασης στο τσεχικό συνταγματικό δικαστήριο, να υπογράψει αμελλητί τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Κατά την άποψή μου, οι υπεκφυγές και η κωλυσιεργία δεν προσθέτουν αξιοπρέπεια στον ρόλο και τη θέση του τσέχου προέδρου.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε Επίτροπε, για τη συντριπτική πλειονότητα των φιλοευρωπαίων, το ιρλανδικό αποτέλεσμα συνιστά μια ευχάριστη είδηση. Όπως πολλοί ανέφεραν, θα έχουμε πλέον μια περισσότερο δημοκρατική και ανοικτή ΕΕ. Οι Ιρλανδοί συνέβαλαν με τη σειρά τους στην έξοδο της ΕΕ από μια καταστατική κρίση. Εφεξής, η κατάσταση εξαρτάται από εμάς.

Θεωρώ ότι, αυτήν τη φορά, υπήρχαν πολλά σημεία που ήταν υπέρ της ΕΕ. Κανείς δεν βρίσκεται σε ισχυρή θέση, εάν είναι μόνος του όταν ο πλανήτης βρίσκεται σε αναταραχή. Νομίζω ότι όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτό. Οι αμφιβολίες σχετικά με τη Συνθήκη εξαλείφθηκαν, αλλά εκτιμώ επίσης ότι στο σημείο αυτό ενεπλάκη μια παλαιά, ιστορική αντιπαράθεση. Η Ιρλανδία δεν θέλει να συνδέεται με τον βρετανικό ευρωσκεπτικισμό. Το Δουβλίνο δεν είναι Λονδίνο!

Ορισμένοι είχαν δηλώσει ότι ένα δημοψήφισμα δεν μπορεί να διεξάγεται περισσότερες από μία φορές. Είναι σαν λέει κάποιος ότι οι εκλογές δεν μπορούν να διεξάγονται περισσότερες από μία φορές. Οι περισσότεροι από εμάς στο παρόν Κοινοβούλιο θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι οι λαοί –και ενδεχομένως ακόμα και κάποιοι από τους βουλευτές του ΕΚ– μπορούν να αλλάζουν γνώμη, εάν αλλάζουν οι συγκυρίες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε δημοκρατία και ψηφίζουμε αρκετές φορές.

Είναι πλέον η σειρά της Πολωνίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας να επικυρώσουν τη Συνθήκη. Στην Πολωνία δεν αναμένονται προβλήματα. Η κατάσταση ενδέχεται να είναι πιο δύσκολη με τον κ. Klaus στην Πράγα – φαίνεται να είναι ισχυρογνώμων. Ήταν ιδιαίτερα ένθερμος, αν όχι καυστικός, στην έκφραση της δυσπιστίας του απέναντι στη Συνθήκη της Λισαβόνας ενώπιον του παρόντος Σώματος την άνοιξη.

Πλέον γνωρίζουμε ότι πρόκειται για ένα λίαν ευαίσθητο ζήτημα και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εάν υπάρξει αλλαγή κυβέρνησης στο Λονδίνο την επόμενη άνοιξη –κάτι που είναι πολύ πιθανό να συμβεί– και εάν η τσεχική διαδικασία παραταθεί ή διατυπωθεί η επιθυμία διοργάνωσης δημοψηφίσματος, η ΕΕ κινδυνεύει να βρεθεί αντιμέτωπη με την αναζωπύρωση προβλημάτων που αφορούν την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Είχα την πρόθεση να απευθυνθώ στον σουηδό πρωθυπουργό, αλλά δεν είναι παρών. Διατηρεί καλές σχέσεις με τον David Cameron. Ελπίζω να χρησιμοποιήσει αυτήν τη σχέση προκειμένου να διασφαλίσει τη διεξαγωγή καλύτερης συζήτησης σχετικά με την ΕΕ όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Χρειαζόμαστε ισχυρό...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το διπλό δημοψήφισμα στην Ιρλανδία σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας δημιουργεί επικίνδυνο προηγούμενο. Υπήρξαν ενδείξεις ότι εάν η Ιρλανδία δεν αποδεχόταν το έγγραφο, θα ακολουθούσαν επαναληπτικές ψηφοφορίες έως ότου επιτευχθεί το απαιτούμενο αποτέλεσμα. Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας, επιστρατεύτηκε ένα ευρύτατο φάσμα τακτικών πίεσης, από παραχωρήσεις, όπως εγγυήσεις ότι η ΕΕ δεν θα παρέμβει στην εσωτερική νομοθεσία στον τομέα της δεοντολογίας, της θρησκείας και των οικονομικών, και απειλές, όπως την απώλεια του ιρλανδού Επιτρόπου, έως τον εκβιασμό ότι η Ιρλανδία θα απομονωθεί και θα εκδιωχθεί από τις κοινοτικές δομές.

Όλα τα ανωτέρω μέτρα, σε συνδυασμό με τους φόβους που πυροδοτήθηκαν από την κρίση, οδήγησαν σε αυτό το περιβόητο αποτέλεσμα. Χρησιμοποιώντας τεράστια χρηματοδοτικά μέσα, πολλοί υποκινητές της ΕΕ υποσχέθηκαν ακόμα και θέσεις εργασίας με αντάλλαγμα την αποδοχή της Συνθήκης, και δεν επικεντρώθηκαν στα καίρια ζητήματα. Πολιτικοί σχολιαστές επέστησαν την προσοχή στις αντιδημοκρατικές μεθόδους και την αλαζονεία της πολιτικής ηγεσίας της ΕΕ. Λαμβάνοντας υπόψη ότι εφαρμόστηκαν, εν προκειμένω, δύο μέτρα και δύο σταθμά, απευθύνω έκκληση για τη διοργάνωση ενός τρίτου δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία και για τη δυνατότητα διεξαγωγής νέας ψηφοφορίας επί του εν λόγω εγγράφου στα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών της ΕΕ.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κάποιος από τους προηγούμενους αγορητές κατηγόρησε τον συνάδελφό μου, Nigel Farage, ότι δεν σέβεται την ιρλανδική δημοκρατία. Μπορώ να τον διαβεβαιώσω ότι την σέβεται. Εκείνο που δεν σέβεται καθόλου είναι ο αθέμιτος και μεροληπτικός τρόπος με τον οποίο διενεργήθηκε η εκστρατεία του δημοψηφίσματος. Πράγματι, ο σεβασμός προς τη δημοκρατία τόσο του ίδιου όσο και του κόμματος στο οποίο ανήκουμε είναι τόσο μεγάλος που θα θέλαμε να διενεργηθούν δημοψηφίσματα στις 26 χώρες στις οποίες δεν επιτράπη η διοργάνωσή τους.

Ένας άλλος ομιλητής ανέφερε ότι το εν λόγω δημοψήφισμα δεν ήταν η πρώτη θετική ψηφοφορία, ότι προηγήθηκαν θετικές ψηφοφορίες στο Λουξεμβούργο και στην Ισπανία, αλλά τα συγκεκριμένα δημοψηφίσματα δεν αφορούσαν το Σύνταγμα και όχι τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Είχαμε πληροφορηθεί ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι διαφορετική από το Σύνταγμα· άρα, τι από τα δύο ισχύει; Είχαμε τα ίδια δημοψηφίσματα σε έξι χώρες ή είχαμε σε τέσσερις χώρες δημοψηφίσματα για το Σύνταγμα και σε δύο χώρες δημοψηφίσματα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας; Εάν ισχύει η πρώτη περίπτωση, έχουμε ισοπαλία 3-3. Εάν ισχύει η δεύτερη περίπτωση, τότε έχουμε μια ισοπαλία 2-2 και μια ισοπαλία 1-1. Ουδόλως σθεναρή υποστήριξη για τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, αποτελεί αισχύνη για τη δημοκρατία το γεγονός ότι οι επαγγελματίες πολιτικοί αρνούνται στους πολίτες τους τη διοργάνωση δημοψηφίσματος στο οικείο κράτος μέλος τους, ενώ απαιτούν τη διεξαγωγή δύο δημοψηφισμάτων στην Ιρλανδία. Αποτελεί επίσης αισχύνη το γεγονός ότι οι εν λόγω πολιτικοί απαιτούν από εμάς να αποδεχτούμε το αποτέλεσμα του δεύτερου δημοψηφίσματος όταν οι ίδιοι δεν είχαν αποδεχθεί, στην πραγματικότητα, το αποτέλεσμα του πρώτου δημοψηφίσματος.

Ανεξάρτητα από το εάν θα τεθεί σε ισχύ ή όχι αυτή η Συνταγματική Μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Λισαβόνας, χρειαζόμαστε μια νέα θεμελιώδη συνθήκη. Αυτή η νέα θεμελιώδης συνθήκη θα πρέπει να περιλαμβάνει την πραγματική διάκριση των εξουσιών, ένα ουσιαστικά ανεξάρτητο δικαστήριο για ζητήματα που άπτονται της επικουρικής, της πλήρους διαφάνειας και της οικονομίας και, το σημαντικότερο, δεσμευτικά δημοψηφίσματα. Με τον τρόπο αυτόν, θα μπορέσουμε να αποφύγουμε εντέλει την ευρωπαϊκή παγίδα, και αυτός είναι ένας στόχος για την επίτευξη του οποίου θα πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για το ζήτημα αυτό: η νίκη της θετικής ψήφου στο ιρλανδικό δημοψήφισμα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας συνιστά μια άκρως θετική εξέλιξη για την αναζωογόνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τις καίριες πολιτικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις που προβλέπονται από τη Συνθήκη. Χαίρομαι για τους πολίτες της Ιρλανδίας, οι οποίοι ψήφισαν «Ναι» με υπευθυνότητα και συνέβαλαν έτσι στην αποφυγή της πλήρους παράλυσης του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Ευελπιστώ ο πρόεδρος Klaus και ο πρόεδρος Kaczyński να μπορέσουν επίσης να πειστούν σχετικά, όπως είναι εξίσου ευκαία η συμβολή της ιρλανδικής κύρωσης μέσω του δημοψηφίσματος στις προσπάθειες για την επίτευξη της έναρξης ισχύος της Συνθήκης την 1η Ιανουαρίου 2010.

Ωστόσο, η ιρλανδική θετική ψηφοφορία καταδεικνύει ότι μια ενωμένη Ευρώπη είναι το μοναδικό πολιτικώς αξιόπιστο σχέδιο, το οποίο μπορεί να ωφελήσει τις χώρες και, κυρίως, τους πολίτες. Σήμερα, κανένας πολιτικός στην Ιρλανδία ή σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να προτείνει αναπτυξιακή στρατηγική για τη χώρα του, εάν η τελευταία βρεθεί εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εάν συμμετέχει, ενδεχομένως, σε αυτήν σε περιορισμένο βαθμό.

Εφεξής, είναι απαραίτητο να ενεργούμε εγκαίρως και με μεγαλύτερο σθένος εκ μέρους της Επιτροπής, μέσω θαρραλέων πιλοτικών πρωτοβουλιών σε διαφορετικά μέτωπα· για παράδειγμα, μεγαλύτερο σθένος για την έκδοση ευρωομολόγων, μεγαλύτερο σθένος για την κοινή διαχείριση του θέματος της μετανάστευσης και μεγαλύτερο σθένος για την αντιμετώπιση ενεργειακών ζητημάτων. Πάνω από όλα, όμως, πρέπει να λάβουμε υπόψη τα σοβαρά σφάλματα που διαπράχθηκαν κατά τα τελευταία έτη. Ο μαρasmus του πολιτικού εγχειρήματος που αποκαλούμε «Ευρωπαϊκή Ένωση» μπορεί να αποδοθεί σε συγκεκριμένο παράγοντα: επήλθε όταν επιμείναμε ότι το εν λόγω εγχείρημα δεν θα έπρεπε πλέον να ανταποκρίνεται στις επιθυμίες των πολιτών, αλλά στις επιθυμίες των γραφειοκρατών.

Ως εκ τούτου, όταν λέω «μεγαλύτερο σθένος», αναφέρομαι κατά πρώτο και κύριο λόγο σε μεγαλύτερο σθένος εκ μέρους της ηγεσίας της Επιτροπής, ώστε να μπορέσουμε να υλοποιήσουμε τους στόχους που έχουμε θέσει εμείς οι ίδιοι.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο ιρλανδικός λαός δήλωσε «Ναι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήλθε πλέον η στιγμή να άρουμε τα δύο μεγαλύτερα εμπόδια στην Ευρώπη, τα οποία στην πραγματικότητα οι Ιρλανδοί τα έχουν ήδη αφηφήσει. Προς τους προέδρους της Πολωνίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας: φτάνει πια αυτή η περιφρόνηση προς τους Ευρωπαίους! Ας μην σπαταλούμε χρόνο, όταν έχουμε τόσο λίγο χρόνο στη διάθεσή μας και όταν έχουμε τόσα πολλά να κάνουμε. Θέλω να απευθύνω έκκληση στον Donald Tusk, πρωθυπουργό της Πολωνίας, να εγκρίνει τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στη χώρα μας, για προφανείς λόγους.

Έως τώρα, εμείς οι πολιτικοί δηλώναμε ότι δεν διαθέτουμε επαρκή μέσα και νομοθεσία για να μπορέσουμε να αναλάβουμε δράση. Τώρα, στο παρόν Σώμα, καλούμαστε να επιτελέσουμε ένα μεγάλο έργο. Λίαν συντόμως, θα έχουμε στη διάθεσή μας μια νέα Συνθήκη, και πρέπει να θέσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε τροχιά για την κοινή και ταχεία έξοδο από την κρίση, για τη δράση εξ ονόματος των πολιτών και για την ενίσχυση της θέσης της ΕΕ σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να καταπολεμήσουμε την άνιση αμοιβή και να αγωνιστούμε για την καλύτερη και ισότιμη πρόσβαση στην εκπαίδευση, τον πολιτισμό και την υγειονομική περίθαλψη. Η νέα νομοθεσία θα μας βοηθήσει να διατηρήσουμε την πολυμορφία στην ΕΕ, αλλά οφείλουμε να εδραιώσουμε μεγαλύτερη ισότητα, την οποία στερούνται σήμερα σε μεγάλο βαθμό οι πολίτες της ΕΕ. Στόχος μας θα πρέπει να είναι, επιπλέον, η απόδειξη σε όλους όσους τάσσονται κατά της Συνθήκης της Λισαβόνας ότι μπορούμε επίσης να εργαστούμε για αυτούς, και ότι το «Όχι» τους ήταν και είναι για εμάς το σπουδαιότερο κίνητρο για την εκτέλεση του έργου μας.

Κυρίες και κύριοι, είμαι 35 ετών και προσδοκώ μεγαλύτερο δυναμισμό σε ό, τι κάνουμε. Προσδοκώ να επικοινωνούμε πιο άμεσα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο όσον αφορά διαδικαστικά και προσωπικά ζητήματα, αλλά και ζητήματα επί της ουσίας. Πρόκειται να υποβάλουμε μεγάλα ευρωπαϊκά σχέδια. Θα ήθελα επίσης να υποβάλω στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στη Διάσκεψη των Προέδρων και στους προέδρους των πολιτικών ομάδων τις ακόλουθες ερωτήσεις: σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι προετοιμασίες μας; Θα είμαστε προετοιμασμένοι να εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, και, εάν ναι, πότε;

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος ήταν σαφές και ήταν ένα εξαιρετικό μήνυμα τόσο για την Ευρώπη όσο και για την Ιρλανδία. Αξίζουν συγχαρητήρια στους Ιρλανδούς για το συγκεκριμένο αποτέλεσμα, και τούτο για πολλούς διαφορετικούς λόγους. Εγώ προσωπικά, όμως, είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένη διότι το ιρλανδικό δημοψήφισμα έγινε η αιτία για να φιλοξενηθεί ακόμα μία φορά η Ευρωπαϊκή Ένωση και το μέλλον της στους κύριους τίτλους των ειδήσεων. Χρειάζεται μια ουσιαστική συζήτηση, διότι οι απόπειρες για μια πραγματική θεώρηση του μέλλοντος της ΕΕ ήταν μάλλον θλιβερές κατά τα τελευταία έτη.

Δέον είναι επίσης να υπενθυμιστεί ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί έναν συμβιβασμό επί του προηγούμενου σχεδίου Συντάγματος της ΕΕ. Εάν οι Ιρλανδοί απέρριπταν αυτήν τη φορά τη Συνθήκη, θα έπρεπε να εξετάσουμε και να συζητήσουμε πολύ σοβαρά την κατεύθυνση προς την οποία οδεύουμε ως Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα έπρεπε επίσης να αναρωτηθούμε μήπως, κατά τα τελευταία έτη, είχαμε προωθήσει τις εξελίξεις ενδεχομένως με πολύ γοργό ρυθμό και πολύ λίγους περιορισμούς.

Κατά τη άποψή μου, τα προβλήματα που ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κύρωσης καταδεικνύουν απλώς ότι έχει δημιουργηθεί η εντύπωση μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι κάπως απόμακρη και δύσκολο να ελεγχθεί. Προκειμένου να επιλυθεί αυτό το πρόβλημα, εγώ, από την πλευρά μου, ελπίζω ότι η συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης δεν θα σταματήσει εδώ, αλλά θα συνεχιστεί σε απόλυτη διαφάνεια με τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη.

Οφείλουμε να δημιουργήσουμε μια ενωμένη Ευρώπη, και δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ούτε την αρχική απόρριψη των λόγων που οδήγησαν στη δημιουργία αυτής της Συνθήκης. Φρονώ ότι, υπό αυτήν την έννοια, η Συνθήκη της Λισαβόνας και η εφαρμογή της αποτελούν αναμφισβήτητα τον ορθό τρόπο δράσης και ένα μεγάλο βήμα προς την εδραίωση μιας δημοκρατικότερης Ένωσης και μιας Ένωσης που την χαρακτηρίζει μεγαλύτερη αλληλεγγύη. Εντούτοις, για την επίτευξη αυτού του στόχου, θα χρειαστεί να συνεχίσουμε να διεξάγουμε ανοικτό διάλογο.

Χαίρομαι επίσης διότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα συμβάλει στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και των Βρυξελλών. Ήλθε πλέον η στιγμή να στρέψουμε την προσοχή μας από την Ιρλανδία προς την Τσεχική Δημοκρατία. Ελπίζω ότι η Ευρώπη δεν θα χρειάζεται πια να αγωνιά. Είναι σημαντικό η Συνθήκη της Λισαβόνας να καταστεί σύντομα πραγματικότητα και εμείς...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

James Nicholson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η απόφαση ελήφθη. Μολονότι με λυπεί το γεγονός ότι η πρώτη απόφαση δεν έγινε σεβαστή, θα πρέπει να περιμένουμε για να διαπιστώσουμε τις συνέπειες της παρούσας απόφασης. Τώρα πρέπει άλλοι να αποφασίσουν, και ελπίζω να τους δοθούν τα περιθώρια για να λάβουν αυτήν την απόφαση. Εύχομαι μονάχα το υψηλό ποσοστό των πολιτών που ψήφισαν «Ναι» στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας να μην μετανιώσουν για την ψήφο τους αργότερα. Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο εν προκειμένω.

Εκείνοι που εύχονται και επιθυμούν ακόμα βαθύτερο συγκεντρωτισμό όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων εδώ στις Βρυξέλλες επωμίζονται πλέον ένα πολύ βαρύ φορτίο και την αντίστοιχη ευθύνη. Τους ζητώ να μην προβαίνουν, ενώπιον των πολιτών, σε προκλητικές δηλώσεις ότι οι πολίτες δεν έχουν ιδέα προς τα πού οδεύουν ή ποια μπορεί να είναι τελικά η μοίρα τους. Δεν είμαι αντιευρωπαίος, αλλά θέλω πραγματικά μια Ευρώπη που θα είναι ικανοποιημένη από τον εαυτό της και ικανή να εκχωρεί σε εκείνους που διαφωνούν το δικαίωμα να διατυπώνουν μια εναλλακτική άποψη, και κάτι τέτοιο δεν το βλέπουμε πλέον πάντα σε αυτό το Σώμα.

Philip Claey's (NI). – (NL) Κάθε εκδήλωση ευφορίας για το δεύτερο δημοψήφισμα στην Ιρλανδία είναι εντελώς άτοπη. Η νίκη της παράταξης του «Ναι» ήταν μια κλεμμένη νίκη διότι το αρχικό δημοψήφισμα διενεργήθηκε με απόλυτα νόμιμο τρόπο και σύμφωνα με τους κανονισμούς. Η πλειοψηφία των πολιτών που ψήφισαν «Όχι» στο δημοψήφισμα του 2008 αισθάνθηκαν, ευλόγως, ότι η επίσημη ΕΕ δεν θα λάμβανε ποτέ υπόψη την απόφασή τους, εάν αυτή δεν εξυπηρετούσε την ΕΕ. Ως εκ τούτου, πολλοί ψηφοφόροι έμειναν στα σπίτια τους. Η δημοκρατία της ΕΕ είναι μονόδρομος. Δεν υπήρξε δίκαιη εκστρατεία. Η υπερίσχυση της παράταξης του «Ναι» στα μέσα ενημέρωσης ενισχύθηκε περαιτέρω από το δεκαεξασέλιδο ένθετο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε όλες τις κυριακάτικες εφημερίδες: μια παράνομη χρήση των χρημάτων των φορολογουμένων για την οποία δεν έχει ειπωθεί ακόμα η τελευταία λέξη. Οι ψηφοφόροι πειθαναγκάστηκαν. Η οικονομική κρίση χρησιμοποιήθηκε ως μέσο εξαναγκασμού των πολιτών για να ψηφίσουν «Ναι». Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορώ να προβλέπω ότι η ταχυδακτυλουργική σας προπαγάνδα θα αποβεί αργά ή γρήγορα εις βάρος σας.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ας φανταστούμε ότι απόψε, μετά τη λήξη αυτής της ατέρμονης συζήτησης, βγαίνουμε από την Αίθουσα, συναντούμε στο ισόγειο 27 συναδέλφους βουλευτές και πρέπει να αποφασίσουμε ομόφωνα σε ποιο εστιατόριο θα πάμε. Εάν διαπραγματευτούμε αυτό το εμπόδιο, φανταστείτε, στην συνέχεια, ότι και οι 27 συνάδελφοι πρέπει να επιλέξουμε το ίδιο μενού και ότι και οι 27 συνάδελφοι πρέπει επίσης να αποφασίσουμε εάν θα παραγγείλουμε ή όχι κρασί.

Κύριε Πρόεδρε, η μεταφορά αυτή, η οποία παρατίθεται από κάποιον που βρίσκεται σε δίαιτα, παρέχει μια εύστοχη εικόνα της υφιστάμενης κατάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των νέων δεδομένων της Συνθήκης της Λισαβόνας: κατά την άποψή μου, είναι το σημαντικότερο στοιχείο, ήτοι η κατάργηση της απαίτησης περί ομοφωνίας.

Εάν όλοι εμείς που λάβαμε τον λόγο σήμερα θέλουμε η Ευρωπαϊκή να λειτουργεί σωστά, να είναι αποτελεσματική και να παρέχει προστιθέμενη αξία στους πολίτες, τότε το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να αντικαταστήσουμε την απαίτηση περί ομοφωνίας από μια απαίτηση περί υπερ-ειδικών πλειοψηφιών. Αυτή είναι το σημαντικότερο επίτευγμα της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Όσοι αντιτίθενται στη Συνθήκη της Λισαβόνας σημαίνει ότι δεν θέλουν η Ευρώπη να λειτουργεί σωστά ή να διαδραματίζει σημαντικά ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Κύριε Πρόεδρε, δεν καταλαβαίνω, και θλίβομαι ταυτόχρονα, πώς ορισμένοι συνάδελφοι βουλευτές, οι οποίοι εξελέγησαν ελεύθερα στο παρόν Κοινοβούλιο, μπορούν να εμπιστεύονται περισσότερο το Συμβούλιο Υπουργών παρά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Επιπλέον, πρόκειται για πρόσωπα που δεν πρόκειται να συμμετάσχουν ποτέ στο Συμβούλιο των Υπουργών. Γιατί θεωρούν ότι το Συμβούλιο των Υπουργών προασπίζει καλύτερα τα συμφέροντά τους από ό, τι το παρόν Κοινοβούλιο, στο οποίο παρίστανται και στο οποίο μπορούν να ψηφίζουν;

Κύριε Πρόεδρε, κάτι άλλο που δεν καταλαβαίνω είναι ο λόγος για τον οποίο ορισμένοι συνάδελφοι βουλευτές δήλωσαν ότι αυτό που θέλουν είναι να βοηθήσουν τη χώρα τους –και αυτό αποτελεί θεμιτή άποψη– να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αυτήν την περίπτωση, κυρίες και κύριοι, είναι απαραίτητη η υποστήριξη της Συνθήκης της Λισαβόνας, διότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θεσπίζει, για πρώτη φορά, ρήτρα εξόδου. Ειλικρινά, πάντως, είναι απαραίτητο να έχει κανείς το σθένος και τη φιλοδοξία να δηλώσει στον λαό του ότι είναι αναγκαία η αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι κάτι που θα ήθελα να το δω.

Κύριε Πρόεδρε, συνοψίζοντας, πιστεύω ότι, μέσω του αποτελέσματος του ιρλανδικού δημοψηφίσματος, ολοκληρώνουμε τη διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δηλώσω στους κκ. Rouček και Brok –οι οποίοι ανησυχούν για τη στάση του προέδρου της Τσεχικής Δημοκρατίας– ότι εγώ δεν έχω καμία αμφιβολία. Δεν έχω καμία αμφιβολία διότι ένα πρόσωπο που αρνείται να υπογράψει πράξη που έχουν εγκρίνει τα Σώματα που το εξέλεξαν, ένα πρόσωπο που αρνείται να υπογράψει τη Συνθήκη, είναι σαν τη Βασίλισσα της Αγγλίας που αρνείται να υπογράψει έναν νόμο από το Westminster. Αυτό είναι αδύνατον. Είμαι επίσης βέβαιος ότι κάποιος τόσο φιλόπατρις όσο ο κ. Klaus δεν θα ήθελε να δει τη χώρα του να βυθίζεται σε μια εσωτερική συνταγματική κρίση.

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ, συνεπώς, ότι έχει φτάσει η στιγμή να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να συνειδητοποιήσουμε ότι ο κόσμος δεν περιμένει εμάς, τους Ευρωπαίους, και ότι είτε εμείς, οι Ευρωπαίοι, πρέπει να ενωθούμε και να διατηρήσουμε εποικοδομητικές θέσεις όσον αφορά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν επί του παρόντος οι πολίτες μας είτε η Ευρώπη, ως δύναμη, να χαθεί από τον χάρτη.

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι αυτό πρέπει να κάνουμε τώρα, με ενότητα, ως Ευρωπαίοι και ως Κοινοβούλιο.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να συγχαρώ συναδέλφους βουλευτές από την Ιρλανδία γι' αυτό το υπέροχο αποτέλεσμα. Στη Βρετανία έχουμε το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου και το Συντηρητικό Κόμμα που, όπως θα γνωρίζετε όλοι, υποστήριξαν την αρνητικό ψήφο στο ιρλανδικό δημοψήφισμα. Το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου μας λέει συνεχώς ότι δεν πρέπει να επεμβαίνουμε σε εθνικά ζητήματα, αλλά είναι βέβαιο ότι εκείνοι παρενέβησαν στην ψηφοφορία στην Ιρλανδία, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία επ' αυτού του θέματος. Θα ήθελα να πω «ευχαριστώ» στον Nigel Farage. Θεωρώ ότι επιτέλεσε θαυμάσιο έργο διότι αντιλαμβάνομαι ότι η παρέμβασή του ενίσχυσε ουσιαστικά την εκστρατεία υπέρ του «Ναι». Αυτές είναι οι λεγόμενες απρομελέτητες επιπτώσεις, αλλά είμαστε ευγνώμονες για την παρέμβασή του.

Οι Συντηρητικοί, από την άλλη πλευρά, βρίσκονται σε απόλυτη σύγχυση. Έχουν διχόνοιες για το ζήτημα της Ευρώπης και αυτό επισκιάζει τη διάσκεψή τους που λαμβάνει χώρα αυτήν την εβδομάδα στο Μάντσεστερ. Η θέση του David Cameron για τη Συνθήκη της Λισαβόνας είναι μάλλον αβέβαιη. Υπόσχεται συστηματικά ότι, εάν κερδίσει τις γενικές εκλογές, θα διοργανώσει δημοψήφισμα, εφόσον δεν θα έχει επικυρωθεί εν τω μεταξύ η Συνθήκη από τα 27 κράτη μέλη. Στην καλύτερη περίπτωση, μπορεί να κατηγορηθεί για αναποφασιστικότητα. Στη χειρότερη περίπτωση, θεωρώ ότι μπορεί να κατηγορηθεί για ανεντιμότητα απέναντι στον βρετανικό λαό, διότι δεν ξέρω πώς θα μπορέσει να το κάνει αυτό.

Και ακριβώς τώρα που τα μειζονα ζητήματα της εποχής χρειάζονται περισσότερη συνεργασία, όχι λιγότερη, ήτοι ζητήματα όπως η κλιματική αλλαγή, ο τρόπος καταπολέμησης της χρηματοπιστωτικής κρίσης και ο τρόπος αντιμετώπισης της αυξανόμενης ανεργίας, ακριβώς τώρα οι Συντηρητικοί αποφάσισαν ότι η Βρετανία θα απομονωθεί στο περιθώριο της ΕΕ. Μας θέλουν μάλλον θεατές παρά πρωταγωνιστές.

Αυτήν την εβδομάδα, μάλιστα, ακούσαμε και τα σχέδιά τους: πώς θα καταργήσουν τις δημόσιες υπηρεσίες και πώς θα αυξήσουν τα συνταξιοδοτικά όρια ηλικίας, καθώς και πώς θα συνδράμουν τους εύπορους καταργώντας τον φόρο κληρονομιάς. Ακόμα μία φορά μαλώνουν σαν τους ποντικούς μέσα στο σακί, όπως λέμε στο Ηνωμένο Βασίλειο, για την Ευρώπη. Παριστάνουν ότι έχουν αλλάξει, αλλά είναι εμφανές ότι δεν έχουν αλλάξει. Όχι, παραμένουν οι ίδιοι, αιώνιοι Συντηρητικοί, εξακολουθώντας να βοηθούν τους λίγους προνομιούχους εις βάρος των πολλών, εξακολουθώντας να θέτουν το δόγμα πάνω από το συμφέρον του βρετανικού λαού.

Ο λαός της Ιρλανδίας ψήφισε σαφώς υπέρ μιας δημοκρατικότερης, αποτελεσματικότερης και δυναμικότερης ΕΕ, και η ΕΕ αποτελεί πλέον έναν καλύτερο χώρο για την αντιμετώπιση των πραγματικών προκλήσεων του παρόντος. Οι βρετανοί Συντηρητικοί θα πρέπει τώρα να μας ομολογήσουν εάν προτίθενται να θέσουν σε κίνδυνο το μέλλον του βρετανικού λαού στην ΕΕ, με όλες τις σοβαρές επιπτώσεις που συνεπάγεται αυτό για τις θέσεις εργασίας και την ευημερία. Ελάτε, λοιπόν, κύριε Cameron, ομολογήστε μας όλη την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ*Αντιπροέδρου*

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρία Wallström, αντί να προβαίνουμε σε υπερφίλιες ομιλίες –και έχω την εντύπωση ότι υπάρχει πληθώρα υπερφίλιων ομιλιών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο– αξίζει τον κόπο να αναρωτηθούμε ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο ο ιρλανδικός λαός ψήφισε «Ναι», ενώ πέρυσε ψήφισε «Όχι».

Θεωρώ ότι εκείνοι που ισχυρίζονται ότι η κρίση ώθησε τους Ιρλανδούς να καταφύγουν στη Συνθήκη της Λισαβόνας απλοποιούν σε μεγάλο βαθμό το θέμα. Φαίνεται ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο οι Ιρλανδοί, οι πολίτες της Πράσινης Νήσου, υποστήριξαν τη Συνθήκη είναι οι διασφαλίσεις που έλαβαν εν τω μεταξύ από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ιρλανδία εξασφάλισε τον διορισμό, τόσο για την ίδια όσο και για όλα τα κράτη μέλη, οικείου, εθνικού Επιτρόπου. Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε την Ιρλανδία γι' αυτό.

Η ΕΕ διαβεβαίωσε επίσης ότι δεν θα παρέμβει στη φορολογία της Ιρλανδίας, και τούτο χάρη στο Δουβλίνο. Ας ευχηθούμε ότι αυτό θα αποτελέσει και την οριστική παραίτηση της Γερμανίας και της Γαλλίας από τα σχέδιά τους για την τυποποίηση της φορολογίας στην ΕΕ.

Τέλος, οι Βρυξέλλες υποσχέθηκαν ότι δεν θα παρέμβουν στη νομοθεσία της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας στους τομείς των ηθικών και κοινωνικών κανόνων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των αγέννητων τέκνων. Θα πρέπει να συγχαρούμε την ιρλανδική κυβέρνηση και το ιρλανδικό έθνος για τις αποτελεσματικές διαπραγματεύσεις τους.

Επί τη ευκαιρία, είναι διασκεδαστικό να βλέπει κανείς τους πανηγυρισμούς εκείνων που χάρηκαν με το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία. Εν πολλοίς, πρόκειται για τους ίδιους ανθρώπους που ήταν αντίθετοι προς τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων στα οικεία κράτη μέλη.

Diane Dodds (NI). – (EN) Όπως έχω ήδη δηλώσει στο παρόν Σώμα σε άλλη ευκαιρία, βρίσκομαι ενώπιον υμών ως οπαδός μιας Ευρώπης συνεργαζομένων εθνών. Έχω επιμόνως εκφράσει την αντίθεσή μου προς τον φεντεραλισμό της Συνθήκης της Λισαβόνας και την εκχώρηση εξουσιών από τα εθνικά κράτη. Το αποτέλεσμα του δεύτερου δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας στην Ιρλανδική Δημοκρατία δεν αλλάζει τίποτα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ένα έγγραφο που είναι επιζήμιο για τα βρετανικά εθνικά συμφέροντα στις 2 Οκτωβρίου 2009 παραμένει εξίσου επιζήμιο στις 2 Οκτωβρίου 2010. Η κύρωσή του στην Πολωνία δεν θα το αλλάξει αυτό· η κύρωσή του στην Τσεχική Δημοκρατία δεν θα το αλλάξει αυτό· και, συνεπώς, θέλω να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία ενώπιον του παρόντος Σώματος για να ζητήσω τη διοργάνωση δημοψηφίσματος για τον βρετανικό λαό, όπως θα έπρεπε να γίνει, εξάλλου, και για καθένα από τα ευρωπαϊκά έθνη, επί του πλήρους και ολοκληρωμένου κειμένου της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα απλώς να εκφράσω τη χαρά μου για το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία, όχι μόνο εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), όπως έχουν ήδη κάνει πολλοί βουλευτές, αλλά ειδικότερα εξ ονόματος πορτογάλων βουλευτών της Ομάδας του PPE.

Εκτιμώ ότι το εν λόγω αποτέλεσμα ενισχύει καταφανώς τις προοπτικές ανάπτυξης και προόδου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ότι εγκαινιάζει το στάδιο μιας νέας φάσης. Θα ήθελα, φυσικά, να συγχαρούμε όλους όσοι συνέβαλαν στη δημιουργία της Συνθήκης της Λισαβόνας, ιδίως δε την Επιτροπή και την Επίτροπο που παρίσταται σήμερα εδώ, και επίσης, βεβαίως, την πορτογαλική Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία διαδραμάτισε λίαν σημαντικό ρόλο σε αυτήν τη διαδικασία. Συναφώς, θα ήθελα επίσης να δηλώσω ότι είμαστε ευτυχείς για το γεγονός ότι, παρόλες αυτές τις δυσκολίες και μολονότι περιμένουμε ακόμα με ανυπομονησία τη θέση της Τσεχικής Δημοκρατίας, ο πορτογαλικός λαός θα χαρεί πολύ να δει το όνομα της πρωτεύουσας της χώρας του να συνδέεται με ένα αποφασιστικό βήμα στην εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν προκειμένω, θα ήθελα επίσης να πω ότι θα μπορούσαμε να βασιστούμε και σε ένα άλλο έμβλημα, το οποίο, ομοίως, θα αποτελεί πάντα το έμβλημα των πορτογάλων βουλευτών της Ομάδας του PPE, και αυτό είναι το έμβλημα των εθνικών κοινοβουλίων.

Πιστεύω ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί ένα αποφασιστικό βήμα προς τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στην ευρωπαϊκή δημοκρατία. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι αυτή η πτυχή, η οποία είναι η σημαντικότερη πτυχή της δημοκρατίας, ήτοι η αντιπροσώπευση και όχι, όπως ενίοτε ακούμε στο παρόν Σώμα, τα δημοψηφίσματα, είναι το ζωτικό και ουσιώδες στοιχείο της δημοκρατίας, δηλαδή η αντιπροσώπευση και όχι η άμεση ψηφοφορία. Η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί επίσης ένα μείζον βήμα προς την ενίσχυση της συμμετοχής των εθνικών αντιπροσωπευτικών δημοκρατιών στην ευρωπαϊκή διαδικασία. Συνεπώς, είμαστε λίαν ευτυχείς με την απόφαση του ιρλανδικού λαού.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα επαναλάβω αναμφίβολα πράγματα που έχουν ήδη ειπωθεί και θα επικροτήσω, εν πάση περιπτώσει, το αποτέλεσμα της ιρλανδικής ψηφοφορίας σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Θα ήθελα απλώς να επιστήσω την προσοχή των συναδέλφων που παραμένουν στο Σώμα στους λόγους της αλλαγής, διότι είμαστε ικανοποιημένοι με το «Ναι», αλλά πέρυσι το αποτέλεσμα ήταν «Όχι». Τι άλλαξε; Το κείμενο; Ελάχιστα. Το πλαίσιο; Πολύ. Αυτό έχει σημασία. Μπορούμε, ασφαλώς, να συζητήσουμε θεσμικά ζητήματα. Εκείνο, όμως, που περιμένουν οι πολίτες από την Ευρώπη είναι πολιτικές απαντήσεις.

Αυτή είναι, κατά την άποψή μου, η ανάλυση που χρειάζεται να κάνουμε επί της συγκεκριμένης διπλής ψηφοφορίας. Δεν ήταν μία η ψηφοφορία· ήταν δύο. Αρχικά το «Όχι» και κατόπιν το «Ναι». Οι Ιρλανδοί δήλωσαν ότι χρειάζονται την Ευρώπη στην κρίση, και αυτό πρέπει να επισημανθεί ιδιαιτέρως διότι ζητούν από την Ευρώπη να τους προστατεύσει, και αυτό είναι σημαντικό.

Θα επαναλάβω αυτό που είπαν πολλοί βουλευτές. Θεωρώ ότι πρέπει πλέον να προχωρήσουμε με γοργό ρυθμό. Στρεφόμεστε, λοιπόν, προς της σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου και στρεφόμεστε προς την Επιτροπή. Εάν θέλουμε να ικανοποιήσουμε το αίτημα του λαού της Ιρλανδίας, οφείλουμε να δώσουμε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Οικονομική κρίση: είναι η Ευρώπη ικανή να τονώσει την ανάπτυξη σε ευρωπαϊκή κλίμακα; Κοινωνική κρίση: είναι η Ευρώπη ικανή να έχει πολιτική απασχόλησης; Αυτά είναι, κατ' εμέ, τα θέματα που βρίσκονται στο επίκεντρο της συζήτησης και είμαι επίσης ικανοποιημένος από μια άλλη δυνατότητα που μας παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας, ήτοι το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο θα έχει ενισχυμένες εξουσίες και, σε επίπεδο πολιτικής συζήτησης, θεωρώ ότι το Κοινοβούλιο θα έχει σημαίνοντα ρόλο να διαδραματίσει, δηλαδή να δείξει ότι υπάρχουν ποικίλες δυνατότητες επιλογής και ότι πρέπει να τεθούν υπό συζήτηση.

Για να είναι, όμως, δημοκρατική η εν λόγω συζήτηση και να κατορθώσει η Ευρώπη να παράσχει απαντήσεις, πρέπει να διορίσουμε άμεσα μια Επιτροπή και να διασφαλίσουμε ότι οι Τσέχοι θα προβούν στην κύρωση το ταχύτερο δυνατόν ώστε να μπορέσει η Ευρώπη να επιστρέψει στην πορεία της προς την ανάπτυξη και την ελπίδα.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Εκφράζω και εγώ, με τη σειρά μου, την ευαρέσκειά μου για το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος. Επιτρέψτε μου να κάνω μια παρατήρηση. Όσοι παρακολουθούν από το σπίτι ενδεχομένως θα αναρωτιούνται: «Με ποιον τρόπο θα επηρεάσει εμένα αυτό το αποτέλεσμα;». Θέλω να παραθέσω ορισμένα απτά παραδείγματα σχετικά με τον τρόπο που το εν λόγω αποτέλεσμα θα επηρεάσει αυτούς τους πολίτες, αντλώντας μερικά παραδείγματα από τον δικό μου τομέα, ήτοι τον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι ένα παράδειγμα για το οποίο πρέπει να αισθανόμαστε υπερήφανοι, όχι απλώς ως πολίτες των μεμονωμένων χωρών μας, αλλά ως πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα ατομικά μας δικαιώματα, ως πολιτών, θα ενισχυθούν χάρη σε αυτήν τη Συνθήκη. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται τομείς όπως η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Θα ενισχυθούν επίσης η ασφάλεια και η προστασία διότι η Ευρώπη σκοπεύει να επιτείνει, χάρη στη Συνθήκη, τις προσπάθειες για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της εγκληματικότητας. Θα ισχυροποιηθούν τα νομικά μας δικαιώματα, όπως, επί παραδείγματι, σε δικαστικές υποθέσεις που αφορούν ζητήματα διεθνούς υιοθεσίας ή διατροφής με διεθνείς επιπτώσεις. Επιπροσθέτως, θα εδραιωθούν τα συμφέροντά μας στον εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα της μετανάστευσης κατά τη διευθέτηση της έννοιας της ευρείας αλληλεγγύης.

Αυτό σημαίνει ότι η Συνθήκη θα επηρεάσει, με απτό τρόπο, τους πολίτες. Για ποιον λόγο θα συμβεί αυτό άραγε; Για τον λόγο ότι η κυβέρνηση θα εκχωρήσει περισσότερες εξουσίες στο παρόν Κοινοβούλιο και το Κοινοβούλιο θα μεριμνήσει ώστε αυτές οι εξουσίες να ασκούνται υπεύθυνα, αλλά και με ζήλο, και να λειτουργούν προς όφελος των πολιτών. Σε όλα αυτά οφείλουμε, ως αντιπρόσωποι των πολιτών, να είμαστε πάντα με την πλευρά τους.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το σαρωτικό «Ναι» των Ιρλανδών δεν οφείλεται μόνο στην καλύτερη κατανόηση της Συνθήκης της Λισαβόνας, αλλά επίσης στη συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι ο αληθινός σεβασμός πρέπει να είναι αμοιβαίος και ανθρωπιστικός. Οι Ιρλανδοί συμπολίτες μας συνειδητοποίησαν επίσης ότι το τρένο της Ευρώπης δεν περιμένει επ' αόριστον όσους χάνουν το ραντεβού τους με την Ιστορία.

Η περίπτωση της Τσεχίας είναι διαφορετική. Ο τσεχικός λαός έδειξε με τον κατάλληλο τρόπο την υποστήριξή του σε μια πιο πολιτική και κοινωνική, πιο αποτελεσματική και πιο δημοκρατική Ευρώπη. Η κυβέρνηση υποστήριξε επίσης την κύρωση της Συνθήκης, και το κοινοβούλιο την επικύρωσε. Ως εκ τούτου, δεν επαφίεται σε εμάς να δείξουμε σεβασμό προς τον τσεχικό λαό, αλλά στον πρόεδρο της Τσεχικής Δημοκρατίας να δείξει σεβασμό προς τον λαό του και το κοινοβούλιό του.

Από την πλευρά μας, είναι σημαντικό να θέσουμε το όριο μεταξύ του μέτρου και της κατάχρησης και να προχωρήσουμε με τέτοιον τρόπο ώστε να δείξουμε, και να αποδείξουμε, ότι, για εμάς, το μέτρο σταματά εκεί όπου ξεκινά η κατάχρηση. Δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε να γίνουμε δέσμιοι κωλυσιεργιών. Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας επικυρώθηκε δεόντως από όλα τα κράτη μέλη και να κινηθούμε, επί αυτής της βάσει, τις διαδικασίες σύστασης των θεσμικών οργάνων. Το Κοινοβούλιο θα πρέπει να έχει πλήρη συμμετοχή στην εν λόγω διαδικασία.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, ενημερώθηκα και εγώ ότι έχω στη διάθεσή μου τρία λεπτά, αλλά θα προσπαθήσω να ολοκληρώσω μέσα σε δύο λεπτά. Θα ήθελα να συνταχθώ με την άποψη πολλών συναδέλφων μου βουλευτών και να εκφράσω την ικανοποίησή μου. Θεωρώ ότι πρέπει πλέον να θέσουμε σε ισχύ, να εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας μόλις πραγματοποιηθούν οι κυρώσεις, κάτι το οποίο ευελπιστούμε να γίνει λίαν προσεχώς.

Η επιτροπή της οποίας προεδρεύω καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της εδώ και αρκετό καιρό, αλλά, καταρχάς, είναι σημαντικό για το Κοινοβούλιο να έχει επίγνωση των νέων ευθυνών του: δεν πρέπει να επιτρέψει την εν τοις πράγμασι απώλεια ουδεμίας πτυχής των ευρύτερων νομοθετικών λειτουργιών του.

Θα ήθελα, εντούτοις, να επισημάνω ένα ζήτημα το οποίο δεν νομίζω ότι θίχτηκε μέχρι στιγμής: υπήρξαν πολλοί λόγοι για τους οποίους ο ιρλανδικός λαός καταψήφισε αρχικά τη Συνθήκη, αλλά ένας εξ αυτών ήταν η ανησυχία, μεταξύ των ψηφοφόρων, ότι το ευρωπαϊκό νομοθετικό σύστημα ενδέχεται να παραβιάσει, στην Ιρλανδία, ορισμένες θεμελιώδεις αξίες σχετικά με το δικαίωμα στη ζωή και την έννοια της οικογένειας.

Οι ανησυχίες αυτές κατευνάστηκαν μέσω δηλώσεων που εξέδωσαν τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια του Δεκεμβρίου του 2008 και του Ιουνίου του 2009. Θεωρώ σημαντικό αυτό το στοιχείο όχι μόνο για την Ιρλανδία, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη. Στην πραγματικότητα, διασαφηνίστηκε ότι το κοινοτικό κεκτημένο δεν αφορά τον τομέα που σχετίζεται με το δικαίωμα στη ζωή και την οικογένεια. Η εν λόγω διασαφήνιση δεν ισχύει μόνο για την Ιρλανδία, αλλά για όλα τα κράτη μέλη. Στην ουσία, ουδόλως ήταν απαραίτητη αυτή η διασαφήνιση διότι σε διάφορες αποφάσεις που αφορούσαν τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Πολωνία, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είχε ήδη αποφανθεί ότι, στους τομείς της ζωής, της αξίας της ζωής, του σεβασμού προς τη ζωή και την οικογένεια, πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη η έκδοση συναφών αποφάσεων συναρτήσει της ιστορίας, της παράδοσης και του πολιτισμού τους.

Ωστόσο, η προσήλωση της Ιρλανδίας στις λεπτομέρειες δικαιώθηκε με επίσημη διασαφήνιση επί του σημείου αυτού, η οποία ισχύει πλέον, όπως προανέφερα, για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρώ ότι πρόκειται για ένα θετικό γεγονός, το οποίο προσδίδει νόημα στο διπλό δημοψήφισμα. Ασφαλώς, έχουμε πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι ο ευρωπαϊκός πολιτισμός αποτελείται από το σύνολο των πολιτισμών όλων των χωρών που τον συγκροτούν, και όλοι θέλουμε η Ευρώπη να αποτελεί όχι μόνο έναν οικονομικό χώρο, αλλά, επίσης, και κυρίως, μια κοινότητα αξιών. Συναφώς, φρονώ ότι είναι σκόπιμο να εκφράσουμε στην Ιρλανδία την ικανοποίηση, αλλά και την ευγνωμοσύνη μας για όλα όσα προσφέρει στην Ευρώπη όσον αφορά την ιστορία της και τα ιδανικά της.

Η Ευρώπη χρειαζόταν την Ιρλανδία, όχι μόνο για τεχνικούς λόγους αναφορικά με τα μέσα και την οργανωτική διάρθρωσή της, αλλά επίσης για τη συνεισφορά της Ιρλανδίας σε αυτό που όλοι αναζητούμε: την ουσία της Ευρώπης.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Η θετική ψηφοφορία στην Ιρλανδία αποτελεί ευχάριστη είδηση για την Ευρώπη και για εμένα προσωπικά, ως πολίτη της Πορτογαλίας και δεσμευμένη φιλοευρωπαϊά. Συμβολίζει τη νίκη του κοινού νου και την επικράτηση της λογικής έναντι της δημαγωγίας και της χειραγώγησης. Ο ιρλανδικός λαός δήλωσε ξεκάθαρα ότι πιστεύει στο ευρωπαϊκό εγχείρημα. Με τη θετική ψηφοφορία ήρθη το μείζον εμπόδιο για την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Ο πρόεδρος Klaus δεν έχει πλέον καμία δικαιολογία και οφείλει να σεβαστεί τη δημοκρατία και το κοινοβούλιο το οποίο τον εξέλεξε και το οποίο έχει ήδη εγκρίνει τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας εποχής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα λαμβάνει αποφάσεις με δραστικότερο τρόπο και θα είναι αποτελεσματικότερη στις εξωτερικές σχέσεις της. Θα είναι περισσότερο δημοκρατική και διαφανής, θα βρίσκεται πιο κοντά στο κοινό και θα εξαρτάται σε μικρότερο βαθμό από κυβερνήσεις. Με τη νέα Συνθήκη, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει στη διάθεσή της καλύτερα εφόδια για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και την αντιμετώπιση των προκλήσεων της παγκοσμιοποίησης.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση είναι παρατεταμένη αλλά όχι δραματική. Μπορείτε να φανταστείτε πώς θα ήταν, εάν το αποτέλεσμα ήταν «Όχι»; Αυτή η Αϊδούσα θα ήταν γεμάτη βαρυσθυμία και έξαψη, και υποθέτω πως το γεγονός ότι το αποτέλεσμα ήταν «Ναι» και είμαστε εξαιρετικά ήρεμοι σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει πολλά. Επικροτώ, ασφαλώς, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία μαζί με τους συναδέλφους μου από το κόμμα Fine Gael που βρίσκονται στο Κοινοβούλιο. Εργάστηκα πολύ σκληρά για

την επίτευξη αυτού του θετικού αποτελέσματος και θα έλεγα ότι ο ιρλανδικός λαός παραμέρισε εθνικά προβλήματα και άλλα εσωτερικά θέματα για να εξετάσει το ευρωπαϊκό ζήτημα και τη Συνθήκη της Λισαβόνας, καθώς επίσης το παρελθόν και τους δεσμούς μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, και δήλωσε κατά συντριπτική πλειοψηφία «Ναι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και τούτο συνιστά μια υπέροχη έκβαση.

Από την άλλη πλευρά, η Επίτροπος Wallström, η οποία είχε την καλοσύνη να μεταβεί στην Ιρλανδία πολλές φορές, αντιμετώπισε οπωσδήποτε ένα υποβόσκον αίσθημα δυσαρέσκειας, το οποίο θεωρώ ότι υφίσταται σε όλα τα κράτη μέλη, εκ μέρους ανθρώπων που δεν έχουν επαφή με αυτό που πραγματικά είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκτιμώ ότι όλοι εμείς υπέχουμε ευθύνη για την κατάσταση αυτή. Πιστεύω ότι δεν μιλούμε αρκετά για το ευρωπαϊκό εγχείρημα, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αλληλεγγύη, γι' αυτό που πραγματικά σημαίνει· μιλούμε περισσότερο για αυτά που μπορούμε να πάρουμε, για αυτά που δίνουμε και για σφάλματα σε οδηγίες ή ελλείψεις σε κανονισμούς. Επομένως, στην πολιτική μας, θα πρέπει ενδεχομένως να θίξουμε ορισμένα από τα εν λόγω ζητήματα διότι όταν βρισκόμαστε στο στάδιο του δημοψηφίσματος, όπως εμείς στην Ιρλανδία τώρα, είναι απαραίτητο να εξηγήσουμε στους πολίτες στον δρόμο, στα καταστήματα και στα σχολεία τι είναι η Ευρώπη, πώς λειτουργεί, τι κάνω εγώ, τι κάνει η Επιτροπή, και τούτο αποτελεί σπουδαία άσκηση. Είναι πράγματι μια πολύ δραστική άσκηση να μιλούμε απευθείας στους πολίτες για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι άνθρωποι στην Ιρλανδία γνωρίζουν καλύτερα τώρα από ό, τι την προηγούμενη φορά επειδή εμείς συνεργαστήκαμε καλά μαζί τους.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ζητήσω από όλους μας στο παρόν Σώμα να κινητοποιηθούμε περισσότερο σε αυτόν τον τομέα στα εθνικά κράτη μας και να αποφεύγουμε να κατακρίνουμε ασκόπως την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κριτική είναι ασφαλώς ευπρόσδεκτη όπου χρειάζεται, και σε εκείνους που ανησυχούν, όπως ο Nigel Farage, μήπως η Ιρλανδία είναι θύμα εκφοβισμού, θα ήθελα πω το εξής: δεν είναι εύκολο να μας εκφοβίσει κανείς. Δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Και δεν πρόκειται ποτέ να συμβεί. Και επιτρέψτε μου να δηλώσω, κυρία Επίτροπε, ότι εάν δεν παρίσταμαι κατά τη λήξη της παρούσας συζήτησης, τούτο δεν θα οφείλεται σε έλλειψη σεβασμού προς το πρόσωπό σας ή προς τον Πρόεδρο ή την Προεδρία· θα οφείλεται σε ανειλημμένες υποχρεώσεις, αλλά σας ευχαριστώ όλους για την υποστήριξή σας καθ' όλη τη διάρκεια του δεύτερου δημοψηφίσματος.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κυρίες και κύριοι, ως βουλευτής του ΕΚ από την Ουγγαρία, την πρώτη χώρα που επικύρωσε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, εκφράζω την ικανοποίησή μου για το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος. Εντούτοις, θα ήθελα πάρα πολύ να στρέψουμε την προσοχή μας πέρα από τη διαδικασία κύρωσης και να συζητήσουμε τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να εφαρμόσουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία αποτελεί ένα τεράστιο βήμα προς την πολιτική ένωση και τη δημιουργία μιας κοινότητας αξιών. Θα επεκτείνει σημαντικά τα κοινωνικά δικαιώματα και θα τα προστατεύσει με τη νομικά δεσμευτική εφαρμογή του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Θα καταστήσει επίσης κοινοτικό κανόνα τη γλωσσική και πολιτισμική πολυμορφία. Η Συνθήκη της Λισαβόνας, όμως, περιέχει επίσης μια εξαιρετικά σημαντική διάταξη.

Για πρώτη φορά στην ιστορία της ΕΕ, γίνεται αναφορά στα δικαιώματα προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες. Εθνικές και εθνοτικές μειονότητες, καθώς και μειονότητες μεταναστών, συγκροτούν το 15% του πληθυσμού της ΕΕ. Τώρα μπορούμε επιτέλους να δρομολογήσουμε τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δομής για την προστασία των μειονοτήτων. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας ολοκληρώνει την ιστορική διαδικασία της μεγαλύτερης διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά 10 νέα κράτη μέλη. Η διαδικασία αυτή ξεκίνησε τη δεκαετία του 1990 και περατώνεται με τη συμφωνία επί των θεσμικών μεταβολών οι οποίες προσαρμόζουν την ΕΕ στη νέα πραγματικότητα.

Η έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας σηματοδοτεί μια νέα φάση και τη δυνατότητα για την ΕΕ να κάνει ένα βήμα προόδου. Τα θεσμικά όργανα που θα είμαστε σε θέση να συγκροτήσουμε αποτελούν μόνο μια ευκαιρία, και ο τρόπος που θα αξιοποιήσουμε αυτήν την ευκαιρία εξαρτάται από εμάς. Είναι επίσης η κατάλληλη στιγμή για να αποδείξουμε στους πολίτες που τηρούν σκεπτικιστική στάση απέναντι στο ευρωπαϊκό εγχείρημα ότι η ΕΕ «ζει», μεταβάλλεται και, κυρίως, ανταποκρίνεται στα προβλήματα των πολιτών. Επομένως, φαίνεται ότι το πλέον σημαντικό είναι να προτάξει μια νέα πολιτική, μια πολιτική που θα ανταποκρίνεται στις προκλήσεις που ανοίγονται μπροστά μας. Υπάρχει, ωστόσο, η ανησυχία ότι, αντί να επικεντρωθούμε σε αυτόν τον στόχο, θα υποκύψουμε σε διαβουλεύσεις σχετικά με διαδικαστικά και προσωπικά ζητήματα: ποιος πρέπει να επιλεγεί και σε ποια θέση; Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στον εθνικό εγωισμό, ο οποίος ενδέχεται να εντείνεται σε περιόδους κρίσης, να υπονομεύσει την ευκαιρία που παρέχεται επί του παρόντος στην ΕΕ. Πάνω από όλα, χρειάζεται να πείσουμε τους πολίτες ότι η ΕΕ δεν είναι μόνο η προνομιούχα τάξη, με καθήκοντα και υπέρμετρη γραφειοκρατία, αλλά ότι η ΕΕ συνεπάγεται εξίσου νέους και αποτελεσματικότερους τρόπους επίλυσης των προβλημάτων τους.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, παρίσταμαι σήμερα εδώ ως υπερήφανος ιρλανδός βουλευτής του ΕΚ. Χρειάστηκαν το αίμα, ο ιδρώτας και τα δάκρυα δημόσιων εκπροσώπων, αθλητών, επιχειρηματικών ομίλων, γεωργών

και συνδικαλιστών για να εξασφαλιστεί μια ιστορική θετική ψηφοφορία. Είμαι επίσης υπερήφανος που, την προηγούμενη Παρασκευή, βρισκόμουν στη γενέτειρά μου, στο Tipperary, όπου παρακολούθησα να λαμβάνει χώρα ένας εκλογικός θρίαμβος, ο οποίος κατέδειξε κάτι που πίστευα ανέκαθεν, ότι η Ιρλανδία είναι ένθερμη υπέρμαχος της Ευρώπης, και σκοπεύουμε σαφώς να διαδραματίσουμε τον δικό μας ρόλο στο μέλλον.

Τώρα ξέρω ότι τα *leprechauns* (μικρά ξωτικά) του Κόμματος Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου, τα οποία παρίσταντο στο παρόν Σώμα πέρυσι μετά το πρώτο δημοψήφισμα, έχουν εξαφανιστεί. Πολλοί εξ υμών θα είστε ευτυχώς ακούγοντάς με να εκφράζω την ακλόνητη πεποίθησή μου πως ο ιρλανδικός λαός τα εξοβέλισε διά παντός. Η απόφαση υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας ήταν μια νίκη της αλήθειας επί των ανήθικων ψευδών που εξαπέλυσαν σε ορισμένες περιπτώσεις εξτρεμιστές της παράταξης του «Όχι», οι οποίοι αποπειράθηκαν να εκμεταλλευτούν τις αληθινές ανησυχίες του λαού. Αυτοί οι εξτρεμιστές έλαβαν το μάθημά τους την προηγούμενη Παρασκευή.

Εντούτοις, όλοι μας πρέπει να διδαχθούμε από αυτό. Όλοι εμείς που στηρίζουμε την προοδευτική πολιτική και μια προοδευτική Ευρώπη οφείλουμε συλλογικά να παράσχουμε στους πολίτες μεγαλύτερο κίνητρο για τη συνεργασία τους με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Δεν πρέπει ποτέ να τους θεωρούμε δεδομένους.

Damien Abad (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι ιρλανδοί πολίτες επέλεξαν καταφανώς να τοποθετηθούν στο επίκεντρο της Ευρώπης, εγκρίνοντας με λίαν ισχυρή πλειοψηφία τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Ως ο νεότερος μεταξύ των γάλλων βουλευτών του ΕΚ, επικροτώ αυτήν την επιλογή, η οποία θα μας επιτρέψει επιτέλους να στρέψουμε την προσοχή μας στις επιμέρους ανησυχίες των πολιτών μας.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω δύο σχόλια. Πρώτον, κανείς δεν θα πρέπει να παραβλέψει το γεγονός ότι, κατά βάση, η κρίση κατέστησε τους Ιρλανδούς φιλοευρωπαίους και ότι αυτό το ιρλανδικό «Ναι» εκφράζει, συνεπώς, μια πραγματική ανάγκη για την ύπαρξη της Ευρώπης, μιας πολιτικής Ευρώπης που προστατεύει και προτείνει, την ανάγκη για την ύπαρξη μιας Ευρώπης η οποία είναι ικανή να αντιδρά στην κρίση και η οποία εγγυάται την ασφάλεια που απαιτούν οι πολίτες.

Δεύτερον, θα πρέπει να παραδειγματιστούμε και να διδαχθούμε από την αποτυχία του πρώτου δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία. Δεν μπορούμε, κάθε φορά που θέλουμε να προαγάγουμε την Ευρώπη, να βρισκόμαστε στο έλεος διαδικασιών που δεν ενδείκνυνται για την Ευρώπη των 27. Με το ισχύον σύστημα, η καταψήφιση μιας Συνθήκης συμφέρει ενίοτε περισσότερο ένα κράτος μέλος από ό, τι η υπερψήφισή της. Αυτή η δυνατότητα καταψήφισης θα πρέπει να μας ενθαρρύνει για την εφαρμογή μιας πραγματικής διαδικασίας σε κοινοτικό επίπεδο η οποία θα αποτρέπει τον εγκλωβισμό των συζητήσεων σε εθνική κλίμακα.

Επί του παρόντος, ο ευρωπαϊκός δυναμισμός βρίσκεται εκ νέου σε εξέλιξη και εμείς, οι βουλευτές του ΕΚ, θα μπορούσαμε επιτέλους να διευθετήσουμε ευαίσθητα ζητήματα, όπως την κρίση στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων ή ακόμα και την κρίση του φυσικού αερίου του προηγούμενου χειμώνα. Επιτρέψτε μου να επιστήσω για λίγο την προσοχή του Σώματος στο μοναδικό μέλημα του κοινοτικού προϋπολογισμού για το έτος 2010, ήτοι τη χρηματοδότηση της δεύτερης φάσης του ευρωπαϊκού προγράμματος για την ανάκαμψη της οικονομίας, ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ανήκω σε εκείνους που εκτιμούν πως πρέπει να διασφαλιστεί ότι το εν λόγω πρόγραμμα δεν θα χρηματοδοτηθεί αποκλειστικά μέσω γεωργικών πιστώσεων, διότι τούτο ενδέχεται να στείλει εσφαλμένα μηνύματα στους γεωργούς μας στο πλαίσιο της παρούσας κρίσης και ενδέχεται επίσης να θέσει σε κίνδυνο το μέλλον της επισιτιστικής μας ασφάλειας και των γαιών μας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω ακόμα μία φορά τους ιρλανδούς φίλους μας και τους απευθύνω τα πιο θερμά και εγκάρδια συγχαρητήριά μου για τη σαφώς ευρωπαϊκή επιλογή τους. Θα ήθελα τώρα να ζητήσω από τους πολωνούς και τσέχους φίλους μας να εξασφαλίσουν στην Ευρώπη αυτήν την εργαλειοθήκη που θα της επιτρέψει να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης κατά τις επόμενες δεκαετίες.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, εν συντομία, τρία μηνύματα.

Πρώτον, όπως πολλοί προλαλήσαντες, επικροτώ το κατηγορηματικό «Ναι» που εκφράστηκε στο ιρλανδικό δημοψήφισμα.

Δεύτερον, ως πρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία της πιθανής έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας για την ενίσχυση της νομιμότητας του προγράμματος για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, δεδομένου ότι αφορά την ιθαγένεια, τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και την ικανότητά μας για την από κοινού καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας και, βάσει του πεδίου εφαρμογής της Συνθήκης του Σένγκεν, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση ευαίσθητων θεμάτων, όπως είναι το άσυλο, η μετανάστευση, το καθεστώς των αλλοδαπών και ο έλεγχος των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ.

Τρίτον, θα ήθελα, απεναντίας, να επισημάνω, όπως έχουν ήδη επισημάνει προηγούμενοι ομιλητές, ότι αυτό δεν είναι το τέλος της ιστορίας. Τούτο αληθεύει όχι μόνο επειδή η Τσεχική Δημοκρατία δεν έχει επικυρώσει ακόμα τη Συνθήκη, αλλά επειδή οφείλουμε να διδαχθούμε από τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε κατά την επίτευξη της κύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας. Δεν ήταν εύκολη υπόθεση· προηγήθηκαν 10 χρόνια διαβουλεύσεων και αυτό θα μας καταστήσει περισσότερο απαιτητικούς, όχι μόνο από τους εαυτούς μας, αλλά επίσης έναντι μελλοντικών διευρύνσεων, όσον αφορά την απαίτηση αφοσίωσης, συνεργασίας και ανάληψης ευθύνης από όλους όσοι υπογράφουν τους νέους κανόνες που θα τεθούν σε λειτουργία από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, λίγες ημέρες μετά το θετικό δημοψήφισμα στην Ιρλανδία, αισθάνομαι πραγματικά πως μπορούμε να δηλώσουμε ότι σήμερα είμαστε περισσότερο Ευρωπαίοι από ό,τι ήμασταν στο παρελθόν. Είμαι απόλυτα, ειλικρινά και γαλήνια ευτυχισμένη για την εξέλιξη αυτή. Δυστυχώς, δεν παύουμε να εξαρτόμαστε σε μεγάλο βαθμό από την απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου, καθώς και από την καλή θέληση του τσέχου προέδρου.

Πρέπει πλέον να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα υπευθυνότητας σε όσους κρατούν στα χέρια τους το μέλλον αυτής της στρατηγικής Συνθήκης για την Ένωση, για τους θεσμούς μας και για τους 500 εκατομμύρια Ευρωπαίους που εκπροσωπούμε. Δεν μπορούμε πλέον να κρατούμαστε όμηροι λίγων ανθρώπων, αποκλειστικός στόχος των οποίων είναι να μάχονται το γενικό ευρωπαϊκό συμφέρον. Εάν είναι θεμιτή η επιθυμία ορισμένων να μην ακολουθήσουν περαιτέρω την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, εάν είναι θεμιτή η διατύπωση ενδοιασμών εκ μέρους κάποιων άλλων, τότε είναι εξίσου θεμιτό να επιτραπεί σε εκείνους που θέλουν μεγαλύτερη ευρωπαϊκή ολοκλήρωση να προχωρήσουν παραπέρα.

Εν γένει, οι διαδικασίες για την κύρωση ευρωπαϊκών Συνθηκών προσιδιάζουν πολύ συχνά σε εποποιίες ή πυρρείους νίκες. Πρέπει άραγε να είμαστε συνεχώς αναγκασμένοι να ασκούμε τόση πίεση για να εξασφαλίζουμε την έναρξη ισχύος μιας Συνθήκης και των θεσμικών μεταρρυθμίσεων που απορρέουν από αυτήν;

Πρέπει να διδαχθούμε από αυτήν τη χαώδη διαδικασία κύρωσης και, προφανώς, από αυτήν τη δέσμευση διενέργειας διαβουλεύσεων για τη διοργάνωση δεύτερου δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία, σαν να είναι φυσιολογικό να αναγκάζεται σε δεύτερη ψηφοφορία ένας λαός που έχει ήδη λάβει κυρίαρχη απόφαση, και σαν να είναι φυσιολογικό να χρησιμοποιείται η συναίνεση σε μια Συνθήκη ως «διαπραγματευτικό ατού». Διακυβεύεται η θεσμική συνέπεια και ισορροπία του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Η κύρωση μιας Συνθήκης συνιστά ελάχιστη απαίτηση αφοσίωσης και συνοχής από τη στιγμή που κάποιος επιλέγει την ένταξη της χώρας του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θέλαμε να στείλουμε στους πολίτες ένα ηχηρό μήνυμα διασφαλίζοντας ότι η Συνθήκη θα επικυρωνόταν για τις ευρωπαϊκές εκλογές του Ιουνίου του 2009. Τι πιστεύετε ότι σκέφτονται οι πολίτες σήμερα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας και, επιπλέον, για την εσωτερική μας συνέπεια και τη νομιμότητά μας;

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Το κατηγορηματικό «Ναι» της Ιρλανδίας στη Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς μια ενωμένη Ευρώπη και ένα ελαφρύ πλήγμα για τους ευρωσκεπτικιστές.

Η απόφαση αυτή, μάλιστα, είναι σημαντική διότι ελήφθη από τον λαό, με ψηφοφορία δημοψηφίσματος, και από ένα έθνος το οποίο είχε στη διάθεσή του έναν χρόνο για εξετάσει εάν το αρχικό του «Όχι» θα ωφελήσει ή όχι πραγματικά την Ιρλανδία.

Εκτός από την Τσεχική Δημοκρατία, το ενδιαφέρον θα επικεντρωθεί τώρα και στην αξιοπιστία του Ηνωμένου Βασιλείου, ενός κράτους μέλους στο οποίο ο ηγέτης της αντιπολίτευσης, κ. David Cameron, είχε υποσχεθεί να διοργανώσει δημοψήφισμα για τη Συνθήκη, εάν κερδίσει τις εκλογές του 2010. Προέβη σε αυτήν την υπόσχεση, παρά το γεγονός ότι αμφότερα τα κοινοβουλευτικά σώματα του Ηνωμένου Βασιλείου επικύρωσαν τη Συνθήκη της Λισαβόνας στα μέσα του 2008.

Ποια θα είναι η αξιοπιστία των αποφάσεων και των διεθνών δεσμεύσεων του Ηνωμένου Βασιλείου, ενός από τα κράτη μέλη μας, το οποίο έχει ήδη επικυρώσει τη Συνθήκη, αλλά απειλεί τώρα να αναστείλει τις αποφάσεις και τις δεσμεύσεις του, δύο χρόνια μετά την υιοθέτησή τους;

Enikő Győri (PPE). – (HU) Κυρίες και κύριοι, όταν, την άνοιξη του 2003, το 84% περίπου των ούγγρων πολιτών ψήφισαν υπέρ της ένταξης της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αισθάνθηκαν ότι επέστρεφαν εκεί όπου ανήκαν, ήτοι σε μια ενωμένη οικογένεια ευρωπαϊκών λαών, από την οποία τους είχε αποκλείσει μια κομμουνιστική δικτατορία που διήρκεσε 40 και πλέον χρόνια. Συνεπώς, οι Ούγγροι αντιμετώπισαν την Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο ως μια δομή οικονομικής συνεργασίας που βασίζεται σε ρυθμιστικούς κανόνες, αλλά επίσης ως μια κοινότητα που βασίζεται σε αξίες. Είμαστε ευτυχείς που η Ιρλανδία ενέκρινε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, διότι η πράξη αυτή τοποθετεί τις

αξίες μας στη θέση που τους αρμόζει στην Ιδρυτική Συνθήκη, και στις αξίες αυτές συμπεριλαμβάνεται αναμφισβήτητη η αναγνώριση των δικαιωμάτων προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες.

Αυτός είναι ο λόγος, κύριε Πρόεδρε, για τον οποίο ύψωσα πρώτη τη γαλάζια κάρτα μου όταν ο κ Szegedi διατύπωνε τις παρατηρήσεις του. Εκείνη τη στιγμή, ήθελα να τον ρωτήσω εάν έχει διαβάσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας διότι, εάν την έχει διαβάσει, θα γνωρίζει ασφαλώς το άρθρο σχετικά με τις μειονότητες που μόλις ανέφερα. Οι πολίτες της Ουγγαρίας είναι πεπεισμένοι ότι, μόλις τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, η ΕΕ θα ευαισθητοποιηθεί περισσότερο επί των ζητημάτων που αφορούν τις μειονότητες, έτσι ώστε να χαρακτηρισθούν διά παντός απαράδεκτα μέτρα όπως ο νόμος περί της ολοβακτικής γλώσσας. Αυτό σημαίνει ότι όλοι πρέπει να τηρούν το γράμμα του νόμου, αλλά, επιπλέον, πρέπει να σέβονται και τη στάση που υπαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Με άλλα λόγια, κάθε ευρωπαίος πολίτης μοιράζεται την ευθύνη για τη διασφάλιση ότι οι μειονότητες δύνανται να χρησιμοποιούν ελεύθερα τη μητρική τους γλώσσα χωρίς περιορισμούς και ότι αισθάνονται οικεία στο έδαφος όπου έχουν γεννηθεί.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό να καταστήσουμε σαφέστερο στα θεσμικά όργανα της ΕΕ ότι πρέπει εξίσου να προστατεύουμε τις αξίες μας εντός της ΕΕ και ότι πρέπει να αναλαμβάνουμε άμεσα δράση όταν αυτές παραβιάζονται. Συνάδελφοι βουλευτές από τις Ομάδες των Σοσιαλιστών, των Φιλελευθέρων και των Μη Εγγεγραμμένων, είναι απλώς αδύνατον να δεχτούμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Άλλως ειπείν, αναφερόμαστε σε αυτές τις αξίες εάν αυτό υπαγορεύουν τα συμφέροντά μας, αλλά τις ξεχνούμε εάν αυτό μας εξυπηρετεί περισσότερο. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) δεν επιθυμεί μια τέτοια Ευρώπη.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα βρισκόμουν στην Ιρλανδία, υποστηρίζοντας τους φίλους μου στο ιρλανδικό Εργατικό Κόμμα. Χαίρομαι που η Ιρλανδία ψήφισε ένα ηχηρό «Ναι», διότι πρόκειται για μια πολύ σημαντική απόφαση τόσο για την Ιρλανδία όσο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως γεωργός, είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που, αυτήν τη φορά, οι ιρλανδοί γεωργοί υποστήριξαν ευθύς εξαρχής την εκστρατεία του δημοψηφίσματος. Έλαβαν μια ορθή απόφαση, διότι όταν η Συνθήκη της Λισαβόνας τεθεί σε ισχύ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αποκτήσει ίσες εξουσίες με το Συμβούλιο όσον αφορά τα γεωργικά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας συναπόφασης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, κάτι που αποτελεί ευχάριστη αναμφίβολα είδηση για τους ευρωπαίους γεωργούς.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, ως νεοεκλεγείς βουλευτής, θα ήθελα να δηλώσω υπερήφανος για το θετικό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας του ιρλανδικού λαού στο πλαίσιο του δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Είμαι επίσης υπερήφανος για τη ζωηρή συζήτηση που λαμβάνει χώρα σήμερα.

– (EN) Ο κόσμος ρωτά γιατί η Ιρλανδία άλλαξε γνώμη. Υπήρξαν τέσσερις ενδεχομένως βασικοί παράγοντες. Ο πρώτος, πιστεύω, ήταν το γεγονός ότι κερδίσαμε έναν Επίτροπο· ο δεύτερος ήταν οι εγγυήσεις· ο τρίτος ήταν το γεγονός ότι διενεργήσαμε τον δέοντα διάλογο και οι πολίτες έλαβαν αυτήν τη φορά, σε αντίθεση με την προηγούμενη, κατάλληλη πληροφόρηση. Επίσης, η οικονομική κρίση ήταν ένας παράγοντας, αλλά το καίριο σημείο ήταν ότι η εκστρατεία υπέρ του «Ναι» διεξήχθη δυναμικά αυτήν τη φορά, κάτι που δεν έγινε την πρώτη φορά. Ομάδες πολιτών και πολιτικοί συνεργάστηκαν και, για πρώτη φορά απ' όσο μπορώ να θυμηθώ, πολιτικά κόμματα –παραδοσιακά πολιτικά κόμματα– παραμέρισαν τις διαφορές τους και εκστράτευσαν υπέρ του συμφέροντος της Ιρλανδίας. Ο ιρλανδικός λαός ανταποκρίθηκε.

Η παράταξη του «Όχι» ήταν εξίσου καλά οργανωμένη και όλοι είχαν λόγο, συμπεριλαμβανομένου του Κόμματος Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UKIP), το οποίο διασφάλισε την ευρεία διανομή στην Ιρλανδία του εγγράφου *The truth about the treaty: Stop the EU bulldozer* («Η αλήθεια για τη Συνθήκη: σταματήστε τη μπουλντόζα της ΕΕ»). Τελικά, ο ιρλανδικός λαός αποφάσισε ότι προτιμά πολύ περισσότερο να βρίσκεται στο τρένο της ΕΕ παρά στη μπουλντόζα του Κόμματος Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το προηγούμενο σαββατοκύριακο θριάμβευσε η επικοινωνία. Ακούτε συχνά να γίνεται λόγος για έλλειμμα επικοινωνίας. Το ιρλανδικό δημοψήφισμα ήταν ο θρίαμβος της επικοινωνίας και, εάν συνεχίσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο, θα φέρουμε την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες.

Τώρα είναι η σειρά του τσέχου προέδρου να υπογράψει τη συμφωνία και να την θέσει σε ισχύ διότι, εάν δεν το πράξει, θα πρόκειται, θεωρώ, για τη μεγαλύτερη δικτατορική πράξη στην ιστορία του κόσμου και για μια απόλυτη αποκήρυξη της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ θερμά για την υποστήριξή σας, και προσδοκούμε να παραμείνουμε θετικοί Ευρωπαίοι από την Ιρλανδία και στο μακρινό μέλλον.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μετά από οκτώ χρόνια και πολλές διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να τεθεί πλέον σε ισχύ η Μεταρρυθμιστική Συνθήκη, χάρη στο κοπιώδες επίσης έργο

πολλών ανθρώπων από το παρόν Σώμα, οι οποίοι αφοσιώθηκαν σε αυτό το εγχείρημα από την αρχή μέχρι το τέλος στο πλαίσιο της Συνέλευσης και στις διακυβερνητικές διασκέψεις αργότερα.

Θεωρώ ότι το Κοινοβούλιο διαδραμάτισε εποικοδομητικό ρόλο στην εν λόγω Μεταρρυθμιστική Συνθήκη. Εκτιμώ ότι, εάν το συνταγματικό δικαστήριο στην Πράγα της Τσεχικής Δημοκρατίας εκδώσει θετική απόφαση, ο πρόεδρος Klaus δεν θα έχει πλέον νομικούς λόγους για την περαιτέρω παρεμπόδιση της εξέλιξης της ΕΕ. Τα άλλα συνταγματικά όργανα στην Τσεχική Δημοκρατία θα βρουν επίσης τρόπους ώστε να υπερπηδήσουν τυχόν παράνομα εμπόδια αυτού του είδους.

Πληροφορούμαστε, βεβαίως, ότι ενέχεται νέος κίνδυνος προβλημάτων από την πλευρά του Ηνωμένου Βασιλείου. Εντούτοις, σε περίπτωση που η οιαδήποτε βρετανική κυβέρνηση επιτρέψει τη διενέργεια δημοψηφίσματος, τούτο δεν θα αφορά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, αλλά το ερώτημα εάν ο βρετανικός λαός τάσσεται υπέρ της ΕΕ ή εάν επιθυμεί την έξοδο από την Ευρώπη. Αυτό θα έπρεπε να είναι το θέμα του δημοψηφίσματος και όχι μια Συνθήκη που έχει ήδη επικυρωθεί. Κάτι τέτοιο θα ήταν απολύτως απαράδεκτο. Φρονώ ότι οφείλουμε να διδάχθούμε κάτι από την εν λόγω κατάσταση, και αυτό είναι ότι οι πολίτες μας χρειάζονται περισσότερη πληροφόρηση. Ως εκ τούτου, ελπίζω ότι, στη νέα Επιτροπή, θα έχουμε επίσης έναν Αντιπρόεδρο που θα είναι αρμόδιος για την επικοινωνία και την πληροφόρηση και, ενδεχομένως, ακόμα και Επίτροπο αρμόδιο για την ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Αυτή θα μπορούσε να είναι η απάντηση στις αντιπαραθέσεις επί της ευρωπαϊκής πολιτικής.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, χάρη στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η Ευρώπη δύναται να αντιμετωπίσει προκλήσεις που εκτείνονται πολύ πιο πέρα από τα εσωτερικά προβλήματα των κρατών μελών. Θα είναι η Ευρώπη προετοιμασμένη για κάτι τέτοιο; Το ερώτημα είναι δύσκολο να απαντηθεί ακόμα. Το βέβαιο είναι ότι, επί του θέματος αυτού, πολλά θα εξαρτηθούν από τους πολίτες της Ευρώπης.

Ωστόσο, εκτός από τη Συνθήκη, η ΕΕ πρέπει να έχει επίσης τη βούληση να δράσει και να έχει παγκόσμια παρουσία. Πρέπει να έχει αίσθημα ευθύνης για τον κόσμο, για τη σταθερότητα και την ανάπτυξή του. Από αυτό εξαρτάται επίσης η ασφάλεια και η ανάπτυξη της ίδιας της ΕΕ. Οφείλουμε να αντισταθούμε στην κοινή παρομοίωση σύμφωνα με την οποία η Ευρώπη αποτελεί μια ασφαλή, ευήμερη και δημοκρατική χώρα που προασπίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά απορροφάται από τις δικές της εσωτερικές υποθέσεις και έχει γυρίσει την πλάτη της στον κόσμο.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας μας προτρέπει να κατανοήσουμε καλύτερα τις προκλήσεις που ανοίγονται εμπρός μας. Μετά το ιρλανδικό «Ναι», μια ενωμένη Ευρώπη στρέφει πλέον το βλέμμα της προς την Πολωνία και την Τσεχική Δημοκρατία. Δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σύντομα σε ισχύ. Εν αναμονή, ωστόσο, των υπογραφών του προέδρου Kaczyński και του προέδρου Klaus, ας αξιολογήσουμε την εξέλιξη των διαβουλεύσεων κατά τη διάρκεια της παρούσας μεταρρυθμίσης, και ας συναγάγουμε συμπεράσματα από αυτό που συνέβη. Οφείλουμε να προετοιμαστούμε για το μέλλον. Οφείλουμε να προετοιμαστούμε για περαιτέρω μεταρρυθμίσεις διότι το υπέροχο σχέδιο που δημιουργούμε –η Ευρωπαϊκή Ένωση– είναι μια ιδέα που δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Τέλος, θα ήθελα να πω κάτι ακόμα –ευχαριστούμε, Ιρλανδία.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η 2α Οκτωβρίου ήταν μια σπουδαία ημέρα για την Ευρώπη χάρη στους Ιρλανδούς που ψήφισαν υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η έναρξη ισχύος της συναπόφασης θα αποτελέσει μια πραγματική δημοκρατική επανάσταση ιδίως για την κοινή γεωργική πολιτική. Το Κοινοβούλιο θα αποκτήσει επιτέλους ίσες εξουσίες λήψης αποφάσεων με εκείνες του Συμβουλίου των Υπουργών Γεωργίας, χάρη στη συναίνεση της Ιρλανδίας και τις θετικές ψήφους που ελήφθησαν από τα εθνικά κοινοβούλια, συμπεριλαμβανομένου του τσεχικού κοινοβουλίου.

Οποιαδήποτε καθυστέρηση θα συνεπαγόταν προβλήματα για τους γεωργούς σε όλα τα κράτη μέλη. Πράγματι, ο τομέας της γεωργίας διέρχεται μία από τις πιο ευαίσθητες και δύσκολες περιόδους των τελευταίων ετών, γνωρίζοντας μια πτώση στις τιμές των περισσότερων, και όχι μόνο των γαλακτοκομικών, προϊόντων, όπως διαπιστώσαμε τις τελευταίες ημέρες.

Αναμένοντας την επίσημη έναρξη ισχύος της Συνθήκης, προσδοκούμε από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, να προβεί, από σήμερα κιόλας, στην προσεκτική εξέταση των αποφάσεων που ελήφθησαν από το Κοινοβούλιο –το οποίο εξέλεξε δημοκρατικά από όλους τους ευρωπαίους πολίτες– σχετικά με γεωργικά ζητήματα, ξεκινώντας με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της κρίσης στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είμαι και εγώ ευτυχής που οι Ιρλανδοί ενέκριναν εντέλει τη Συνθήκη της Λισαβόνας, διότι θεωρώ αυτό το έγγραφο σημαντικό για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Χρειαζόμαστε μια νέα Συνθήκη προκειμένου να παράσχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύγχρονα μέσα και αναβαθμισμένες μεθόδους εργασίας που θα μας επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τις προκλήσεις

του σύγχρονου κόσμου. Η Συνθήκη αυτή αποτελεί, καταρχάς, ένα βήμα προόδου για την ενίσχυση της δημοκρατικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο το οποίο θα επιτρέψει σε εμάς, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να είμαστε από τους πρώτους που θα απολαύουμε τις θετικές ανταλλαγές απόψεων που προβλέπονται δυνάμει της εν λόγω Συνθήκης.

Η επέκταση της διαδικασίας συναπόφασης θα θέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί ίσοις όροις με το Συμβούλιο υπό την έννοια των νομοθετικών εξουσιών επί του 95% της κοινοτικής νομοθεσίας. Για παράδειγμα, στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, στην οποία συμμετέχω, θα επεκτείνουμε τη διαδικασία συναπόφασης από 40 σε 80 τομείς εξειδίκευσης, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη δημοκρατική νομιμότητα της νομοθεσίας της ΕΕ.

Εκτιμώ ότι η νέα νομική βάση θα συμβάλει στην επιτάχυνση της διαδικασίας οικονομικής ανάπτυξης και την προσαρμογή των νομοθετικών συστημάτων των κρατών μελών. Είμαι επίσης απολύτως βέβαιος ότι το εν λόγω μέτρο θα μας διευκολύνει, στη συνέχεια, στην επίτευξη ενός από τους βασικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι τη δημιουργία οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.

Αναμένω με μεγάλο ενδιαφέρον την περάτωση της διαδικασίας κύρωσης και αδημονώ να ξεκινήσουμε την εφαρμογή της Συνθήκης.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Κυρίες και κύριοι, επικροτώ το ηχηρό «Ναι» που εξέφρασε ο ιρλανδικός λαός την προηγούμενη Κυριακή στο δημοψήφισμα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Ας ελπίσουμε ότι η κοπιώδης διαδικασία κύρωσης αυτής της Συνθήκης επιτέλους θα ολοκληρωθεί.

Είμαι βέβαιος ότι η Συνθήκη θα επικυρωθεί επίσης από την Τσεχική Δημοκρατία. Θα ήταν, θεωρώ, αδιανόητο και απαράδεκτο να αναχαιτιστεί το μέλλον της Ευρώπης, να παρεμποδιστεί εξαιτίας μιας προσωπικής άποψης η οποία περιφρονεί την πλειοψηφία του οικείου κοινοβουλίου και αντιτίθεται σε αυτήν. Όλοι μας θέλουμε να βγούμε επιτέλους από αυτό το θεσμικό αδιέξοδο στο οποίο βρισκόμαστε επί σχεδόν 10 χρόνια.

Ως εκ τούτου, ευχαριστώ τον ιρλανδικό λαό, δεδομένου ότι η θέληση που επέδειξε μας έδωσε την ελπίδα για μια πιο ισχυρή και ευήμερη Ευρώπη, η οποία θα είναι περισσότερο ενωμένη και διευρυμένη, αναθέτοντας ταυτόχρονα σε όλα τα θεσμικά όργανα το καθήκον και την υποχρέωση να ενεργούν κατά τρόπο ώστε να μην προδώσουν αυτήν τη θέληση. Επιπλέον, την ίδια θέληση μοιράζεται η συντριπτική πλειοψηφία των ευρωπαίων πολιτών.

Ελπίζω να αξίζουμε όλοι μια Ευρώπη η οποία θα είναι ολοένα πιο εξέχουσα, θα έχει μεγαλύτερη συνοχή και η οποία θα προάγει τις δημοκρατικές αξίες, τα κοινωνικά και θεμελιώδη δικαιώματα και την οικονομική ανάπτυξη ανά τον κόσμο, ενώ θα προωθεί παράλληλα την προστασία του περιβάλλοντος.

Mário David (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα απλώς να πω λίγα λόγια προς επικρότηση του ιστορικού και φιλόδοξου αποτελέσματος του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία και προς επισήμανση του καθοριστικού ρόλου που διαδραμάτισε ως επικεφαλής αυτής της διαδικασίας το κόμμα Fine Gael και ο ηγέτης του, ο επόμενος πρωθυπουργός της Ιρλανδίας, Enda Kenny. Κατά την εν λόγω διαδικασία, κατέστη προφανές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προσεγγίσει τους πολίτες της. Αυτοί ακριβώς οι πολίτες, και όλοι μας ουσιαστικά, θα είμαστε οι κύριοι αποδέκτες όλων των δράσεων της Ένωσης. Είναι ζωτικής σημασίας ο καθένας από εμάς να έχει επίγνωση των επιπτώσεων και των ωφελειών της Ευρώπης στην καθημερινή μας ζωή.

Η Ευρώπη είναι το σπίτι μας. Ό, τι είναι καλό για την Ευρώπη είναι καλό για όλα τα κράτη μέλη και είναι καλό για τους πολίτες τους. Αυτό αληθεύει αναμφίβολα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η εν λόγω Συνθήκη καθιστά σαφέστερο το γεγονός ότι οι άνθρωποι μπορούν να είναι υπερήφανοι και αφοσιωμένοι εθνικοί πολίτες, αλλά και προσηλωμένοι υποστηρικτές του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Έχοντας φθάσει στο τέλος μιας εξαιρετικά μακράς συζήτησης σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι σε θέση να επικεντρωθεί περισσότερο, και με νέα, αποτελεσματικότερα μέσα, στα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι: την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, με μια πρόταση για τις μελλοντικές γενιές. Λόγω της πλημμελούς πληροφόρησης αναφορικά με τις αξίες, τις εξουσίες, τους στόχους και τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δέον είναι το Κοινοβούλιο να προτείνει, μετά το πέρας της υποχρεωτικής εκπαίδευσης σε κάθε κράτος μέλος, ένα νέο υποχρεωτικό σύστημα ευρωπαϊκών σπουδών. Οι νέοι Ευρωπαίοι θα διδαχθούν αποτελεσματικά τις αρχές μας, την ταυτότητά μας, τη δράση μας και τον προσανατολισμό μας, με αντικειμενικό, ουσιαστικό και άμεσο τρόπο.

Διδασκόμενοι τα ανωτέρω από νεαρή ηλικία, θα κατανοήσουν, εφάπαξ, το δυναμικό και την τεράστια χρησιμότητα της ευρωπαϊκής ταυτότητας, η οποία δημιουργήθηκε από αυτό το μοναδικό εγχείρημα της βούλησης να μοιραστούμε την κυριαρχία μας σε ηπειρωτική κλίμακα.

David Casa (PPE). – (MT) Ναι, πρόκειται πράγματι για μια ιστορική στιγμή, όχι μόνο επειδή οι Ιρλανδοί αποδέχτηκαν τη Συνθήκη με ισχυρή θετική ψήφο, αλλά και επειδή η Πολωνία δήλωσε σήμερα ότι θα επικυρώσει τη Συνθήκη.

Η εν λόγω Συνθήκη είχε μακρά πορεία. Προσωπικά, βρίσκομαι εδώ μόνο πέντε χρόνια, αλλά παρευρίσκονται μεταξύ ημών εκπρόσωποι οι οποίοι εργάστηκαν επί μακρόν για τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται ένας συνάδελφός μου, ο Méndez de Vigo. Αυτή η τεράστια ευκαιρία που μας δίνεται θα αυξήσει τις ευθύνες μας ως πολιτικών, και τούτο ισχύει επίσης για τον πρόεδρο της Τσεχικής Δημοκρατίας. Η προσωπική του άποψη έχει όντως σημασία· εντούτοις, δεν μπορεί ένα πρόσωπο να κρατά όμηρο μια ολόκληρη χώρα, όπως και ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω της προσωπικής πολιτικής του άποψης.

Ως πολιτικοί, πρέπει να ερωμιστούμε τεράστιες ευθύνες. Πρέπει να δώσουμε απαντήσεις και πρέπει να τις δώσουμε αποκλειστικά στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι, εντέλει, αυτούς εκπροσωπούμε. Η Ευρώπη βρίσκεται αντιμέτωπη με σκληρές προκλήσεις, οι οποίες αφορούν θέματα όπως η χρηματοπιστωτική κρίση, η κλιματική μεταβολή, τα προβλήματα της μετανάστευσης και η δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας στην Ευρώπη. Για τον λόγο αυτόν, η άποψη του προέδρου της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν μπορεί να ανακόψει την Ευρώπη από το έργο της για την επίτευξη των στόχων που έχουμε θέσει. Συμφωνώ με τον προηγούμενο ομιλητή, ο οποίος είπε ότι πρέπει να διοριστεί η Επιτροπή. Πρόεδρο έχουμε και, συνεπώς, δεν βλέπω τον λόγο να περιμένουμε την απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας για να συγκροτήσουμε Επιτροπή. Πρέπει να διεκπεραιωθεί σημαντικός όγκος εργασιών και η Επιτροπή πρέπει να ξεκινήσει άμεσα το έργο της προκειμένου να διασφαλιστεί η περάτωση αυτών των εργασιών.

Iuliu Winkler (PPE). – (HU) Συμμερίζομαι τα συναισθήματα των πολυάριθμων συναδέλφων βουλευτών που έλαβαν τον λόγο πριν από εμένα, επικροτώντας την απόφαση που έλαβε το ιρλανδικό εκλογικό σώμα με την ψήφο του υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Τώρα μπορούμε να αναμένουμε με αισιοδοξία την περάτωση της διαδικασίας κύρωσης. Ωστόσο, αυτό είναι το πρώτο μόνο βήμα μιας μακράς πορείας, στη διάρκεια της οποίας πρέπει, κατά την άποψή μου, να εκπληρώσουμε τρεις στόχους. Πρέπει να επιτείνουμε την αφομοίωση των νέων κρατών μελών, πρέπει να άρουμε τους φραγμούς οι οποίοι επέφεραν την Ευρώπη των δύο ταχυτήτων, και πρέπει να συνεχίσουμε τη διαδικασία της επέκτασης της ΕΕ προς τα Βαλκάνια.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας εδράζεται στην ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, και ελπίζω αυτή η αλληλεγγύη να λειτουργήσει στην πράξη και να μην παραμείνει απλώς μια δήλωση πρόθεσης που διατυπώνεται στις διάφορες δημόσιες συζητήσεις των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Θεωρώ ότι η οικονομική κρίση καταδεικνύει επίσης ότι η αλληλεγγύη αποτελεί το μοναδικό μέσο ανταπόκρισης στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε και ότι μια ισχυρή ΕΕ θα επιτρέψει σε όλους εμάς να καταστούμε σημαντικοί παράγοντες στην διεθνή σκηνή.

Η ημέρα μας ήταν μέχρι στιγμής μακρά και έντονη. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας την εξασθένιση των θεμελίων της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Πιστεύω ακλόνητα ότι η πραγματικότητα θα αποδείξει στους ευρωσκεπτικιστές ότι μαζί είμαστε ισχυρότεροι, πολύ δε περισσότερο ότι δεν μπορούμε να κερδίσουμε τίποτα εάν επιστρέψουμε στη γεωπολιτική κατάσταση των αρχών του 20ου αιώνα.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρία Επίτροπε, με το αποτέλεσμα της προηγούμενης Παρασκευής, ελπίζω ότι η Ευρώπη θα μπορέσει να εξέλθει από αυτήν την κρίση των Συνθηκών και ότι θα καταστεί, ως εκ τούτου, δυνατή η λειτουργία ενός σταθερού θεσμικού οργάνου, κατάλληλου για μια δομή με 27 κράτη μέλη και διαφορετικού από εκείνο που βασίζεται στη Συνθήκη της Νίκαιας.

Κύριε Πρόεδρε, μια Συνθήκη δεν είναι στην πραγματικότητα ένα έργο τέχνης, ένα νομοθετικό έργο, το οποίο υπάρχει αποκλειστικά για το θαυμάζουμε. Πρέπει να είναι χρηστική και πρέπει να είναι αποτελεσματική. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όσο σημαντικό και εάν είναι από πολιτικής πλευράς να διεξαχθεί συζήτηση σχετικά με το πρόσωπο, επί παραδείγματι, που θα διοριστεί στην θέση του Προέδρου του Συμβουλίου, σημαντικότερο είναι να περατωθεί η διαδικασία κύρωσης ώστε να τεθεί η Συνθήκη σε ισχύ, πολλώ δε μάλλον διότι, με το αποτέλεσμα στην Ιρλανδία, είναι σαφές ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να οικοδομηθεί παρά τη βούληση των πολιτών. Είτε μέσω αντιπροσώπευσης είτε μέσω δημοψηφισμάτων, αυτή η ένωση είναι πραγματική.

Είναι επίσης σημαντικό να τονιστεί ότι μια αρνητική ψηφοφορία είναι εξίσου δημοκρατική με μια θετική ψηφοφορία. Φαίνεται ότι το σημείο αυτό προκαλεί σύγχυση σε ορισμένους. Ευελπιστώ ότι, με την κύρωση στην Ιρλανδία, στην Τσεχική Δημοκρατία και στην Πολωνία, θα καταστεί δυνατή η εδραίωση ενός εν τοις πράγμασι καθεστώτος αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών. Ελπίζω επίσης ότι θα προχωρήσουμε προς μια κατάσταση στην οποία αυτό το μεγάλο βήμα θα συνοδεύεται από ένα πρότυπο της Ευρώπης του Schuman: μια Ευρώπη που οικοδομείται βήμα προς βήμα, ημέρα με την ημέρα και, κυρίως, με την προαγωγή των ευρωπαϊκών ιδανικών.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, η επιτυχής έκβαση του ιρλανδικού δημοψηφίσματος αποτελεί θρίαμβο για ολόκληρη την ευρωπαϊκή έννοια. Πού μπορεί να αποδοθεί; Ένας λόγος είναι ότι οι Ιρλανδοί έλαβαν εγγυήσεις. Με άλλα λόγια, η πλειοψηφία έλαβε υπόψη τις επιθυμίες της μειοψηφίας. Η αληθινή δημοκρατία δεν αφορά μόνο την άποψη της πλειοψηφίας που κερδίζει την ψηφοφορία, αλλά αφορά και τις επιθυμίες της μειοψηφίας οι οποίες λαμβάνονται υπόψη. Αυτή η προϋπόθεση είναι εξίσου απαραίτητη για την προστασία των μειονοτήτων της Ευρώπης.

Ο δεύτερος λόγος για την επιτυχή έκβαση του δημοψηφίσματος εδράζεται στο γεγονός ότι η εκστρατεία των υποστηρικτών της Συνθήκης ήταν καλύτερη από την προηγούμενη φορά. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια ένωση που δηλώνει περισσότερο «Ναι» παρά «Όχι». Τελευταίος, αλλά εξίσου σημαντικός λόγος, είναι η οικονομική κρίση, η οποία διαδραμάτισε επίσης τον ρόλο της στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Η Ιρλανδία ήταν καταδικασμένη να ακολουθήσει τη μοίρα της Ισλανδίας, η οποία δεν είναι μέλος της ΕΕ. Μια κρίση καταδεικνύει ότι μαζί είμαστε ισχυρότεροι και ότι η συνεργασία και η αλληλεγγύη είναι καλύτερες από τη δημιουργία τεταμένων σχέσεων μεταξύ μας.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η νέα ιρλανδική ψηφοφορία, η οποία ενέκρινε αυτήν τη φορά τη Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί, πράγματι, ευχάριστη είδηση. Εντούτοις, υπάρχουν δύο τουλάχιστον πτυχές που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής. Η πρώτη είναι ότι η Συνθήκη χρειάζεται ακόμα την υπογραφή του προέδρου Klaus, τον οποίο κατορθώσαμε απλώς να εξοργίσουμε με την αντίδρασή μας στον πρόδηλο σκεπτικισμό και αντιευρωπαϊσμό του, κατά την ομιλία του ενώπιον του παρόντος Σώματος την προηγούμενη άνοιξη. Μακάρι να είχαμε ενεργήσει με πιο έξυπνο τρόπο τότε.

Η δεύτερη πτυχή που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής είναι οι υψηλές προσδοκίες που εναποθέτουμε στην επανεκκίνηση της ολοκλήρωσης, συμπεριλαμβανομένης της διεύρυνσης, μόλις τεθεί σε εφαρμογή η Συνθήκη της Λισαβόνας. Η αλήθεια είναι ότι εάν επιβραδύνουμε τον ρυθμό μας, αυτό δεν οφείλεται στην απουσία της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία αποτελεί απλώς πρόφαση, αλλά στις αρνητικές συνέπειες της υφιστάμενης κρίσης, η οποία ενθαρρύνει την επανεθνικοποίηση ορισμένων κοινοτικών πολιτικών και τις φυγόκεντρες τάσεις εντός της Ένωσης. Τα προβλήματα αυτά πρέπει να αντιμετωπισθούν δεόντως και ξεχωριστά εάν θέλουμε η Συνθήκη της Λισαβόνας να είναι αυτό που προσδοκούμε.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι ένα από τα συμπεράσματα της συζήτησης αυτής είναι ότι η επίτευξη υψηλότερης συμμετοχής και μεγαλύτερης υποστήριξης του ευρωπαϊκού σχεδίου είναι δυνατή όταν παρέχονται επεξηγήσεις, όταν υπάρχει διάλογος με τους πολίτες, όταν υπάρχει επικοινωνία και όταν αντικρούονται ψεύδη.

Ως εκ τούτου, τολμώ, σε συμφωνία με όσα ειπώθηκαν από πολλούς προηγούμενους ομιλητές, να κάνω ένα θετικό, εποικοδομητικό σχόλιο και να ζητήσω από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο, κατά τη σύσταση της νέας Επιτροπής, της σκοπιμότητας να συμπεριληφθεί σε ένα ευρύτερο χαρτοφυλάκιο, όπως παραδείγματος χάριν, του αρμόδιου Επιτρόπου για θέματα ιθαγένειας, το ζήτημα της επικοινωνίας, το οποίο είναι ζωτικής ανάγκης για τη διασφάλιση της ορθής επικοινωνίας, της ορθής παροχής πληροφοριών και της δυνατότητας έναρξης ενός πραγματικού διαλόγου επί του ευρωπαϊκού μας εγχειρήματος.

John Bufton (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας στην Ιρλανδία το προηγούμενο σαββατοκύριακο αποτελεί ζωντανή απόδειξη ότι το παρόν Κοινοβούλιο δεν είναι ούτε δημοκρατικό, ούτε έντιμο, ούτε υπεύθυνο. Αλλά ποιος ενδιαφέρεται πραγματικά εδώ μέσα; Ε, λοιπόν, ενδιαφέρονται εγώ. Το γεγονός ότι οι Ιρλανδοί αναγκάστηκαν να ψηφίσουν δύο φορές αποδεικνύει ότι η ΕΕ έχει γίνει πλέον δικτατορικό καθεστώς. Εάν η έκβαση της ψηφοφορίας δεν εξυπηρετεί τους δικτάτορες της ΕΕ, οι πολίτες απλούστατα ψηφίζουν ξανά και ξανά έως ότου επιτευχθεί το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Αυτό είναι άδικο και, κατά την άποψή μου, ηθικά λάθος. Οι ζηλωτές της Συνθήκης της Λισαβόνας στο παρόν Κοινοβούλιο θα σπεύσουν τώρα να δημιουργήσουν ένα νέο ευρωπαϊκό υπερκράτος 500 εκατομμυρίων ανθρώπων. Η αδικία έγκειται στο γεγονός ότι οι πολίτες στη δική μου χώρα, το Ηνωμένο Βασίλειο, είχαν λάβει την υπόσχεση για τη διοργάνωση δημοψηφίσματος, αλλά η υπόσχεση αυτή δεν τηρήθηκε. Η ειρωνεία είναι ότι, δύναμει της Συνθήκης της Λισαβόνας, θα υπάρχει μόνιμος Πρόεδρος. Πιθανολογείται δε έντονα ότι θα είναι ο Tony Blair. Ο νέος Πρόεδρος της ΕΕ θα είναι ο αρχηγός κράτους.

Δεν μπορούν να υπάρχουν δύο αρχηγοί κρατών και, εφόσον η ΕΕ υπερέχει των εθνικών οργάνων, ο Πρόεδρος της ΕΕ –ενδεχομένως ο Tony Blair– θα υπερέχει της δικής μας Βασιλίσσας. Οι πολίτες της χώρας μου δεν θα δεχτούν κάποιον μη εκλεγμένο ή οποιονδήποτε άλλον εν προκειμένω να υπερέχει της Βασιλίσσας μας. Ο Θεός σώζει τη Βασιλίσσα!

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, η Ρουμανία διέρχεται επί του παρόντος μια πρωτόγνωρη πολιτική κρίση, ως επιστέγασμα της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Αυτήν τη στιγμή βρίσκονται

εν εξελίξει οι προετοιμασίες για μια μείζονα εκλογική νοθεία. Αναφέρομαι στις ρουμανικές προεδρικές εκλογές, οι οποίες πρόκειται να διεξαχθούν στις 22 Νοεμβρίου. Όλες οι εκλογές στη Ρουμανία είναι νοθευμένες, αλλά το μέγεθος της επικείμενης νοθείας που σχεδιάζεται είναι απίστευτο.

Δεν κατηγορώ κανέναν συγκεκριμένα, αλλά έχουν δημιουργηθεί και έχουν «ακονιστεί» μηχανισμοί για τον εν λόγω τύπο νοθείας οι οποίοι είναι απολύτως σκανδαλώδεις. Περιλαμβάνουν ψευδείς δημοσκοπήσεις, εκλογικό τουρισμό, πρόσθετους εκλογικούς καταλόγους, ακύρωση ψήφων υπαρκτών προσώπων και έγκυρα ψηφοδέλτια νεκρών προσώπων, τεράστια χρηματικά ποσά και πλήθος καταναλωτικών αγαθών εν είδει δωροδοκίας φτωχών ανθρώπων, δωροδοκία μαθητών προκειμένου να πεισθούν οι γονείς τους, νοθεία ηλεκτρονικών υπολογιστών και πλείστες άλλες παράνομες πράξεις. Παρακαλώ, βοηθήστε να σωθεί η Ρουμανία. Εκπέμπω σήμα κινδύνου εξ ονόματος του ρουμανικού λαού.

Τα θεσμικά όργανα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου πρωτίστως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχουν ηθικό καθήκον να βοηθήσουν ένα κράτος μέλος να παραμείνει πολιτισμένο. Μην επιτρέψετε στη βαλκανική μαφία να καταποντίσει το ευγενές εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κρούω αυτόν τον κώδωνα του κινδύνου, διότι τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελούν την ύστατη ελπίδα του ρουμανικού λαού.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Οι υποστηρικτές της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν γιορτάζουν μια απλή νίκη, αλλά μια νίκη της ίδιας της δημοκρατίας με πρόφαση την πρόσφατη θετική ψηφοφορία σε ένα επιβληθέν δημοψήφισμα. Ωστόσο, το πραγματικό αποτέλεσμα είναι 3-1 υπέρ των πολέμιων της Συνθήκης. Ας μην ξεχνούμε τους πολίτες της Γαλλίας και των Κάτω Χωρών που δήλωσαν «Όχι» στη Συνταγματική Συνθήκη, η οποία περιείχε πανομοιότυπες διατάξεις. Η δημιουργική, αλλά κυνική ιδέα που επινοήθηκε τότε ήταν η εξής: εάν οι λαοί της Ευρώπης δεν αποδέχονται αυτό το Σύνταγμα, ας το μετονομάσουμε σε Μεταρρυθμιστική Συνθήκη, και οι πολιτικοί ηγέτες θα το υπερψηφίσουν στα διάφορα εθνικά κοινοβούλια. Δυστυχώς, το συγγρικό κοινοβούλιο ήταν το πρώτο που το έπραξε.

Αναγνωρίζω ότι πολλοί σκέφτονται πως η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί την οδό προς την ευτυχία για τους λαούς της Ευρώπης, αλλά αυτό δεν τους παρέχει καμία απολύτως νομική βάση ώστε να διατείνονται ότι αυτό ήθελαν οι λαοί της Ευρώπης.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ήθελα απλώς να λάβω τον λόγο για να υπενθυμίσω στον κ. Vadim Tudor ότι το παρόν θέμα συζήτησης είναι το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία και ότι οι παντελώς ψευδείς δηλώσεις στις οποίες προέβη είναι εντελώς εκτός θέματος. Ταυτόχρονα, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη νίκη που κέρδισε η φιλοευρωπαϊκή παράταξη στην Ιρλανδία.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, διαπιστώνω ότι η συζήτηση για το ιρλανδικό δημοψήφισμα συνεχίζεται στην παρούσα Ολομέλεια και πολλά μπορούν να ειπωθούν για τη δημοκρατία. Είναι δημοκρατικό να επιτραπεί στους Ιρλανδούς να επαναλάβουν την ψηφοφορία; Ναι, είναι. Είναι πολύ δημοκρατικό. Εάν μιλάμε με τον κόσμο, υποβάλλουμε την εξής ερώτηση: γιατί ψηφίσατε «Όχι»; Έτσι μαθαίνουμε τους λόγους. Αποσαφηνίζουμε αυτά τα πράγματα, παρέχοντας νομικές εγγυήσεις στον ιρλανδικό λαό σχετικά με τη φορολογία, την ουδετερότητα, ορισμένα δεοντολογικά ζητήματα, αλλά και διασφαλίζοντας ότι όλα τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ιρλανδίας, θα έχουν Επίτροπο όταν θα τεθεί η νέα Συνθήκη σε ισχύ. Έχοντας προβεί σε αυτές τις αποσαφηνίσεις, μπορούμε να προβούμε σε νέο δημοψήφισμα. Ο λαός απάντησε «Ναι» κατά πλειοψηφία δύο-τρίτων και με υψηλότερο ποσοστό συμμετοχής από την προηγούμενη φορά. Αυτό είναι δημοκρατικό, και θεωρώ ότι πρέπει να χαρούμε και να συγχαρούμε γι' αυτό τον ιρλανδικό λαό.

Διαπιστώνω επίσης ότι υπάρχει σαφής εσωτερική αντιπαράθεση από το Ηνωμένο Βασίλειο μέσα στην Αίθουσα: είναι δελεαστικό να υπεισέλθω σε αυτό, αλλά δεν θα το κάνω. Θέλω απλώς να επισημάνω ότι, ανεξάρτητα από το ποιος θα βρίσκεται στη Downing Street την επόμενη χρονιά, η Βρετανία χρειάζεται την Ευρώπη και η Ευρώπη χρειάζεται τη Βρετανία.

Διαισθάνομαι επίσης κάποιου βαθμού απογοήτευση σχετικά με το χρονοδιάγραμμά μας. Το κατανοώ αυτό και το συμμερίζομαι, αλλά θέλω να διαβεβαιώσω το Σώμα ότι προχωρούμε κατά το ταχύτερο δυνατόν. Έχουμε εγγυήσεις ή υποσχέσεις, τις οποίες θα υπογράψει ο πολωνός πρόεδρος εντός των επομένων ημερών. Το χρονοδιάγραμμα στην Πράγα εξακολουθεί να παραμένει κάπως ασαφές. Θα μεταβώ στην Πράγα απόψε, εάν προλάβω το αεροπλάνο, και θα συναντήσω πολλούς ανθρώπους αύριο προκειμένου να αποκτήσω σαφέστερη εικόνα των διαφόρων εκδοχών, των διαφόρων χρονοδιαγραμμάτων που μπορούμε να αναμένουμε. Χρειαζόμαστε λίγες ημέρες για να συλλάβουμε και να αξιολογήσουμε την κατάσταση στο συνταγματικό δικαστήριο. Η Συνθήκη βρίσκεται στο συνταγματικό δικαστήριο και, εάν δεν φύγει από εκεί, ο πρόεδρος δεν μπορεί να την υπογράψει. Είμαι αρκετά αισιόδοξη: πιστεύω ότι η εκκρεμότητα αυτή θα επιλυθεί σύντομα, αλλά πρέπει να περιμένουμε μερικές ημέρες για την εν λόγω αποσαφήνιση.

Εν τω μεταξύ, η Προεδρία ασφαλώς εργάζεται. Πολλές ομάδες εργασίας βρίσκονται εν εξελίξει για την προετοιμασία της πλήρους εφαρμογής της Συνθήκης. Πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με την Επιτροπή, προκειμένου να διευθετηθούν όλα όσα πρέπει να γίνουν ώστε να επιτευχθεί πολύ γρήγορα η έναρξη ισχύος της Συνθήκης.

Έλαβα μια ερώτηση από την κ. Flautre σχετικά με τους επιπλέον βουλευτές του ΕΚ· αυτό είναι ένα θέμα που θα πρέπει να διευθετήσουμε αμέσως μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης, και θέλω να την διαβεβαιώσω, εάν ακούει αυτήν τη στιγμή, ότι καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίσουμε ότι η σχετική απόφαση θα ληφθεί το συντομότερο δυνατόν. Θέλω να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο που αποφάσισε να εκχωρήσει στους συγκεκριμένους βουλευτές το καθεστώς του παρατηρητή εν αναμονή των διατυπώσεων, αμέσως μετά την έγκριση της Συνθήκης. Παρέθεσε επίσης τα ονόματα πολλών ανδρών που αναφέρονται για τις κορυφαίες θέσεις, αλλά αυτοί οι άνδρες προτείνονται στα μέσα ενημέρωσης, τον Τύπο· δεν υπάρχουν ακόμα επίσημες υποψηφιότητες από το Συμβούλιο. Θα υπάρξουν βέβαια. Αλλά όλα αυτά τα αναφερόμενα ονόματα προτείνονται στα μέσα ενημέρωσης. Θα ήμουν ευτυχής εάν μεταξύ αυτών των προτεινόμενων ονομάτων για τις κορυφαίες θέσεις υπήρχε και ένα γυναικείο. Δεν μπορώ να σας εγγυηθώ ότι θα το επιτύχουμε αυτό, διότι η Προεδρία πρέπει να ακούσει όλες τις πρωτεύουσες και να καταλήξει σε υποψηφίους που μπορούν να επιτύχουν συμβιβασμό μεταξύ των 27 κρατών μελών, αλλά θα επικροτούσα με χαρά την υποψηφιότητα μιας γυναίκας· αυτή η υποψηφιότητα θα καθιστούσε την Ευρώπη πολύ πιο αντιπροσωπευτική από ό, τι είναι σήμερα.

Μου δημιουργείται επίσης, κύριε Πρόεδρε, μια πολύ έντονη αίσθηση στο παρόν Σώμα ότι η Ευρώπη θα πρέπει να προχωρήσει μπροστά ώστε να γίνει ισχυρότερος, μεγαλύτερος παράγοντας σε παγκόσμιο επίπεδο και να επιδείξει αποφασιστικότητα στον τομέα της οικονομίας, της εξάλειψης της ανεργίας, της αντιμετώπισης των προκλήσεων της παγκοσμιοποίησης και του ενεργειακού ζητήματος. Πρέπει να προχωρήσουμε. Η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί για μας σημαντικό μέσο για να το πράξουμε· αλλά πρέπει επίσης να προχωρήσουμε ανεξάρτητα από την όποια Συνθήκη έχουμε, να δείξουμε απτά αποτελέσματα και να πετύχουμε. Μόνον όταν το πράξουμε αυτό, όταν επιτύχουμε αυτό που οι πολίτες προσδοκούν από εμάς –και αυτό αφορά το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο– θα κερδίσουμε νομιμότητα και την εμπιστοσύνη των πολιτών μας. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η Προεδρία καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να προωθήσει τη διαδικασία σε όλα αυτά τα θέματα, με τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Σας ευχαριστώ πολύ για την ενδιαφέρουσα συζήτηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ROUČEK

Αντιπρόεδρου

Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για μια ενδιαφέρουσα συζήτηση, στην οποία είμαι βέβαιη ότι επαναλαμβάνονται, έως κάποιον βαθμό, οι συζητήσεις που διεξήχθησαν στην Ιρλανδία και αλλού.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με ορισμένα δεδομένα. Επί της μεθόδου κύρωσης αποφασίζουν οι κυβερνήσεις των κρατών μελών. Σε καμία περίπτωση τα θεσμικά όργανα της ΕΕ δεν μπορούν να αναγκάσουν ένα κράτος μέλος να επιλέξει είτε δημοψήφισμα είτε κοινοβουλευτική κύρωση. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να επισημανθεί αυτό το στοιχείο. Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι εκείνοι που τάσσονται σθεναρά υπέρ των ανεξάρτητων εθνικών κρατών είναι οι ίδιοι που θα ήταν επίσης πρόθυμοι να επιβάλουν δημοψήφισμα σε όλα τα κράτη μέλη, κάτι που θεωρώ λίγο παράδοξο.

Η Ιρλανδία, από την πλευρά της, αποφάσισε να διοργανώσει δεύτερο δημοψήφισμα. Ας είμαστε απολύτως έντιμοι· αυτό ενέχει πάντα πολιτικό κίνδυνο, αλλά η ιρλανδική κυβέρνηση ήταν εκείνη που αποφάσισε ότι ήταν πρόθυμη να το πράξει. Και για ποιον λόγο το έκανε;

Συναφώς, δεν είναι σπάνια τα επαναληπτικά δημοψηφίσματα. Έχει ξανασυμβεί κάτι τέτοιο σε εσωτερικά ζητήματα, και ορισμένα κράτη μέλη ενδέχεται επίσης να επανέρχονται αρκετές φορές σε ένα εσωτερικό ζήτημα· ας είμαστε, λοιπόν, λογικώς έντιμοι σχετικά με όλη αυτήν τη διαδικασία.

Εκτιμώ ότι ακούσαμε μια πολύ καλή ανάλυση από τους ίδιους τους ιρλανδούς βουλευτές του ΕΚ, τον κ. Kelly, την κ. Mary MacDonald και τον κ. De Rossa: παρείχαν μια εξήγηση για την αλλαγή στη γνώμη του ιρλανδικού πληθυσμού, για τον λόγο που στράφηκαν προς τη θετική ψήφο, και πιστεύω ότι λάβαμε ικανοποιητικές απαντήσεις.

Εκτιμώ ότι ορισμένοι βουλευτές του ΕΚ έχουν μια πολύ παράξενη αντίληψη της δημοκρατίας, θεωρώντας την στατική και απόλυτη. Προτιμούν ενδεχομένως να ξεχνούν ότι η παρούσα συζήτηση αφορά μια μεταρρύθμιση. Πρόκειται για μια διαδικασία που ξεκίνησε στο Λάκεν πριν από πολλά χρόνια και ενέπλεξε διάφορα δημοκρατικά σώματα και πολυετείς συζητήσεις, σε μια προσπάθεια ανεύρεσης ενός κοινού μέσου λήψης αποφάσεων με έναν

τρόπο πιο σύγχρονο, πιο δημοκρατικό και πιο αποτελεσματικό. Τα κράτη μέλη και οι ηγέτες τους έχουν επενδύσει, ασφαλώς, πολύ χρόνο και ενέργεια σε αυτήν τη διαδικασία, και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν είναι στατική: δεν μπορεί να συγκριθεί με ποδοσφαιρικό αγώνα. Λυπάμαι, αλλά δεν είναι δυνατόν να καταγράψουμε «σκορ» με το ίδιο τρόπο που καταγράφονται σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα, διότι πρέπει επίσης να ακούμε ο ένας τον άλλον.

Και αυτό ακριβώς έγινε. Ακούσαμε τις ανησυχίες του ιρλανδικού λαού και το ίδιο έγινε και στο εσωτερικό της χώρας του. Γιατί πρέπει να εξηγήσουμε; Οι ίδιοι οι Ιρλανδοί, το εθνικό τους κοινοβούλιο, διεξήγαγε συζήτηση σε επίπεδο υποεπιτροπών σχετικά με τους λόγους για τους οποίους υπήρξε αρνητική ψηφοφορία – διότι πολλοί εξεπλάγησαν. Εξέτασαν, λοιπόν, αυτούς τους λόγους.

Ήμουν και εγώ παρούσα. Παραβρέθηκα στην έκδοση μόδας στο Δουβλίνο, επισκέφθηκα την ιχθυαγορά του Cork, ήμουν παρούσα στη δημόσια συνεδρίαση στο Donegal, και αυτό που πολλοί δήλωσαν καταρχάς ήταν το εξής: η αλήθεια είναι ότι δεν έχουμε διαβάσει το πλήρες κείμενο της Συνθήκης, είναι ένα περίπλοκο νομικό κείμενο και δύσκολα καταλαβαίνει κανείς περί τίνος ακριβώς πρόκειται.

Ορισμένοι είπαν ότι ανησυχούσαν ιδιαίτερα μήπως αληθεύουν αυτά που αναγράφονται στις αφίσες, ότι η ΕΕ θα αποφασίσει υπέρ ενός ελάχιστου μισθού της τάξης του 1,48 ευρώ: αληθεύει πράγματι αυτό; Ή λέγεται ότι η ΕΕ θα επιβάλει τη στρατιωτική θητεία σε ευρωπαϊκό στρατό και θα στέλνει πολύ νεαρά άτομα στο Αφγανιστάν με αποστολές ενός ευρωπαϊκού στρατού: αληθεύει πράγματι αυτό; Τι είδους δηλώσεις είναι αυτές; Πρέπει να τις πιστέψω; Συνεπώς, υπήρχαν πολλές ανησυχίες και πολλοί πραγματικοί φόβοι και, ιδίως, θα έλεγα, μια έλλειψη πληροφόρησης και μια ανάγκη να ληφθούν σοβαρά υπόψη αυτές οι ανησυχίες των πολιτών.

Έτσι και έγινε. Συνεργάστηκε επίσης η κοινωνία των πολιτών, όπως πολύ σωστά νομίζω διευκρίνισε ο κ. Kelly. Δεν ντρέπομαι για το γεγονός ότι καταρτίσαμε για τους πολίτες μια σύνοψη της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία δημοσιεύτηκε τότε στις μεγάλες εφημερίδες – χωρίς να αμφισβητηθεί από κανέναν, επιτρέψτε μου να προσθέσω – οπότε οι πολίτες μπορούσαν οι ίδιοι να διαβάσουν, σε κατανοητή γλώσσα, μια περίληψη ολόκληρης της Συνθήκης και να μπορέσουν να κρίνουν οι ίδιοι το περιεχόμενό της και τι ήταν αλήθεια ή ψέμα.

Πιστεύω ότι οι νομικές εγγυήσεις συνέδραμαν, διότι με αυτές αποσαφηνίστηκε ότι δεν υπήρχε λόγος ανησυχίας σχετικά με την ουδετερότητα, την άμβλωση ή τις λοιπές ανησυχίες. Κατέστη και αυτό σαφές, παρασχεθήκαν εγγυήσεις και διασφαλίστηκε επίσης το ζήτημα του Επιτρόπου – και ευχαριστώ, Ιρλανδία, γιατί αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχει εφεξής και σουηδός Επίτροπος, και γερμανός και έλληνας, κ.λπ, οπότε πιστεύω ότι θα πρέπει να ευχαριστήσουμε και τους Ιρλανδούς που ξεκαθάρισαν αυτό το θέμα.

Ασφαλώς, δεν συζητούμε αυτά τα πράγματα σε πολιτικό κενό. Η πραγματικότητα θα επηρεάσει επίσης τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε αυτά τα ζητήματα, και αυτό δεν είναι καθόλου κακό, αλλά εκτιμώ ότι πρέπει πάντα, κατά την ανάλυση που έπεται ενός δημοψηφίσματος, να ξεετάζουμε πολύ προσεκτικά τυχόν παράγοντες φόβου και από τις δύο πλευρές, διότι ο φόβος αποτελεί πολύ δυνατό συναίσθημα και δυνητικά αντικείμενο εκμετάλλευσης. Φρονώ, λοιπόν, ότι η συζήτηση που θα ακολουθήσει στην Ιρλανδία θα πρέπει επίσης να θίξει τον τρόπο με τον οποίο αποτρέπεται η χρήση ή η εκμετάλλευση οιοδήποτε παράγοντα φόβου. Εντούτοις, η πραγματικότητα κατέδειξε ότι ο ιρλανδικός λαός πιστεύει ότι η θέση του βρίσκεται στο επίκεντρο της Ευρώπης και ότι θα βοηθηθεί εάν ανήκει πλήρως στην Ευρώπη και όχι εάν ερωτάται σχετικά με το εάν αυτό αληθεύει ή όχι.

Ευελπιστώ επίσης η Επιτροπή να συνεχίσει να διαδραματίζει αυτόν τον ρόλο της παροχής τεκμηριωμένης, αντικειμενικής πληροφόρησης, αλλά η συζήτηση θα συνεχιστεί διότι, μην ξεχνάτε, η θετική πλευρά ενός δημοψηφίσματος είναι η συνεργασία με τους πολίτες. Οφείλουμε να παρέχουμε πληροφόρηση και διάλογο και συζήτηση. Η αρνητική πλευρά ενός δημοψηφίσματος είναι ότι διχάζει τον πληθυσμό. Η εξαναγκασμένη δήλωση ενός «Ναι» ή ενός «Όχι» μπορεί επίσης να παραμείνει χαραγμένη για καιρό στην καρδιά και τον νου των Ιρλανδών. Έχουμε καθήκον, δημοκρατική υποχρέωση, να λάβουμε εξίσου σοβαρά υπόψη την παράταξη του «Όχι», να συνεχίσουμε τη συζήτηση και να βεβαιωθούμε ότι τα θέματα της ΕΕ εντάσσονται στις τακτικές πολιτικές συζητήσεις, συμπεριλαμβανομένης εφεξής της κοινωνίας των πολιτών στην Ιρλανδία, αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτός είναι εν μέρει ο λόγος για τον οποίο δεν είχαμε υψηλότερο ποσοστό συμμετοχής: το ζήτημα αυτό δεν αποτελεί μέρος των καθημερινών συζητήσεων επί της πολιτικής στο εκάστοτε κράτος μέλος.

Αυτό πρέπει να γίνει, όμως, και ευελπιστώ να υπάρχει εφεξής Επίτροπος που θα είναι αρμόδιος για την ιθαγένεια και για την επικοινωνία, και, αισιοδοξώ, δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κυρία Επίτροπε, και ευχαριστώ όλους εσάς που λάβατε μέρος σε αυτήν τη λίαν σημαντική συζήτηση σχετικά με το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος.

Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η ιρλανδική ψηφοφορία είναι μια κατηγορηματική ψήφος υπέρ της Ευρώπης. Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα θέσει τέρμα στο αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η Ευρώπη εδώ και αρκετά χρόνια.

Έχουν γίνει πολλές αναφορές στην έλλειψη δημοκρατίας από την οποία πάσχει η Ευρώπη και στο χάσμα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πολιτών της. Ορισμένοι βουλευτές μιλούν επίσης για την αδυναμία των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων ακόμα και να ανταπεξέλθουν στις διαφορετικές πραγματικότητες μιας Ευρώπης που απαρτίζεται από 27 κράτη μέλη, στην οποία πολλές από τις πρόσφατα ενταχθείσες χώρες παρουσιάζουν διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης και τύπους οικονομίας.

Η ανεπαρκής θεσμική διάρθρωση της Κοινότητας, η ανάγκη ενίσχυσης της νομιμότητας της ΕΕ στα μάτια των πολιτών της και η ανάγκη εφοδιασμού της ΕΕ με συγκεκριμένα μέσα ώστε να μπορέσει να αναλάβει παγκόσμιες ευθύνες μέσα σε ένα δύσκολο οικονομικό κλίμα δικαιολογούν την αποφασιστικότητα των κρατών μελών να υποστηρίξουν τη στροφή προς μια δημοκρατικότερη Ευρώπη.

Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα προλείανει το έδαφος για τη μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέχοντας τη θεσμική ικανότητα για την ανάληψη δράσης. Ωστόσο, απαιτείται πολιτική βούληση για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων. Ως εκ τούτου, η επιτυχής εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας έχει να διαδραματίσει καίριο ρόλο.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση φθάνει στην καμπή της πλέον σημαντικής μεταρρύθμισης στην ιστορία της: την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Ιρλανδία είπε «Ναι» στη Συνθήκη 16 μήνες μετά το ηχηρό της «Όχι», το οποίο είχε εμπνεύσει εξίσου ανησυχία σε όλες τις κυβερνήσεις της Ευρώπης.

Η ΕΕ αναμένει πλέον από τον πολωνό πρόεδρο να επικυρώσει τη Συνθήκη άμεσα, όπως υποσχέθηκε, και από το συνταγματικό δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας να κάνει αυτό που αρνείται να κάνει ο τσέχος πρόεδρος. Η νέα κατάσταση θα επιτρέψει μεγαλύτερη ευελιξία και ταχύτερη αντίδραση στην ΕΕ, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Η Συνθήκη θα αναθερμάνει επίσης τις ελπίδες των κρατών που επιθυμούν να γίνουν μέλη της Κοινότητας. Τα κράτη των δυτικών Βαλκανίων υποδέχτηκαν με ενθουσιασμό την κύρωση της Συνθήκης από την Ιρλανδία.

Αυτό θα προσδώσει στην ΕΕ ισχυρότερο λόγο παγκοσμίως αμέσως μετά τη σύσταση και τη μεταρρύθμιση των θεσμικών της οργάνων. Συνακολούθως, η ΕΕ δεν θα είναι πλέον μόνο μια κοινή αγορά, αλλά και μια δύναμη στο πεδίο των διεθνών σχέσεων. Η δύναμή της εξασφαλίζεται από τα 27 κράτη μέλη, ο αριθμός των οποίων ενδέχεται να αυξηθεί στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον. Το 2010 σηματοδοτεί το έτος κατά το οποίο προσβλέπουμε στην έναρξη ισχύος της Συνθήκης. Θα μπορούσε επίσης να αποτελεί ένα έτος ανανέωσης για την ΕΕ, η οποία έχει κατορθώσει να επαναπροσδιορίζει συνεχώς την οντότητά της καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας της.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί ένα βήμα ζωτικής σημασίας για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την ενίσχυση του ρόλου της Ευρώπης. Η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει στην ΕΕ τη δυνατότητα να εντείνει τον ρόλο της Ευρώπης στις πολιτικές για την ενέργεια, την κλιματική αλλαγή, την επιστήμη και τη συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας καθιστά τον αγώνα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής ειδικό στόχο της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ, αναγνωρίζοντας τον ηγετικό ρόλο της στη διεθνή καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Για πρώτη φορά, θα συμπεριληφθεί κεφάλαιο για την ενέργεια, παρέχοντας στην πολιτική της ΕΕ τους στόχους της επίτευξης ενεργειακής ασφάλειας, της προώθησης της ενεργειακής απόδοσης και της ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας θέτει τα θεμέλια για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας, ενισχύοντας την ευρωπαϊκή δράση σε έναν ζωτικό τομέα για την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας εισάγει, για πρώτη φορά, ειδική νομική βάση για την ανθρωπιστική βοήθεια και ορίζει ότι η μείωση και η εξάλειψη της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες συνιστά πρωτεύοντα στόχο της πολιτικής για την αναπτυξιακή συνεργασία της Ένωσης.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Το αποτέλεσμα του δεύτερου δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το οποίο διοργανώθηκε στην Ιρλανδία, δεν αλλάζει τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα μιας διαδικασίας που είχε αγνοήσει εξ αρχής τη βούληση του λαού. Δεν θα επιτρέψουμε να ξεχαστεί το «Όχι» του γαλλικού και του ολλανδικού λαού στη Συνταγματική Συνθήκη ούτε η απογοήτευση που προκάλεσε η μετονομασία της τελευταίας σε Συνθήκη της Λισαβόνας.

Η περιφρόνηση της αρνητικής ψήφου του ιρλανδικού λαού στο πρώτο δημοψήφισμα και ο απαράδεκτος εκβιασμός και η παρέμβαση που τον διαδέχτηκε, με αποκορύφωμα μια τεράστια εκστρατεία που περιελάμβανε την αναισθητική χρήση των πόρων του ιρλανδικού κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα καταγραφούν επίσης στην ιστορία. Ούτε η διαδικασία κύρωσης ούτε το περιεχόμενο της εν λόγω Συνθήκης νομιμοποιούν τη συνέχιση πολιτικών στις οποίες οφείλεται η σοβαρή οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνουμε στην ΕΕ, ιδιαίτερα στην Πορτογαλία, και την οποία θα επιδεινώσει αυτή η Συνθήκη.

Από την πλευρά μας, θα συνεχίσουμε, με ακλόνητη αποφασιστικότητα, να μαχόμαστε κατά του νεοφιλελευθερισμού, του φεντεραλισμού και της στρατοκρατίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα συνεχίσουμε, με ισχυρή πεποίθηση, να μαχόμαστε για μια άλλη Ευρώπη – μια Ευρώπη των εργαζομένων και των λαών – και κατά των ανανεωμένων απειλών που αντιμετωπίζουμε σήμερα στους τομείς των κοινωνικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, της δημοκρατίας, της κυριαρχίας, της ειρήνης και της συνεργασίας.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ποιον κοροϊδεύουμε; Η μάλλον καταφρονητική ικανοποίηση που εκφράστηκε στο παρόν Σώμα σχετικά με το «Ναι» που αποσπάστηκε από τους Ιρλανδούς μετά από μήνες παρενόχλησης, εκστρατειών ενοχής, ψευδών και μισόλογων αποτελεί αισχύνη για τη δημοκρατία και προσβολή της βούλησης του λαού. Από πλευράς δικαιοσύνης, ομολογίες που εκμαιεύονται με εξαναγκασμό δεν έχουν καμία αξία: είναι μάλλον όμοιες με τις νοθευμένες κυρώσεις όπου είναι δυνατή μόνο μία απάντηση, την οποία είμαστε πρόθυμοι να αποκτήσουμε υποβάλλοντας τους πολίτες σε ψηφοφορίες κατά κόρον, όταν δεν τους παρακάμπτουμε τελείως ακολουθώντας την κοινοβουλευτική οδό. Επί του παρόντος, ο πρόεδρος της Τσεχικής Δημοκρατίας, Václav Klaus, είναι το μοναδικό πρόσωπο που απέμεινε για να προσπαθήσει να αντισταθεί σε αυτό το ελευθεριοκτόνο κείμενο της Συνθήκης της Λισαβόνας. Όλοι οι φιλοπάτριδες της Ευρώπης, όλοι όσοι απορρίπτουν το ευρωπαϊκό υπερκράτος, όλοι όσοι πιστεύουν ότι οι λαοί έχουν το δικαίωμα να ορίζουν οι ίδιοι το μέλλον τους πρέπει σήμερα να εκφράσουν την υποστήριξή τους προς το πρόσωπό του και να τον βοηθήσουν να ορθώσει το ανάστημά του απέναντι στην πίεση που δέχεται τώρα και στις ακόμα μεγαλύτερες πιέσεις που θα δεχτεί στο εγγύς μέλλον.

Livia Járóka (PPE), γραπτώς. – (HU) Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να εκφράσω την ικανοποίησή μου σχετικά με το αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος, το οποίο προετοιμάζει το έδαφος για την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, δημιουργώντας έτσι μια Ευρωπαϊκή Ένωση που θα προάγει μεγαλύτερη δημοκρατία και αλληλεγγύη. Θα ήθελα να επισημάνω ότι, από τη μία πλευρά, η Συνθήκη προσδίδει στα εθνικά κοινοβούλια μεγαλύτερη επιρροή και, από την άλλη, εδράζεται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατηρώντας και εδραιώνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τη δεσμευτική ισχύ αυτού του εγγράφου που ορίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την Ουγγαρία διότι η κατάργηση, που προβλέπεται από τον Χάρτη, των διακρίσεων εις βάρος προσώπων που ανήκουν σε εθνική μειονότητα συνιστά εξαιρετικά σημαντική κίνηση από την άποψη τόσο των Ούγγρων που διαμένουν εκτός Ουγγαρίας όσο και των Ούγγρων που διαμένουν στο έδαφος της Ουγγαρίας. Στο πλαίσιο της υφιστάμενης παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης, είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι η ενεργή και αποδοτική ευρωπαϊκή συνεργασία μπορεί να παράσχει σε μια μεσαίου μεγέθους χώρα, όπως είναι η Ιρλανδία ή η Ουγγαρία, ένα μέσο εξόδου από την κρίση.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα απλοποιηθούν σε μεγάλο βαθμό οι νομοθετικές διαδικασίες. Η σημαντικότερη πρόοδος εν προκειμένω είναι η αύξηση του αριθμού των τομέων επί των οποίων το Συμβούλιο της ΕΕ θα λαμβάνει αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία (και όχι ομόφωνα), καθώς και η αύξηση του αριθμού των τομέων επί των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχει ρόλο συννομοθέτη, μαζί με το Συμβούλιο της ΕΕ. Αυτά τα νέα στοιχεία θα διευκολύνουν σημαντικά τη διαδικασία για τη λήψη αποφάσεων σε επίπεδο ΕΕ, ιδίως σε τομείς όπως τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής, τα οποία είναι υψίστης σημασίας για τη Ρουμανία που χρειάζεται πόρους για να συνεχίσει την ανάπτυξή της. Επικροτώ επίσης το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αποκτήσει ευρύτερες εξουσίες, όσον αφορά, παραδείγματος χάριν, τους γεωργικούς πόρους, έναν τομέα που έχει πληγεί σοβαρά από την οικονομική κρίση που διέρχόμαστε, ενώ αποτελεί επίσης έναν τομέα ο οποίος χρήζει ειδικών μέτρων, ικανών να αποδώσουν ταχεία αποτελέσματα, προκειμένου να βελτιωθεί το επίπεδο ζωής των γεωργών και να εδραιωθεί η επισιτιστική ασφάλεια των πολιτών μας.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Παρά τη δημόσια υπόσχεσή του, ο πρόεδρος Lech Kaczyński δεν έχει υπογράψει ακόμα τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η εν λόγω καθυστέρηση λαμβάνει χώρα επί ενάμιση χρόνο. Είναι αδικαιολόγητη, κατακριτέα, έως και παράνομη.

Την 1η Απριλίου 2008, το πολωνικό κοινοβούλιο ανέθεσε στον πρόεδρο να επικυρώσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Σύμφωνα με το σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, ο πρόεδρος υποχρεούται να υπογράψει. Δεν είναι ζήτημα καλής θέλησης ή διάθεσης – είναι υποχρέωση. Εάν δεν εκπληρώσει την υποχρέωσή του, παραβιάζει τη νομοθεσία. Καθιστώντας τη δική του υπογραφή της Συνθήκης εξαρτώμενη από την απόφαση των πολιτών μιας άλλης χώρας, ο πρόεδρος Kaczyński έθεσε την Πολωνία στον ρόλο μιας χώρας που δεν είναι ικανή να λάβει κυρίαρχη απόφαση,

και αυτό έχει προσβάλει το πατριωτικό συναίσθημα των Πολωνών. Στην Ιρλανδία νίκησαν οι υποστηρικτές μιας ισχυρής και ενωμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην Πολωνία, ο πρόεδρος εμμένει στον τρόπο με τον οποίο επιτεύχθηκε αυτή η νίκη, και δεν τυγχάνει πλέον σχεδόν καμίας υποστήριξης από την κοινωνία.

Μήπως κωλυσιεργεί για προσωπικούς λόγους, φοβούμενος ότι θα απολέσει ένα άκαμπτο αντιευρωπαϊκό εκλογικό σώμα, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που συνδέεται με τον ραδιοφωνικό σταθμό Radio Maryja; Εάν ναι, είναι ο κατάλληλος χρόνος να κινηθεί η διαδικασία μομφής. Σύμφωνα με το σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, υπάρχουν δύο δυνατοί τρόποι. Το δικαστήριο του κράτους ή η εφαρμογή του άρθρου 131, παράγραφος 2, εδάφιο 4, του συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας – «δήλωση της Εθνικής Συνέλευσης σχετικά με τη μόνιμη ανικανότητα του Προέδρου να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω της κατάστασης της υγείας του». Ο πολωνικός λαός δεν θέλει να παρακωλύσει την πρόοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντιθέτως, θέλει να προβεί στην έναρξη των επωφελών αλλαγών στην Ευρώπη. Ο πρόεδρος Kaczyński δεν έχει το δικαίωμα να παρέμβει σε αυτό.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Παρά το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα λειτουργούν αποδοτικά επί καθημερινής βάσης χωρίς τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η αδυναμία έγκρισής της θα δημιουργούσε την εντύπωση μιας Κοινότητας που δεν είναι σε θέση να καταλήξει σε σημαντικές αποφάσεις και να τις εγκρίνει. Η Συνθήκη της Λισαβόνας εισάγει νέες αρχές ψηφοφορίας, σύμφωνα με τις οποίες το δικαίωμα ψήφου μιας χώρας εξαρτάται σαφώς από τον αριθμό των κατοίκων της. Συγκριτικά με το ισχύον σύστημα ψηφοφορίας δυνάμει της Συνθήκης της Νίκαιας, οι μεγάλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Γερμανίας, πλεονεκτούν έναντι των μεσαίου μεγέθους χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Πολωνίας, οι οποίες βρίσκονται σε μειονεκτική θέση. Το κατανεμηθέν μερίδιο των ψήφων στην Πολωνία δυνάμει της Συνθήκης της Νίκαιας ήταν συμφέρον. Η σύσταση ενός νέου θεσμικού οργάνου – του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κοινώς αποκαλούμενου ως Προέδρου της ΕΕ – ήγειρε ορισμένες ανησυχίες σχετικά με τη διάκριση των αρμοδιοτήτων. Ας θυμηθούμε ότι έχουμε ήδη Πρόεδρο Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Πρόεδρο Κοινοβουλίου, υπάρχει επίσης ο ηγέτης της εκάστοτε χώρας που τίθεται επικεφαλής της ΕΕ ή ασκεί την επονομαζόμενη Προεδρία, και, επιπλέον, αναμένουμε τον διορισμό Υπατου Εκπροσώπου για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας. Εκτός από τη δημιουργία της θέσης του Υπατου Εκπροσώπου, γνωστού επίσης ως Υπουργού Εξωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, η Συνθήκη της Λισαβόνας ενισχύει την εξωτερική πολιτική της ΕΕ, καθιερώνοντας κοινή διπλωματία. Επιπροσθέτως, προβλέπεται η δυνατότητα εξόδου από την ΕΕ, έχει καταρτιστεί η πρωτοβουλία ευρωπαίων πολιτών, ενώ η Συνθήκη αναφέρει επίσης την ανάγκη χάραξης μιας ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, η οποία είναι πολύ σημαντική για το μέλλον της Ευρώπης. Αναμένουμε με ελπίδα τις οριστικές κυρώσεις της Συνθήκης.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα παράσχει τη δυνατότητα στα εθνικά κοινοβούλια να εντάξουν στην ημερήσια διάταξη των εθνικών συζητήσεων θέματα που σχετίζονται με την Ευρώπη. Κατ' ουσίαν, κάθε νομοθετική πρόταση που θα υποβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα εξετάζεται από τα εθνικά κοινοβούλια προκειμένου να επιβεβαιώνεται η συμμόρφωση προς την αρχή της επικουρικότητας. Εάν το ένα τρίτο των εθνικών κοινοβουλίων ενημερώνει την Επιτροπή ότι η εν λόγω αρχή έχει παραβιαστεί, η Επιτροπή θα υποχρεούται να αναθεωρεί την πρότασή της. Εάν το ήμισυ των εθνικών κοινοβουλίων θεωρεί ότι παραβιάζεται η αρχή της επικουρικότητας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο υποχρεούνται να προβούν σε δήλωση σχετικά με το εάν η εν λόγω αρχή έχει τηρηθεί ή παραβιαστεί. Μετά την έγκριση πράξης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, τα εθνικά κοινοβούλια θα δύνανται να ζητούν την κατάργησή της, προσφεύγοντας ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου εντός προθεσμίας δύο μηνών από τη δημοσίευσή της. Δεδομένης της διάρκειας της νομοθετικής διαδικασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η συμπεριληψη θεμάτων που σχετίζονται με την Ευρώπη στην ημερήσια διάταξη των εθνικών συζητήσεων θα επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν εγκαίρως τις υποδείξεις και τις κατευθυντήριες γραμμές ανάπτυξης και να εργάζονται σε εθνικό επίπεδο, παράλληλα με την ΕΕ. Η Συνθήκη της Λισαβόνας επαναβεβαιώνει ότι η οικονομία της ΕΕ είναι μια κοινωνική οικονομία της αγοράς και εκχωρεί στην ΕΕ νέες εξουσίες σε τομείς όπως είναι η κλιματική αλλαγή και η ενεργειακή πολιτική. Οι εν λόγω εξουσίες θα είναι ιδιαίτερης σημασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τον παράγοντα της ενεργειακής εξάρτησης της ΕΕ από τρίτες χώρες.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), γραπτώς. – (EN) Ένα ιρλανδικό «Ναι» στη Συνθήκη της Λισαβόνας συνιστά ευχάριστη είδηση για την Ευρώπη. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Συνθήκη θα ωφελήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, απλοποιώντας τις διαδικασίες της για τη λήψη αποφάσεων και δημιουργώντας καλύτερο έδαφος για την αποτελεσματικότητά της. Σε αντίθεση με τις δηλώσεις των πολέμιών της, η Συνθήκη δεν επιφέρει μείζονες επαναστατικές αλλαγές. Εντούτοις, ποτέ στο παρελθόν δεν υπήρξε τόσο μεγάλη εξάρτηση από τη διαδικασία εφαρμογής. Το πρόβλημα έγκειται στις λεπτομέρειες. Με τις καινοτομίες της, η Συνθήκη μπορεί να ενισχύσει, επί παραδείγματι, την προβολή της ΕΕ στο διεθνές προσκήνιο. Πολλά θα εξαρτηθούν, ωστόσο, από τις τελικές διευθετήσεις που θα καθορίσουν τον χαρακτήρα των νέων μέσων, όπως της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Κατά συνέπεια, είναι ουσιώδες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αναλάβει τον ενδεδειγμένο ρόλο του στη διαδικασία δημιουργίας του νέου θεσμικού πλαισίου που προβλέπεται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, όπου αυτό

είναι εφικτό. Θα προσδώσει στη διαδικασία αυτή μεγαλύτερη διαφάνεια, θα ενισχύσει τη νομιμότητά της και, τέλος, θα συμβάλει, θεωρώ, στην καλύτερη έκβασή της.

17. Κατάσταση στη Γουινέα (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση του Συμβουλίου για την κατάσταση στη Γουινέα.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, περνάμε από το ένα θέμα στο άλλο. Είναι ένα πολύ σοβαρό και σημαντικό θέμα αυτό που οι αξιότιμοι βουλευτές έχουν θέσει και επιλέξει να εισαγάγουν στην ημερήσια διάταξη.

Τη Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου, περισσότερα από εκατό άτομα σκοτώθηκαν στο Κονακρί της Γουινέας, όταν μέλη των δυνάμεων ασφαλείας της Γουινέας πυροβόλησαν εναντίον πλήθους διαδηλωτών. Πολίτες της Γουινέας είχαν συγκεντρωθεί σε στάδιο της πρωτεύουσας για να διαδηλώσουν κατά της εικαζόμενης πρόθεσης του προσωρινού στρατιωτικού ηγέτη της Γουινέας, λοχαγού Moussa Dadis Camara, να θέσει υποψηφιότητα για την προεδρία. Ο τελικός απολογισμός των νεκρών είναι ακόμη άγνωστος, καθώς οι στρατιώτες συνέλεξαν τα πτώματα αντί να τα αφήσουν να καταμετρηθούν σε δημόσια νεκροτομεία. Στην παρούσα φάση, δεν γνωρίζουμε τις πραγματικές διαστάσεις αυτών των τραγικών γεγονότων. Ο αριθμός των τραυματιών λέγεται πως είναι τουλάχιστον 1 200, ενώ αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν ότι στρατιώτες βίασαν γυναίκες στους δρόμους του Κονακρί.

Κατά τη βίαιη αυτή καταστολή, αρκετοί ηγέτες της αντιπολίτευσης τραυματίστηκαν και συνελήφθησαν προσωρινά. Ο αριθμός των διαμαρτυρόμενων που παραμένουν υπό κράτηση είναι επίσης άγνωστος· οι κατοικίες των ηγετών της αντιπολίτευσης ερευνήθηκαν εξονυχιστικά και καταστήματα ληλατήθηκαν από ένστολους άνδρες. Σε τηλεοπτική δήλωσή του την επόμενη ημέρα, ο λοχαγός Camara εξέφρασε τα συλλυπητήριά του προς τις οικογένειες των νεκρών και επισκέφθηκε κάποιους από τους τραυματίες. Κήρυξε διήμερο εθνικό πένθος και έδωσε υπόσχεση να διερευνήσει τις βιαιοπραγίες. Αποστασιοποιήθηκε από τους φόνους λέγοντας ότι δεν είχε τον έλεγχο των στρατιωτικών που ευθύνονται για τις κτηνωδίες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση άμεσα και σθεναρά καταδίκασε αυτά τα αποτρόπαια και συγκλονιστικά γεγονότα. Την επόμενη ημέρα δημοσιεύτηκε δήλωση της Προεδρίας, δήλωση του Υπατού Εκπροσώπου Σολάνα και δήλωση του Επιτρόπου της ΕΕ De Gucht. Πρέπει να επιμείνουμε στην απελευθέρωση των κρατουμένων και στην ενδελεχή διερεύνηση των γεγονότων.

Η βία στη Γουινέα έγινε αντικείμενο παγκόσμιας καταδίκης. Το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώθηκε την προηγούμενη Τετάρτη για την κατάσταση στη χώρα. Η Αφρικανική Ένωση καταδίκασε τα γεγονότα και αποφάσισε να συντάξει μια έκθεση για τα πιθανά μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Η Οικονομική Κοινότητα των Δυτικοαφρικανικών Κρατών (ECOWAS) ζήτησε την πλήρη διεθνή διερεύνηση του ζητήματος. Το Κοινοβούλιο, καθώς γνωρίζετε, καταδίκασε την αντισυνταγματική αλλαγή εξουσίας, και στο ψήφισμά του της 15ης Ιανουαρίου 2009 ζήτησε σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ταχεία επαναφορά της συνταγματικής τάξης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να κινηθεί διαβουλευσεις σύμφωνα με το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού, ενώ η αναπτυξιακή βοήθεια –με εξαίρεση την ανθρωπιστική βοήθεια και την υποστήριξη της μετάβασης στη δημοκρατία– διακόπηκε.

Δεν είμαστε μόνοι· οι διεθνείς εταίροι μας ενεργούν κατά τον ίδιο τρόπο. Η Αφρικανική Ένωση και η ECOWAS αποφάσισαν να αποβάλουν την Γουινέα, έως ότου αυτή εγκαθιδρύσει δημοκρατικά εκλεγμένο κοινοβούλιο ή κυβέρνηση. Συστάθηκε μια διεθνής ομάδα επαφής για την Γουινέα συμπεριλαμβανομένη από την Αφρικανική Ένωση και την ECOWAS (Οικονομική Κοινότητα Κρατών της Δυτικής Αφρικής) και με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τον Μάρτιο, η στρατιωτική χούντα συμφώνησε με την αντιπολίτευση να διενεργήσει εκλογές πριν το τέλος του 2009, γεγονός που έδωσε εύλογες ελπίδες για ειρηνική και δημοκρατική μετάβαση. Ο λοχαγός Camara διαβεβαίωσε ότι κανείς από τους ηγέτες του πραξικοπήματος δεν θα έβρισκε υποψηφιότητα για πολιτικό αξίωμα. Ένα εθνικό μεταβατικό συμβούλιο επρόκειτο να κατευθύνει τη διαδικασία μετάβασης και να συντάξει την απαραίτητη τροποποίηση του συντάγματος προκειμένου να βοηθήσει τη διεξαγωγή των εκλογών.

Τι μπορούμε να πράξουμε, συνεισφέροντας, για να αποτρέψουμε περαιτέρω βιαιότητες, και πώς μπορούμε να συνδράμουμε τους πολίτες της Γουινέας στη νόμιμη επιθυμία τους για δημοκρατία, κράτος δικαίου, ειρήνη και ανάπτυξη; Λοιπόν, υπάρχουν τρεις βασικοί τομείς δράσης. Πρώτα απ' όλα, οφείλουμε να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε την πολιτική πίεση στο καθεστώς του Κονακρί, ειδικότερα στο πλαίσιο της διεθνούς ομάδας. Η απόφαση του λοχαγού Camara να μην είναι υποψήφιος θα μπορούσε να επαναφέρει την ηρεμία. Ο διορισμός του προέδρου της Μπουρκίνα Φάσο, κ. Blaise Compaoré, ως διαμεσολαβητή στην κρίση εξ ονόματος της ECOWAS και της διεθνούς ομάδας επαφής είναι πολύ θετικό σημάδι, και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιδοκιμάσει τον διορισμό του μέσω της Προεδρίας. Ελπίζουμε ότι η διαμεσολάβησή του θα συμβάλει σε μια ασφαλή, ειρηνική και διαρκή λύση της κατάστασης στη Γουινέα.

Δεύτερον, η επιλογή των στοχευμένων κυρώσεων κατά προσώπων υπεύθυνων για τις βιαιοπραγίες θα μπορούσε να εξεταστεί περαιτέρω. Θα χρειαστεί να συντονίσουμε αυτήν την προσέγγιση με την Αφρικανική Ένωση και άλλους διεθνείς και διμερείς εταίρους. Η επερχόμενη υπουργική τρόικα ΕΕ-Αφρικής στην Αντίς Αμπέμπα και η συνεδρίαση για τη Γουινέα στις 12 Οκτωβρίου στην Αμπούτζα θα είναι σημαντικές από αυτήν την άποψη.

Τρίτον, οφείλουμε να συνεχίσουμε την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στον άμαχο πληθυσμό και την υποστήριξη της διαδικασίας μετάβασης στη δημοκρατία. Η τελευταία, ωστόσο, θα εξαρτηθεί από την αδιαμφισβήτητη προθυμία των αρχών μετάβασης της Γουινέας να συμμετάσχουν εκ νέου σε έναν ειρηνικό και εποικοδομητικό διάλογο, αναλαμβάνοντας σαφή δέσμευση να απέχουν από περαιτέρω βιαιοπραγίες και να σεβαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες των κατοίκων της χώρας. Θα καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να βοηθήσουμε τους πολίτες της Γουινέας σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή και είμαστε αποφασισμένοι να στηρίξουμε την επαναφορά μιας μη στρατιωτικής, συνταγματικής και δημοκρατικής κυβέρνησης μέσω ελεύθερων και διαφανών εκλογών. Ενθαρρύνουμε όλους τους ενδιαφερόμενους στη Γουινέα να απέχουν από βιαιοπραγίες και να πραγματοποιήσουν μια ειρηνική και δημοκρατική μετάβαση.

Filip Kaczmarek, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, η κρίση στη Γουινέα είναι, κατά τη γνώμη μου, ενδεικτική ενός ευρύτερου προβλήματος που προκύπτει, δυστυχώς, σε πολλές αφρικανικές χώρες. Αυτό το πρόβλημα είναι η αδυναμία των δημοκρατικών θεσμών και η υπανάπτυξη και, ορισμένες φορές, ακόμα και η έλλειψη των μηχανισμών που χαρακτηρίζουν τις ώριμες κοινωνίες πολιτών. Αυτό είναι σημαντικό για την Ευρώπη όχι μόνο επειδή τηρούμε τις αξίες μας, αλλά και για καθαρά πραγματιστικούς λόγους.

Συζητούμε αρκετά συχνά για την αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής συνεργασίας. Αυτό δεν είναι παράξενο, εφόσον είμαστε ο μεγαλύτερος δωρητής αυτής της βοήθειας και πρέπει να ενδιαφερόμαστε για την αποτελεσματικότητα της χρήσης. Ωστόσο, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το γεγονός ότι δεν θα επιτύχουμε βελτίωση της αποτελεσματικότητας εάν οι χώρες που επωφελούνται αυτής της αναπτυξιακής συνεργασίας δεν είναι σε θέση να δώσουν ελάχιστες εγγυήσεις για την ορθή χρήση αυτής της βοήθειας. Έτσι, όμως, συμβαίνει και είναι δύσκολο να δημιουργηθούν αυτές οι εγγυήσεις χωρίς δημοκρατία και κοινωνία πολιτών.

Εχθές, ο κ. Camara κατηγόρησε την Γαλλία ότι ταπεινώνει τους Αφρικανούς διακόπτοντας τις σχέσεις με τη Γουινέα. Αυτό δεν αληθεύει. Η Γαλλία δεν έχει ταπεινώσει τους Αφρικανούς. Ο ίδιος ο κ. Camara είναι αυτός που έχει ταπεινώσει τους συμπατριώτες του και τους Αφρικανούς. Τους έχει ταπεινώσει, διότι έχει επιτρέψει σκοτωμούς, έχει επιτρέψει βιασμούς. Η αντίδραση της Γαλλίας και της γαλλικής κυβέρνησης ήταν δικαιολογημένη και σωστή, και η θέση μας πρέπει να είναι εξίσου αποφασιστική και αυστηρή.

Είναι ένα παράδοξο, αλλά η κατάσταση είναι αρκετά απλή. Δεν είναι δυνατόν να μην αντιδράσουμε στις αγριότητες που είδαμε στη Γουινέα. Πρέπει να ζητήσουμε την παύση της χρήσης βίας. Συμφωνώ με την κ. Malmström ότι η αποστολή του προέδρου της Μπουρκίνα Φάσο είναι πολύ θετική και του εύχομαι καλή επιτυχία. Ας ελπίσουμε ότι θα είναι αποτελεσματική. Οφείλουμε επίσης να υποστηρίξουμε την Αφρικανική Ένωση, η οποία έχει ανακοινώσει την επιβολή κυρώσεων εάν η πολιτική εξουσία δεν αποκατασταθεί.

Γνωρίζουμε την αφοσίωση της Σουηδίας στη διαδικασία εδραίωσης της δημοκρατίας. Γνωρίζουμε ότι αυτή είναι πραγματική προτεραιότητα της Προεδρίας στον τομέα της αναπτυξιακής πολιτικής. Γνωρίζουμε, επίσης, ότι η σουηδική κυβέρνηση διαθέτει και πείρα και ιστορικό επιτυχιών σε αυτόν τον τομέα. Ελπίζω, λοιπόν, και πιστεύω ότι αυτή η αφοσίωση, σε μια τόσο δύσκολη και ακραία περίπτωση όπως της Γουινέας, θα είναι αποτελεσματική και θα αποδώσει καρπούς.

Patrice Tirolien, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, οι ανησυχητικές εξελίξεις στην πολιτική κατάσταση και την ασφάλεια της Γουινέας απαιτούν μια αποφασιστική αντίδραση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πράγματι, όπως γνωρίζετε, στις 28 Σεπτεμβρίου 2009, στρατεύματα υπό τις διαταγές της κυβέρνησης της Γουινέας εκτέλεσαν την αιματηρή καταστολή μιας ειρηνικής διαδήλωσης όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης, προκαλώντας 157 θανάτους και τραυματίζοντας περισσότερα από χίλια άτομα, κάποια από τα οποία υπέστησαν φρικτούς βιασμούς και ακρωτηριασμούς. Η Δημοκρατία της Γουινέας είναι μια χώρα που έχει γνωρίσει μόνο δύο δικτατορικά καθεστώτα από την ανεξαρτησία της το 1958. Είναι καιρός αυτός ο φαύλος κύκλος να φτάσει σε ένα τέλος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη της και τα θεσμικά της όργανα είχαν ήδη καταδικάσει το πραξικόπημα του Moussa Dadis Camara στις 28 Δεκεμβρίου 2008. Τηρώντας τη διαδικασία, το Συμβούλιο εφάρμοσε τότε το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτονού καταρτίζοντας έναν χάρτη πορείας με τις αρχές της Γουινέας, ο οποίος θα χρησιμοποιούνταν ως πλαίσιο για τη μετάβαση στη δημοκρατία. Αυτός ο κατάλογος μέτρων περιλάμβανε, ειδικότερα, τη διοργάνωση ελεύθερων και διαφανών εκλογών εντός ενός έτους και τη δέσμευση ότι τα μέλη του CNDD, ειδικότερα ο Moussa Dadis Camara, δεν θα συμμετείχαν σε αυτές τις εκλογές.

Η απόφαση του λοχαγού Camara να αναβάλει τη διοργάνωση των εκλογών, έως την άνοιξη του 2010 και η άρνησή του να αναφερθεί στο θέμα της υποψηφιότητάς του ή μη για την προεδρία της Γουινέας ήταν μια ένδειξη για το τι θα επακολοιούσε, με την τρέχουσα κλιμάκωση. Οπότε, η διαδήλωση που κατεστάλη με αιματηρό τρόπο στις 28 Σεπτεμβρίου είχε ακριβώς ως στόχο να ζητήσει από τη χούντα να τηρήσει τις δεσμεύσεις της. Η αντίδραση της κυβέρνησης στο Κονακρί δείχνει αρκετά καθαρά τις αληθινές προθέσεις της: εξέλιψη κάθε μορφής δημοκρατικής αντιπολίτευσης προκειμένου να παραμείνει η ίδια στην εξουσία.

Ως απάντηση, η διεθνής κοινότητα έχει ομόφωνα καταδικάσει αυτές τις βιαιότητες και το καθεστώς της Γουινέας. Προσβεβλημένη από αυτές τις σφαγές, η Επιτροπή Αλιείας του Κοινοβουλίου μας αρνήθηκε πρόσφατα, και ορθώς, να υπερψηφίσει την αλιευτική συμφωνία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Γουινέας.

Σήμερα, και υπό το πρίσμα των τελευταίων γεγονότων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιθυμεί να μάθει τις αποφάσεις που σκοπεύει να λάβει το Συμβούλιο για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Πρώτα από όλα, σκοπεύει το Συμβούλιο να προωθήσει τη δημιουργία μιας διεθνούς επιτροπής διερεύνησης των γεγονότων της 28ης Σεπτεμβρίου; Πώς σκοπεύει να εξασφαλίσει το Συμβούλιο ότι το CNDD θα τηρήσει τις δεσμεύσεις του, δηλαδή να διοργανώσει ελεύθερες και διαφανείς εκλογές το συντομότερο δυνατόν, χωρίς τη συμμετοχή του Moussa Dadis Camara ή άλλου μέλους του CNDD; Όσον αφορά το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτόνου, ποια μέτρα σκοπεύει να λάβει το Συμβούλιο κατά της χούντας της Γουινέας; Τέλος, ποιες συγκεκριμένες δεσμεύσεις έχει αναλάβει το Συμβούλιο προκειμένου να υποστηρίξει τις διάφορες πρωτοβουλίες της ECOWAS, της Αφρικανικής Ένωσης και της διεθνούς ομάδας επαφής για τη Γουινέα;

Niccolò Rinaldi, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να εκφράσω τη συμπάθειά μου στα θύματα του Κονακρί εξ ονόματος τόσο της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη όσο και των τριάντα αφρικανών βουλευτών του Δικτύου Φιλελευθέρων Δημοκρατών ΑΚΕ-ΕΕ με τους οποίους συναντηθήκαμε την προηγούμενη εβδομάδα για να συζητήσουμε, μεταξύ άλλων, την κατάσταση στη Γουινέα, μαζί με τον πρόεδρο του φιλελεύθερου κόμματος της Γουινέας, ενός κόμματος που, δυστυχώς, επλήγη άμεσα από τη βία.

Ως προς το τι χρειάζεται να γίνει, σε σχέση με ορισμένους τομείς που ήδη αναφέρθηκαν από τη σουηδική Προεδρία, τα αιτήματά μας είναι τα εξής: πρώτον, να απαιτήσουμε, μαζί με τους εταίρους μας της Αφρικανικής Ένωσης, την απελευθέρωση των κρατούμενων και των πολιτικών ηγετών που παραμένουν υπό κράτηση. Δεύτερον, πρέπει να απαιτήσουμε τη διεξαγωγή ελεύθερων και δημοκρατικών εκλογών, χωρίς τη συμμετοχή των μελών του Εθνικού Συμβουλίου για τη Δημοκρατία και την Ανάπτυξη. Τρίτον, ζητώ να εγκριθούν οι στοχευμένες κυρώσεις χωρίς περιττές υπερφυγές, καθώς οφείλουμε, σε κάθε περίπτωση, να στείλουμε ένα σαφέστατο μήνυμα μετά από τις αγριότητες που έχουν διαπραχθεί. Τέταρτον, θα θέλαμε και εμείς να θέσουμε το θέμα της αλιευτικής συμφωνίας: εμείς στην Ομάδα ALDE την καταψηφίσαμε στην Επιτροπή Αλιείας, βοηθώντας έτσι να εξασφαλιστεί η απαραίτητη πλειοψηφία για εμπλοκή της συμφωνίας, όσο είναι δυνατόν. Πιστεύουμε ότι αυτή είναι άλλη μία σημαντική απόφαση που πρέπει να λάβει το Συμβούλιο.

Το πέμπτο σημείο είναι ότι πρέπει να καταρτίσουμε στοχευμένα προγράμματα για να βοηθήσουμε τα θύματα, ειδικά τις γυναίκες που βιάστηκαν και που σίγουρα χρειάζονται ειδική αποκλειστική βοήθεια. Τέλος, υπάρχει το ζήτημα της δικαιοσύνης. Κατά τη γνώμη μας, είναι ζωτικής σημασίας να έχουμε, πέρα από μια διεθνή επιτροπή διερεύνησης, και την πλήρη συμμετοχή του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Πιστεύουμε ότι αν μπορούμε να αντλήσουμε ένα δίδαγμα από τα θύματα του Κονακρί, αυτό είναι πως πρέπει να διασφαλίζεται η απονομή δικαιοσύνης και πως τα άτομα που διαπράττουν εγκλήματα αυτού του είδους στην Αφρική ή οπουδήποτε αλλού δεν μπορούν να μένουν ατιμώρητα...

Eva Joly, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριοι Πρόεδροι, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι, δεν μπορούμε να μένουμε σιωπηλοί ενώπιον των τραγικών γεγονότων που έλαβαν χώρα την προηγούμενη εβδομάδα στη Γουινέα. Η βία που ασκήθηκε κατά των διαφωνούντων και, κυρίως, κατά γυναικών είναι πέρα ως πέρα ειδικής και απαράδεκτης.

Θα ήθελα να εκφράσω τη συμπάρασσή μου στα θύματα και τις οικογένειές τους, κάποιες από τις οποίες ακόμη περιμένουν την επιστροφή των σορών των αγαπημένων τους που απήγαγε η χούντα προκειμένου να καλύψει τα ίχνη μιας αληθινής σφαγής.

Εκτός από τα τρέχοντα μέτρα που εισήγαγαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, η κοινοβουλευτική κατάσταση σήμερα μας επιτρέπει να αντιδράσουμε σε αυτές τις βιαιότητες και να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα στην κυβέρνηση της Γουινέας απορρίπτοντας την έκδοση για την αλιευτική συμφωνία εταιρικής σχέσης με τη Γουινέα, για την οποία θα ψηφίσουμε κατά την επόμενη συνεδρίαση της Ολομέλειας.

Η Επιτροπή Ανάπτυξης ήδη απέρριψε ομόφωνα, τον Σεπτέμβριο, την εν λόγω αλιευτική συμφωνία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Γουινέας, εκφράζοντας αμφιβολίες για τη χρήση των κεφαλαίων που χορηγήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πέρα από το γεγονός ότι μοιάζει άτοπο να χορηγούνται κεφάλαια με βάση αλιεύματα από ευρωπαϊκά σκάφη χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ούτε οι αλιευτικοί πόροι ούτε οι επιπτώσεις στον τοπικό πληθυσμό, τα πρόσφατα γεγονότα μάς γεννούν φόβους ότι αυτά τα κεφάλαια θα χρησιμοποιηθούν για στρατιωτικούς σκοπούς κατά του πληθυσμού της Γουινέας.

Κυρίες και κύριοι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είναι δυνατόν να επικυρώσει την αλιευτική συμφωνία με τη Γουινέα ενώ τα τραύματα των θυμάτων είναι ακόμη νωπά. Εάν το έκανε, θα έστελνε λανθασμένο μήνυμα στην κυβέρνηση της Γουινέας. Θα αποτελούσε ένα σκάνδαλο το οποίο εγώ δεν μπορώ να προσυπογράψω.

Marie-Christine Vergiat, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όπως και πολλοί άλλοι νέοι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με εντυπώσισε η προσοχή που δόθηκε στα ανθρώπινα δικαιώματα κατά τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα στο παρόν Σώμα, και ιδιαίτερα αυτές που διεξήχθησαν υπό την προεδρία του κ. Buzek. Συμφωνώ με αυτό απόλυτα, διότι, εάν βρίσκομαι εδώ, εάν υπήρξα επικεφαλής συνδυασμού κατά τις ευρωπαϊκές εκλογές στη Γαλλία, είναι πάνω απ' όλα επειδή συμμετέχω σε εκστρατείες υπέρ οργανώσεων και, ειδικότερα, σε εκστρατείες υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Για τον λόγο αυτόν, δεν μπορώ να μείνω αδιάφορη προς τα γεγονότα στη Γουινέα, καθώς επρόκειτο για άτομα που εκστράτευαν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και γενικότερα για εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών που συνελήφθησαν, βιάστηκαν, στην περίπτωση των γυναικών, και σφαγιάστηκαν στις 28 Σεπτεμβρίου: πάνω από 1 50 άτομα σκοτώθηκαν και πάνω από 1 250 τραυματίστηκαν –όπως είπατε, κυρία Υπουργέ– σε μία μόνο ημέρα. Η καταστολή συνεχίστηκε τις ημέρες που ακολούθησαν και συνεχίζεται ακόμη, παρά το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι –όπως επίσης ελέχθη– προσήλθαν ειρηνικά για να υπενθυμίσουν στον κ. Camara τις δεσμεύσεις του. Δεν υπάρχει αμφιβολία, σύμφωνα με την πληθώρα των μαρτυριών, ότι, αντίθετα με τις δηλώσεις του λοχαγού, αυτές οι βίαιες πράξεις εκτελέστηκαν από δυνάμεις που πρόσκεινται στην κυβέρνηση.

Η κατάσταση εκεί είναι συγκεκριμένη, αλλά έχοντας επανενωθεί στο πλαίσιο του Εθνικού Συμβουλίου Οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών της Γουινέας, οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών απευθύνουν έκκληση στη διεθνή κοινότητα για βοήθεια. Τους τελευταίους μήνες, το εν λόγω Εθνικό Συμβούλιο αποτελεί παράδειγμα για αυτές τις χώρες της Αφρικής, οργανώνοντας μια μείζονα διαδικασία για τον λαό της Γουινέας με βάση τις δεσμεύσεις του κ. Camara.

Οι ειδήσεις που μας έρχονται από τη Γουινέα είναι ανησυχητικές. Δεν είναι δυνατόν να περιοριστούμε μόνο σε λόγους εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτή η συζήτηση διεξάγεται κατόπιν αιτήματός μας, κατόπιν αιτήματος της Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, αλλά πρέπει να προχωρήσουμε περαιτέρω. Ζητούμε τη ρητή καταδίκη της καταστολής της διαδήλωσης.

Μας μιλήσατε για στοχευμένες κυρώσεις, κυρία Υπουργέ. Θα μπορούσατε να μας πείτε περισσότερα σχετικά με αυτό; Ως προς το θέμα της άμεσης παύσης των διώξεων, της απελευθέρωσης όλων των κρατούμενων και της σύστασης μιας διεθνούς επιτροπής διερεύνησης αυτών των γεγονότων, πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι κινούμαστε στη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο, θα μπορούσατε να μας δώσετε περισσότερες πληροφορίες και σχετικά με αυτό;

Μας είπατε επίσης ότι κάθε βοήθεια έχει διακοπεί, εκτός της ανθρωπιστικής και της επισιτιστικής βοήθειας. Κατ' εμάς, αυτό φαίνεται ελάχιστο, όμως, πρακτικά, πώς μπορούμε να στηρίξουμε τη μετάβαση στη δημοκρατία;

Κύριε Πρόεδρε, επιθυμούμε να ψηφιστεί ένα ψήφισμα στην επόμενη περίοδο συνόδου στο Στρασβούργο, ούτως ώστε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να μην περιορίζεται απλώς σε λόγους, αλλά να δράσει λαμβάνοντας μια απόφαση, όπως μπορούσε να κάνει τον προηγούμενο Ιανουάριο. Θα το πω για άλλη μία φορά: πρόκειται για επείγον ζήτημα. Οι οργανώσεις που βρίσκονται εκεί μας προειδοποιούν για τον κίνδυνο εθνικής διαμάχης. Δεν πρέπει να περιμένουμε για μια νέα Ρουάντα πριν δράσουμε· πρέπει να υπερασπίσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Αφρική όπως και παντού αλλού στον κόσμο.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η κ. Malmström περιέγραψε τέλεια την κατάσταση στη Γουινέα. Εδώ και αρκετές εβδομάδες, η Γουινέα έχει καταστεί πεδίο βίαιων συγκρούσεων κατά τις οποίες ελεύθεροι πολίτες που διαδηλώνουν στους δρόμους στο όνομα των πολιτικών πεποιθήσεών τους υφίστανται βιαιότητες άνευ προηγουμένου. Η κυβέρνηση της Γουινέας καταδιώκει και δολοφονεί οποιονδήποτε έχει διαφορετικές πολιτικές πεποιθήσεις από εκείνες των ηγετών της, στερώντας έτσι από τον λαό οποιουδήποτε είδους ελευθερία, πράγμα που, όπως καλά γνωρίζουμε, είναι προφανώς απαραίτητο δικαίωμα για κάθε άνθρωπο.

Αυτήν την στιγμή εκτυλίσσεται η πολλοστή σφαγή και υπάρχει κίνδυνος να μετατραπεί σε γενοκτονία αν δεν υιοθετήσουμε επείγοντως άμεσα, συγκεκριμένα μέτρα. Την προηγούμενη εβδομάδα, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση

Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ, της οποίας είμαι αντιπρόεδρος, αποφάσισε να εγκρίνει ένα ψήφισμα που καταδικάζει τη χρήση βίας από τις αρχές της Γουινέας και απαιτεί από την τοπική κυβέρνηση να συμμορφωθεί άμεσα με τον κράτος δικαίου και να σεβαστεί τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Μετά τον θάνατο 157 ανθρώπων σε συγκρούσεις στους δρόμους και τις προσπάθειες του Moussa Dadis Camara να συγκαλύψει το γεγονός, μέλη της αντιπολίτευσης στράφηκαν στη διεθνή κοινότητα με την ελπίδα να λάβουν βοήθεια και μεγαλύτερη προστασία. Στις 5 Οκτωβρίου, ωστόσο, ο λοχαγός Camara αντιτέθηκε στην παρουσία ξένης ειρηνευτικής δύναμης στη χώρα, απορρίπτοντας κάθε είδους ξένη παρέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις.

Πιστεύω επομένως ότι, πέρα από το να εκφράσουμε την καταδίκη μας, πρέπει να αντιδράσουμε λαμβάνοντας άμεσα, συγκεκριμένα μέτρα, όπως μόλις ανέφερε ο συνάδελφος βουλευτής κ. Rinaldi. Όντας αντιμέτωποι με παραβιάσεις και στερήσεις του δικαιώματος στη ζωή –με γυναίκες και παιδιά να πληρώνουν για άλλη μία φορά το τίμημα– πρέπει οπωσδήποτε να δράσουμε και να απαιτήσουμε την επαναφορά του κράτους δικαίου. Συνεπώς, απευθύνοντας έκκληση σε εσάς, συνάδελφοι βουλευτές και εκπρόσωποι των θεσμικών οργάνων, ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να επιτύχουμε ομόφωνη συμφωνία –και τονίζω το «ομόφωνη»–? για την έγκριση άμεσων μέτρων που θα επιτρέψουν στους πολίτες της Γουινέας να επανεδραιώσουν θεμελιώδη και αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα, όπως η δημοκρατία και η ελευθερία, στη χώρα τους. Φυσικά, επιθυμώ και εγώ να εκφράσω προσωπικά τη συμπάραστασή μου σε όσες οικογένειες πλήγησαν από αυτά τα τραγικά γεγονότα.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρίες και κύριοι, είμαι μέλος της Επιτροπής Αλιείας και επισκέφθηκα η ίδια τη Γουινέα τον προηγούμενο Δεκέμβριο, οπότε έχω παρακολουθήσει πολύ στενά το συγκεκριμένο ζήτημα.

Πρώτα από όλα, θεωρώ αξιοσημείωτο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διατηρεί την αλιευτική της συμφωνία με τη Γουινέα, καθώς η συμφωνία συνάφθηκε με το προηγούμενο καθεστώς, δύο εβδομάδες πριν από το πραξικόπημα. Έχουμε, στην πραγματικότητα, προσκολληθεί σε μια συμφωνία που συνήψαμε με ένα νόμιμο καθεστώς, όμως τώρα υπάρχει στρατιωτική δικτατορία. Είμαστε προσκολλημένοι σε αυτό όλο το έτος.

Εχθές, η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Χίλαρι Κλίντον, κάλεσε ανοιχτά τον Moussa Dadis Camara και το καθεστώς του να παραιτηθούν. Δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με αυτήν την ελάχιστη απαίτηση και θα ήθελα, επίσης, να επισημάνω ότι θα ήταν όνειδος για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εάν, σε δύο εβδομάδες, ψηφίζαμε υπέρ μιας αλιευτικής συμφωνίας με τη Γουινέα η οποία θα παρείχε στο εν λόγω καθεστώς πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ στα τέλη Νοεμβρίου. Η αλιευτική συμφωνία αφορά την αλίευση τόννου για 25 ευρωπαϊκά σκάφη. Πιστεύω ότι αυτά τα σκάφη θα πρέπει σαφώς να αναζητήσουν άλλα ύδατα για αλιεία, διότι η ΕΕ δεν είναι δυνατόν να έχει συναλλαγές με δικτατορίες που φονεύουν τους ίδιους τους πολίτες τους ανοιχτά στους δρόμους.

Το επιχείρημα που τέθηκε στην Επιτροπή Ανάπτυξης και στην Επιτροπή Αλιείας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι δηλαδή τα χρήματα από την αλιευτική συμφωνία θα ωφελήσουν τους πολίτες, είναι εντελώς εσφαλμένο. Αντανακλά την αξιολόγηση της προηγούμενης συμφωνίας από την Επιτροπή. Δεν έχουμε ιδέα πού θα καταλήξουν τα χρήματα από τη συγκεκριμένη αλιευτική συμφωνία. Αυτά αφορούσαν το προηγούμενο καθεστώς. Δεν θεωρώ πιθανό το παρόν καθεστώς να χρησιμοποιήσει τα χρήματα ορθότερα.

Αναρωτιέμαι, συνεπώς, τι σκοπεύει να πράξει το Συμβούλιο σχετικά με την αλιευτική συμφωνία. Σκοπεύει άραγε η ΕΕ να συνταχθεί με τις ΗΠΑ και να απαιτήσει την παραίτηση του καθεστώτος;

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Θα ήθελα επίσης να δηλώσω ότι θεωρώ τις πράξεις βίας που διαπράχθηκαν στη Γουινέα απολύτως ειδικές. Βλέπω ότι πριν από δύο ώρες ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών δήλωσε ότι ο Dadis Camara θεωρείται αναμειγμένος στην απόφαση εκτέλεσης της σφαγής, κάτι που είναι πολύ σοβαρό.

Η αιτία των εντάσεων, πέρα από τις πράξεις βίας που είναι ειδικές, αναμφίβολα έγκειται στο γεγονός ότι ο Dadis Camara επιθυμεί να γίνει μόνιμος ηγέτης της Γουινέας και δείχνει απρόθυμος να τηρήσει την υπόσχεσή του να μην έχει ουδεμία συμμετοχή στην πολιτική ζωή της χώρας. Πιστεύω επίσης ότι η διεθνής πίεση που ασκείται σε σχέση με αυτό πρέπει να είναι πολύ σαφής. Από την άλλη πλευρά, χαιρετίζω τον διορισμό του προέδρου της Μπουρκίνα Φάσο, Blaise Compaoré, ο οποίος διαθέτει μεγάλη πείρα στη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων και διαμεσολάβησης σε αφρικανικές διαμάχες, ως διαμεσολαβητή σε αυτήν την υπόθεση. Πιστεύω πως θα πρέπει να υποστηριχθεί από τις διπλωματικές μας προσπάθειες.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να διορθώσω την κ. Joly που ανέφερε ότι η Επιτροπή Αλιείας ψήφισε ομόφωνα την απόρριψη της προτεινόμενης συμφωνίας εταιρικής σχέσης με τη Γουινέα. Στην πραγματικότητα, η απόρριψη ψηφίστηκε μόλις με διαφορά μίας ψήφου. Παραδόξως, η Ομάδα του PPE στο σύνολό της ψήφισε να διατηρηθεί η συμφωνία. Πρόκειται για μια συμφωνία που παραδίδει μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ στα χέρια αυτού του καθεστώτος, προκειμένου να μπορούμε εμείς να παίρνουμε τόνο από τις ακτές. Όπως πολλές άλλες

παρόμοιες συμφωνίες, είναι μια άθλια συμφωνία ακόμη και σε ιδανικούς καιρούς, ενώ υπό τις παρούσες συνθήκες είναι πέρα ως πέρα απαράδεκτη.

Η υπουργός ανέφερε την πιθανότητα επιβολής κυρώσεων κατά της Γουινέας. Θα προσθέσει άραγε τώρα και αυτό στον κατάλογό της, δεσμευόμενη ότι θα προσπαθήσει να εξασφαλίσει την αναστολή της συγκεκριμένης συμφωνίας εταιρικής σχέσης;

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως δικηγόρος ειδικευόμενη στα ανθρώπινα δικαιώματα, με πείρα σχεδόν είκοσι πέντε ετών διεθνώς, καθώς και στην πατρίδα μου την Ουγγαρία, σε κάθε ευκαιρία υπογραμμίζω την ανάγκη υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά προτίμηση παγκοσμίως. Είναι, όμως, εξαιρετικά σημαντικό αυτό να γίνεται με αξιόπιστο τρόπο και, για αυτόν τον λόγο, οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα και εντός των συνόρων μας, εντός του συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως σας έχω αναφέρει αρκετές φορές τους τρεις τελευταίους μήνες, η κ. Kinga Göncz, μέλος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων σε αυτό το Κοινοβούλιο, ήταν παλαιότερα μέλος μιας κυβέρνησης που αποκαλούμε στην Ουγγαρία κυβέρνηση «πιστολάδων», η οποία πυροβολούσε ανθρώπους στους δρόμους της Βουδαπέστης στις 23 Οκτωβρίου 2006. Έκτοτε υπάρχει μια κρίση στα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ουγγαρία και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κάνει τίποτε γι' αυτό. Έχουμε μια αντιπρόεδρο στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών που ήταν μέλος της τότε κυβέρνησης. Έως ότου εξετάσουμε σοβαρά αυτό το θέμα, κανείς δεν θα πιστέψει πως οτιδήποτε πράττουμε στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι αξιόπιστο.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και πάλι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που ενέταξε αυτό το θέμα στην ημερήσια διάταξη. Είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα και, όπως ελπίζω να καταλάβετε από την εισαγωγή μου, συμεριζόμαστε τις ανησυχίες σας για τη φρικτή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που συμβαίνει στο Κονακρί. Υπάρχει ανησυχία και φόβος για τους ανθρώπους που ακόμη κρατούνται, και έχουμε ζητήσει την πλήρη διερεύνηση των συμβάντων και την απελευθέρωση των κρατουμένων.

Νομίζω πως μπορούμε να πούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρξε αρκετά σαφής. Τα γεγονότα καταδικάστηκαν από τον κ. Σολάνα, τον κ. De Gucht, την Προεδρία και τώρα επίσης, καθώς γνωρίζω, με δήλωση της ομάδας ΑΚΕ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είναι πολύ θετικό που η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ομόφωνη, συγκεκριμένη και συνοπτική όσον αφορά την καταδίκη αυτών των τρομερών γεγονότων. Δρούμε επίσης σε πολύ στενή συνεργασία με άλλους φορείς, ούτως ώστε η διεθνής κοινότητα να μπορεί να καταδικάσει και να δράσει με μεγάλη συνοχή. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορούμε πραγματικά να ασκήσουμε πίεση.

Έχουμε τη διεθνή ομάδα επαφής. Υπήρξε ο διορισμός του διαμεσολαβητή, του προέδρου της Μπουρκίνα Φάσο, πράγμα ιδιαίτερα θετικό, ο οποίος είναι και μέλος της ομάδας επαφής. Μαζί με την ομάδα επαφής, της οποίας η ΕΕ και οι ΗΠΑ είναι μέλη, έχουμε –και απαντώ στην ερώτησή σας, κυρία Lövin– ζητήσει την παραίτηση του λοχαγού Camara. Ολόκληρη η παγκόσμια κοινότητα έχει ζητήσει να γίνει αυτό.

Είμαστε επίσης πρόθυμοι να απαντήσουμε σε άλλα ερωτήματα και να συζητήσουμε τις κυρώσεις. Πιστεύουμε πως θα έχει καλύτερο αποτέλεσμα εάν το κάνουμε μαζί με τη διεθνή κοινότητα. Υπάρχουν διάφορες επιλογές ως προς τον τρόπο στόχευσης ατόμων κ.λπ. σε αυτήν την υπόθεση, και πρέπει τις επόμενες ημέρες να συζητήσουμε περαιτέρω με διεθνείς φορείς για το πώς μπορούμε να συντονίσουμε αυτές τις κυρώσεις ώστε να έχουν το μέγιστο αποτέλεσμα: με την Αφρικανική Ένωση, με την ομάδα επαφής, με τις ΗΠΑ, κ.λπ.

Έχουμε επίσης, όπως ανέφερα, κινηθεί διαβουλευσεις σύμφωνα με το άρθρο 96 της Συμφωνίας του Κοτόνου και έχουμε διακόψει κάθε ευρωπαϊκή αναπτυξιακή βοήθεια, εκτός της ανθρωπιστικής βοήθειας και της συνδρομής στη δημοκρατική μετάβαση.

Όσον αφορά την αλιεία –εάν αποτελεί μέρος όλων αυτών ή όχι– παρακολουθώ προσεκτικά τα λεγόμενά σας. Μπορώ μόνο να σας ενθαρρύνω να συνεχίσετε τις συζητήσεις με την Επιτροπή. Η Επιτροπή είναι αρμόδια για την αλιευτική πολιτική της ΕΕ. Συζητούμε το θέμα με την Επιτροπή, και λυπάμαι που δεν είναι παρόντες εκπρόσωποί της τώρα εδώ. Όμως, να είστε βέβαιοι ότι εμείς θα εξακολουθήσουμε να συνεργαζόμαστε με τη διεθνή κοινότητα συνεχίζοντας την πίεση και απαιτώντας πλήρη διερεύνηση και επίσης, ελπίζουμε, κάποια μέρα, ελεύθερες και δίκαιες εκλογές στη Γουινέα. Ευχαριστώ εσάς και τους βουλευτές για αυτήν την συζήτηση.

Πρόεδρος. – Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Malmström. Δείξατε μεγάλη υπομονή παραμένοντας όλο το απόγευμα και μέρος από το βράδυ εδώ. Καταλαβαίνει κανείς πως, όχι πολύ καιρό πριν, ήσασταν μέλος αυτού του Σώματος και άρα απολαμβάνετε ιδιαίτερα το περιβάλλον!

Η συζήτηση έληξε.

18. Παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών ζητημάτων

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών ζητημάτων.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Χαιρετίζουμε την υπογραφή της συμφωνίας για το σχέδιο Nabucco στις 13 Ιουλίου στην Άγκυρα. Ωστόσο, το αέριο δεν είναι η μοναδική διαθέσιμη πηγή ενέργειας για τα ευρωπαϊκά κράτη. Πρέπει να υιοθετήσουμε την ίδια προσέγγιση όσον αφορά την τροφοδοσία της Ευρώπης με αργό πετρέλαιο προωθώντας έναν νότιο διάδρομο.

Έχει υποβληθεί σε εμάς ένα σχέδιο που μπορεί να προσλάβει την ίδια στρατηγική σημασία με το Nabucco. Αναφέρομαι στον πανευρωπαϊκό πετρελαιοαγωγό Κωνσταντίας-Τεργέστης. Αυτός ο πετρελαιοαγωγός θα μεταφέρει τα πετρελαϊκά αποθέματα της Κασπίας Θάλασσας μέσω του γεωργιανού τερματικού σταθμού της Supsa, συνεχίζοντας με έναν αγωγό μέσω του λιμένα της Κωνσταντίας ως την Τεργέστη.

Μπορούμε να εγγυηθούμε ενεργειακή ασφάλεια για τα κράτη και τους πολίτες μας μόνο μέσω της διαφοροποίησης των πηγών και των οδών εφοδιασμού πετρελαίου και αερίου. Έχοντας αυτό υπόψη, η Ρουμανία έχει αρχίσει την κατασκευή ενός λιμενικού σταθμού στην Κωνσταντία, ικανού να δεχθεί υγροποιημένο φυσικό αέριο, το οποίο θα διανέμεται κατόπιν σε άλλους καταναλωτές στην Ευρώπη.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα χρησιμοποιήσω το ένα λεπτό χρόνου ομιλίας που μας έχει παραχωρηθεί για να επιστήσω την προσοχή στις θετικές συνέπειες –όπως άπαντες σε αυτό το Σώμα γνωρίζουν– της θετικής ψήφου του ιρλανδικού λαού όσον αφορά τη Συνταγματική Συνθήκη. Αυτή η ψήφος σημαίνει ότι, ειδικά σε μια επιτροπή όπως αυτήν της γεωργίας, όπως και στο Κοινοβούλιο, στην Ολομέλεια, θα έχουμε συναπόφαση. Το Κοινοβούλιο θα είναι τότε επί ίσοις όροις με το Συμβούλιο, πράγμα που, από δημοκρατικής άποψης, συνιστά προφανώς τεράστια πρόοδο.

Θα ήθελα με αυτήν την ευκαιρία να επισημάνω ότι, εφόσον μια μεγάλη πλειοψηφία των ιρλανδών φίλων μας είπε εχθές «ναι» στη Συνταγματική Συνθήκη και ο πολωνός πρόεδρος –σύμφωνα με όσα μόλις είπε ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου μας– αναμένεται επίσης να υπογράψει σύντομα την Συνθήκη, το μόνο που χρειάζεται είναι το «ναι» του τσέχου προέδρου. Θα ήθελα, επομένως, όλοι οι συνάδελφοι βουλευτές από τις διάφορες πολιτικές ομάδες να προσπαθήσουν, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων μας, να μεταφέρουν στους τσέχους ομολόγους τους το μήνυμα ότι αυτή η Συνθήκη πρέπει πραγματικά να υπογραφεί, πόσω μάλλον εφόσον το τσέχικο κοινοβούλιο έχει ήδη πει «ναι». Το μόνο που μένει να πράξει ο πρόεδρος είναι να υπογράψει αυτήν την περγαμηνή, προάγοντας έτσι τη δημοκρατία στη χώρα του και, κατά συνέπεια, και στην Ευρώπη.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην τραγωδία στη Μεσσίνα –την οποία ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μας υπενθύμισε σήμερα– και τα δεκάδες θύματά της. Άλλη μία τραγωδία, λοιπόν, αναφέρθηκε στην Ιταλία: ο ιταλός πρωθυπουργός υποστήριξε μάλιστα ότι επρόκειτο για μια προβλέψιμη τραγωδία. Ίσως να ήταν προβλέψιμη, όμως τίποτε δεν έγινε για να αποφευχθεί. Τίποτε δεν έγινε επειδή η περιοχή κυβερνάται από το τσιμέντο, από τη μαφία του τσιμέντου, από τη μαφία των δασών, με τις δασικές πυρκαγιές της.

Ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να εστιάσει κυρίως στον τρόπο που τα κρατικά κονδύλια, καθώς και η ενίσχυση που χορηγείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορούν να επενδυθούν σε μια διαφορετική μορφή περιφερειακής ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας έτσι τη σωστή εκτέλεση των κατασκευαστικών έργων και την αποκατάσταση της σοβαρής περιβαλλοντικής καταστροφής που έχει προκληθεί. Αρκετά συχνά, αυτά τα κρατικά κεφάλαια καταλήγουν στην τσέπη εγκληματικών οργανώσεων, διεφθαρμένων πολιτικών και της μαφίας.

Η τρέχουσα νομοθετική περίοδος πρέπει, επομένως, να εστιάσει στο τι συμβαίνει με τα κρατικά κονδύλια, τα οποία πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αποκατάσταση της φύσης, την προστασία των φυσικών πόρων, την προώθηση μιας φιλικής προς το περιβάλλον οικονομικής ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Δεν πρέπει να συμβούν άλλες φρικτές τραγωδίες όπως αυτήν της Μεσσίνα.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μιλήσω προς υπεράσπιση της πολωνικής μειονότητας στη Λιθουανία, η οποία πρόσφατα υπέστη διάκριση. Υπάρχει ένα θλιβερό παράδοξο εδώ, δηλαδή ότι οι Πολωνοί στη Λιθουανία, οι οποίοι σε ορισμένες περιοχές αποτελούν την πλειοψηφία των πολιτών, βρίσκονταν σε καλύτερη θέση πριν από την ένταξη της Λιθουανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση από ό,τι τώρα που η Λιθουανία είναι μέλος της ΕΕ.

Η αυτοδιοίκηση της περιφέρειας Salcininkai έχει προθεσμία ως τις 14 Οκτωβρίου για να αφαιρέσει τις πινακίδες με πολωνικά ονόματα οδών, πράγμα που αντίκειται στα ευρωπαϊκά πρότυπα και στον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας. Τον Μάρτιο του 2008, η ελευθερία δράσης στο πολωνικό σχολικό σύστημα περιορίστηκε, δυνάμει

του λιθουανικού νόμου. Σε διάστημα ενάμισι έτους, τέσσερα σχολεία, με συνολικά 45 τάξεις, έκλεισαν, και ακόμη 107 τάξεις απειλούνται με κλείσιμο. Αλλαγές επιβάλλονται στα πολωνικά επώνυμα, ώστε να μοιάζουν με λιθουανικά. Τέλος, σε πολλούς Πολωνούς δεν έχουν επιστραφεί οι περιουσίες που κατέσχεσαν οι κομμουνιστές, η Σοβιετική Ένωση, μετά το 1939 ή μετά το 1944.

Απευθύνω έκκληση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να υπερασπιστεί τους Πολωνούς της Λιθουανίας, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των μειονοτήτων.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, γίνονται αισιόδοξες δηλώσεις σχετικά με την αναγγελία της αρχής του τέλους της κρίσης. Δυστυχώς, αυτές οι δηλώσεις αντικρούονται από την πραγματικότητα σε καθημερινή βάση. Η κατάσταση στη βόρεια Πορτογαλία είναι ενδεικτική αυτού. Μόνο στην περιφέρεια Braga, τουλάχιστον δέκα εταιρείες έχουν κλείσει τις τελευταίες εβδομάδες, αφήνοντας άνεργους πάνω από 300 εργαζόμενους. Πολλές ακόμη κινδυνεύουν να κλείσουν.

Η κατάσταση είναι ιδιαίτερα σοβαρή στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας και της ένδυσης: έναν από τους τομείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επλήγη περισσότερο από την αυξανόμενη ελευθέρωση του παγκόσμιου εμπορίου. Σε αυτήν την τραγική κατάσταση, υπάρχει επείγουσα ανάγκη για λύσεις διαφορετικές από τις πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές που την προκάλεσαν.

Είναι ζωτικής σημασίας να εφαρμοστούν μέτρα διασφάλισης, ειδικά σε τομείς που θα υποδειχθούν από τα κράτη μέλη, ώστε να μπορέσουν να διατηρήσουν και να προωθήσουν τις θέσεις εργασίας και τη συνεχή λειτουργία αυτών των εταιρειών, καθώς και να προβούν στη δημιουργία –ένα θέμα που έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ψηφίσματος του παρόντος Κοινοβουλίου– ενός κοινοτικού προγράμματος για τη στήριξη του κλωστοϋφαντουργικού τομέα, με κατάλληλους πόρους ειδικά στοχευμένους στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές που εξαρτώνται από τον συγκεκριμένο τομέα.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στον ύπουλο και αντιδημοκρατικό τρόπο με τον οποίο ο λαμπτήρας πυρακτώσεως απαγορεύτηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αρχική οδηγία παρέδιδε εκτελεστικά μέτρα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πράγμα που στην πραγματικότητα σήμαινε ότι ο κανονισμός μπορούσε να περάσει δίχως τη συγκατάθεση τούτης της Συνέλευσης-παρωδίας ή του αληθινού μου κοινοβουλίου στο Westminster. Η απαγόρευση ήταν κόλπο της πολιτικής ελίτ και έγινε με ένα μόνο νεύμα.

Οι πολίτες αγνοήθηκαν, αλλά βέβαια η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ καλή στο να αγνοεί τους πολίτες. Δείτε μόνο τι συνέβη με τη συνθήκη της Λισαβόνας. Αφέθηκε να συμβεί, δυστυχώς, με τη δολοπλοκία του βρετανικού Συντηρητικού Κόμματος, το οποίο είναι ο Τζέκιλ και Χάιντ της βρετανικής πολιτικής όσον αφορά το ευρωπαϊκό ζήτημα. Λένε ένα πράγμα στη Βρετανία και έρχονται εδώ και κάνουν ακριβώς το αντίθετο στην επιτροπή.

Για να ολοκληρώσω, τις παραμονές του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών, Sir Edward Grey, φοβήθηκε ότι τα φώτα θα έσβηναν σε όλη την Ευρώπη. Μπράβο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι, με την εμμονή σας στη μη επιστημονική ιδεοληψία της οφειλόμενης στον άνθρωπο κλιματικής αλλαγής, αυτό που κάνετε είναι να αποδεικνύετε σωστή την ατυχή προφητεία του Sir Edward.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έγινε πολλή συζήτηση σήμερα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας και πώς ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ των Ευρωπαίων. Εξ ονόματος του ουγγρικού λαού, θα ήθελα να ζητήσω τώρα την αλληλεγγύη σας διότι, σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες από υψηλόβαθμα στελέχη της ουγγρικής αστυνομίας με ευαισθησία στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην τρίτη επέτειο της αποκαλούμενης Ματωμένης Δευτέρας του 2006 (23 Οκτωβρίου), η ουγγρική αστυνομία θα χρησιμοποιήσει και πάλι μαζική βία κατά των ούγγρων πολιτών στη διάρκεια των διαδηλώσεων ή των εκδηλώσεων μνήμης.

Θα ήθελα να καλέσω τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να προσέλθουν σε βοήθειά μας και να έλθουν στη Βουδαπέστη τη συγκεκριμένη ημέρα ως παρατηρητές για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Θα ήθελα επίσης οι εκλογικές σας περιφέρειες να σας ζητήσουν να το κάνετε αυτό. Σας παρακαλώ να κάνετε την έρευνά σας στο διαδίκτυο για τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις μαζικές αγριότητες της αστυνομίας στην Ουγγαρία και να φροντίσετε να μην συμβούν ποτέ ξανά. Σας παρακαλώ να έλθετε και να επιδείξετε αυτήν την αλληλεγγύη που τόσο συχνά αναφέρθηκε σήμερα.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Θα ήθελα να αναφερθώ στον σλοβακικό γλωσσικό νόμο, που έχει εγείρει σοβαρές ανησυχίες μετά την έγκρισή του. Οι τελευταίες εβδομάδες έχουν καταδείξει ότι αυτές οι ανησυχίες ήταν δικαιολογημένες διότι, παρόλο που οι προβλεπόμενες από αυτόν τον νόμο ποινές δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί, οι κυβερνητικοί υπάλληλοι έχουν διαταχθεί να μιλούν μόνο σλοβακικά. Αυτό σημαίνει πως, κατά τις ώρες εργασίας, οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι, οι πυροσβέστες και οι αστυνομικοί των οποίων μητρική γλώσσα είναι η Ουγγρική δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους.

Συνεπώς, εάν εγώ μιλήσω ουγγρικά σε έναν αστυνομικό στη Σλοβακία, εκείνος είναι υποχρεωμένος να μου απαντήσει στα σλοβακικά, ακόμη και αν η Ουγγρική είναι η μητρική του γλώσσα, και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι εγώ δεν καταλαβαίνω την απάντησή του. Παρεμπιπτόντως, η κατάσταση είναι ίδια εάν επιχειρήσω να του μιλήσω στα αγγλικά. Θα ήθελα να προτείνω ένα νέο διαφημιστικό μήνυμα για τον τομέα της σλοβακικής φιλοξενίας: χαίρόμαστε να έχουμε ξένους τουρίστες στη Σλοβακία, με την προϋπόθεση ότι έχουν μάθει σλοβακικά πριν πατήσουν το πόδι τους στη χώρα μας. Καλώς ήρθατε στη χώρα του παραλόγου!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Προέβλεπα ή ανέμενα περισσότερες παρόμοιες επιθέσεις κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας, καθώς ο θεσμός των παρεμβάσεων ενός λεπτού παρέχει ιδανική ευκαιρία σε συναδέλφους από την Ουγγαρία ή συναδέλφους με ουγγρική υπηκοότητα να επιτεθούν στη Σλοβακική Δημοκρατία.

Πρέπει να πω ότι αυτό με ανησυχεί ιδιαίτερα, διότι προσδοκώ πραγματικά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να επιλύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε τείνει χείρα φιλίας αρκετές φορές σε συναδέλφους βουλευτές του Fidesz και άλλων κομμάτων σε συνεδριάσεις της Ολομέλειας εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιθυμώντας να συζητήσουμε όλα τα προβλήματα ή ζητήματα μαζί τους. Αυτό πράξαμε και στην περίπτωση του γλωσσικού νόμου και πρέπει να δηλώσω πως είμαι πολύ απογοητευμένη, κύριε Πρόεδρε, διότι κανείς συνάδελφος βουλευτής του ΕΚ από την Ουγγαρία ή ουγγρικής υπηκοότητας δεν ανταποκρίθηκε στην πρόταση, ενώ οι συνάδελφοί μου από το SMK (που είναι κόμμα της Σλοβακικής Δημοκρατίας) προτίμησαν μάλιστα να απόσχουν από τη συνεδρίαση όταν θέσαμε το θέμα.

Έχω επίσης επισκεφθεί τον ιστότοπο του κοινοβουλίου της Σλοβακικής Δημοκρατίας, όπου είναι δυνατόν να διαβάσει κανείς ολόκληρο τον νόμο, και ο νόμος δεν απειλεί με κανέναν τρόπο το δικαίωμα των εθνικών μειονοτήτων να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η ισπανική κυβέρνηση αποφάσισε ότι η υπερταχεία σιδηροδρομική γραμμή Βαρκελώνη-Περπινιάν πρέπει να περνά ακριβώς κάτω από τον καθεδρικό της Sagrada Família, θέτοντας σε κίνδυνο ένα μνημείο που χαρακτηρίστηκε τοποθεσία παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO το 1984 και το οποίο πέρυσι επισκέφθηκαν τρία εκατομμύρια τουρίστες. Η κατασκευή μιας νέας υπόγειας σήραγγας πολύ κοντά στα θεμέλια του καθεδρικού της Sagrada Família ίσως προκαλέσει ανεπανόρθωτη καταστροφή στο κτήριο.

Η ισπανική κυβέρνηση δηλώνει πως δεν υπάρχει πρόβλημα, όμως εφέτος τα μηχανήματα διάνοιξης σηράγγων μιας νέας γραμμής μετρό στη Βαρκελώνη έχουν αντιμετωπίσει πολλά περιστατικά σε παρόμοιες εδαφικές συνθήκες. Ένα μηχανήμα διάνοιξης έχει υποχρεωθεί να σταματήσει κοντά στον ποταμό Llobregat εδώ και μερικούς μήνες, χωρίς κανείς να γνωρίζει πώς θα επιλυθεί το πρόβλημα. Θα ήθελα να αναφέρω τον κίνδυνο κατάρρευσης της Sagrada Família στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Προκειμένου να διατηρηθεί αυτό το ευρωπαϊκό αριστούργημα γενικού ενδιαφέροντος, σας παρακαλώ να εξετάσετε το θέμα, να σταματήσετε τις εργασίες που εκτελούνται από την ισπανική κυβέρνηση και να αλλάξετε την πορεία της σήραγγας.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο πρόβλημα των καθυστερήσεων όσον αφορά την πρόσκληση προς τις Αυτόνομες Ενώσεις Οδηγών Τρένων της Ευρώπης (ALE) να συνεργαστούν με τον τομέα των σιδηροδρόμων της Επιτροπής Κοινωνικού Διαλόγου. Από το 2005, ο εν λόγω φορέας έχει ενώσει περισσότερα από 100 000 μέλη από 16 ευρωπαϊκές οργανώσεις οδηγών τρένων και έχει επιδιώξει να αναγνωριστεί ως αυτοτελής κοινωνικός εταίρος στον τομέα του κοινωνικού διαλόγου που αφορά τους σιδηροδρόμους. Παρά τις μακρές διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Μεταφορές, που είναι αυτήν την στιγμή ο μόνος εκπρόσωπος των συμφερόντων των υπαλλήλων σε αυτήν την επιτροπή, δεν έχει ακόμη καταστεί δυνατόν να εξευρεθεί ένας συμβιβασμός που θα προσέφερε στην ALE τη δυνατότητα να υπερασπιστεί άμεσα τα συμφέροντα των μελών της. Κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για μια πολύ ατυχή κατάσταση. Ο κοινωνικός διάλογος, όπως εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να επιτρέπει τον πλουραλισμό. Πιστεύω ακράδαντα ότι κανείς οργανισμός, ούτε καν ένας που εκπροσωπεί το 80% των υπαλλήλων στον ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό τομέα, δεν έχει το δικαίωμα του μονοπωλίου και, ως εκ τούτου, καλώ όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, να ανοίξουν τον δρόμο για περαιτέρω διαπραγματεύσεις.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι νόμοι στα κράτη μέλη για το οκτάωρο, γενικότερα οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις διαμορφώνουν συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα προκαλώντας την οργή και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατακλύζεται καθημερινά από διαδηλώσεις οργισμένων αγροτών και αγανακτισμένων εργαζομένων.

Χαρακτηριστικά, το ωράριο εργασίας του προσωπικού καμπίνας και των πιλότων στις αερομεταφορές, που προβλέπεται από τον κανονισμό 1899/2006, υπερβαίνει τις 14 ώρες εργασία την ημέρα, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή των εργαζομένων και των επιβατών, όπως αποδεικνύεται από πολυάριθμες επιστημονικές μελέτες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνείται να λάβει υπόψη τις επιστημονικές μελέτες γιατί υπακούει στις εντολές των μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων που δεν δέχονται να θυσιάσουν ούτε ένα ευρώ από τα κέρδη τους για την υγεία των εργαζομένων και την ασφάλεια των πτήσεων.

Ζητάμε να μειωθεί ο χρόνος εργασίας των πιλότων και των πληρωμάτων καμπίνας στις αερομεταφορές και να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων. Άλλωστε, είναι δεσμευμένη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόσο απέναντι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και στους εργαζόμενους.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η όλη διαδικασία επικύρωσης της Μεταρρυθμιστικής Συνθήκης της Λισαβόνας ήταν μια τραγωδία για τη δημοκρατία και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιτρέψτε μου, ως νέο βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να πω ότι, μέσω δημοψηφισμάτων για όλους τους πολίτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είχαμε την ευκαιρία, ιστορικά, να συνδέσουμε το ιδιαίτερα ελιτίστικο γραφειοκρατικά κατασκευασμένο σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους πολίτες της Ευρώπης. Είχατε την ευκαιρία να χρησιμοποιήσετε τα δημοψηφίσματα για να εμψυχήσετε ζωή και ψυχή στο συναισθηματικό ναυάγιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, δεν εκμεταλλευτήκατε αυτήν την ευκαιρία. Αντιθέτως, είπατε απλά «όχι» σε μια αμεσότερη δημοκρατία και στη συμμετοχή των πολιτών.

Το μόνο που μπορώ να πω σχετικά είναι πως αυτό δεν το θεωρώ δημοκρατία. Η δημοκρατία απαιτεί τον διαχωρισμό εξουσιών και μια σαφή διαχωριστική γραμμή μεταξύ αντιπολίτευσης και κυβέρνησης. Αυτό υποστηρίζουμε και για αυτό αγωνιζόμαστε.

László Tócs (PPE). – (HU) Επιτρέψτε μου να αρχίσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πως όσα είπε η κ. Βεϊνόνά δεν ισχύουν. Πέντε νεαροί Ούγγροι έχουν ήδη παραμείνει πέντε χρόνια σε σερβική φυλακή μετά από μια συμπλοκή υπό την επήρεια μέθης στην πόλη Temerin της νότιας Σερβίας. Τους επιβλήθηκαν ποινές που κυμαίνονται από δέκα ως δεκαπέντε έτη. Καταδικάστηκαν συνολικά σε 61 έτη φυλάκισης και η υπόθεσή τους χρησιμοποιήθηκε από εθνικιστές ως εκλογική προπαγάνδα. Ούτε καν αυτοί που διέπραξαν εγκλήματα πολέμου κατά τον πόλεμο των Βαλκανίων δεν έχουν λάβει τόσο βαριές ποινές. Την ίδια περίοδο, περίπου 300 Ούγγροι ξυλοκοπήθηκαν στη Σερβία χωρίς νομικές επιπτώσεις. Αυτό συνιστά μια αναλογία 300 προς 1.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέστειλε μια διερηνευτική αντιπροσωπεία στη Σερβία τον Ιανουάριο του 2005. Ωστόσο, έκτοτε αναμένουμε ακόμη από την Υποεπιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα να συζητήσει την έκθεση για τη διερύνηση του άγριου ξυλοδαρμού των Ούγγρων. Καλώ το Κοινοβούλιο και τον Πρόεδρο Jerzy Buzek να μεριμνήσουν για την απελευθέρωση των νεαρών από το Temerin. Η ΕΕ οφείλει να απαιτήσει ως προαπαιτούμενο για την ένταξη της Σερβίας να λειτουργεί το δικαστικό της σύστημα χωρίς διακρίσεις και αντί να εκδίδει εκφοβιστικές, μεροληπτικές ετυμηγορίες, να συλλαμβάνει τους πραγματικούς κακούς, τους σέρβους εγκληματίες πολέμου.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η χώρα μου, η Λιθουανία, μοιάζει πολύ με την Ιρλανδία από πολλές απόψεις, και το «ναί» των πολιτών της στη Συνθήκη της Λισαβόνας κατέδειξε σαφώς τη θέληση όλων των πολιτών μας για μια ισχυρότερη και αποτελεσματικότερη Ευρώπη. Κατέδειξε σαφώς ότι δεν μπορούμε να δρούμε μόνοι μας σε κριτικούς κρίσιμους και να εξασφαλίζουμε την ευημερία των πολιτών μας.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η Κοινότητα πρέπει να μιλήσει με μία φωνή, και η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών αποτελεί τη βάση γι' αυτό. Η Ευρώπη περνά δύσκολους καιρούς και οι μεταρρυθμίσεις που προτείνει η Συνθήκη της Λισαβόνας θα δώσουν ώθηση για μια αποτελεσματικότερη θεσμική δομή, η οποία αναμφίβολα θα οδηγήσει σε συνεκτικότερες πολιτικές σε πολλούς τομείς. Πρόκειται πράγματι για μεγάλο επίτευγμα, τόσο για την Ευρώπη όσο και για καθέναν από εμάς.

Και πάλι συγχαίρω τον ιρλανδικό λαό για την απόφασή του να έχει μια καλύτερη και πιο ευημερούσα Ένωση.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, τη Δευτέρα –και αυτό δεν μπορεί να διέφυγε της προσοχής κανενός– γαλακτοπαραγωγοί από τις τέσσερις γωνιές της Ευρώπης για ακόμη μία φορά διαδήλωσαν στις Βρυξέλλες για να δηλώσουν, να διακηρύξουν την απόγνωση και τη δεινότητα της κατάστασής τους ενώπιον της κατάρρευσης των τιμών του γάλακτος, που τους εμποδίζει να εκτελούν την εργασία τους. Πόσω μάλλον διότι διακυβεύεται το ίδιο το μέλλον τους.

Το αίτημα για μια νέα μορφή ρύθμισης υποστηρίζεται σήμερα από μια μεγάλη πλειονότητα των κρατών μελών, τους G20 του γάλακτος, όπως θα τους αποκαλούμε στο εξής. Πιστεύω ότι, τώρα περισσότερο από ποτέ, έχει έρθει η στιγμή να ληφθούν αποφάσεις, και οπωσδήποτε στο επόμενο Συμβούλιο –επίσημο αυτήν τη φορά– των υπουργών Γεωργίας, το οποίο θα λάβει χώρα στις 19 Οκτωβρίου στο Λουξεμβούργο. Το θέμα είναι εξαιρετικά επείγον. Μια κρίση αυτού του μεγέθους δεν πρέπει να καταστεί αντικείμενο μελέτης επιτροπής, όπως συνέβη προ δύο ημερών.

Εν συντομία, έχω να θέσω δύο ερωτήματα στον Πρόεδρο Buzek, τα οποία ελπίζω να του μεταφέρετε. Πληροφορούμαι ότι σήμερα το πρωί συνάντησε τη Cecilia Malmström, τη σουηδή υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, και θα ήθελα

να μάθω εάν εκείνη ήταν σε θέση να του επιβεβαιώσει τη δέσμευση της Προεδρίας για εξεύρεση επείγουσας λύσης σε αυτήν την κρίση, σύμφωνα με το ψήφισμα που εγκρίναμε στο Στρασβούργο κατά την τελευταία περίοδο συνόδου.

Τέλος, θα αναφερθώ στην ομάδα υψηλού επιπέδου, στην ομάδα ειδημόνων που άρχισε τις εργασίες της προχθές. Πριν και μετά την επόμενη έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, γνωρίζουμε ότι το Κοινοβούλιό μας θα καταστεί συνυπεύθυνος φορέας λήψης αποφάσεων, συννομοθέτης. Πιστεύω ότι θα ήταν λογικό να συμπεριληφθούμε και εμείς στο έργο της εν λόγω ομάδας υψηλού επιπέδου.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Τον Αύγουστο, ο Marijus Ivanilovas, λιθουανός υπήκοος, τριάντα πέντε ετών, διευθυντής του τυπογραφείου της καθημερινής εφημερίδας *Respublika*, δηλαδή ένα πρόσωπο με μόνιμη εργασία και εισόδημα, συνελήφθη στη Λευκορωσία, όχι μακριά από το Μινσκ, και συνεχίζει να κρατείται εδώ και δύο μήνες, χωρίς δίκη ή απόδειξη της ενοχής του, σε μια φυλακή στην πόλη Zhodina της Λευκορωσίας. Πριν από λίγες ημέρες, η προθεσμία κράτησης του κ. Ivanilovas παρατάθηκε, καθώς σε δύο μήνες οι αρχές του καθεστώτος δεν κατάφεραν να βρουν αποδείξεις της ενοχής του. Είναι επίσης σημαντικό να επισημάνουμε ότι από την παιδική του ηλικία ο κ. Ivanilovas υποφέρει από βρογχικό άσθμα. Εξ όσων γνωρίζουν οι γονείς του, κρατείται σε ένα κελί όπου υπάρχουν 26 κρατούμενοι, αλλά μόνο έξι κρεβάτια και οι άνθρωποι καπνίζουν διαρκώς μέσα στο κελί. Ο Marijus έχει κρίσεις άσθματος, αλλά δεν του επιτρέπεται να παίρνει το φάρμακό του, ούτε του επιτρέπεται να συναντήσει τους δικούς του ή έστω τον λιθουανό πρόξενο. Κύριε Πρόεδρε, αυτό συμβαίνει σε μια γειτονική μας χώρα. Έτσι αντιμετωπίζεται ένας πολίτης κράτους μέλους της ΕΕ – της Λιθουανίας! Σας καλώ να λάβετε μέτρα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων σας προκειμένου να εξασφαλίσετε την άμεση απελευθέρωση του Marijus Ivanilovas, καθώς δεν υπάρχει απόδειξη της ενοχής του και η κατηγορία είναι αβάσιμη. Πρέπει να επιτραπεί στον κ. Ivanilovas να επιστρέψει στη Λιθουανία. Χρειάζεται άμεση ιατρική περίθαλψη.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Τον προηγούμενο Δεκέμβριο, η Ευρωπαϊκή Ένωση προέβη στην ιστορική δέσμευση να μειώσει τις εκπομπές άνθρακα, επιβεβαιώνοντας με αυτόν τον τρόπο την ηγετική της θέση όσον αφορά τις προσπάθειες για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για τον ρόλο που έχει διαδραματίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην έγκριση μιας νομοθεσίας η οποία περιέχει όχι μόνο διατάξεις για τη μείωση των επιπέδων της ρύπανσης, αλλά και ειδικά μέτρα που θα μας επιτρέψουν να εκπληρώσουμε αυτές τις δεσμεύσεις, πράγμα που θα βοηθήσει να ελέγξουμε την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Κατά τις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη τον ερχόμενο Δεκέμβριο, πρέπει να εξασφαλίσουμε πάγιες δεσμεύσεις όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών και το επίπεδο της οικονομικής ενίσχυσης που θα χορηγηθεί σε αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να μπορέσουν να μετριάσουν τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής και να προσαρμοστούν σε αυτήν. Ωστόσο, η νομοθεσία περί κλιματικής αλλαγής δεν μπορεί να εγκριθεί στις ΗΠΑ πριν από το συνέδριο της Κοπεγχάγης, παρότι η κυβέρνηση Ομπάμα θα επιχειρήσει να διεξαγάγει τις διαπραγματεύσεις, χωρίς όμως σαφή εντολή.

Η κοινή θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να αφεθεί ανεκμετάλλευτη. Είναι ζωτικής σημασίας να μιλήσουμε με μία φωνή και να ενθαρρύνουμε τις άλλες χώρες να ακολουθήσουν το παράδειγμά μας στο έργο της μείωσης των εκπομπών.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Οι σύγγροι εκπρόσωποι παραπλανούν την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη με πολλές αναλήψεις. Ισχυρίζονται, για παράδειγμα, ότι οι πολίτες είναι δυνατόν να επιβαρυνθούν με πρόστιμα εάν χρησιμοποιούν μια μειονοτική γλώσσα, ότι οι γιατροί ουγγρικής υπηκοότητας θα μπορούν να εργάζονται μόνο στην επίσημη σλοβακική γλώσσα ή ότι οι θρησκευτικές λειτουργίες μπορούν να διεξάγονται μόνο στην επίσημη γλώσσα.

Ακούσαμε σύγγρους βουλευτές του ΕΚ να λένε ανοησίες σχετικά με αστυνομικούς που δεν επιτρέπεται να απαντούν σε τουρίστες στα ουγγρικά ή στα αγγλικά. Τίποτε από αυτά δεν αληθεύει. Αντιθέτως, ο τροποποιημένος νόμος αυξάνει τις δυνατότητες χρήσης των γλωσσών εθνικών μειονοτήτων σε σύγκριση με την προηγούμενη κατάσταση. Η τροποποίηση δεν αφορά την ιδιωτική επικοινωνία μεταξύ πολιτών και δεν επιτρέπει την επιβολή ποινών σε πρόσωπα. Η συμφωνία του τροποποιημένου νόμου με τα διεθνή πρότυπα έχει επιβεβαιωθεί από τις ευρωπαϊκές αρχές στον τομέα των μειονοτήτων – τον Υπάτο Αρμοστή του ΟΑΣΕ, Knut Vollebæk, και τον Επίτροπο της ΕΕ, Leonard Orban. Κατά τη γνώμη μου, η ουγγρική κοινότητα εκμεταλλεύεται αυτήν την αφορμή σε μια προσπάθεια να συγκαλύψει τον αυξανόμενο εξτρεμισμό και τη δολοφονία Ρομά στην Ουγγαρία.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, με λύπη μου σας ενημερώνω ότι τα δικαιώματα των ατόμων που αποχωρούν από την Καθολική Εκκλησία στην Πολωνία παραβιάζονται. Ενάντια στη θέληση των αποστατών, τα προσωπικά τους στοιχεία δεν διαγράφονται από τα αρχεία των ενοριών. Αντιθέτως, συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται. Αυτή είναι η εντολή όσον αφορά την προστασία προσωπικών δεδομένων στο πεδίο δραστηριότητας

της Καθολικής Εκκλησίας στην Πολωνία. Το μέρος της εντολής στο οποίο αναφερόμαστε δεν βασίζεται στον ισχύοντα νόμο περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, αλλά –και ακούστε προσεκτικά– στις διατάξεις του Κώδικα Κανονικού Δικαίου.

Πώς συμβαίνει στην Πολωνία, που διατείνεται ότι υποστηρίζει το κράτος δικαίου, το κανονικό δίκαιο να έχει προβάδισμα έναντι ενός νόμου που έχει θεσπίσει το εθνικό κοινοβούλιο; Για ποιο λόγο διέπει ο Κώδικας Κανονικού Δικαίου τα δικαιώματα των πολιτών που δεν είναι καθολικοί; Πώς είναι δυνατόν ο Γενικός Επιθεωρητής για την Προστασία των Προσωπικών Δεδομένων να μην έχει εξουσία ελέγχου των εκκλησιαστικών αρχείων; Μόνο μία εξήγηση υπάρχει: η Πολωνία είναι εκκλησιαστικό κράτος. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να αντιδράσει σε αυτό.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Το θέμα της παρέμβασής μου σήμερα συνδέεται με το πλέον σημαντικό γεγονός που συνέβη πρόσφατα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή την επιτυχή έκβαση του δημοψηφίσματος που οργανώθηκε από την Ιρλανδία για την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Θα ήθελα επίσης να ταχθώ με το μέρος των συναδέλφων μου βουλευτών που είχαν σήμερα την ευκαιρία να συγχαρούν τους ιρλανδούς πολίτες, οι οποίοι εξέφρασαν σαφέστατα την απόφασή τους να επιλέξουν τη συνέχιση της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης σε πολιτικό επίπεδο. Δεν υπέκυψαν στις λαϊκίστικες διακηρύξεις που εφιστούσαν την προσοχή σε ορισμένες δυσμενείς συνέπειες, διότι αυτή η Συνθήκη θα συντελέσει προφανέστατα στην αποτελεσματικότερη και δημοκρατικότερη λειτουργία των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Πιστεύω επίσης ότι είναι καθήκον του τσέχου προέδρου να σεβαστεί τις δεσμεύσεις που δόθηκαν κατά τις διαπραγματεύσεις για την εν λόγω Συνθήκη και να μην παρεμποδίζει αδικαιολόγητα την εφαρμογή της. Είναι απαραίτητη αυτή η Συνθήκη για να κλείσουμε το θεσμικό κεφάλαιο στην ανάπτυξη της ΕΕ, τουλάχιστον για ένα διάστημα, ούτως ώστε να μπορέσουμε να ασχοληθούμε περισσότερο με τις ευρωπαϊκές πολιτικές. Τα δύο εναπομείναντα κράτη, η Πολωνία και η Τσεχική Δημοκρατία, πρέπει να επικυρώσουν τη Συνθήκη το συντομότερο δυνατόν, ώστε να πραγματοποιηθούν οι διορισμοί στις νέες θέσεις που προβλέπονται από τη Συνθήκη, τόσο σε επίπεδο Επιτροπής όσο και Συμβουλίου.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Πολλά ειπώθηκαν σχετικά με τον ολοβαλικό γλωσσικό νόμο κατά την τελευταία κοινοβουλευτική συνεδρίαση, όπως και σήμερα. Δεν πρόκειται περί σύμπτωσης. Αυτός ο νόμος περιορίζει τον βαθμό στον οποίο οι μειονότητες μπορούν να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους, αντίθετα με τις διαφορές δηλώσεις που έγιναν, παρότι είναι αλήθεια ότι οι μειονοτικές γλώσσες μπορούν να χρησιμοποιούνται σε ένα πολύ μικρό πεδίο του δημόσιου βίου. Ωστόσο, δεν αληθεύει ότι αποφεύγουμε τη συζήτηση γι' αυτό το θέμα, διότι, αν κάποιος προσπαθεί να συμφωνήσει μέσα σε πέντε λεπτά επ' αυτού του θέματος ενώπιον δέκα δημοσιογράφων πιθανότατα δεν θα τα καταφέρει. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι, εφόσον ο εν λόγω νόμος συντάχθηκε ελλιπώς και κακή τη πίστη, γεννά νέα νομική αβεβαιότητα, καθώς μέσα σε δύο ημέρες το ολοβαλικό Υπουργείο Πολιτισμού έχει δώσει τρεις διαφορετικές διευκρινίσεις για ορισμένα από τα άρθρα του νόμου.

Ο νόμος έχει ενσταλάξει φόβο στους πολίτες. Γνωρίζουμε ήδη αρκετά περιστατικά όπου εργοδότες διατάσσουν τους υπαλλήλους τους να μιλούν ολοβαλικά. Λυπάμαι πολύ που καθίσταται αναγκαίο να τεθεί αυτό το ζήτημα στο Σώμα. Ελπίζω ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας προσφέρει την ευκαιρία να ασχοληθούμε δεόντως με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των μειονοτήτων.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η πειρατεία είναι ένα πρόβλημα που απασχολεί το παρόν Κοινοβούλιο, τα κράτη μέλη και, φυσικά, την Ισπανία, διότι έχουμε σήμερα ένα ισπανικό αλιευτικό σκάφος που κατελήφθη στα ύδατα του Ινδικού Ωκεανού, με 36 μέλη πληρώματος.

Το πρώτο πράγμα που θα ήθελα να κάνω είναι να εκφράσω την συμπάθειά μου στα μέλη του πληρώματος και τις οικογένειές τους, και φυσικά να προσφέρω την υποστήριξή μου στην ισπανική κυβέρνηση σε σχέση με την εξασφάλιση της ταχείας απελευθέρωσής τους.

Δεν συζητάμε, ωστόσο, για ένα πρόβλημα που επηρεάζει ειδικά τον στόλο αλιεύσης τόνου της Ισπανίας, αλλά για ένα πρόβλημα που επηρεάζει τρεις χώρες –Γαλλία, Ιταλία και Ισπανία– οι οποίες αλιεύουν σε διεθνή ύδατα, έξω από την αποκλειστική περιοχή της Σομαλίας. Λαμβάνοντας αυτό υπόψη, απαιτείται μια διεθνής απάντηση και κοινά ευρωπαϊκά μέτρα πρόληψης και αντίδρασης. Αυτό σημαίνει διάθεση περισσότερων πόρων σε μια βελτιωμένη επιχείρηση Ατλάντα, η οποία υφίσταται ήδη και είναι επιτυχημένη όσον αφορά τη μείωση του αριθμού των σκαφών που κατελήφθησαν το 2009 σε σύγκριση με το 2008.

Τέλος, θα ήθελα να θίξω την προσπάθεια που πρέπει να καταβάλουμε για την πραγματοποίηση μιας διεθνούς διάσκεψης κορυφής για την πειρατεία στη Σομαλία, διότι πρέπει να βελτιώσουμε τις διεθνείς σχέσεις προκειμένου να επιλύσουμε αυτά τα προβλήματα στην περιοχή και επειδή πρέπει να βελτιώσουμε τον διεθνή διάλογο.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πολλοί από το Σώμα έχουν συγχαρεί σήμερα τους ιρλανδούς πολίτες για την ορθή κρίση που επέδειξαν απορρίπτοντας τις εκκλήσεις του Nigel Farage και του βρετανικού ανεξάρτητου κόμματος και ψηφίζοντας συντριπτικά υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Τσως οι βουλευτές θα έπρεπε επίσης να συμπάσχουν με τον βρετανικό λαό, διότι αναγκαζόμαστε να ανεχόμαστε τον κ. Farage σε καθημερινή βάση. Αποκαλεί μια πλειοψηφία δύο προς ένα στην Ιρλανδία «νίκη των τραμπούκων». Φοβάμαι πως τα λόγια του είναι χαρακτηριστικά ενός άνδρα που χρησιμοποιεί τη διαστρέβλωση και την απάτη, και μερικές φορές καθαρά ψεύδη, σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολύ συχνά σε αυτά τα λόγια δεν προβάλλεται ένσταση από τους δημοσιογράφους.

Ωστόσο, η υπερβολή μπορεί να μετατραπεί σε παράνοια. Τώρα συγκρίνει την εκστρατεία στην Ιρλανδία με τη βιαιότητα των τελευταίων εκλογών στη Ζιμπάμπουε. Περιγράφει την Συνθήκη που παρέχει σε κάθε κράτος μέλος το δικαίωμα να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως τέλος της ανεξαρτησίας. Παρόλα αυτά, θα πρέπει να δείξουμε οίκτο. Το Κοινοβούλιο διαθέτει ιατρική υπηρεσία. Κύριε Πρόεδρε, σας καλώ να ζητήσετε από τους άνδρες με τις λευκές στολές να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον συνάδελφό μας. Ας βγαίνουν από το στόμα του ανοησίες σχετικά με την Ευρώπη, αλλά τουλάχιστον εκείνοι θα φροντίσουν να μην πνιγεί από αυτές.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Θα ήθελα εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να αναφερθώ στη δήλωση των πολωνών και γερμανών επισκόπων σχετικά με την 70η επέτειο της έναρξης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τη συγκεκριμένη στιγμή, όταν οι σκέψεις πολλών ανθρώπων στρέφονται σε εκείνα τα τραυματικά γεγονότα, υποδεικνύεται σε εμάς ότι πρέπει να μεριμνήσουμε ιδιαίτερα για τη νέα γενιά, ώστε να μάθει την πρότερη και πλήρη αλήθεια για την ιστορία, και πάνω σε αυτήν την αλήθεια να οικοδομηθεί ένα κοινό μέλλον.

Δεν είναι δυνατόν να μην ανακαλέσω εδώ την πρώτη επιστολή από τους πολωνούς επισκόπους προς τους γερμανούς επισκόπους το 1965, η οποία ενθάρρυνε τη συμφιλίωση και τη θεμελίωση εταιρικών σχέσεων μεταξύ των χωρών μας.

Σήμερα, όπως και τότε, ενδιαφερόμαστε για την ανάπτυξη εμπιστοσύνης και φιλικών σχέσεων μεταξύ των χωρών μας. Ωστόσο, παρότι ακολουθούμε αυτήν την κοινή οδό της συμφιλίωσης, βρισκόμαστε, σήμερα, σε διαφορετικό σημείο. Ας δημιουργήσουμε μαζί μια κοινή Ευρώπη, μια Ευρώπη συνεργασίας και φιλίας, μια Ευρώπη αξιών που βασίζονται στις χριστιανικές ρίζες και που αποτέλεσαν τη βάση για τη δημιουργία της Ευρώπης από τους ιδρυτές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Προς το συμφέρον, επομένως, του κοινού μας μέλλοντος, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στις προειδοποιήσεις και τις συστάσεις που περιέχονται στην κοινή δήλωση των πολωνών και των γερμανών επισκόπων.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κυρίες και κύριοι, πολλά έχουν ήδη λεχθεί σήμερα για τα ζητήματα των μειονοτήτων. Θα ήθελα να σας αναφέρω ένα θετικό παράδειγμα σε αυτόν τον τομέα. Η Σερβία έχει υιοθετήσει έναν νόμο για την πολιτισμική αυτονομία, ο οποίος είναι μοναδικός σε όλη την Ευρώπη και είναι θετικός όχι μόνο για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη.

Σύμφωνα με αυτόν τον νόμο, δεκατρείς μειονότητες, συμπεριλαμβανομένων των Σλοβάκων, των Ρουμάνων, των Ούγγρων και άλλων εθνοκοινοτήτων, μπορούν να εκλέγουν απευθείας τα δικά τους εθνικά συμβούλια. Αυτά τα εθνικά συμβούλια χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό και μπορούν, στο πλαίσιο της πολιτισμικής αυτονομίας, να χειρίζονται και να ελέγχουν τα αντίστοιχα θεσμικά όργανα. Ένα ακόμη μάθημα που πρέπει να διδαχθούμε είναι ότι οι μειονότητες συμμετείχαν στη σύνταξη αυτού του νόμου. Συνεπώς, η Σερβία αποτελεί παράδειγμα για πολλές χώρες της ΕΕ, όπως η Γαλλία, η Σλοβακία και άλλες, όσον αφορά τη νομική διασφάλιση των δικαιωμάτων των μειονοτήτων. Αυτό έχει επίσης βοηθήσει τη Σερβία να πραγματοποιήσει ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όντας ούγγρος βουλευτής του ΕΚ από τη Ρουμανία, δεν θα αναφερθώ σήμερα στη σλοβακική γλώσσα, παρότι φοβάμαι πως θα είχα σοβαρό λόγο να το κάνω. Αντίθετα, επιθυμώ να αναφερθώ στη σημερινή μας απόφαση να συστήσουμε μια ειδική επιτροπή για την οικονομική κρίση.

Η συγκεκριμένη απόφαση αποδεικνύει την υπευθυνότητα του Κοινοβουλίου μας ενώπιον της μεγαλύτερης πρόκλησης που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρώπη. Η ειδική επιτροπή θα επιβεβαιώσει τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τη νέα παγκόσμια δημοσιονομική διακυβέρνηση, αλλά και θα συνεργαστεί επίσης με τα κράτη μέλη, στοχεύοντας στη βέλτιστη εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που αποσκοπούν στη δημιουργία βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης.

Είναι ζωτικής σημασίας για τα νέα κράτη μέλη στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη να λάβουν την απαραίτητη ενίσχυση για οικονομική ανάκαμψη. Ο συντονισμός των προσπάθειών ανάκαμψης πρέπει να είναι πιο αποτελεσματικός, και η βελτίωση του συντονισμού δεν είναι μόνο αρμοδιότητα των κυβερνήσεων, αλλά και των Βρυξελλών.

Αντιμετωπίζουμε μια εξαιρετικά πολύπλοκη οικονομική προοπτική συνοδευόμενη από την απειλή σοβαρών κοινωνικών ταραχών. Για τον λόγο αυτόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προτείνει την πλέον αποτελεσματική απάντηση στην επιδεινούμενη κατάσταση της περιοχής και το παρόν Σώμα πρέπει να επιδείξει ηγετική παρουσία σε αυτό το θέμα.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πριν από μερικές ημέρες, 36 άτομα απήχθησαν ενώ ψάρευαν σε ύδατα του Ινδικού Ωκεανού υπό την αιγίδα μιας συμφωνίας εγκεκριμένης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στις 15 Σεπτεμβρίου, καταδίκασα την επικίνδυνη κατάσταση στην οποία βρίσκονται, αβοήθητοι και απροστάτευτοι, αυτοί οι εργαζόμενοι. Πρότεينا ορισμένα συγκεκριμένα μέτρα, αλλά τίποτε δεν έγινε.

Δυστυχώς, έτσι καταλήξαμε αυτήν την στιγμή στη θέση να μιλάμε για αυτούς που έχουν απαχθεί και κρατούνται από τους πειρατές.

Ζητώ, ως εκ τούτου, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να είναι αποφασιστική και να συστήσει στα κράτη μέλη να τοποθετήσουν στρατιώτες στα αλιευτικά σκάφη, και ζητώ να απευθύνει αυτήν την σύσταση στην ισπανική κυβέρνηση, διότι υπήρξε αποτελεσματικό μέτρο. Η Γαλλία λαμβάνει αυτό το μέτρο και τα αποτελέσματα είναι ορατά.

Το παρόν Κοινοβούλιο έχει αναγνωρίσει, σε ψήφισμα, ότι ο αλιευτικός τομέας είναι απροστάτευτος διότι έχει δοθεί προτεραιότητα στο εμπορικό ναυτικό. Ο υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το παραδέχτηκε εξάλλου αυτό την παραμονή της κατάληψης, και συνεπώς ζητούμε να επεκταθεί αυτή η προστασία στα αλιευτικά σκάφη.

Καλώ επίσης τον Πρόεδρο να εκφράσει και να διαβιβάσει τη συμπάθεια και τη συμπάραστασή μας στους απαχθέντες και στις οικογένειές τους και να προσκαλέσει τον καπετάνιο του σκάφους, μόλις απελευθερωθεί, στο Κοινοβούλιο.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Πολλή συζήτηση έγινε νωρίτερα για τις μειονότητες. Θα ήθελα και εγώ να επιστήσω την προσοχή στα 50 εκατομμύρια άτομα με αναπηρίες που ζουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρώ πως συνιστούν τη μεγαλύτερη μειονότητα. Η οικονομική κρίση τους πλήττει σοβαρότατα. Θα ήθελα να τονίσω πως αυτοί οι άνθρωποι είναι πάντα οι πρώτοι που χάνουν την εργασία τους, βλέπουν μείωση στο εισόδημά τους, έχουν ελάχιστες ευκαιρίες για απασχόληση και υφίστανται πτώση στο επίπεδο διαβίωσής τους, για να μην αναφέρω την ολοένα φθίνουσα υποστήριξη που παρέχεται στις κοινωνικές οργανώσεις που τους εκπροσωπούν.

Το σπουδαιότερο διδάγμα από την τρέχουσα κρίση είναι ότι αξίζει να επενδύουμε στους ανθρώπους, και σε ατομική βάση, ακόμη και αντί άλλων μορφών επένδυσης. Οι υπεύθυνοι για τη λήψη πολιτικών και οικονομικών αποφάσεων έχουν καθήκον να μεριμνούν ιδιαίτερα για τα άτομα με αναπηρίες. Σας ζητώ, επομένως, να πράξετε ό, τι είναι δυνατόν για αυτά τα άτομα, ώστε να έχουν δικαιότερη μεταχείριση από εσάς. Τονίζω αυτό το σημείο, διότι 50 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν τεράστια επιρροή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και είναι προς το συμφέρον μας να εξασφαλίσουμε ίσες ευκαιρίες στην κοινωνία.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι φυσικά που η Συνθήκη της Λισαβόνας εγκρίθηκε στη χώρα μου. Ωστόσο, παρατηρούμε σήμερα το απόγευμα ότι η συζήτηση για τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη ισορροπεί μεταξύ πραγματικότητας και σύγχυσης, και δεν πρέπει να μείνουμε αδρανείς σε ό, τι ακολουθεί. Η πραγματικότητα είναι ότι ο κόσμος έχει αλλάξει θεμελιωδώς τις τελευταίες δεκαετίες, καθώς ένα πολύ μεγαλύτερο τμήμα του μας ανταγωνίζεται σε μια παγκόσμια αγορά.

Πολύ απλά, η Ευρώπη πρέπει να έχει μια συνεκτικότερη συμπεριφορά εάν επιθυμεί την ευημερία της. Η Συνθήκη υποχρεώνει τώρα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να είναι πιο δημοκρατικά και να ανταποκρίνονται περισσότερο σε κάθε ευρωπαίο πολίτη. Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιμένει σε αυτό. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να δρούμε μόνο προς το συμφέρον των χωρών μας· πρέπει να ενισχύσουμε την Ένωση την οποία καθένas από εμάς εκπροσωπεί. Όπως πράξαμε με το δημοψήφισμα, οφείλουμε να συνεχίσουμε να εκφράζουμε ποιοι και τι είμαστε.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Κατά την τρέχουσα οικονομική κρίση τα ευρωπαϊκά κονδύλια είναι βασικά μέσα για τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών, καθώς τις βοηθούν να επιτύχουν τους στόχους σύγκλισης.

Μια μακρά και όχι ακριβώς απλή διαδικασία παρεμβάλλεται μεταξύ του χρόνου προσδιορισμού αυτών των στόχων και της απορρόφησης των κονδυλίων από τους δικαιούχους, η οποία παρεμποδίζεται εξάλλου από μια σειρά γραφειοκρατικών κανονισμών της ΕΕ. Την ώρα που εμείς, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπογραμμίζουμε τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης και εγκρίνουμε μέτρα για επιτάχυνση της διαδικασίας και απλοποίηση των κανονισμών πρόσβασης σε αυτά τα κονδύλια, τα κράτη μέλη επωφελούνται με αργούς ρυθμούς αυτών των μέτρων και όχι πλήρως.

Επ' αυτού, θα ήθελα να αναφέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα από τη Ρουμανία. Σχέδια χρηματοδοτούμενα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, με στόχο τη βελτίωση των εργασιακών συνθηκών και την αύξηση του αριθμού των υπαλλήλων σε κάποιες εταιρείες, ακόμη αντιμετωπίζουν προβλήματα κατά την εφαρμογή τους.

Θα ήθελα να ζητήσω την επίτευξη των μέτρων που στοχεύουν στην απλοποίηση των διαδικασιών πρόσβασης στα κονδύλια, ώστε να διευκολυνθεί η δημιουργία θέσεων εργασίας στις περιφέρειες της Ευρώπης.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καλώ επείγοντως το Κοινοβούλιο να φροντίσει να χορηγηθούν το συντομότερο δυνατόν τα 14,8 εκατομμύρια ευρώ για τα οποία δόθηκε υπόσχεση στους εργαζόμενους στην κεντροδυτική Ιρλανδία, σε περιοχές όπως το Limerick, το Kerry και το Tipperary, οι οποίοι εργάζονταν για την Dell Computers και τους προμηθευτές της. Αυτά τα χρήματα τα υποσχέθηκε ο Πρόεδρος της Επιτροπής στο πλαίσιο του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση σε πρόσφατη επίσκεψη στο Limerick. Δεν μπορεί να υπάρξει οπισθοχώρηση σε αυτό και, όποια και αν είναι τα προβλήματα που αφορούν το πρωτόκολλο και τον τρόπο διαχείρισης του Ταμείου, πρέπει να επιλυθούν άμεσα. Το Κοινοβούλιο δεν πρέπει να καθυστερεί αυτά τα χρήματα, τα οποία θα προσφέρουν στην περιοχή μια αναγκαία οικονομική ώθηση. Υπολογίστηκε σε κάποια φάση ότι η Dell και οι προμηθευτές της απασχολούσαν έναν στους πέντε κατοίκους σε ολόκληρη την κεντροδυτική Ιρλανδία, οπότε αυτή η περιοχή έχει πληγεί σοβαρά.

Για τον λόγο αυτόν, καλώ την Επιτροπή να επανεξετάσει τους κανόνες που αφορούν την κρατική ενίσχυση. Αυτοί συντάχθηκαν το 2006 πριν από τον τεράστιο κλυδωνισμό που προκάλεσε η απώλεια της Dell και άλλων βιομηχανιών. Καλώ την Επιτροπή να συμπεριλάβει την κεντροδυτική Ιρλανδία, ως περιοχή με σοβαρό πρόβλημα ανεργίας, στην αναθεώρηση των κανόνων κρατικής ενίσχυσης του επόμενου έτους, ούτως ώστε να δικαιούται την αναγκαία κοινοτική χρηματοδότηση.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου –και αναφέρω τα λόγια του Προέδρου του– είναι να μεσολαβεί μεταξύ διαφωνούντων μερών και κρατών, εάν είναι απαραίτητο. Το Κοινοβούλιο δεν πρέπει απλώς να συμμετέχει στην κατάσβεση πυρκαγιών, αλλά και να συμβάλλει στην πρόληψη της πυρκαγιάς.

Το Κοινοβούλιο θα πρέπει να εγκρίνει, για παράδειγμα, έναν νόμο πλαίσιο για τις μειονότητες που θα διασφαλίζει τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Οι μειονότητες δικαιούνται να αισθάνονται ασφάλεια. Αυτός ο νόμος πλαίσιο θα συμβάλλει ώστε οι μειονότητες να μην βρίσκονται στο έλεος των κυβερνήσεων, των εξτρεμιστικών οργανώσεων και πράξεων όπως ο σλοβακικός γλωσσικός νόμος που τιμωρεί τις μειονότητες εάν χρησιμοποιούν τη μητρική γλώσσα τους. Είναι απαράδεκτο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απαγορεύονται μειονοτικές οργανώσεις, να σβήνονται δίγλωσσες πινακίδες τοπωνυμίων και εξτρεμιστικές οργανώσεις να οργανώνουν προκλητικές αντι-μειονοτικές διαδηλώσεις.

Μέρος του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι να εφαρμόζει νομοθεσία που να προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα, να αποτρέπει τις διακρίσεις και να εξασφαλίζει για τις μειονότητες τη δυνατότητα διαβίωσης ως ανθρώπινα όντα αξία πλήρους σεβασμού στη γη όπου γεννήθηκαν.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, ενώπιον της αρπαγής του ισπανικού αλιευτικού σκάφους *Alakrana* από πειρατές στον Ινδικό Ωκεανό, θα ήθελα να αναφερθώ στη σταθερή απόφαση της ισπανικής κυβέρνησης, με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απελευθερώσει τα 36 μέλη του πληρώματος –δεκαέξι από τα οποία είναι Ισπανοί– φέρνοντάς τα πίσω σώα και ασφαλή, και να οδηγήσει τους απαγωγείς στη δικαιοσύνη.

Χάρη στην Atalanta, την ευρωπαϊκή επιχείρηση που ξεκίνησε τον Δεκέμβριο του 2008 με πρωτοβουλία της Γαλλίας και της Ισπανίας, και τη συμμετοχή και άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουμε σήμερα μια σημαντική ανάπτυξη δυνάμεων στην περιοχή. Η επέκταση της προστατευόμενης περιοχής δεν εκτείνεται, ωστόσο, ως το σημείο όπου εργάζονται οι αλιείς, και γι' αυτόν τον λόγο απευθύνουμε έκκληση στους χειριστές των σκαφών, ζητώντας τους να μην βγαίνουν έξω από την περιοχή ασφαλείας, και καλούμε την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να παραχωρήσουν μια επέκταση στο νότιο τμήμα κάλυψης της Atalanta, καθώς και περισσότερους πόρους, ώστε να διασφαλίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των 20 000 σκαφών που διασχίζουν έναν ωκεανό η επιφάνεια του οποίου είναι τριπλάσια από αυτήν της Μεσογείου.

Παρότι η ανάπτυξη δυνάμεων εξασφάλισε πρόσβαση στα εμπορικά πλοία που μετέφεραν 227 000 τόνους για το επισιτιστικό πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών στη Σομαλία, τώρα πρέπει να καταβάλουμε μια προσπάθεια για να καλύψουμε τη δραστηριότητα των δεκάδων αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν στην περιοχή.

Τέλος, καλούμε τα κράτη μέλη να κινητοποιήσουν τις υπηρεσίες πληροφοριών τους, ώστε να αναζητήσουν και να συλλάβουν τους μεσολαβητές που δίνουν μυστικές πληροφορίες στους πειρατές και πληρώνονται για διασώσεις, δραστηριοποιούμενοι από ευρωπαϊκό έδαφος.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έγινε πολλή συζήτηση τις δύο τελευταίες ώρες και τις δύο τελευταίες εβδομάδες στην Ιρλανδία αναφορικά με ένα επικοινωνιακό έλλειμμα και την ανάγκη να έλθει η Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της.

Έχω μια πρόταση να υποβάλω: νομίζω πως θα έπρεπε να το συζητήσουμε αυτό κάποια στιγμή μελλοντικά στο παρόν Κοινοβούλιο, ιδίως για να ακούσουμε τις απόψεις των βουλευτών του ΕΚ σχετικά με το πώς η Επιτροπή και οι ίδιοι οι βουλευτές μπορούν να συμμετέχουν σε όλη αυτήν την προσπάθεια, διότι οι εθνικές κυβερνήσεις έχουν αποδειχθεί απρόθυμες στο παρελθόν να αναγνωρίσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσα προσφέρει, και ως αποτέλεσμα οι άνθρωποι δεν τα γνωρίζουν.

Σήμερα, με τις αυξημένες εξουσίες και τις αυξημένες ευκαιρίες μας, πρέπει να αδράξουμε αυτήν την ευκαιρία συζητώντας αυτό το θέμα στο Κοινοβούλιο και να καταλήξουμε σε τρόπους και προτάσεις σχετικά με το πώς θα μπορέσουμε πραγματικά να αποκαταστήσουμε αυτό το έλλειμμα και πώς θα φέρουμε την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της. Θα ήταν μια άσκηση που αξίζει τον κόπο.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Τον Ιούνιο του 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταρτίσει και να παρουσιάσει μια στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη έως το τέλος του 2010.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να εγκρίνουν μια κοινή ευρωπαϊκή στρατηγική, η οποία θα συνδυάζει τις τρέχουσες πρωτοβουλίες για τον Δούναβη και θα ενισχύσει τη σημασία αυτού του ποταμού ως μέρος των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη θα πρέπει να επικεντρώνεται στους κοινούς στόχους και τα κοινά σχέδια στους τομείς των μεταφορών, της ενέργειας, του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής συνεργασίας.

Πέρυσι, η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οργάνωσε μια αντιπροσωπεία για την περιοχή του Δούναβη προκειμένου να ερευνήσει και να προωθήσει τις δυνατότητες που προσφέρει αυτός ο ποταμός ως μέρος των ευρωπαϊκών πολιτικών. Ένα από τα βασικά συμπεράσματα στα οποία κατέληξε αυτή η αντιπροσωπεία ήταν ότι έπρεπε να δημιουργηθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μια διακομματική ομάδα για την προώθηση του ποταμού Δούναβη. Η δημιουργία αυτής της διακομματικής ομάδας συντελεί στην επιβεβαίωση της δέσμευσης από μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συμμετάσχει και να υποστηρίξει ενεργά τόσο την κατάρτιση μιας στρατηγικής για την περιοχή του Δούναβη όσο και την εφαρμογή της.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του Σώματος στο γεγονός ότι η 27η Σεπτεμβρίου ήταν η τριακοστή Παγκόσμια Ημέρα Τουρισμού, υπό το σύνθημα «Τουρισμός-Γιορτάζοντας τη Διαφορετικότητα», τη στιγμή που όλοι ελπίζουμε να τεθεί σύντομα σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία περιλαμβάνει τον τουρισμό ως νέα σφαίρα δράσης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μία από τις προκλήσεις του τομέα είναι η βελτίωση του συνόλου των προσφερόμενων τουριστικών εμπειριών για όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις.

Όπως τονίζεται από τη Διακήρυξη του Μόντρεαλ, η πρόσβαση σε τουριστική αναψυχή για όλον τον κόσμο συνεπάγεται απαραίτητα συμμετοχή στον αγώνα κατά της ανισότητας και του αποκλεισμού των πολιτισμικά διαφορετών, όσων διαθέτουν περιορισμένα μέσα ή ικανότητες, ή όσων ζουν σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Το Κοινοβούλιο έχει μεταφράσει αυτήν την φιλοδοξία σε πιλοτικό σχέδιο για τον κοινωνικό τουρισμό το οποίο θα αναπτύξει η Επιτροπή εφέτος. Ένας άλλος λόγος για τις ενέργειές του είναι ότι ο κοινωνικός τουρισμός ενισχύει το ποσοστό απασχόλησης αντιμετωπίζοντας την εποχικότητα –ένα από τα μείζονα προβλήματα του τομέα– και επιφέρει μεγαλύτερη ισότητα, περισσότερες θέσεις εργασίας, οι οποίες μάλιστα διαρκούν περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι, αυτός είναι ο στόχος μας.

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, μόλις πριν από λίγες ώρες, ο Cristo Ancor Cabello σκοτώθηκε στη Χεράτ του Αφγανιστάν. Ήταν ένας ισπανός στρατιώτης που ανήκε στη Διεθνή Δύναμη για την Προαγωγή της Ασφάλειας, τη δύναμη που αναπτύχθηκε κατόπιν εντολής των Ηνωμένων Εθνών, στην οποία στρατιώτες πολλών διαφορετικών εθνικοτήτων επιτελούν ένα πολύ δύσκολο καθήκον, που αξίζει την ευγνωμοσύνη μας, με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και της ασφάλειας του αφγανικού άμαχου πληθυσμού.

Κύριε Πρόεδρε, σας ζητώ να μεταφέρετε τα συλλυπητήρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην οικογένειά του, καθώς και τη συμπάραση και τη συμπάθεια μας στους συναδέλφους του στρατιώτες, μεταξύ των οποίων υπάρχουν πέντε τραυματίες.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι η ισπανική κυβέρνηση διατηρεί τη σταθερή της δέσμευση να διασφαλίσει την ασφάλεια όλων των στρατευμάτων στις ειρηνευτικές αποστολές που είναι ανεπτυγμένες στο εξωτερικό, όχι μόνο στο Αφγανιστάν, αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Οι δύο τελευταίοι γύροι διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αποφέρει πολλά οφέλη και στα παλαιά και στα νέα κράτη μέλη, θέτοντας συγχρόνως πολυάριθμες προκλήσεις.

Δύο έτη μετά την ένταξή της στην ΕΕ, η Ρουμανία είναι μία από τις χώρες με τα χαμηλότερα ποσοστά επιτυχίας όσον αφορά την πρόσβαση σε ευρωπαϊκά κονδύλια. Η διαδικασία πρόσβασης σε ευρωπαϊκά κονδύλια είναι αρκετά περίπλοκη και δυσυπέρβατη. Τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής παρέχουν χρηματοοικονομική μόχλευση που μπορεί να διευκολύνει την οικονομική ανάκαμψη, ιδίως στην παρούσα κρίση.

Σε αυτό το πλαίσιο, πιστεύω ότι χρειαζόμαστε απλούς κανόνες πρόσβασης στα Διαρθρωτικά Ταμεία, ώστε τα ευρωπαϊκά κονδύλια να φθάνουν στους δικαιούχους το ταχύτερο δυνατόν. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί στην εξάλειψη όλων αυτών των δυσκολιών που παρεμποδίζουν την πρόσβαση στα κοινοτικά κεφάλαια και αποθαρρύνουν τους πολίτες από τη λήψη ευρωπαϊκής οικονομικής ενίσχυσης.

Οφείλουμε να ενθαρρύνουμε τις προσπάθειες σε ευρωπαϊκό επίπεδο που αποσκοπούν στην απλοποίηση των διαδικασιών για την πρόσβαση στα κονδύλια που προορίζονται για τη Ρουμανία, προκειμένου να επισπεύσουμε τη χορήγηση και την απορρόφησή τους.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 20.40 και συνεχίζεται στις 21.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. KOCH-MEHRIN

Αντιπρόεδρος

19. Σύνθεση του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

20. Ορισμοί στην ειδική επιτροπή για την χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση (Προθεσμία για την κατάθεση): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

21. Πρόληψη και διακανονισμός συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A7-0011/2009) της κ. Renate Weber, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρωτοβουλία της Δημοκρατίας της Τσεχίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σουηδίας για την έκδοση της απόφασης-πλαίσιο 2009/.../ΔΕΥ του Συμβουλίου που αφορά την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις (08535/2009 - C7-0205/2009 - 2009/0802(CNS)).

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, είναι η πρώτη φορά που λαμβάνω τον λόγο ενώπιον του νέου Κοινοβουλίου και θα ήθελα να σας συγχαρώ για την εκλογή σας στην αντιπροεδρία.

Όσον αφορά την έκθεση Weber, μιλώντας εξ ονόματος του Αντιπροέδρου Barrot, θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω την εισηγήτρια και τα μέλη της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων για την εξαιρετική ποιότητα της εργασίας τους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χαιρετίζει την έκθεση και στηρίζει ορισμένες από τις προτεινόμενες τροπολογίες. Η Επιτροπή τάσσεται, σε γενικές γραμμές, υπέρ της πρότασης των πέντε κρατών μελών, παρόλο που το κείμενο δεν είναι όσο φιλόδοξο θα το ήθελε. Πιο συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής της απόφασης πλαισίου περιορίστηκε στις περιπτώσεις που το ίδιο πρόσωπο διώκεται διά παραλλήλων ποινικών διαδικασιών για το ίδιο αδίκημα. Η Επιτροπή λυπάται επίσης για το ότι περιορίστηκε η υποχρέωση παραπομπής στην Eurojust υποθέσεων όπου υπάρχει σύγκρουση δικαιοδοσίας, καθώς και για το ότι ο κατάλογος των κριτηρίων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της πλέον κατάλληλης δικαιοδοσίας αφαιρέθηκε από το διατακτικό του κειμένου. Αυτές οι τροπολογίες αποδυναμώνουν το κείμενο της πρότασης και του στερούν το μεγαλύτερο μέρος της προστιθέμενης αξίας του.

Από την οπτική γωνία της Επιτροπής, αυτή η πρόταση πρέπει να θεωρηθεί απλώς ένα πρώτο βήμα για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις και πρέπει στη συνέχεια να αντικατασταθεί

από μια πληρέστερη πρόταση. Η Επιτροπή θα μελετήσει το θέμα και υπό το πρίσμα των αλλαγών που επέρχονται στον τομέα αυτόν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, που ελπίζω να τεθεί σε ισχύ το συντομότερο δυνατό.

Renate Weber, εισηγήτρια. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, το θετικό αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος για τη Συνθήκη της Λισαβόνας μάς φέρνει ένα βήμα πιο κοντά στη στιγμή που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα γνωμοδοτεί απλώς, αλλά θα συναποφασίζει με το Συμβούλιο για θέματα που επί του παρόντος υπάγονται στον τρίτο πυλώνα.

Το ερώτημα που τίθεται λοιπόν είναι το εξής: γιατί βιάζεται τόσο το Συμβούλιο να εγκρίνει μια νομοθετική πράξη λίγους μόνο μήνες πριν από την ημέρα αυτή, τη στιγμή εξάλλου που η συγκεκριμένη νομοθεσία δεν συνιστά βήμα προόδου για την εδραίωση ενός γνήσιου ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης; Η αλήθεια είναι ότι αυτή η πρόταση δεν συμβάλλει στην πρόληψη οποιασδήποτε σύγκρουσης δικαιοδοσίας ούτε προβλέπει κάποια διαδικασία διακανονισμού στις περιπτώσεις τέτοιων συγκρούσεων. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί, για παράδειγμα, μέσω του περιορισμού της πολλαπλής δικαιοδοσίας και της κατανομής δικαιοδοσίας στα κράτη μέλη, όπως έγινε με διάφορους κανονισμούς σχετικά με το αστικό δίκαιο, με την υποχρέωση αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων που λαμβάνονται βάσει αυτής της κατανομής δικαιοδοσίας. Αντ' αυτού, η εν λόγω απόφαση πλαίσιο περιορίζεται στο καθήκον των κρατών μελών να αλληλοενημερώνονται και να διενεργούν απευθείας διαβουλεύσεις «για να συμφωνήσουν μια οιαδήποτε αποτελεσματική λύση προς αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτές τις παράλληλες διαδικασίες».

Γι' αυτό δεν εξεπλάγην όταν, κατά την ανταλλαγή απόψεων στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων πριν από μερικές εβδομάδες, η Επιτροπή –αν και δήλωσε ότι υποστηρίζει την τρέχουσα πρόταση– ανέφερε ότι θα κατέθετε νέα πρόταση σε μεταγενέστερο στάδιο. Γι' αυτό και δεν εκπλήσσομαι με όσα είπε ο κύριος Επίτροπος απόψε. Ευχαριστώ την Επιτροπή για την ειλικρίνειά της σχετικά με την πρόταση, αλλά οφείλω να ομολογήσω ότι θεωρώ την πρόταση αυτή και τη διαδικασία που ακολούθηθηκε για την έγκρισή της ένα καλό παράδειγμα του πώς δεν πρέπει να νομοθετούμε στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ακράδαντα ότι είναι σημαντικό να προστατεύουμε τα δικαιώματα των πολιτών μας αντί να λειτουργούμε απλώς διεκπεραιωτικά. Παρεμπιπτόντως, το Συμβούλιο δεν εκπροσωπείται σήμερα, παρόλο που η Προεδρία ήταν μεταξύ των συντακτών της πρότασης. Οφείλω να υπογραμμίσω ότι εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πήραμε πολύ σοβαρά τη δουλειά μας. Εργαστήκαμε καλόπιστα κατά την τελευταία και τη νέα θητεία και επιθυμούμε να στείλουμε ένα μήνυμα για το πόσο σημαντική θεωρούμε τη θέσπιση αποτελεσματικότερης νομοθεσίας.

Αυτό που με χαροποιεί στη συγκεκριμένη πρόταση είναι ότι το τρέχον κείμενο αναφέρεται ρητά στην αρχή *ne bis in idem*. Αυτό οφείλεται στην ανταλλαγή απόψεων που είχαμε με το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς το αρχικό κείμενο που προτάθηκε δεν περιείχε καμία τέτοια αναφορά. Η έκθεση που συνέταξα δίνει ιδιαίτερη έμφαση σε τρία σημεία.

Πρώτον, πιστεύω ότι πρέπει να δοθεί η μέγιστη προσοχή στην προστασία προσώπων εις βάρος των οποίων έχει επισήμως ασκηθεί δίωξη και ότι πρέπει να προβλεφθούν συνεκτικές δικονομικές εγγυήσεις. Αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν το δικαίωμα του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει επισήμως ασκηθεί δίωξη να λαμβάνει επαρκή πληροφόρηση προκειμένου να είναι σε θέση να αμφισβητήσει οποιαδήποτε λύση που δεν φαίνεται να είναι εύλογη. Δεύτερον, όσον αφορά τα στοιχεία που αφορούν το εν λόγω πρόσωπο, και τα οποία ανταλλάσσουν οι εθνικές αρχές μέσω των κοινοποιήσεων, υποστηρίζω την άποψη ότι είναι σημαντικό να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας δεδομένων και ότι η απόφαση πλαίσιο πρέπει να ορίζει τι είδους προσωπικά δεδομένα ανταλλάσσονται.

Τέλος, πιστεύω ακράδαντα ότι η συμμετοχή της Eurojust στην απόφαση περί επιλογής δικαιοδοσίας είναι υψίστης σημασίας. Κατά τη γνώμη μου, η Eurojust πρέπει να συμμετέχει από το πλέον πρώιμο στάδιο λόγω του συντονιστικού της ρόλου και λόγω της αυξανόμενης συνάφειας των καθηκόντων της. Συγκρατώ με το μεταξύ όσων θεωρούν ότι ιδρύσαμε αυτόν τον οργανισμό όχι μόνο για να δείξουμε ότι μας ενδιαφέρει η καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, αλλά γιατί χρειαζόμαστε ισχυρά μέσα. Η Eurojust έχει ήδη αποδείξει, στα χρόνια που μεσολάβησαν από την ίδρυσή της, ότι αξίζει την εμπιστοσύνη μας. Γι' αυτό και εκπλήσσομαι από την απροθυμία που επιδεικνύει το Συμβούλιο και ορισμένοι συνάδελφοι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Με αυτά τα δεδομένα, θα ήθελα να καλέσω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρουσιάσει το συντομότερο δυνατό μια πρόταση η οποία να συμπληρώνει την εν λόγω απόφαση πλαίσιο σχετικά με τις συγκρούσεις δικαιοδοσίας. Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους σκιώδεις εισηγητές για τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκαν στην έκθεση αυτή.

Monica Luisa Macovei, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, και εγώ με τη σειρά μου θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την πολύ καλή συνεργασία μας σε αυτό το θέμα. Ως σκιώδης εισηγήτρια για την Ομάδα PPE, θα ήθελα να παρουσιάσω τη θέση της Ομάδας PPE για την απόφαση πλαίσιο ως έχει και, φυσικά, για τις τροπολογίες.

Η θέση της Ομάδας PPE διαφέρει από αυτήν της εισηγήτριας σε δύο ζητήματα. Το πρώτο είναι ο βαθμός συμμετοχής της Eurojust στην απευθείας επικοινωνία μεταξύ των εθνικών αρχών. Ενώ η εισηγήτρια ζητεί την υποχρεωτική συμμετοχή της Eurojust σε κάθε υπόθεση από το αρχικό στάδιο επικοινωνίας, εμείς πιστεύουμε ότι η παραπομπή στην Eurojust πρέπει να προβλέπεται μόνο όταν οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να επιτύχουν συναίνεση και αυτό γιατί η συγκεκριμένη πρωτοβουλία, ως έχει, αποσκοπεί στην απευθείας επικοινωνία.

Και εμείς επιθυμούμε να ενισχυθεί η Eurojust και ο ρόλος της στη δικαστική συνεργασία. Η θέση μας επί αυτού του ζητήματος έχει ως μοναδικό σκοπό την πρόληψη της γραφειοκρατίας. Αν υπάρχει πιθανότητα τα δύο μέρη να συναινέσουν, γιατί πρέπει να υπεισέλθει ένα τρίτο μέρος και μια άλλη διαδικασία; Πιστεύουμε και συμφωνούμε ότι η Eurojust πρέπει να διαδραματίζει τον ρόλο της όταν τα μέρη δεν κατορθώνουν να συναινέσουν, αλλά όταν αυτό δεν είναι πρόβλημα θεωρούμε ότι οι εθνικές αρχές πρέπει να έχουν την ευελιξία για απευθείας διμερείς επαφές, κάτι που ενισχύει και την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά μια άλλη προτεινόμενη τροπολογία, που επεκτείνει την αρμοδιότητα της Eurojust πέραν αυτής που προβλέπεται στο άρθρο 4 της απόφασης Eurojust. Πιστεύουμε ότι αυτό το ζήτημα, αν πρόκειται να συζητηθεί, πρέπει να προσεγγιστεί με βάση την απόφαση Eurojust και όχι πλαγίως. Γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε αυτές τις τροπολογίες.

Ωστόσο, δεν υπάρχουν καίρια ζητήματα, οπότε θα υπερψηφίσουμε την έκθεση διότι θέλουμε να ενθαρρύνουμε την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εθνικών αρχών. Υποστηρίζουμε επίσης την προφορική τροπολογία που κατατέθηκε σήμερα.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι η Ομάδα του PPE επιθυμεί την ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας, και υποστηρίζει μια ευρωπαϊκή πολιτική η οποία θα συμβάλλει στην παροχή ταυτόσημων εγγυήσεων και διαδικασιών για τους πολίτες σε όλα τα κράτη μέλη.

Monika Flašíková Beňová, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (SK) Μια πολιτική στον τομέα του ποινικού δικαίου η οποία διασφαλίζει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα των προσώπων που εμπλέκονται σε ποινικές υποθέσεις είναι μεταξύ των προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Το σχέδιο της απόφασης πλαισίου απορρέει από μια πρωτοβουλία της τσεχικής Προεδρίας και παρέχει ένα νομικό πλαίσιο για την προστασία των προσώπων που εμπλέκονται σε ποινικές υποθέσεις και ειδικότερα για την ενίσχυση της τήρησης της αρχής *ne bis in idem*. Κατά τη γνώμη μου, η έγκριση αυτής της νομοθετικής πρότασης είναι κατά συνέπεια αναγκαία, όχι μόνο για την προστασία των προσώπων που εμπλέκονται σε ποινικές διαδικασίες αλλά και για την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου για τους πολίτες των κρατών μελών της ΕΕ.

Ο μηχανισμός για την επίλυση συγκρούσεων δικαιοδοσίας πρέπει να παρέχει έναν τρόπο για την εξάλειψη καταστάσεων όπου περισσότερα του ενός κράτη ασκούν ποινικές διώξεις εναντίον ενός και μόνο προσώπου για το ίδιο αδίκημα. Πρέπει επίσης να αποκλείει το ενδεχόμενο της έκδοσης πολλαπλών αποφάσεων για την ίδια υπόθεση.

Η απόφαση πλαίσιο επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να ενημερώνουν το ένα το άλλο σχετικά με την ύπαρξη παράλληλων ποινικών διαδικασιών, αλλά δεν προβλέπει έναν συνολικό νομικό μηχανισμό για την επίλυση αυτών των συγκρούσεων. Διακρίνω ελλείψεις κυρίως ως προς τη σαφήνεια του νομικού κειμένου, όπου, τις περισσότερες φορές, δεν ορίζονται προθεσμίες για την εκπλήρωση των οριζόμενων υποχρεώσεων. Ταυτόχρονα, ο ρόλος της Eurojust είναι ασαφής και διαπιστώνω ότι δεν αξιοποιείται στο έπακρο το δυναμικό του οργάνου αυτού για την επίλυση συγκρούσεων δικαιοδοσίας.

Είναι απαραίτητο να δοθεί έμφαση κυρίως στην προάσπιση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων, δηλαδή των υπόπτων και των κατηγορουμένων, σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, και, ταυτόχρονα, να διασφαλιστεί ανάλογο επίπεδο προστασίας προσωπικών δεδομένων. Πρέπει κατά συνέπεια να στρέψουμε την προσοχή μας στην νομοθετική πρωτοβουλία της Επιτροπής για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, που από ό, τι φαίνεται θα επιλύσει αυτό το πρόβλημα πολύ πιο αποτελεσματικά. Είναι αναγκαίο να υποστηρίξουμε αυτό το σχέδιο, παρόλο που υπάρχουν πρακτικά προβλήματα όσον αφορά τη σύγκρουση δικαιοδοσιών σε ποινικές υποθέσεις. Κατά συνέπεια, η Προοδευτική Συμμαχία των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών υποστηρίζει το σχέδιο, αν και επιμένουμε στην παροχή επαρκούς προστασίας για τα πρόσωπα που εμπλέκονται σε ποινικές διαδικασίες και, ταυτόχρονα, στην ενίσχυση του ρόλου της Eurojust και την αύξηση της αποδοτικότητας του μηχανισμού στο σύνολό του.

Louis Bontes (NI). – (NL) Κυρία Πρόεδρε, το ολλανδικό Κόμμα Ελευθερίας (PVV) δεν βλέπει τίποτα το θετικό σε αυτήν την πρόταση. Οι Κάτω Χώρες, και μόνον οι Κάτω Χώρες, πρέπει να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με την άσκηση δικαιοδοσίας. Φαίνεται ότι διατυπώνονται ολόένα περισσότερες προτάσεις που αποσκοπούν τελικά στην εναρμόνιση του ποινικού δικαίου των κρατών μελών. Π.χ. η πιστοποίηση των εγκληματολογικών εργαστηρίων, η

εναρμόνιση της πολιτικής για τους διερμηνείς και η μεταβίβαση πληροφοριών ποινικού μητρώου. Το PVV αναρωτιέται πού οδηγούν όλα αυτά. Δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε την ιδέα ενός ευρωπαϊκού ποινικού κώδικα ή ενός ευρωπαϊκού κώδικα ποινικής δικονομίας. Είναι η γνωστή μέθοδος του σαλαμιού: μας ταιΐζουν με το ζόρι μία μία τις φέτες, και χωρίς να το καταλάβουμε στο τέλος θα το έχουμε φάει ολόκληρο.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τη φίλη μου κ. Weber για την εξαιρετική δουλειά της σε αυτήν την έκθεση.

Κυρίες και κύριοι, όπως γνωρίζετε, η δικαστική συνεργασία πρόκειται να ενταχθεί στους νομοθετικούς τομείς ευθύνης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πολύ εγγύς μέλλον.

Οι ιρλανδοί πολίτες εξέφρασαν την άποψή τους μέσω του δημοψηφίσματός τους και, κατά την άποψή μου, η απόφασή τους ήταν θετική και ορθή.

Οι ευρωπαίοι πολίτες ελπίζουν ότι ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης θα είναι ένας χώρος όπου τα δικονομικά τους δικαιώματα θα χαιρούν σεβασμού και προάσπισης, ανεξαρτήτως του μέρους της κοινοτικής επικράτειας όπου τυγχάνει να βρίσκονται.

Είναι λοιπόν καθήκον μας να διασφαλίσουμε ότι αυτά τα δικονομικά δικαιώματα αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη μέλη.

Όταν υπάρχει μια «θετική» σύγκρουση δικαιοδοσίας μεταξύ διαφορετικών κρατών μελών, πρέπει να επιλύεται όσο το δυνατόν ταχύτερα, προκειμένου να προστατεύονται οι πολίτες και να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος παραβίασης της νομικής αρχής *ne bis in idem*.

Για να συμβεί αυτό, είναι κρίσιμης σημασίας τα δικαστικά όργανα που εμπλέκονται στις περιπτώσεις σύγκρουσης δικαιοδοσίας να συνεργάζονται και να επικοινωνούν.

Η έκθεση εξετάζει επίσης το θέμα του ρόλου που έχει η Eurojust σήμερα και του ρόλου που θα έπρεπε να έχει όταν προκύπτουν τέτοιες συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

Η εισηγήτρια υποστηρίζει ότι η Eurojust πρέπει να λαμβάνει γνώση για κάθε σύγκρουση που ανακύπτει, ακόμη και αν έχει επιλυθεί διμερώς από τα εμπλεκόμενα δικαστικά όργανα.

Αντίθετα, η σκιώδης εισηγήτρια της Ομάδας μου κ. Macovei πιστεύει ότι, προκειμένου να μειωθεί η γραφειοκρατία, η Eurojust πρέπει να ενημερώνεται για αυτές τις υποθέσεις μόνον όταν δεν ήταν δυνατή η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των σχετικών δικαστηρίων.

Πιστεύω ότι η κ. Macovei έχει δίκιο.

Περνώντας σε άλλα ζητήματα, η κ. Weber παροτρύνει επίσης την Επιτροπή να καταθέσει όσο το δυνατόν πιο σύντομα μια συμπληρωματική πρόταση της απόφασης πλαισίου σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την επίλυση «αρνητικών» συγκρούσεων δικαιοδοσίας.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας την εισηγήτρια για την εξαιρετική εργασία της. Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι η κοινή δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι απολύτως αναγκαία προκειμένου να εδραιωθεί η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη. Χαιρετίζω αυτήν την πρωτοβουλία, η οποία αποσκοπεί στην επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας, διότι τα κράτη μέλη βρίσκονται συχνά αντιμέτωπα με προβλήματα που σχετίζονται με την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.

Δεν πρέπει να υπάρχουν δικονομικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όταν πρόκειται για την προστασία των κατηγορουμένων. Πρέπει να θεσπίσουμε μέτρα που να διασφαλίζουν ότι κάθε κατηγορούμενος θα χαιρεί χρηστών δικονομικών εγγυήσεων οπουδήποτε και αν βρίσκεται στην Ευρώπη. Όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ χωρών, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάγκη προστασίας των προσωπικών δεδομένων και σαφούς καθορισμού του τύπου δεδομένων που επιτρέπεται να μεταβιβάζονται.

Θα ήθελα να τονίσω τη σημασία των απευθείας διαβουλεύσεων μεταξύ των αρχών στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να απαλειφθούν οι παράλληλες διαδικασίες και να αποφεύγονται καταστάσεις στις οποίες οι αρμόδιοι φορείς σε ένα κράτος καλούνται να ορίσουν υποκειμενικά τις ποινές για διώξεις που έχουν ασκηθεί κατά πολιτών, στις περισσότερες περιπτώσεις, λόγω έλλειψης πληροφόρησης. Πρέπει επίσης να προτείνουμε στο μέλλον την ενίσχυση του ρόλου που διαδραματίζει η Eurojust στην επίλυση τυχόν συγκρούσεων και να εδραιώσουμε τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, και πάλι προς όφελος των πολιτών της ΕΕ.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Θα ήθελα να ξεκινήσω συγχάironτας την εισηγήτρια και τους συνεισηγητές για την εξαιρετική εργασία τους. Δράττομαι της ευκαιρίας για να επισημάνω δύο από τα θέματα που ανέφερε η σκωδής εισηγήτρια της πολιτικής μου ομάδας, η κ. Macovei.

Το πρώτο ζήτημα αφορά την εμπιστοσύνη του κοινού στο δικαστικό σύστημα, κάτι που θεωρώ υψίστης σημασίας, δεδομένου ότι, στις μέρες μας, οι δημοκρατίες μας, οι δημοκρατίες των κρατών μελών, δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς εμπιστοσύνη στο δικαστικό σύστημα. Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει ό,τι είναι δυνατόν προκειμένου να διασφαλίσουμε αυτό το στοιχείο στον δημόσιο βίο μας.

Δεύτερον, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη να μειωθεί η γραφειοκρατία που παρατηρείται στη λειτουργία του δικαστικού συστήματος. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρχών είναι αναμφισβήτητη σημαντική, αλλά εξίσου σημαντικό είναι η διαδικασία απονομής δικαιοσύνης να μην ασφυκτιά λόγω της γραφειοκρατίας σε βαθμό που να περιορίζεται το επίπεδο προστασίας που πρέπει να παρέχεται σε κάθε ατομική ελευθερία.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Θα ήθελα να ξεκινήσω συγχάironτας την εισηγήτρια και τη συνεισηγήτρια για την εξαιρετική δουλειά τους. Χαιρετίζω αυτήν την πρωτοβουλία για μια απόφαση πλαίσιο σχετικά με την πρόληψη και τον διακανονισμό των συγκρούσεων δικαιοδοσιών σε ποινικές υποθέσεις. Θα ήθελα επίσης να κάνω μία σημαντική παρατήρηση. Αυτή η πρόταση απόφασης πλαισίου αφορά την αντιμετώπιση μόνον των θετικών συγκρούσεων δικαιοδοσίας. Δεν υπάρχει κάποια διάταξη που να αφορά τις αρνητικές συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

Πιστεύω ότι η Eurojust πρέπει να παρεμβαίνει μόνο όταν τα μέρη δεν καταφέρνουν να καταλήξουν σε κοινή συμφωνία. Η βασική αρχή αυτής της οδηγίας είναι η απευθείας επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών στα κράτη μέλη. Είναι επίσης προς το συμφέρον του εμπλεκόμενου προσώπου η διαδικασία να διαρκεί όσο το δυνατόν λιγότερο αποφεύγοντας τη διερεύνηση του ίδιου συμβάντος σε δύο χώρες.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, πράγματι, όπως προανέφερα, η πρόταση δεν είναι όσο φιλόδοξη θα επιθυμούσε η Επιτροπή, κάτι που υπογράμμισε σαφώς και η εισηγήτρια στην παρέμβασή της.

Ωστόσο, η Επιτροπή την υποστηρίζει ως ένα πρώτο στάδιο για την πρόληψη και τον διακανονισμό των συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις. Επί του παρόντος, είναι φυσικά αδύνατον να προβλεφθεί η έναρξη του δεύτερου σταδίου. Η απόφαση θα ληφθεί σε εύθετο χρόνο, ανάλογα με τις εξελίξεις στο θέμα της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία φυσικά και ευελπιστώ να γίνει πράξη.

Το περιεχόμενο αυτής της δυνητικής νέας πρωτοβουλίας θα εξαρτηθεί από το αποτέλεσμα της μελέτης αντικτύπου που οφείλει να διεξαγάγει η Επιτροπή. Φυσικά, θα διαβιβάζω όλα τα σχόλιά σας στον Αντιπρόεδρο Barrot. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για ακόμη μία φορά για αυτήν τη συζήτηση.

Renate Weber, εισηγήτρια. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, οι πολιτικές ομάδες του Κοινοβουλίου κατέστησαν σαφείς τις θέσεις τους επί της έκθεσης και επί των ευαίσθητων ζητημάτων που άπτονται αυτής, ιδίως όσον αφορά το θέμα της Eurojust. Πράγματι, φαίνεται ότι η σημαντικότερη και πλέον ευαίσθητη πηγή προβληματισμού είναι η θέση που πρέπει να υιοθετήσουμε στο θέμα της Eurojust.

Ωστόσο, νιώθω πλέον πολύ πιο σίγουρη για το μέλλον αυτής της απόφασης πλαισίου, έχοντας ακούσει όσα είπε ο Επίτροπος Tajani, για ίδιο λογαριασμό και για λογαριασμό του Αντιπροέδρου Barrot, σχετικά με την κατάθεση ενός πληρέστερου κειμένου που θα θέσει επί τάπητος όχι μόνο τις θετικές αλλά και τις αρνητικές συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε. Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

John Attard-Montalto (S&D), γραπτώς. – (EN) Το Πρόγραμμα της Χάγης θέτει επί τάπητος τις συγκρούσεις δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις. Πρόκειται για σημαντικό θέμα σε περιπτώσεις διασυννοριακής εγκληματικής δραστηριότητας. Τέσσερα κράτη μέλη της ΕΕ κατέθεσαν συγκεκριμένες προτάσεις με στόχο την πρόληψη και τον διακανονισμό των συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις. Πρόκειται για την περίπτωση που ασκείται ποινική δίωξη κατά του ίδιου προσώπου/των ίδιων προσώπων σε διαφορετικά κράτη μέλη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε παράβαση της νομικής αρχής *ne bis in idem* (ένα πρόσωπο δεν μπορεί να δικαστεί δύο φορές για την ίδια πράξη). Τα προτεινόμενα μέτρα είναι αξιόπαινα και περιλαμβάνουν:

- μια διαδικασία καθιέρωσης επαφών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Αυτό θα επιτρέπει την επιβεβαίωση ή μη της ύπαρξης παραλλήλων ποινικών διαδικασιών·

- κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών των κρατών μελών όπου διεξάγονται οι εν λόγω ποινικές διαδικασίες·

- αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων μέσω της επίτευξης συναίνεσης μεταξύ των κρατών μελών.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Η παρούσα απόφαση πλαίσιο δεν θα πρέπει να προκαλεί περιττή γραφειοκρατία όταν υπάρχουν άμεσα καταλληλότερες επιλογές για τα προβλήματα που εξετάζει. Συνεπώς, όταν μεταξύ κρατών μελών ισχύουν πράξεις ή ρυθμίσεις περισσότερο ευέλικτες, τότε αυτές θα πρέπει να υπερισχύουν της παρούσας απόφασης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αποδυναμώνουν την παρεχόμενη στον ύποπτο ή κατηγορούμενο προστασία. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ύποπτος ή κατηγορούμενος τελεί υπό προσωρινή κράτηση, οι απευθείας διαβουλεύσεις έχουν ως στόχο να επιτευχθεί επειγόντως συμφωνία. Σε όλα τα στάδια της διαβούλευσης, η προστασία των δεδομένων του υπόπτου ή του κατηγορουμένου πρέπει να συνάδει με τις αρχές που διατυπώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

22. Οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης του Brian Simpson, εξ ονόματος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού προς την Επιτροπή, σχετικά με την οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας (O-0089/2009-B7-0210/2009).

Brian Simpson, συντάκτης. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο Tajani που μας τιμά απόψε με την παρουσία του. Κατέθεσα αυτήν την ερώτηση εξ ονόματος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού, διότι τα μέλη της προβληματίστηκαν έντονα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού από την κατάρρευση της αεροπορικής εταιρείας SkyEurope, και μου ζήτησαν να αναλάβω αυτήν την πρωτοβουλία για λογαριασμό τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι από το 2000 είχαμε 77 πτωχεύσεις αεροπορικών εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εάν, όπως δυστυχώς είναι πολύ πιθανό, ο αριθμός αυτός αυξηθεί στο πλαίσιο του δυσμενούς οικονομικού κλίματος, πιστεύουμε ότι είναι υψίστης σημασίας να αξιοποιήσουμε την ερώτησή μου για να ξεκινήσουμε τουλάχιστον τον διάλογο σχετικά με το πώς μπορούμε να προστατεύσουμε καλύτερα του καταναλωτές και τους αεροπορικούς επιβάτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η περίπτωση της SkyEurope αφορά μια αεροπορική εταιρεία με έδρα τη Σλοβακία. Είδαμε τους επιβάτες εγκαταλελειμμένους σε διάφορους προορισμούς, χωρίς κατάλυμα, χωρίς καν μια πτήση επιστροφής. Ένα επιπλέον πρόβλημα ήταν ότι πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους έμαθαν ότι δεν θα λάμβαναν οικονομική αντιστάθμιση, αλλά ούτε θα τους επιστρεφόταν το αντίτιμο του εισιτηρίου τους, εάν δεν είχαν χρησιμοποιήσει πιστωτική κάρτα για την αγορά του ή αν δεν το είχαν προμηθευτεί από ταξιδιωτικό πρακτορείο. Πρόκειται δηλαδή για τους επιβάτες που έκλεισαν το εισιτήριό τους μέσω διαδικτύου από δικούς τους λογαριασμούς, μια πρακτική που χρησιμοποιείται ολοένα και περισσότερο τα τελευταία χρόνια.

Δεν πρόκειται για μεμονωμένη περίπτωση. Ανάλογα περιστατικά συνέβησαν και στην πατρίδα μου, το Ηνωμένο Βασίλειο, όταν πέρυσι πτώχευσε η Excel Airways αφήνοντας περισσότερους από 200 000 ανθρώπους που είχαν ήδη πληρώσει το εισιτήριό τους χωρίς οικονομική αντιστάθμιση και χωρίς καμία βοήθεια σε διάφορα αεροδρόμια ανά την Ευρώπη, αναγκάζοντάς τους να ξοδέψουν επιπλέον χρήματα για να βρουν κατάλυμα και πτήσεις για την επιστροφή τους.

Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους δεν είναι τακτικοί επιβάτες όπως εμείς, ούτε ταξιδεύουν συχνά για επαγγελματικούς λόγους, ούτε έχουν τα οικονομικά μέσα να ανταπεξέλθουν σε τέτοια απροσδόκητα συμβάντα. Πρόκειται για οικογένειες που ξοδεύουν τις οικονομίες τους για τις ετήσιες διακοπές τους, για να διαπιστώσουν στη συνέχεια ότι τα χρήματα που μάζεψαν με κόπο πηγαίνουν χαμένα χωρίς οι ίδιοι να έχουν φταιξει σε τίποτα.

Προφανώς και η υπάρχουσα κατάσταση δεν είναι αποδεκτή. Εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να είμαστε υπερήφανοι για όσα έχουμε επιτύχει στον τομέα των δικαιωμάτων των επιβατών. Είδαμε τη θέσπιση αποζημίωσης για άρνηση επιβίβασης – αν και γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακόμη ζητήματα που δεν έχουν επιλυθεί. Είδαμε τη θέσπιση του δικαιώματος στην παροχή συνδρομής και αυστηρότερους νόμους υπέρ της διαφάνειας στις τιμές των εισιτηρίων, καθώς και αυστηρά μέτρα αποζημίωσης στην οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια. Πιστεύω ότι έχουμε καλύψει πράγματι τα περισσότερα από τα βασικά θέματα που άπτονται της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας, αλλά προφανώς υπάρχει ένα ακόμη κενό που πρέπει να καλυφθεί.

Αν κάποιος κλείσει θέση σε πτήση τσάρτερ μέσω πρακτορείου, καλύπτεται από την οδηγία για τα οργανωμένα ταξίδια. Αν απευθυνθεί σε αεροπορική εταιρεία τακτικών δρομολογίων, καλύπτεται από το σύστημά της, αλλά αν κλείσει μέσω διαδικτύου μόνο τη θέση του –τη συγκεκριμένη αεροπορική πτήση– δεν καλύπτεται. Πρόκειται για ένα ρυθμιστικό κενό. Αυτό το κενό επιθυμεί να καλύψει το Κοινοβούλιο, με τη συνδρομή της Επιτροπής.

Στο πλαίσιο αυτό, προτάθηκε επίσης η ιδέα της ίδρυσης ενός αποθεματικού ταμείου αντιστάθμισης, αλλά αυτό δεν πρέπει να εκληφθεί ως αίτημα από την πλευρά μας ή από την πλευρά της Επιτροπής. Το μόνο που επιθυμούμε είναι να αρχίσει ένας διάλογος σχετικά με τους μηχανισμούς που θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν να επιλύσουμε με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο αυτό το πρόβλημα, οπότε ο σκοπός της ερώτησής μου ήταν να ξεκινήσει ο διάλογος με την Επιτροπή, ελπίζοντας ότι θα βρεθεί τρόπος να καλυφθεί αυτό το νομικό κενό, ιδίως για τους επιβάτες που υφίστανται τις συνέπειες της αφερεγγυότητας μιας αεροπορικής εταιρείας.

Ανυπομονώ να συνεργαστώ με την Επιτροπή για την εξεύρεση λύσης σε αυτό το πρόβλημα από κοινού με την επιτροπή μου, αλλά και να ακούσω τις απόψεις των υπόλοιπων βουλευτών.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ τον κ. Simpson και την Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού στο σύνολό της που θέτει ένα τόσο ευαίσθητο θέμα υπόψη του Κοινοβουλίου. Η ερώτηση αυτή μου δίνει την ευκαιρία να επαναλάβω επισήμως όσα ελέγχθησαν τις τελευταίες εβδομάδες μετά την ταλαιπωρία που υπέστησαν πολλοί ευρωπαίοι πολίτες, πολλοί επιβάτες, λόγω της πτώχευσης ορισμένων αεροπορικών εταιρειών.

Όπως γνωρίζει το Κοινοβούλιο, η προστασία των επιβατών οποιουδήποτε μέσου μεταφοράς αποτελεί πραγματική προτεραιότητα για μένα. Το δήλωσα κατά την ακρόαση, όταν το Κοινοβούλιο μου έδωσε την ψήφο εμπιστοσύνης του, και θέλω να το επαναλάβω και απόψε. Πιστεύω ότι πρέπει όλοι να αναλάβουμε δράση ώστε να δώσουμε μια συγκεκριμένη νομική λύση, η οποία αν μη τι άλλο –όπως είπε και ο κ. Simpson– θα διασφαλίζει ότι οι επιβάτες που αγοράζουν ένα απλό εισιτήριο από μια αεροπορική εταιρεία η οποία στη συνέχεια κηρύσσει πτώχευση δεν θα τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης σε σχέση με τους επιβάτες που αγόρασαν το εισιτήριό τους στο πλαίσιο ενός ευρύτερου ταξιδιωτικού πακέτου.

Πιστεύω λοιπόν ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να χρησιμοποιήσουμε τα μέσα που έχουμε ήδη στη διάθεσή μας. Με άλλα λόγια, το κοινό πρέπει να χρησιμοποιεί όλους τους κανονισμούς με τον πλέον αποδοτικό τρόπο, ακόμη και αν δεν είναι πλήρεις ή οδηγούν σε ανισότητες. Με στόχο τη βέλτιστη αυτή χρήση των υφιστάμενων μέσων, όταν πτώχευσε η αεροπορική εταιρεία SkyEurope, για παράδειγμα, το δίκτυο των ευρωπαϊκών κέντρων καταναλωτών κλήθηκε να ενημερώσει τους επιβάτες σχετικά με τα δικαιώματά τους και να εισπράξει τα ποσά που δικαιούνταν. Ωστόσο, πρέπει να παρέχουμε καλύτερη προστασία στους επιβάτες στις περιπτώσεις πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας. Οι επιβάτες με κρατήσεις που δεν ισχύουν πλέον πρέπει να δικαιούνται επιστροφή χρημάτων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, κάλυψη των εξόδων επαναπατριsmού. Πρόκειται για ένα σύνθετο πρόβλημα, και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά τα μέτρα που θα υιοθετηθούν.

Η Επιτροπή έχει ήδη ξεκινήσει τις διαδικασίες για την εξεύρεση μιας πρακτικής λύσης σε αυτά τα ζητήματα. Κατόπιν αιτήματός μας, εκπονήθηκε ήδη μια μεγάλη μελέτη σχετικά με τις συνέπειες των πτωχεύσεων στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών, με έμφαση στους επιβάτες. Αυτή η λεπτομερής μελέτη εξηγεί ποιες είναι οι συνέπειες των πτωχεύσεων στην πράξη, καθώς και τον αντίκτυπό τους στους 700 εκατομμύρια και πλέον επιβάτες που ταξιδεύουν κάθε χρόνο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μελέτη προτείνει διάφορα πιθανά σενάρια για τον προσδιορισμό των βέλτιστων λύσεων στα διάφορα προβλήματα που θέτουν οι πτωχεύσεις, ιδίως όσον αφορά την αποζημίωση και τον επαναπατριsmό, όπως προανέφερα. Όσον αφορά την αποζημίωση και τον επαναπατριsmό, μεταξύ των σεναρίων που διατυπώθηκαν περιλαμβάνονται το ενδεχόμενο ίδρυσης ταμείων εγγυήσεων, η δημιουργία προγραμμάτων υποχρεωτικής ασφάλισης για τους επιβάτες ή για τις αεροπορικές εταιρείες, και, τέλος, στοχευμένες αλλαγές στο πτωχευτικό δίκαιο των κρατών μελών.

Τον Φεβρουάριο του τρέχοντος έτους, απέστειλα τη μελέτη στον κ. Costa, που προήδρευε της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού εκείνο το διάστημα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξακολουθεί να αναλύει τις διάφορες δυνατότητες βασιζόμενη στη μελέτη αυτή και επικεντρώνεται ιδιαίτερώς στον αντίκτυπο στους καταναλωτές και στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών. Στο πλαίσιο της ανάλυσής μας, θα λάβουμε υπόψη όλες τις επιμέρους πτυχές και θα αξιοποιήσουμε τις απόψεις όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Στο ίδιο πνεύμα, τις επρχόμενες εβδομάδες, η Επιτροπή θα δρομολογήσει ευρεία δημόσια διαβούλευση σχετικά με τα δικαιώματα των επιβατών στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών.

Σε αυτό το πλαίσιο, και χωρίς να υποτιμώνται οι διαφορές και οι ιδιαιτερότητες των οργανωμένων ταξιδιών, η Επιτροπή θα λάβει επίσης υπόψη την εκτίμηση αντίκτυπου που διενεργείται αυτήν τη στιγμή σχετικά με την αναθεώρηση της οδηγίας 90/314, που αφορά ειδικά τα οργανωμένα ταξίδια. Ο λόγος είναι ότι ένας από τους

βασικούς σκοπούς της δημόσιας διαβούλευσης θα είναι ο προσδιορισμός των επιπτώσεων της πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας για τους επιβάτες και οι δυνατές επανορθωτικές λύσεις. Προφανώς, εκτός από τη δημόσια διαβούλευση θα εκπονηθεί και μελέτη –όπως ήδη ανέφερα– η οποία θα αναλύσει τον αντίκτυπο των διάφορων δυνατών λύσεων.

Είναι προφανές ότι η συμβολή του Κοινοβουλίου θα είναι καίρια σε ό, τι με αφορά και –δεδομένης της αφοσίωσης που επέδειξε η Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού κατά την προετοιμασία αυτής της προφορικής ερώτησης που υποβάλλεται σήμερα– πιστεύω ότι τις επρχόμενες εβδομάδες θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε εποικοδομητικά για να εντοπίσουμε όλοι μαζί τη βέλτιστη δυνατή λύση για την ικανοποίηση των αναγκών των επιβατών και την προάσπιση των δικαιωμάτων τους με αποτελεσματικό τρόπο σε περιπτώσεις πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας.

Marian-Jean Marinescu, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (RO) Στο πλαίσιο της τρέχουσας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, με τις διακυμάνσεις στις τιμές των καυσίμων και το σκληρό ανταγωνιστικό περιβάλλον, οι αεροπορικές εταιρείες, ιδίως οι λεγόμενες «χαμηλού κόστους» διανύουν πολύ δύσκολη περίοδο. Η αύξηση των τιμών των εισιτηρίων δεν αποτελεί λύση υπό τις υπάρχουσες συνθήκες, ενώ η αύξηση του λεγόμενου «service charge» που αποφάσισαν ορισμένες εταιρείες χαμηλού κόστους ενδέχεται να οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη μείωση του αριθμού των επιβατών.

Οι ζημιές που κατέγραψαν οι αεροπορικές εταιρείες το 2009 θα ανέλθουν σε 11 δισ. δολάρια ΗΠΑ συνολικά, μια κατάσταση που αναμένεται να αντιστραφεί μετά την επόμενη τριετία. Σε αυτό το πλαίσιο, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την απευκαία κατάσταση της πτώχευσης αεροπορικών εταιρειών. Σε περίπτωση πτώχευσης, λόγω της ανεπαρκούς νομοθεσίας, δεν υπάρχει πρακτικός τρόπος για την ανάκτηση της αξίας του εισιτηρίου ή για τον επαναπατρισμό των επιβατών. Η υποστήριξη που παρέχεται από διάφορες ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες σε επιβάτες εταιρειών που χρεοκοπούν, παρά το χαμηλό κόστος της εξυπηρέτησης, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της SkyEurope, είναι μεν αξιέπαινη, αλλά παρέχει μια προσωρινή μόνο λύση σε μεμονωμένες περιπτώσεις κρίσης. Από την άλλη, δεν μπορούμε να προβάλλουμε μονίμως την οικονομική κρίση ως δικαιολογία για αυτές τις καταστάσεις, αφού και πριν από την κρίση πτώχευαν αεροπορικές εταιρείες.

Οι αυστηρότεροι έλεγχοι της οικονομικής κατάστασης των αερομεταφορέων, ιδίως στην περίπτωση των εταιρειών χαμηλού κόστους, ο αυστηρότερος έλεγχος των συγχωνεύσεων και εξαγορών, καθώς και η σύσταση ενός ευμεγέθους ταμείου εγγυήσεων είναι μερικές λύσεις που θα μπορούσαν, μακροπρόθεσμα, να παράσχουν στους επιβάτες προστασία στην περίπτωση πτώχευσης του αερομεταφορέα τους.

Saïd El Khadraoui, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (NL) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η Ομάδα μας ασκεί πιέσεις εδώ και καιρό για τη διεξαγωγή συζήτησης σχετικά με το πρόβλημα των πτωχεύσεων στον κλάδο των αερομεταφορών, αφού έχει πλέον καταστεί σαφές ότι δεν πρόκειται για μία μεμονωμένη περίπτωση. Όπως ανέφερε ήδη ο συνάδελφος κ. Simpson, ο οποίος προεδρεύει της επιτροπής μας, σημειώθηκαν 77 πτωχεύσεις –αν και κυρίως μικρών εταιρειών– από το 2000, γεγονός που σημαίνει ότι πολλές χιλιάδες επιβάτες είδαν τα χρήματα που δαπάνησαν για το εισιτήριό τους να γίνονται καπνός με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, ή βρέθηκαν μόνοι και βοήθητοι σε κάποιο αεροδρόμιο. Έχουμε λόγους να φοβόμαστε ότι θα ακολουθήσουν και νέες πτωχεύσεις σε αυτήν τη δύσκολη οικονομική συγκυρία για τον κλάδο της πολιτικής αεροπορίας. Συνεπώς, πρέπει να κάνουμε κάτι.

Είναι φυσικά αλήθεια ότι τα κράτη μέλη οφείλουν επίσης να διαδραματίσουν ρόλο όσον αφορά την παρακολούθηση της φερεγγυότητας και της οικονομικής ευρωστίας των αερομεταφορέων –αυτό είναι ορθό και δέον–, αλλά είναι δικό μας καθήκον να αναπτύξουμε έναν προστατευτικό μηχανισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο που να διασφαλίζει ότι οι επιβάτες δεν θα μένουν μόνοι και βοήθητοι. Έτσι, λοιπόν, καλούμε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επιπεύσει τις εργασίες της για την κατάθεση συγκεκριμένης πρότασης: ιδίως καθώς, όπως αναφέρατε, υπάρχουν ήδη ορισμένα συστήματα, χάρη σε διάφορες άλλες νομοθετικές πράξεις, μεταξύ άλλων για όσους κλείνουν οργανωμένα ταξίδια, για τη σύσταση ενός ταμείου εγγυήσεων κ.ο.κ. Διαπιστώνεται λοιπόν μια ανισότητα μεταξύ όσων κλείνουν αεροπορική θέση μέσω πρακτορείου και αυτών που κάνουν μόνοι τους την κράτηση μέσω διαδικτύου· αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα ακόμη θέμα που πρέπει να επιλύσουμε.

Άκουσα ότι έχετε δρομολογήσει τη διαδικασία διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σκοπεύετε να καταθέσετε πρόταση μέσα στο επόμενο έτος. Πιστεύω ότι πρέπει πραγματικά να επισπεύσουμε τις ενέργειές μας: αντί να περιμένουμε ως το τέλος του επόμενου έτους, πρέπει ίσως να επιδιώξουμε την εξεύρεση λύσης νωρίτερα. Ας μιλήσουμε λοιπόν χωρίς χρονοτριβή για μια συγκεκριμένη νομοθετική πρόταση, ώστε να διοργανωθεί μια συζήτηση επί των πρακτικών ζητημάτων της θέσπισης ενός είδους ασφαλιστικής κάλυψης κατά των πτωχεύσεων.

Τέλος, θα ήθελα να δηλώσω ότι χαίρομαι ιδιαίτερος που ο κύριος Επίτροπος δηλώνει ότι μπορούμε να αναμένουμε μια γενική δήλωση για τα δικαιώματα των επιβατών στον κλάδο των αεροπορικών μεταφορών. Γνωρίζουμε ότι η

ισχύουσα νομοθεσία δεν εφαρμόζεται πλήρως, ισότιμα και ικανοποιητικά σε κάθε περίπτωση, κάτι που χρήζει προσοχής από την πλευρά μας, και είμαι βέβαιος ότι θα επανέλθουμε στο θέμα.

Gesine Meissner, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ τον κύριο Επίτροπο για την απάντησή του. Είμαι και εγώ μέλος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού και θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό που συμπεριλαμβάνουμε αυτό το θέμα στην ημερήσια διάταξη σήμερα. Ο κ. Simpson μας το παρουσίασε ήδη.

Ως έχει η κατάσταση, υπάρχει πράγματι ένα κενό στην προστασία των καταναλωτών αναφορικά με τους αεροπορικούς επιβάτες. Αυτό το κενό αφορά την αφερεγγυότητα των αερομεταφορέων, όπως έχει ήδη συζητηθεί. Κατά τη γνώμη μου, είναι εξαιρετικά σημαντική η προστασία των δικαιωμάτων του καταναλωτή και αυτό προσπαθούμε να πετύχουμε. Προσπαθούμε να προστατεύσουμε τους καταναλωτές στον μέγιστο δυνατό βαθμό.

Θα ήθελα να αναφέρω μία ακόμη πτυχή από την οπτική γωνία της Ομάδας μας που δεν έχει ληφθεί έως τώρα υπόψη, αλλά αποτελεί κατά τη γνώμη μου σημαντική παράμετρο. Φυσικά και θέλουμε να προστατεύονται τα δικαιώματα των καταναλωτών αλλά θέλουμε ταυτόχρονα να έχουν οι καταναλωτές δυνατότητα επιλογής. Στην προσπάθειά μας να καλύψουμε το κενό αυτό, είναι πιθανό η πρόταση που θα εκπονήσετε στην Επιτροπή να έχει ως αποτέλεσμα την υπέρ του δέον ρύθμιση, με συνέπεια να παρεμποδίζει την καινοτομία στις επιλογές που θα έχουν στη διάθεσή τους οι καταναλωτές σε αυτόν τον τομέα.

Το δικαίο του καταναλωτή συνεπάγεται, φυσικά, ότι πρέπει να υπάρχει δυνατότητα επιλογής, για παράδειγμα, μεταξύ των διαφόρων προϊόντων των αερομεταφορέων. Έτσι, η τάση αυτήν τη στιγμή είναι να διατίθενται μερικές πολύ φθηνές πτήσεις σε ορισμένα τακτικά δρομολόγια, κάτι που οι καταναλωτές βλέπουν πολύ θετικά.

Δεν θέλω να παρεξηγηθώ· δεν θέλω να πλῆξω με κανένα τρόπο τα δικαιώματα των καταναλωτών. Και εγώ θεωρώ ότι η προστασία των δικαιωμάτων αυτών είναι πολύ σημαντική και χρειαζόμαστε πράγματι ένα κατάλληλο μέσο για τη διασφάλισή της. Πρέπει ωστόσο να αναλογιστούμε όλες τις παραμέτρους προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι θα διατηρηθεί μια όσο το δυνατόν ευρύτερη γκάμα επιλογών στον τομέα των αεροπορικών ταξιδιών και ότι θα εξακολουθήσουν να παρουσιάζονται στην αγορά νέες προτάσεις, χωρίς ωστόσο οι καταναλωτές να στερούνται την προστασία που δικαιούνται ούτε να αντιμετωπίζουν οποιοδήποτε οικονομικό πρόβλημα αν μια εταιρεία πτώχευσει ή κινήσει διαδικασία πτώχευσης.

Από αυτήν την άποψη, χαίρομαι που ακούω ότι αναζητάτε λύση. Η γενική κατεύθυνση ήταν φυσικά σαφής ως προς το ενδεχόμενο δημιουργίας ενός ταμείου οικονομικής ενίσχυσης. Αναμένω τη συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή, η οποία ενδέχεται να γίνει ακόμη και φέτος.

Eva Lichtenberger, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, οι οικονομικές προϋποθέσεις για την είσοδο των αερομεταφορέων στην αγορά έχουν ήδη συζητηθεί στην Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού. Το ζήτημα των ταμείων εγγυήσεων τέθηκε τότε, αλλά ήταν προφανές ότι δεν θεωρήθηκε αρκετά σημαντικό ή ουσιώδες από την πλειονότητα των βουλευτών εκείνη τη χρονική στιγμή.

Τώρα διαπιστώνουμε περιπτώσεις που δικαίως μας βάζουν σε σκέψεις και δικαιολογούν τη ρύθμιση, διότι χρειαζόμαστε ρύθμιση σε αυτόν τον τομέα. Πρώτον, πρέπει να διασφαλίζουμε μονίμως ότι τα δικαιώματα των επιβατών που θεσπίζουμε εδώ για την προστασία των καταναλωτών γίνονται σεβαστά.

Το ζήτημα της άρνησης επιβίβασης και οι πολλές περιπτώσεις αυτού του φαινομένου που έχουμε δυστυχώς καταγράψει καταδεικνύουν ότι όποτε υπάρχει οποιοδήποτε κενό κάποιος θα σπεύσει να το εκμεταλλευτεί. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ασχοληθούμε με το θέμα και ότι απαιτείται ρύθμιση. Κατά πάσα πιθανότητα, θα χρειαστεί να καταφύγουμε στη λύση του ταμείου εγγυήσεων ή άλλης ασφαλιστικής κάλυψης προκειμένου να προστατεύσουμε επαρκώς τους επιβάτες από τέτοιες επιχειρηματικές πρακτικές. Αρκεί να εξετάσουμε προσεκτικά την τελευταία περίπτωση αυτού του είδους: μέχρι και την τελευταία ημέρα οι ανακοινώσεις ανέφεραν ότι δεν υπάρχει πρόβλημα και πολλοί το πίστεψαν.

Για αυτήν τη λύση, ωστόσο, πρέπει να διασφαλιστεί ότι όλα τα εμπλεκόμενα μέρη θα καταβάλλουν το μερίδιο που τους αναλογεί και ότι δεν θα φτάσουμε στο σημείο κάποιες εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών χαμηλού κόστους, να αδρανούν αφήνοντας τις υπόλοιπες να επωμίζονται το βάρος. Μια δίκαιη αγορά προστατεύει από αθέμιτες πρακτικές όχι μόνο τους επιβάτες, αλλά και τους ανταγωνιστές.

Ryszard Czarnecki, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κυρία Πρόεδρε, τα τελευταία εννέα έτη 80 σχεδόν αεροπορικές εταιρείες κήρυξαν πτώχευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακούσαμε σήμερα εδώ ότι η εταιρεία χαμηλού κόστους SkyEurope κήρυξε πτώχευση τον Σεπτέμβριο, αφήνοντας χιλιάδες πελάτες χωρίς οικονομική αντιστάθμιση. Η κατάσταση επαναλαμβάνεται. Φυσικά αυτοί που ταλαιπωρούνται δεν είναι όσοι έχουν ιδιότητα αεροσκάφη, αλλά άνθρωποι λιγότερο εύποροι, που κάνουν οικονομίες πολλούς μήνες προκειμένου να αγοράσουν ένα αεροπορικό εισιτήριο για το εξωτερικό. Πιστεύω ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και ομιλώ ως μέλος

της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού, πρέπει να πιέσει έντονα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θεσπίσει αρχές για τη νομική προστασία επιβατών και πελατών, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής προστασίας. Η σύσταση ενός ειδικού αποθεματικού για την αποζημίωση των επιβατών και των πελατών αερομεταφορέων που κηρύττουν πτώχευση μπορεί να αποτρέψει φαινόμενα σαν αυτά που είδαμε την τελευταία δεκαετία, με πολλές χιλιάδες ανθρώπους να χάνουν διά παντός τα χρήματά τους και όχι μόνο. Αυτή είναι μια συγκεκριμένη παρέμβαση που αναμένουν από εμάς οι πολίτες των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Jaromír Kohlíček, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (CS) Ευχαριστώ τον Brian Simpson για την εξαιρετική εισαγωγή του στο θέμα που συζητάμε. Είδαμε πρόσφατα αρκετές αεροπορικές εταιρείες να κηρύσσουν πτώχευση η μία μετά την άλλη. Το πρόβλημα δεν περιορίστηκε σε εταιρείες χαμηλού κόστους, αν και η πλειονότητα των πτωχεύσεων παρατηρήθηκε σε αυτές. Αν δεν συζητηθεί το θέμα των εκατοντάδων επιβατών που έμειναν σε διάφορα αεροδρόμια από όπου δεν ήταν εύκολο να επιστρέψουν, δεν θα επιτευχθεί καμία ριζική αλλαγή. Πολλοί τομείς του κλάδου αντιμετωπίζουν κατά καιρούς προβλήματα και συνήθως βρίσκεται στο τέλος μια λύση. Στην περίπτωση αυτή, πλήττονται χιλιάδες άνθρωποι, συχνά με μικρά παιδιά, και χωρίς επαρκείς οικονομικούς πόρους. Είναι συνεπώς αναγκαίο να δώσουμε σαφές μήνυμα ότι γνωρίζουμε τη λύση. Πρόκειται για ζήτημα κεφαλαιακής επάρκειας και ασφαλιστικής κάλυψης για τις πτήσεις επιστροφής. Πιστεύω ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι σε θέση να βρουν γρήγορα μια λύση στα προβλήματα των επιβατών. Τα προβλήματα των αεροπορικών εταιρειών απαιτούν, φυσικά, μια διαφορετική λύση. Η κρίση που βιώνει ο κλάδος απαιτεί κατάλληλα μέσα αντιμετώπισης και πιστεύω ότι αυτά θα χρησιμοποιηθούν.

Juozas Imbrasas, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (LT) Πολλές εταιρείες πτωχεύουν λόγω ύφεσης και οι αεροπορικές εταιρείες δεν αποτελούν εξαίρεση. Στη Λιθουανία, η λιθουανική αεροπορική εταιρεία FlyLAL επίσης κήρυξε πτώχευση φέτος. Είναι μία από τις δεκάδες ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες που πτωχεύσαν φέτος. Παρότι η νομοθεσία που έχει εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβλέπει επαρκείς εγγυήσεις και αποζημιώσεις για τους επιβάτες, αν, με υπαιτιότητα της εταιρείας, οι επιβάτες δεν καταφέρουν να απογειωθούν εγκαίρως για το προγραμματισμένο τους δρομολόγιο ή έχουν προβλήματα με τις αποσκευές τους, αυτό μπορεί να επιλυθεί μόνο αν η εταιρεία δεν αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες. Από τη στιγμή που μια εταιρεία κινεί πτωχευτική διαδικασία, οι επιβάτες που έχουν αγοράσει εισιτήρια κατά κανόνα χάνουν τα χρήματά τους. Κατά συνέπεια, εφόσον υπάρχουν εθνικές κρατικές αρχές αρμόδιες για την εποπτεία των αερομεταφορέων και τη χορήγηση αδειών λειτουργίας, σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής, όταν μια εταιρεία κηρύσσει πτώχευση, οι κυβερνήσεις μπορούν και πρέπει να επιστρέψουν αμέσως στους επιβάτες το αντίτιμο του εισιτηρίου και στη συνέχεια να ανακτούν το ποσό μέσω υποκατάστασης από την εταιρεία. Πρέπει επίσης να συζητήσουμε την πρόταση που υπέβαλε ο κ. Simpson για ένα αποθεματικό ταμείο αντιστάθμισης. Αυτό το επείγον ζήτημα μπορεί να συζητηθεί και να βρεθεί η βέλτιστη δυνατή λύση μέσω της συμπλήρωσης του κανονισμού που ψηφίστηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τους γενικούς κανόνες παροχής υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς. Θα μπορούσαμε έτσι να συμβάλουμε στην ασφάλεια των επιβατών που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες των αερομεταφορέων.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, το γεγονός ότι οι υποχρεώσεις των αεροπορικών εταιρειών έναντι των πελατών τους εξακολουθούν να υφίστανται ακόμη και μετά την πτώχευση της εταιρείας είναι προφανές και πρέπει να αποτελέσει την αφετηρία αυτής της αναγκαίας συζήτησης που άνοιξε ο κ. Simpson.

Κατά συνέπεια, με μεγάλη μου έκπληξη άκουσα τις εξηγήσεις του εκπροσώπου της SkyEurope. Ο Ronald Schranz εξέφρασε τη λύπη του για την αναστάτωση που υπέστησαν οι επιβάτες. Τονίζω τη λέξη «αναστάτωση». Δήλωσε επίσης ότι οι πελάτες της εταιρείας που περίμεναν σε διάφορα αεροδρόμια του εξωτερικού έπρεπε να βρουν μόνοι τους τρόπο να γυρίσουν στα σπίτια τους. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της εταιρείας, οι άνθρωποι αυτοί ήταν αρκετές χιλιάδες, αλλά δεν ήταν σε θέση να δώσει τον ακριβή αριθμό. Για τον εκπρόσωπο της SkyEurope επρόκειτο για ένα απλό στατιστικό στοιχείο. Ήξερασε ότι ο αριθμός αυτός περικλείει πολλές χιλιάδες προσωπικά δράματα, τα δράματα των επιβατών που δεν μπορούσαν να γυρίσουν στην πατρίδα, την οικογένεια ή τη δουλειά τους. Το συγκεκριμένο παράδειγμα δείχνει ότι το θέμα αυτό πρέπει να ρυθμιστεί όσο το δυνατόν πιο σύντομα. Η SkyEurope ήταν εισηγμένη εταιρεία και γι' αυτό είχαμε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτήν. Στην περίπτωση άλλων εταιρειών χαμηλού κόστους, αυτό δεν είναι πάντα εφικτό. Ο πρόσφατος εφιάλτης της Μπρατισλάβα ενδέχεται να επαναληφθεί σε κάποιο άλλο ευρωπαϊκό αεροδρόμιο.

Αυτήν τη στιγμή διεξάγεται μια έντονη συζήτηση, στο πλαίσιο της οποίας προτείνονται διάφορες λύσεις γι' αυτό το σοβαρό πρόβλημα. Συζητείται η σύσταση ενός ειδικού ταμείου, χρηματοδοτούμενου από μια ειδική επιβάρυνση στους ναύλους, και η ασφάλιση κατά της πτώχευσης. Πρόκειται για χρήσιμες πρωτοβουλίες, οι οποίες όμως δεν θα αφήσουν ανεπηρέαστες τις τιμές των εισιτηρίων. Σε περίοδο κρίσης όπως η σημερινή, χρειαζόμαστε μια διαδικασία η οποία αφενός να συνδράμει τους επιβάτες και αφετέρου να μην περιπλέκει ακόμη περισσότερο την ήδη δύσκολη οικονομική κατάσταση των αερομεταφορέων.

Θα ήθελα συνεπώς να υποβάλω μια ερώτηση και μια πρόταση στον κύριο Επίτροπο: δεν θα μπορούσε να δοθεί μια μερική λύση στο πρόβλημα μέσω της «εναέριας αλληλεγγύης» που θα ενσωμάτωνε την αρχή της κοινής ευθύνης των αερομεταφορέων έναντι των επιβατών; Για εμένα, λόγω της πολωνικής μου καταγωγής, η αλληλεγγύη είναι ιδιαίτερα προσφιλής έννοια. Πρέπει να αποτελέσει απάντηση και πρόκληση άμεσα εφαρμόσιμη. Η πρότασή μου βασίζεται στην ιδέα ότι οι επιβάτες μιας εταιρείας που έχει χρεοκοπήσει και περιμένουν σε κάποιο αεροδρόμιο θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν το αεροσκάφος άλλης εταιρείας με τον ίδιο προορισμό, εφόσον, φυσικά, υπάρχουν κενές θέσεις. Το κόστος θα διευθετείται μεταξύ των δύο εταιρειών. Θα ήθελα να ακούσω την απάντηση του Επιτρόπου.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η κατάρρευση της αεροπορικής εταιρείας SkyEurope επικέντρωσε την προσοχή στο γενικότερο πρόβλημα της ανεπαρκούς προστασίας των καταναλωτών στην περίπτωση των επιβατών αεροπορικών εταιρειών. Δεν είναι εικονικό το πρόβλημα – είχα την ευκαιρία να συναντήσω αυτοπροσώπως πολλούς από τους πελάτες που επλήγησαν από την κατάρρευση αυτής της εταιρείας. Από σύμπτωση, ήταν Γάλλοι από το Chateau d'Ain που φιλοξενούνταν για μια συνάντηση στην πόλη Kroměříž στην ανατολική Τσεχική Δημοκρατία, η οποία είναι η πόλη όπου εκλέγομαι και έχει αδειοδοτηθεί με το Chateau d'Ain. Το ταξίδι της επιστροφής τους ήταν γεμάτο ταλαιπωρίες, μεταξύ άλλων λόγω αναγκαστικής παραμονής μίας ημέρας στο αεροδρόμιο της Πράγας.

Αναφέρω αυτήν την εμπειρία για να τονίσω ότι η SkyEurope δεν ήταν μια συνηθισμένη εταιρεία χαμηλού κόστους. Παρείχε στους επιβάτες της υπηρεσίες ανάλογες με αυτές των κλασικών αερομεταφορέων και εξυπηρετούσε μεγάλα αεροδρόμια. Οι υπηρεσίες της χρησιμοποιούνταν από ευρύ φάσμα πελατών. Για όσους δεν ενδιαφέρονταν τόσο για την ημερομηνία του ταξιδιού όσο για το κόστος του εισιτηρίου, η SkyEurope ήταν η προτιμώμενη εταιρεία στην Τσεχική Δημοκρατία. Η SkyEurope συγκαταλεγόταν επίσης στους σημαντικότερους πελάτες του αεροδρομίου Prague-Ruzyně, του μεγαλύτερου τσεχικού αεροδρομίου. Ωστόσο, η κατάρρευση της SkyEurope έπληξε όχι μόνο όσους περίμεναν μάταια στα αεροδρόμια, αλλά και 280 000 άλλους πελάτες που είχαν ήδη προμηθευτεί εισιτήρια. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε στη διάθεσή μας, εισιτήρια πωλούνταν μέχρι τη στιγμή που κηρύχθηκε η πτώχευση.

Όσοι δεν αγόρασαν τα εισιτήρια με πιστωτική κάρτα δεν έχουν ουσιαστικά καμία ελπίδα να πάρουν πίσω τα χρήματά τους. Οι αεροπορικές εταιρείες δεν έχουν από νομικής άποψης την υποχρέωση να ασφαρίζονται κατά του ενδεχομένου πτώχευσης και έτσι ορισμένες από αυτές δεν έχουν τέτοια κάλυψη. Οι επιβάτες πρέπει λοιπόν να αξιώσουν την επιστροφή των χρημάτων τους στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας. Οι πιθανότητες να πάρουν πίσω χρήματα με αυτόν τον τρόπο είναι αμελητέες. Είναι λοιπόν ώρα να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επιτροπή Μεταφορών που ανέλαβε το θέμα και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που υποσχέθηκε να το χειριστεί. Είμαι βέβαιη ότι θα βρεθεί μια λύση που θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των πελατών στον κλάδο των αερομεταφορών, ο οποίος επλήγη τόσο έντονα από την παγκόσμια οικονομική κρίση.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι μεγάλες πτωχεύσεις των αεροπορικών εταιρειών φέτος μας αναγκάζουν να αναλογιστούμε κατά πόσο η εσωτερική αγορά των αερομεταφορών λειτουργεί όπως θα έπρεπε. Αν και πολλοί μεγάλοι αερομεταφορείς έχουν ήδη βάλει λουκέτο και η κατάσταση στον κλάδο εξακολουθεί να επιδεινώνεται λόγω της αύξησης των τιμών των καυσίμων και της επιβράδυνσης της οικονομικής ανάπτυξης, δεν συντρέχει, κατά τη γνώμη μου, λόγος πανικού. Προτού πέσουμε στην παγίδα της ακατάσχετης ρύθμισης, πρέπει να σκεφτούμε ότι η ΕΕ γνώρισε μεγάλη αύξηση των εταιρειών χαμηλού κόστους στον κλάδο των αερομεταφορών και αυξημένο ανταγωνισμό χάρη στα μέτρα απελευθέρωσης της αγοράς.

Η υπερβολικά ρυθμισμένη αγορά του παρελθόντος με τα ακριβά εισιτήρια έχει μετατραπεί σε έναν δυναμικό κλάδο οι υπηρεσίες του οποίου, χάρη στις χαμηλές τιμές στην ΕΕ, χρησιμοποιούνται από ολοένα περισσότερους επιβάτες, οι οποίοι δεν θα ήταν παλαιότερα σε θέση να διαθέσουν τα απαιτούμενα χρήματα. Ας σκεφτούμε λοιπόν προσεκτικά πώς μπορούμε να αυξήσουμε την προστασία των καταναλωτών –στην περίπτωση αυτή, των αεροπορικών επιβατών– χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο την αποδοτική λειτουργία της αγοράς των αερομεταφορών. Η ιδέα της υποχρεωτικής ασφάλισης των αεροπορικών εταιρειών κατά της πτώχευσης έχει ήδη προταθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είναι λοιπόν σκόπιμο να αναλογιστούμε πώς μπορεί να υλοποιηθεί αυτή η πρόταση.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Αντιπρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, η προφορική ερώτηση που συζητούμε απόψε αποκαλύπτει, όπως είπαν ήδη πολλοί πριν από μένα, ότι υπάρχει ένα πραγματικό νομικό κενό το οποίο αφήνει τους επιβάτες εντελώς απροστάτευτους σε περίπτωση πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας.

Είναι αλήθεια ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία προστατεύει όσους αγοράζουν το εισιτήριό τους στο πλαίσιο ενός οργανωμένου ταξιδιού αλλά όχι αυτούς που το αγοράζουν μέσω διαδικτύου. Όπως ανέφερε ο κ. El Khadraoui, η συμπεριφορά των καταναλωτών έχει εξελιχθεί με την έλευση του διαδικτύου και ο νομοθέτης οφείλει να παρακολουθεί αυτήν την εξέλιξη ούτως ώστε να προστατεύει τους ευρωπαίους συμπολίτες μας. Πολλοί επιβάτες αγοράζουν πλέον

το εισιτήριό τους μέσω διαδικτύου. Δεδομένου ότι οι εταιρείες χαμηλού κόστους διαθέτουν τα εισιτήριά τους αποκλειστικά με αυτόν τον τρόπο, το φαινόμενο αυτό αφορά κυρίως τους νέους και ανθρώπους χαμηλών εισοδημάτων. Είναι απαράδεκτο οι άνθρωποι αυτοί να μην έχουν καμία δυνατότητα προσφυγής εάν η εταιρεία από την οποία αγόρασαν το εισιτήριό τους πτώχευσει. Ιδίως αφού τους τελευταίους μήνες ο κλάδος των αερομεταφορών γνωρίζει μια άνευ προηγουμένου κρίση που οδήγησε σε σημαντική πτώση των αεροπορικών μετακινήσεων. Γνωρίζουμε όλοι ότι η τρέχουσα κρίση είναι χειρότερη από αυτήν που έπληξε τον κλάδο μετά την 11η Σεπτεμβρίου και ότι πολλές εταιρείες χρεοκόπησαν.

Είναι συνεπώς αναγκαίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή –και γνωρίζω, Αντιπρόεδρε, ότι το έχετε υπόψη σας– να μας καταθέσει ουσιαστικές λύσεις, όσο το δυνατόν πιο σύντομα, ώστε οι επιβάτες να είναι προστατευμένοι αν η εταιρεία με την οποία επρόκειτο να ταξιδέψουν κηρύξει πτώχευση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο αγόρασαν το εισιτήριό τους.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, χαίρομαι που συζητούμε αυτό το θέμα σήμερα, αλλά πιστεύω ότι περιορίζεται σε μία μόνο από τις δυνητικές περιπτώσεις παύσης της λειτουργίας μιας εταιρείας: αυτήν της οικονομικής κατάρρευσης ή της πτώχευσης.

Υπάρχουν όμως και άλλες καταστάσεις που αναγκάζουν μια αεροπορική εταιρεία να διακόψει ή να αναστείλει τις δραστηριότητές της. Αναφέρομαι σε περιπτώσεις που η άδεια αεροπορικών εταιρειών ανακαλείται για λόγους ασφαλείας, σε περιπτώσεις οικειοθελούς παύσης εργασιών ή παύσης εργασιών για λόγους που δεν είναι οικονομικής φύσης. Αυτές οι καταστάσεις επιφέρουν τα ίδια ακριβώς προβλήματα με αυτά που συζητούμε σήμερα, δηλαδή οι επιβάτες μένουν αβοήθητοι, καθώς δεν τους επιστρέφεται το αντίτιμο του εισιτηρίου, ή, εάν τους επιστραφεί, σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό προϋποθέτει σημαντική δική τους επιβάρυνση.

Πιστεύω ότι ο κανονισμός για την αποζημίωση των επιβατών σε περιπτώσεις καθυστέρησης ή ακύρωσης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε αυτήν την περίπτωση, αλλά δεν νομίζω ότι αρκεί.

Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να ζητήσω από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο πρότασης νομοθετικών μέτρων και για άλλες περιπτώσεις –αυτές που ανέφερα– πέραν της οικονομικής κατάρρευσης μιας αεροπορικής εταιρείας και οι οποίες δεν καλύπτονται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Σε αντίθετη περίπτωση, διατρέχουμε τον κίνδυνο, παρά τις καλές μας προθέσεις, να μην αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να παράσχουμε νομική κάλυψη για μία μόνο συγκεκριμένη περίπτωση, αφήνοντας εκτός νομικής κάλυψης πολλούς επιβάτες που θα πληγούν από το κλείσιμο μιας αεροπορικής εταιρείας το οποίο δεν θα οφείλεται σε οικονομικούς ή χρηματοπιστωτικούς λόγους.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Αν επιθυμούμε να έχουμε μια αποδοτικά λειτουργούσα εσωτερική αγορά, πρέπει να διαθέτουμε κοινοτική πολιτική για την προστασία του καταναλωτή. Με την πάροδο των ετών, η Ευρωπαϊκή Ένωση έλαβε διάφορα μέτρα σε αυτόν τον τομέα, και τα μέτρα που έχει θεσπίσει επέτρεψαν την αύξηση του επιπέδου προστασίας των καταναλωτών σε τομείς όπως αυτοί των οργανωμένων ταξιδιών και των δικαιωμάτων των επιβατών.

Ωστόσο, μεγάλη πλειονότητα των καταγγελιών που υποβάλλονται από ευρωπαίους καταναλωτές αφορά παραβιάσεις των δικαιωμάτων των αεροπορικών επιβατών. Πολλές από αυτές τις καταγγελίες προέρχονται από επιβάτες οι πτήσεις των οποίων αναβλήθηκαν λόγω πτώχευσης της αεροπορικής εταιρείας ή του τουριστικού πρακτορείου. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι καταναλωτές συνειδητοποιούν το πρόβλημα μόνο όταν διαπιστώνουν ότι η πτήση δεν αναχωρεί την προγραμματισμένη ώρα.

Αν και η κοινοτική οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα οργανωμένα ταξίδια προστατεύει τους επιβάτες στην περίπτωση που κηρύξει πτώχευση ο τουριστικός πράκτορας, δεν τους παρέχει προστασία για εισιτήρια που αγοράζουν οι ίδιοι ως ιδιώτες. Επιπλέον, σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης δεν προβλέπεται αποζημίωση εάν αυτό οφείλεται σε απρόβλεπτες περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνεται η πτώχευση του αερομεταφορέα. Σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, ο αριθμός των πτωχεύσεων αερομεταφορέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση την περίοδο 2000 έως 2008 έφτασε τις 79. Το 41% των αεροπορικών εταιρειών που κήρυξαν πτώχευση το διάστημα 2005 έως 2008 εκτελούσαν τοπικές πτήσεις, και το 17% ήταν εταιρείες χαμηλού κόστους.

Τι είδους μέτρα πρέπει λοιπόν να λάβουμε για να παράσχουμε καλύτερη προστασία στους επιβάτες σε αυτές τις περιπτώσεις; Μερικές δυνατές λύσεις είναι ένα πρόγραμμα ασφαλιστικής κάλυψης των επιβατών έναντι αυτών των κινδύνων, αυστηρότερο σύστημα εποπτείας, και θέσπιση νομοθετικών διατάξεων που να εγγυώνται την αποζημίωση των επιβατών σε αυτές τις περιπτώσεις.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σε περίπτωση πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας δεν είναι μόνο θέμα χρημάτων. Σχετίζεται με ακόμη πιο σοβαρά ζητήματα, όπως η ασφάλεια, η πρόσβαση στις υπηρεσίες και η ανταγωνιστικότητα. Σε καιρούς κρίσης, κάθε οικονομικός κλάδος

κλυδωνίζεται, και οι αερομεταφορές δεν αποτελούν εξαίρεση. Είναι σημαντικό να μην αφήσουμε να χαθεί η εμπιστοσύνη του κοινού στους αερομεταφορείς, γιατί αυτό θα οδηγούσε σε σημαντική μείωση της ζήτησης και κατά συνέπεια θα επιδείνωνε ακόμη περισσότερο την οικονομική κατάσταση των αεροπορικών εταιρειών. Αυτό θα μπορούσε να επηρεάσει τη συνολική οικονομική κατάσταση και την ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης.

Η οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σχετίζεται επίσης με τη δυνατότητα πρόσβασης σε υπηρεσίες. Πιστεύω ότι κάθε κάτοικος της Ευρώπης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μετακινηθεί αεροπορικά όποτε το επιθυμεί. Γι' αυτό, θα παραδεχθείτε ότι χρειαζόμαστε ασφαλείς αλλά φθηνές αεροπορικές εταιρείες, προσιτές σε όλους. Αυτές οι αεροπορικές εταιρείες πρέπει να χαρακτηρίζονται από οικονομική σταθερότητα διότι ασφάλεια δεν σημαίνει μόνο ασφάλεια κατά των ατυχημάτων, αλλά σημαίνει επίσης ότι αν αγοράσω ένα εισιτήριο πρέπει να νιώθω σίγουρος ότι όταν έρθει η ώρα της αναχώρησης θα υπάρχει ένα αεροπλάνο για να με μεταφέρει στον προορισμό μου.

Όλα αυτά προσδίδουν στην προφορική ερώτηση βαρύτητα, και το γεγονός ότι σχεδόν 80 αεροπορικές εταιρείες πτώχευσαν στην Ευρώπη από το 2000 της προσδίδει επείγοντα χαρακτήρα. Η ανάγκη για σαφή ρύθμιση σε αυτόν τον τομέα είναι προφανής. Κατά συνέπεια, παρακαλώ την Επιτροπή να εξετάσει σοβαρά το θέμα και να καταθέσει μια εφαρμόσιμη λύση όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Tajani, πριν από έναν περίπου μήνα μια αεροπορική εταιρεία χαμηλού κόστους –η SkyEurope– πέρασε από την αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της στην κίνηση πτωχευτικής διαδικασίας. Παρά το γεγονός ότι οι αναλυτές του κλάδου των αερομεταφορών προέβλεπαν αυτήν την πτώχευση πολύ καιρό, η SkyEurope εξακολούθησε να διαθέτει εισιτήρια μέχρι και μία ημέρα πριν από την υποβολή της αίτησης πτώχευσης. Το αποτέλεσμα ήταν εκατοντάδες επιβάτες της εταιρείας όχι μόνο να μην μπορέσουν να πραγματοποιήσουν το ταξίδι που είχαν σχεδιάσει αλλά, κυρίως, να υποστούν σημαντική οικονομική ζημία λόγω της κατάρρευσης της εταιρείας. Η εταιρεία απλώς δήλωσε στους πελάτες της, μέσω μιας επίσημης ανακοίνωσης, ότι έπρεπε να ξεγράψουν τα χρήματα που είχαν επενδύσει στα εισιτήριά τους.

Το παράδειγμα της SkyEurope δείχνει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι δεν έχουμε ακόμη κατορθώσει στην κοινή μας Ευρώπη να θεσπίσουμε νομοθεσία που να προστατεύει τους πελάτες των αεροπορικών εταιρειών από τις αρνητικές επιπτώσεις τυχόν κατάρρευσης μιας αεροπορικής εταιρείας. Πρόκειται για ένα σημαντικό πρόβλημα, που καθίσταται σαφές από το γεγονός ότι 77 αεροπορικές εταιρείες σε ολόκληρο τον κόσμο κήρυξαν πτώχευση από το 2000. Για παράδειγμα, το 2004, πτώχευσε η πολωνική αεροπορική εταιρεία Air Polonia. Θα ήθελα συνεπώς να προτείνει η Επιτροπή ορισμένες αρχές για την προστασία των καταναλωτών από τις επιπτώσεις τυχόν πτώχευσης μιας αεροπορικής εταιρείας.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, η κ. De Veyrac, ο κ. Vlasák και η κ. Gurmai έδωσαν έμφαση στα αίτια της πτώχευσης, ήτοι, στην οικονομική κρίση και στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει αυτήν τη στιγμή ο κλάδος των αεροπορικών μεταφορών, τόσο οι εταιρείες χαμηλού κόστους όσο και οι μεγάλοι αερομεταφορείς.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή ενήργησαν από κοινού αναλαμβάνοντας μια σειρά από πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της κρίσης. Αναφέρομαι στο πάγωμα των χρονοθυρίδων, που υποστηρίχθηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών, και στην πρωτοβουλία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Ουρανού, που αποτελεί μια μεγάλης κλίμακας μεταρρύθμιση του συστήματος αεροπορικών μεταφορών η οποία επιτρέπει στους αερομεταφορείς να εξοικονομούν χρήματα από το κόστος των καυσίμων μέσω της μείωσης των διαδοχικών πτήσεων μεταξύ δύο αερολιμένων.

Θέλοντας ακριβώς να παράσχω πρακτική στήριξη σε όλες τις ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες, τόσο στις χαμηλού κόστους όσο και στις υπόλοιπες, ζήτησα από τους 27 υπουργούς Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εφαρμόσουν τη μεταρρύθμιση του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Ουρανού νωρίτερα από το προβλεπόμενο, διότι αυτό θα βοηθούσε αποτελεσματικά τις εταιρείες να εξοικονομήσουν καύσιμα και να μην επηρεαστούν αρνητικά οι ισολογισμοί τους. Η πρόληψη της πτώχευσης των αεροπορικών εταιρειών όχι μόνο προστατεύει τους επιβάτες από την οικονομική ζημία, αλλά, πάνω από όλα, είναι υψίστης σημασίας για τη διαφύλαξη των θέσεων εργασίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η τρέχουσα χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση δεν πρέπει να λάβει διαστάσεις γενικευμένης κοινωνικής κρίσης.

Γνωρίζουμε ότι ο κλάδος των αερομεταφορών πλήττεται από πολλά προβλήματα σε διεθνές επίπεδο: αρκεί να σκεφτούμε τι συνέβη στην περίπτωση της Japan Airlines πριν από μερικές εβδομάδες, όταν ανακοινώθηκαν περικοπές προσωπικού. Είναι καθήκον μας όχι μόνο να προστατεύουμε τους πολίτες, αλλά επιπλέον να λαμβάνουμε μέτρα ώστε οι καλές εταιρείες του κλάδου των αερομεταφορών να παραμένουν σε λειτουργία, προστατεύοντας έτσι και τις θέσεις εργασίας.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή –και ζητώ συγγνώμη αν πλατείασα– και το Κοινοβούλιο εργάστηκαν για να το επιτύχουν αυτό. Μπορώ να δηλώσω ότι, χάρη στις προσπάθειές μας, καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα νέο μοντέλο 100% ιδιωτικής αεροπορικής εταιρείας: στα παραδείγματα συγκαταλέγονται η Olympic Airways, η περίπτωση της Alitalia και η περίπτωση –που ελπίζω να επιλυθεί– της Austrian Airlines. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχουν πλέον κρατικά ελεγχόμενες αεροπορικές εταιρείες που οι πολίτες θα καλούνται να ξεχρεώσουν όποτε παρουσιάζεται πρόβλημα. Αντίθετα, όποιος κάνει λάθη πληρώνει το κόστος.

Θα ήθελα επίσης να απαντήσω στο ερώτημα που έθεσε η κ. Alvarez, καθώς το ζήτημα που έθεσε είναι αναμφίβολα ενδιαφέρον: Νομίζω ότι θα συμφωνήσω με την πρότασή της εισηγούμενος, στην υπό εξέλιξη συζήτηση, ότι πρέπει να παρέχονται εγγυήσεις και στους επιβάτες εταιρειών που κλείνουν όχι λόγω πτώχευσης αλλά γιατί δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις ασφαλείας. Σε αυτήν την περίπτωση, ο επιβάτης υφίσταται την ίδια ζημία με τον επιβάτη που αγοράζει εισιτήριο μιας εταιρείας που στη συνέχεια κηρύσσει πτώχευση. Πρέπει να έχουμε ως αρχή την προστασία των επιβατών όποτε υφίστανται ζημία, με άλλα λόγια, όταν δεν μπορούν να πάρουν την πτήση τους. Επιπλέον, αυτή είναι η φιλοσοφία που διαπνέει –και που θα εξακολουθήσει να διαπνέει– τις προσπάθειές μου για όσο διάστημα είμαι Επίτροπος, προκειμένου οι επιβάτες όλων των μεταφορικών κλάδων να χαίρουν της ίδιας προστασίας.

Γι' αυτόν τον λόγο, το Συμβούλιο των Υπουργών Μεταφορών που θα πραγματοποιηθεί αύριο και μεθαύριο στο Λουξεμβούργο θα συζητήσει το θέμα των δικαιωμάτων των επιβατών σε θαλάσσιες και ποτάμιες μεταφορές. Αυτή είναι η επιλογή στην οποία προέβη η Επιτροπή, με τη στήριξη του Κοινοβουλίου, με στόχο την προστασία των ευρωπαίων πολιτών. Αν επιθυμούμε πραγματικά να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του κοινού και να εξασφαλίσουμε εξίσου θετικά αποτελέσματα με αυτά της Ιρλανδίας, πρέπει να νομοθετήσουμε για να δείξουμε στους πολίτες ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα είναι στο πλευρό τους, ότι η δουλειά τους δεν είναι εύκολη, αλλά ότι οφείλουν να διαφυλάσσουν και να προστατεύουν τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε. Η ψηφοφορία επί τυχόν προτάσεων ψηφισμάτων θα διεξαχθεί κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου συνόδου.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Edit Herczog (S&D), γραπτώς. – (HU) Τα δεδομένα στις ταξιδιωτικές μας συνήθειες αλλάζουν, με συνέπεια ολοένα περισσότεροι άνθρωποι να αναλαμβάνουν οι ίδιοι τη διοργάνωση του ταξιδιού τους, χωρίς να απευθύνονται σε ταξιδιωτικά πρακτορεία. Οι αεροπορικές εταιρείες χαμηλού κόστους ωφελήθηκαν από αυτήν την τάση κατά την τελευταία δεκαετία, τόσο από την άποψη των εσόδων όσο και από την άποψη του μεριδίου τους στην αγορά. Αγαπητοί συνάδελφοι, το συχνό φαινόμενο της πτώχευσης τουριστικών πρακτορείων ήταν πηγή ανησυχίας και στην Ουγγαρία. Βλέπαμε συχνά στην τηλεόραση εικόνες από την ταλαιπωρία ολόκληρων οικογενειών στο εξωτερικό. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στο επόμενο κύμα πτωχεύσεων να εξαλείψει τις εταιρείες χαμηλού κόστους, με αποτέλεσμα ζημία εκατομμυρίων ευρώ στην οικονομία και στους επιβάτες, για να μην αναφέρω τους κινδύνους που ελλοχεύουν στον τομέα της ασφαλείας όταν μια εταιρεία δεν διαθέτει ασφαλή χρηματοοικονομική βάση για την υποστήριξη της λειτουργίας της.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο επιβάλλεται να επικεντρωθούμε στους ακόλουθους στόχους. Πρέπει να εξετάσουμε το ενδεχόμενο αυστηρότερων κανόνων σχετικά με την ίδρυση εταιρειών. Στην περίπτωση των αεροπορικών εταιρειών πρέπει να τεθούν ακόμη περισσότερες απαιτήσεις για κεφαλαιακές και διαρθρωτικές εγγυήσεις. Πρέπει να σκεφτούμε πώς μπορούμε να οργανώσουμε καλύτερα το σύστημα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και πόσο συχνά θα πρέπει να διεξάγονται επιτόπιοι έλεγχοι. Το μέγεθος του κλάδου επιβάλλει τη διενέργεια πανευρωπαϊκών ερευνών για την ανάλυση της πολιτικής πτήσεων των εταιρειών, των μηχανισμών διεκπεραίωσης καταγγελιών και της περιπλοκότητας της διαδικασίας επιστροφής χρημάτων. Πρέπει να διευκολύνουμε ακόμη περισσότερο τη διεκπεραίωση διασυνοριακών καταγγελιών σχετικά με παρεμφερή θέματα στο μέλλον. Αν επιθυμούμε πραγματικά να δημιουργήσουμε μια κοινή αγορά στην Ευρώπη η οποία θα έχει την προστασία του καταναλωτή ως ακρογωνιαίο λίθο της, πρέπει να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικότερα τις διασυνοριακές καταγγελίες και αξιώσεις αποζημίωσης.

23. Έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης του Klaus-Heiner Lehne, εξ ονόματος της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων προς την Επιτροπή σχετικά με την έκθεση για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE)

Klaus-Heiner Lehne, συντάκτης. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το 2001, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατέληξε σε απόφαση για το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας. Για διάφορους λόγους, το συγκεκριμένο καταστατικό τέθηκε σε ισχύ υπό αυτήν τη μορφή στις 8 Οκτωβρίου 2004. Ως ειθισται στη νομοθετική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή κλήθηκε μετά από ένα χρονικό διάστημα να υποβάλει έκθεση επί της εφαρμογής και της υλοποίησης του καταστατικού προκειμένου να κριθεί εάν έπρεπε να τροποποιηθεί η σχετική νομική πράξη.

Η ημερομηνία που ανέφερα, η 8η Οκτωβρίου 2004, ήταν πριν από μία πενταετία ακριβώς. Η προθεσμία ήταν τα πέντε έτη, αλλά δεν υπάρχει καμία έκθεση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Εφόσον όλοι οφείλουμε να τηρούμε τον νόμο, και ειδικότερα η Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των συνθηκών, οφείλει να τον τηρεί ακόμη πιο πιστά, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων έκρινε σκόπιμο να ρωτήσει γιατί δεν έχει κατατεθεί αυτή η έκθεση και γιατί δεν έχει καν εκπονηθεί. Θέλουμε απλώς να δώσουμε στην Επιτροπή την ευκαιρία να δικαιολογήσει αυτήν την παράλειψη. Σε κάθε περίπτωση, με αυτόν τον τρόπο καθίσταται σαφές ότι το Κοινοβούλιο, και η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων ειδικότερα, εκπληρώνει στο έπακρο το καθήκον του να ελέγχει την Επιτροπή.

Δεν θα εξαντλήσω τα πέντε λεπτά που έχω στη διάθεσή μου, και αναμένω με ενδιαφέρον την απάντηση της Επιτροπής στη σύντομη προφορική ερώτηση που υπέβαλα.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς, εξ ονόματος του Επιτρόπου McCreery, τον οποίο εκπροσωπώ απόψε στη συνεδρίασή σας, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και τον πρόεδρό της κ. Lehne που έθεσε αυτά τα θέματα. Σε ένα πιο προσωπικό επίπεδο –καθώς ήμουν βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί σχεδόν 15 συναπτά έτη–, χαίρομαι ιδιαίτερος που το Κοινοβούλιο ασκεί αυτήν την εξουσία δημοκρατικού ελέγχου επί της Επιτροπής, γιατί έτσι δίνει κίνητρο στην Επιτροπή να εργάζεται πιο αποτελεσματικά.

Όσον αφορά τα δύο πρώτα θέματα που τέθηκαν, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας αναφέρω ότι οι εργασίες για την εκπόνηση της σχετικής έκθεσης βρίσκονται ήδη σε προχωρημένο στάδιο. Η Επιτροπή ζήτησε την εκπόνηση εξωτερικής μελέτης, η οποία αναμένεται να έχει ολοκληρωθεί έως το τέλος του έτους και θα αποτελέσει μια στέρεα βάση για τη σύνταξη της έκθεσης. Η Επιτροπή θα αναλύσει σε βάθος την εν λόγω μελέτη και θα ακούσει προσεκτικά τις γνώμες των ενδιαφερόμενων μερών. Η έκθεση αναμένεται λοιπόν να δημοσιευτεί κατά το δεύτερο εξάμηνο του επόμενου έτους και θα διαβιβαστεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Προφανώς το ακριβές χρονοδιάγραμμα και το περιεχόμενο θα αποφασιστούν από την επόμενη Επιτροπή. Η έκθεση αυτή θα περιέχει μια ανάλυση των τεσσάρων εναλλακτικών δυνατοτήτων τροποποίησης που προβλέπει το άρθρο 69 του Κανονισμού και, σε αυτό το στάδιο, η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει θέση είτε επί αυτών είτε επί άλλων πιθανών αλλαγών στο καταστατικό. Πρέπει να αναμένουμε τα αποτελέσματα της εξωτερικής μελέτης και τη συνέχιση των διαβουλεύσεων, παρακολουθώντας στενά όλες τις παραμέτρους, καθώς και τα αποτελέσματα τυχόν διαπραγματεύσεων για το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας εφόσον απαιτηθεί.

Όσον αφορά το τρίτο ερώτημα, τα χρονοδιαγράμματα και το περιεχόμενο τυχόν περαιτέρω δράσης που θα αναληφθεί μελλοντικά υπό το πρίσμα των αποτελεσμάτων της ανάλυσης θα πρέπει να αποφασιστούν από τη νέα Επιτροπή, η οποία είμαι βέβαιος ότι θα επιδείξει τη δέουσα προσοχή στη γνώμη του Κοινοβουλίου προτού υιοθετήσει οποιοδήποτε επιπρόσθετο νέο μέτρο.

George Sabin Cutaș, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (RO) Η ιδέα της ευρωπαϊκής εταιρείας χρονολογείται από τη δεκαετία του 1950 και αναβίωσε μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Ρώμης στο πλαίσιο του στόχου της κοινής αγοράς.

Το τρέχον καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας έχει συμβολική αξία για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Προσφέρει το πλεονέκτημα μιας σχετικής ελευθερίας ως προς την ίδρυση της εταιρείας και την κινητικότητά της. Πολλές εταιρείες χρησιμοποιούν το εν λόγω καταστατικό για να αναδείξουν τον ξεχωριστό ευρωπαϊκό χαρακτήρα τους, ενώ ταυτόχρονα καθίσταται καίριο εργαλείο για τις εταιρείες που επιθυμούν να αναπτύξουν στρατηγικές διασυννομιών συγχωνεύσεων.

Στην ουσία, ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα μιας ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) είναι ότι η καταστατική της έδρα μπορεί να μεταφερθεί από το κράτος μέλος στα μητρώα του οποίου η εταιρεία καταχωρήθηκε σε ένα άλλο κράτος μέλος χωρίς να απαιτείται η πρότερη λύση της εταιρείας ή η σύσταση μιας νέας νομικής οντότητας. Ωστόσο, η ευρωπαϊκή εταιρεία απέχει πολύ από τους αρχικούς στόχους ενός αυτόνομου νομικού καθεστώτος που θα διεπόταν από ενιαία νομοθεσία. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή της στην πράξη είναι ανεπαρκής. Η νομοθεσία δεν εφαρμόζεται ομοιογενώς και εξαρτάται από τις ειδικές διατάξεις των εθνικών νομοθεσιών, ενώ η κινητικότητα της ευρωπαϊκής εταιρείας περιορίζεται από τις διατάξεις που απαγορεύουν την ύπαρξη καταστατικών εδρών ή κεντρικής διοίκησης σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Η κατάσταση αυτή περιορίζει ουσιαστικά μία από τις βασικές ελευθερίες της Κοινότητας, την ελεύθερη κυκλοφορία των εταιρειών. Θεωρώ ότι η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού, όπως αναφέρθηκε από τον κύριο Επίτροπο, θα πρέπει να συμπεριλάβει μια έρευνα σχετικά με τη δυνατότητα διατήρησης καταστατικής έδρας και κεντρικής διοίκησης σε διαφορετικά κράτη μέλη. Θα πρέπει επίσης να εξεταστεί το ενδεχόμενο αναθεώρησης του κανονισμού προκειμένου να προσεγγιστεί περισσότερο ο στόχος του αυτόνομου καθεστώτος για τον συγκεκριμένο τύπο εταιρείας.

Antonio Tajani, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, άκουσα προσεκτικά τις παρεμβάσεις του κ. Lehne και των υπόλοιπων βουλευτών που έλαβαν τον λόγο. Είναι αλήθεια ότι ο κανονισμός περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας συμπληρώνεται από μια οδηγία σχετικά με τον ρόλο των εργαζομένων και ότι η προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 8 Οκτωβρίου 2004, ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας.

Ωστόσο, μόνο οκτώ κράτη μέλη θέσπισαν τα αναγκαία μέτρα εντός της ορισθείσας προθεσμίας και η μεταφορά της οδηγίας για τον ρόλο των εργαζομένων περατώθηκε στα κράτη μέλη μόλις στις αρχές του 2006.

Αυτοί ήταν οι λόγοι της καθυστέρησης. Από την πλευρά μου, δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με τον κ. Lehne και να δηλώσω ότι ελπίζω να καλύψουμε το χαμένο έδαφος και να παράσχουμε πρακτικές απαντήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με το ζήτημα του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας από το δεύτερο εξάμηνο του επόμενου έτους, μέσω συγκεκριμένων κατευθυντήριων γραμμών που θα ικανοποιήσουν τα αιτήματα όχι μόνο του Κοινοβουλίου αλλά και των οικονομικών και εργοδοτικών παραγόντων στο σύνολο της ΕΕ.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), γραπτώς. – (PL) Η αποδοτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει όχι μόνο την άρση των φραγμών στο εμπόριο μεταξύ κρατών, αλλά επίσης την αναδιοργάνωση των παραγωγικών δομών σε κοινοτικό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτόν, τη δεκαετία του 1970, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε πρόταση για τη θέσπιση του νομικού πλαισίου της ευρωπαϊκής εταιρείας. Το 2001 ψηφίστηκε ο κανονισμός 2157/2001 περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας. Η ιδέα αυτή δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα, και, μέχρι σήμερα, ελάχιστα περισσότερες από 100 εταιρείες έχουν μετατραπεί σε *Societas Europaea*. Η ιδέα ωστόσο εξελίχθηκε στο μεταξύ ώστε να συμπεριλάβει τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής εταιρείας· καρπός της εξέλιξης αυτής ήταν η πρόταση που κατέθεσε τον Μάρτιο του 2008 η Επιτροπή για κανονισμό του Συμβουλίου περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής ιδιωτικής εταιρείας. Λαμβάνοντας υπόψη την αρνητική εμπειρία στο θέμα της *Societas Europaea*, είναι πολύ σημαντικό η Επιτροπή να έχει τη μόνιμη εποπτεία της εφαρμογής του κανονισμού 2157/2001. Γι' αυτόν τον λόγο, ο ίδιος ο κανονισμός προβλέπει ότι πέντε έτη το αργότερο μετά την έναρξη της ισχύος του, η Επιτροπή υποβάλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού. Ο κανονισμός τέθηκε σε ισχύ το 2004. Θα ήθελα λοιπόν να ρωτήσω πότε σκοπεύει η Επιτροπή να υποβάλει την προβλεπόμενη έκθεση και τι δράση προτίθεται να αναλάβει σύμφωνα με την πραγματοποιηθείσα ανάλυση;

24. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

25. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 22.20)